Incipit euangelium ſm Lucam. Capitu. j.

a Fuit in die-
bus herodis
regis iudee
b ſacerdos q̄-
dam nomie
c zacharias de vice abia et
d vxor illius de filiabus a-
e aron: ⁊ nomen eius eliſa-
f beth. Erant autē iuſti am
g bo ante deum incedentes
h in omnibus mādatis. ⁊ iu
i ſtificatōibus domini ſine
k querela et non erat illis fi-
l li⁹: eo ꝙ eſſet eliſabeth ſte
rilis ⁊ ambo proceſſiſſent
m in diebus ſuis. Factū eſt
autem cum ſacerdotio fun
geretur zacharias in ordi-
ne vicis ſue ante deū ſm
n ꝯſuetudinē ſacerdotij: ſor-
o te exijt vt incenſum pone-
ret igreſſus in templū dñi.

a Fuit in dieb⁹. Hic incipit Lucas narra
rationē euāgelij. ⁊ diuidit in q̄tuor ptes
q: p̄rio deſcribit ſaluatoris ingreſſus in
mūdū p ſuā incarnatōē. ſcd̓o eius ꝓgreſ
ſus p ſuā p̄dicatōē. iij. ca. tercio ei⁹ egreſ-
ſus de mūdo p ſuam
paſſionē. xxij. ca. q̄r
to ei⁹ regreſſus ad
p̄rem p ſuā reſurre-
ctionē ⁊ aſcēſionē
xxiiij. ca. p̄ma in du
as. q: primo deſcri-
bit p̄curſoris ⁊ ſal-
uatoris ꝯcept⁹. ſecū
do vtriuſq̄ ort⁹ cir-
ca mediū hui⁹ cap.
ibi: Exur. aūt ma. p̄
ma adhuc in duas.
q: p̄rio deſcribit cō-
ceptus p̄curſoris. ſe
cūdo ip̄i⁹ ſaluatoris
ibi. In menſe autē
vj. Circa p̄mū con-
cept⁹ p̄curſoris oſtē-
ditur mirabilis ex trib⁹. primo ex ꝑentū cōditōe. ſcd̓o ex
angelica nūciatōe. ibi. Factū eſt aūt cū ſacer. tercio ex pa-
tris increduli punitōe. ibi. Et dixit zacha. Circa primū in
deſcribēdo conditōē parentū bea. iobis p̄mittit tp̄s regis
ſb q̄ fuit. cū dr̄. Fuit in dieb⁹ herodis regis iudee ⁊c̄. q: Ia
cob p̄riarcha ſpū ꝓphetico dixit Gen̄. xlix. Signū aduē-
tus xp̄i. qn̄ regnū iudee eēt tranſlatū ad alienigenā ſm ꝙ
dr̄ ibidē. Nō auferet ſceptrū de iuda ⁊ dux de femore ei⁹
donec veniat q̄ mittend⁹ eſt ⁊c̄. Iſte aūt herodes fuit alie
nigena. q: pater ſu⁹ fuit idume⁹. b Sacer. quidā no.
zach. p expꝛſſionē nōis intelligit ꝙ iſte fuit famoſus in vita
⁊ doctria. c De vice abia. ſm ꝙ dr̄. j. Paral. xxiiij. Da
uid volēs ampliare cultū dei ordinauit de. xxiiij. generati
onibus. xxiiij. ſacerdotes q̄ ſucceſſiue fuirēt p hebdoma-
das in tēplo dñi. ⁊ octaua ſors cecidit ſup abiā: vt ibi dicit
de q̄ deſcēdit iſte zacharias. d Et vxor illi⁹ de filiabus
aarō hoc exprimit. q: ꝓpt̄ dignitatē ſacerdotalē. filie de tri
bu aarō diligēti⁹ ⁊ honeſti⁹ ſeruabant. e Et nomē ei⁹
eliſabeth: qd̓ nomē exprimit ꝓpt̄ ei⁹ bonā famā ⁊ vitam.
ſicut dictū eſt de zacharia. vn̄ ſbdit. f Erāt āt iuſti am-
bo an̄ deū h̓ dr̄ ad excludendū hypocriſis fictionē.
g Incedētes in oib⁹ mandatis. q̄ſtū ad obſeruantiā mo
raliū p̄ceptoꝝ. h Et iuſtificati. dñi. q̄ſtū ad obſeruantiā
cerimonialiū. i Sine q̄rela. q̄ſtū ad obſeruantiā iudi-
cialiū. q: pacifice ad ꝓximos ſe hēbāt. k Et nō erat eis
fili⁹. cui⁹ duplex cā ſbdit. vna ſpēalis mulieri. ſ. ſterilitas
alia cōis viro ⁊ mulieri. ſ. ſenectus: ⁊ hoc eſt quod dicit.
l Eo ꝙ eſſet eliſa. ſte. ⁊ ambo ꝓceſ. in die. ſuis: ita ꝙ tran
ſierat tp̄s generandi in p̄re ⁊ concipiendi in m̄re ſm cur-
ſum cōem nature: Ex q̄ apparet conceptio p̄curſoris mi-
raculoſa. q: nō fuit p naturā tm̄: ſꝫ p naturā gr̄a diuina ad
iutā. m Factū eſt aūt. Hic deſcribit ꝯceptio p̄curſo-
ris mirabilis ex denūciatōe angelica. ⁊ primo deſcribitur
loci ꝯditio. ſcd̓o denūciatio angeli: ibi. Apparuit aūt. Cir
ca p̄mū dr̄. m Factū eſt aūt cū ſacer. fun. ⁊c̄. p̄ri ei exi-
ſtenti in loco ſctō. ſ. i tēplo ⁊ in diuino officio occupato: fa
cta eſt diuina denunciatio de ꝓle hn̄da ad denotandum
ſctitatē futurā ꝓlis. n Sorte exijt. q: diſtributōes heb
domadaꝝ i q̄b⁹ ſucceſſiue debebāt. xxiiij. ſacerdotes mini
ſtrare vt p̄dcm̄ ē fuerūt diſtribute p ſortē. vt hr̄. j. Paral.
xxiiij. o Vt incenſū poneret ⁊c̄. Ex h̓ loco dixerūt aliq̄
ꝙ zacharias fuit pōtifex vel ſumm⁹ ſacerdos. q: incenſū
ponere ſemel in anno intra ſcm̄ ſctōꝝ. ſ. in feſto expiatōis
ſoli ſūmo ſacerdoti erat licitū. ⁊ h̓ vr̄ dicere Amb. ⁊ beda
ſup locū iſtū. ⁊ tp̄s ꝯceptōis p̄curſoris vr̄ concordare. q̄a
feſtū expiatōis celebrat decia die ſeptēbris. ⁊ poſt illd̓ fu-
it ꝯceptō be. iobis circa finē eiuſdē mēſis reuerſo zacha-
ria ad domū ſuā poſt ꝯpletionē officij ſui. ⁊ ſic ab illo tp̄e
vſq̄ ad natiuitatē be. iohannis fluxerunt nouem menſes
qui continent periodum a ꝯceptu pueri vſq̄ ad ntitatem
Sꝫ q̄lit ille zacharias fuerit ſūm⁹ ſacerdos nō legit. iō ad
declaratōnē hui⁹ dixerūt aliq̄ ꝙ. xxiiij. ſacerdotes p̄dicti
erāt eq̄les in ordine
⁊ in dignitate nō tm̄
ſimul ſꝫ ſucceſſiue.
q: ille i cui⁹ hebdo-
mada feſtū expiati-
onis cadebat erat ſū
m⁹ ſacerdos toto il-
lo anno. Et ad h̓ cō-
firmandū inducunt
illud qd̓ dr̄ Ioh. xj.
ꝙ cayphas erat pō-
tifex anni illi⁹. Di-
cunt ergo ꝙ zacha-
rias fuit ſumm⁹ ſa-
cerdos anno illo. eo
ꝙ p̄dictū feſtū ceci-
dit i hebdomada ip
ſi⁹. ſꝫ q: nulla ſcp̄tu-
ra autētica neq̄ io-
ſeph⁹ neq̄ alij hyſtoriogꝛ̄phi d̓ſcribētes ſacerdotiū iudeo-
rū aliquā mētionē faciūt d̓ ſūmo ſacerdotio h⁹ zacharie.
iō ſaluo meliori iudicio vr̄ meli⁹ dd̓m eū fuiſſe ſimplicē
ſacerdotē. Nec ex his q̄ iducta ſūt oñdit fuiſſe ſūm⁹ ſacer-
dos. ſꝫ magis oppoſitū vt vr̄. tū q: dr̄ h̓ ꝙ igreſſus fuit tem
plū ad ponēdū icēſū tm̄. h̓ aūt licitū erat miorib⁹ ſacerdo
tib⁹ ſm ꝙ dr̄ Heb. ix. In p̄ q̄dē tabernaculo q̄tidie intra-
bāt ſacerdotes ſacrificioꝝ miſteria ꝯſūmātes. q: ꝑacto ſa-
crificō i altari holocauſtoꝝ qd̓ erat i atrio vbi miſtrabant
miores ſacerdotes. ſacerdos q̄ ibi miſtrauerat lotis p̄⁹ ma
nib⁹ ⁊ pedib⁹ accipiebat prunas d̓ altari holocauſtoꝝ. ⁊ in
trās p̄mā ꝑtē tēpli q̄ vocabat ſcm̄ vl̓ ſctā ꝯcremabat in illa
ſup altare icēſi thymiama. ⁊ tūc erat ſacrificiū ꝯſūmatum
In illā ſ̓o ꝑtē tēpli q̄ dicebat ſcm̄ ſctōꝝ ſol⁹ ſūm⁹ ſacerdos
itrabat cū ſāguie hyrci ⁊ vituli imolati. ꝓ pcō ppl̓i. vt ex il
lo aſꝑgeret ꝯ ꝓpiciatoriū. ꝙ āt zacharias itrauerat cū ſan-
guie tm̄ n̄ dr̄ h̓. ſꝫ ſolū ad ponēdū icēſū. Si ei itraſſet tēplū
ad iferēdū ſāguinē itra ſcm̄ ſctōꝝ. nō ē viſile ꝙ euangeliſta
tacuiſſet. cū h̓ ſit maximū int̄ oia q̄ ad officiū ſūmi ſacer-
dotis ꝑtiebāt. vt hr̄ Heb. ix. ⁊ Leui. xvj. ⁊ iō nō vr̄ ꝙ intra
uerit ſcm̄ ſctōꝝ. qd̓ erat d̓ officio ſūmi ſacerdotis. ſꝫ ſolā pri
mā ꝑtē tēpli ad quā ſimplices ſacerdotes poterant igredi
vt dcm̄ ē. Itē āgel⁹ apparuit ip̄i occupato i ſolēniori parte
officij ꝓpt̄ ſolēnitatē nūcij qd̓ nūciare venerat. h̓ aūt dr̄ ꝙ
apparuit ei ſtās a dextris altaris icēſi. illd̓ āt altare nō erat
itra ſcm̄ ſctōꝝ. ſm ꝙ dic̄ hyero. ⁊ oēs doctores hebrei ⁊ ca-
tholici. excepto Aug. cui⁹ dcm̄ nō vr̄ i h̓ tenēdū. tū q: ꝯria
tur dictis oim̄ alioꝝ q̄ꝝ aliq̄ fuerūt valde exꝑti in ſcp̄tura
ve. te. tū q: text⁹ ſacre ſcp̄ture vr̄ ꝯriū dicē exo. xl. ⁊. xxx. vt
ibidē plēni⁹ d̓claratū. Nō āt dr̄ ſoli ſūmo ſacerdoti licitū
eē ponē icēſū itra ſcm̄ ſctōꝝ i die expiatōis. dd̓m ꝙ veꝝ ē. ſꝫ
illd̓ icēſū n̄ pōebat ad offerendū. ſꝫ vt nebula iñ ꝯſurgens
operiret oraculū. qn̄ pōtifex aſꝑgebat ſāguinē hirci ⁊ vituli
ꝯ oraculū. vt hr̄ Leui. xvj. nō āt hr̄ ex h̓ loco ꝙ zacharias
poſuerit icēſū h̓ mō vtꝫ ex dictis. ſꝫ ſolū ꝙ poſuerit icēſū
offerēs ip̄ꝫ ſup altare icēſi ad ꝯſūmatōē ſacrificij. qd̓ āt dr̄
ꝙ expiatōis dies cecidit i hebdomada ſua. h̓ nō ꝓbat. vtꝫ
ex dictis. ⁊ dato ꝙ veꝝ fuerit n̄ tm̄ ex h̓ ꝯcludit ꝙ itrauerit
ſcm̄ ſctōꝝ ad ponēdū icēſū. q: p̄ter illū igreſſū q̄ ꝑtiebat ad
ſūmū pōtificē tm̄ q̄tidie itrabāt ſacerdotes miores ad offe
rendum incenſum in altari incenſi. vt predictum eſt. Et
hoc modo ingreſſus eſt zacharias i hebdomada ſui mini
ſterij. Quod autem vlterius dicitur ꝙ de vigintiquatuor
ſacerdotibus ille erat ſummus ſacerdos vel pontifex per
annum in cuius hebdomada cadebat expiationis feſtū.
Videtur eſſe fictitium. tum quia hoc in nulla ſcriptura
autentica habetur. Tum quia vt etiam habetur in libris

p Et oīs mltitudo ppl'i erat
q orās foris hora icēſi. Ap-
paruit aūt illi āgelꝰ domi
ſtans a dextris altaris in-
r cenſi. Et zacharias turba-
tus ē vidēs ⁊ tior irruit ſu
per eū. Ait aūt ad eū ange
s t lꝰ. Ne tieas zacharia qm̄
exaudita eſt dep̄catio tua:
v Et vxor tua eliſabeth pari
x y riet tibi filiū ⁊ vocabis no
z men eiꝰ iohānē: ⁊ erit gau
a b diū tibi ⁊ exultatio ⁊ multi
in eiꝰ natiuitate gaudebūt
c Erit ei magnus corā dn̄o
d e ⁊ vinū ⁊ ſiceraꝫ non bibet
f ſpūſctō replebit adhuc ex
g vtero matris ſue: ⁊ mltos
filioꝝ iſrael ꝯuertet ad do-
h minū deū ipoꝝ. Et ipē p̄ce
det an̄ illū i ſpū ⁊ ꝟtute he
i lye: vt ꝯuertat corda p̄rm
k l in filios: ⁊ incredulos ad
m prudentiā iuſtorum: pare
domino plebem perfectaꝫ
n Et dixit zacharias ad an-
o p gelum. Vn̄ h' ſciā. Ego ei
ſum ſenex: ⁊ vxor mea pro
q ceſſit in diebꝰ ſuis. Et re-
ſpondēs angelus dixit ei.
r s ego ſum gabriel qui aſto
t ante deum: ⁊ miſſus ſuꝫ lo
qui ad te: ⁊ hoc tibi euāge
v lizare. Et ecce eris tacens
et non poteris loqui vſqꝫ
in dieꝫ q̄ hec fiūt: pro eo ꝙ
non credidiſti verbis: que
x implebūtur in tp̄e ſuo: Et
erat plebs expectās zach-
y ariam: ⁊ mirabantur ꝙ tar
daret ipē in tēplo. Egreſ-
ſus autem non poterat lo-
z qui ad illos. Et cognoue-
runt ꝙ viſionem vidiſſet
a in templo. Et ipē erat in-
nuēs illis: ⁊ p̄māſit mutꝰ

Reg. ⁊ Paralip. poſt ordinatōꝫ. xxiiij. ſacerdotū vnꝰ erat ſummꝰ ſacerdos ſup eos: nō ſolū vno anno ſꝫ p totā vitaꝫ ſuā. ⁊ ita cōiter factū eſt vſqꝫ ad tp̄s machabeoꝝ. in q̄ greci ſup iudeos obtinuerūt dn̄ium. ⁊ tūc ex cupiditate grecorū ⁊ ambitōe iudeoꝝ. aliq̄ ſunt ammoti de ſacerdotio ante mortē. ⁊ alij inſtituti. ſic p3. ij. mach. iiij. ca. de iaſone et menelao. ⁊ liſimacho. ⁊. xiiij. ca. de alchimo. ⁊ eodeꝫ mō poſtea factū ē qn̄ romani ceperūt iudeis dn̄ari. q⁊ tūc erat venale ſacerdotium Vn̄ dicit ioſephꝰ ꝙ cayphas emit ſacerdotiū vniꝰ anni. potuit etiā eſſe ꝙ iudei inter ſe ordinauerīt ꝓpter iſtas contētiones ⁊ ambitōnes ꝙ ſacerdotiū vniꝰ duraret tm̄ p annum. Ad dictū ꝟo amb. ⁊ Bede dōm ꝙ non loquūtur aſſertiue. p Et oīs multitudo ppl'i erat orās foris hora incenſi. q̄a nō erat licituꝫ pplo ingredi tēplū ſꝫ tm̄ atriū. q Appa-ruit. Hic ꝯn̄r deſcribit angeli denūciatio. ⁊ p̄mittit zacharie ſtupefactio. cum dr̄. r Et zacharias turbatꝰ ē. ſ. ex viſione angeli inſolita et ex fragilitate hūana iux̄ angelicā ptātem. ſic de daniele legit. Dan̄. x. ꝓpter qd̄ angelꝰ ꝯſolatꝰ fuit eum dicens: s Ne timeas zacharia. q. d. veni ad conſolatōꝫ tuā. ideo ſbditur. t Qm̄ exaudita ē dep̄catio tua. freq̄nter ei deum dep̄catꝰ fuerat de aduētu meſſie. ⁊ de hn̄da ꝓle. Et idō angelꝰ vtrūqꝫ ſibi denunciat dicēs. v Et vxor tua eliſabeth pariet tibi filiū. ⁊ dicit. x Tibi. hoc ē ex te tm̄ cum ꝟtute nature fuit ibi virtꝰ grē. vt p̄dictū eſt. Angelꝰ auteꝫ loq̄ns ioſeph de ꝑtu marie nō dixit pariet tibi. ſꝫ pariet abſolute. q⁊ ioſeph nihil coopatus eſt ibi. y Et vocabis nomē eiꝰ iohannē. p̄noiatur ab angelo ꝓpter ſctitatē eius futurā. ⁊ officij ꝓprietatē Iohes em̄ interp̄tat in q̄ eſt grā. q⁊ iohes xp̄m manifeſtauit. p quē grā ⁊ veritas facta ē vt hr̄ Iohis. j. z Et erit tibi gaudiū. in mēte interiꝰ. a Et exultatio. exteriꝰ. dr̄ em̄ exultatio q̄ſi extra ſaltatio ⁊ hoc ē ꝓprie qn̄ gaudiū ē tm̄ interiꝰ ꝙ nō p̄t bn̄ ꝯtineri q̄n appareat exteriꝰ. b Et multi in natiuitate eiꝰ gaudebunt. ſm ꝙ dr̄ infra ꝙ in ortu eis ꝯgratulabant vicini. et nūc etiā videmꝰ impletū ꝙ dies ſue natiuitatis nō ſolum feſtiuat ab oibus xp̄ianis. ſꝫ etiā a ſaracenis ⁊ aliq̄bꝰ alijs c Erit em̄ magnus corā dn̄o. Vn̄ dicit ſaluator Math. xj. ca. Inter natos mulieꝝ nō ſurrexit maior iohanne baptiſta. d Et vinū ⁊ ſicerā. i. quēcūqꝫ potū inebriatiuuꝫ e Nō bibet. erat em̄ nazareus. i. ꝯſecratꝰ dn̄o p totā vitaꝫ ſuā. ⁊ idō ab oi inebriatiuo abſtinuit ſicut nazarei in veteri lege tp̄e ſepatōis ſue. vt hr̄ Nume. vj. ca. f Et ſpūſctō replebit. q̄ſtū ad purgatōꝫ originalis pcti. ⁊ ad opatōnem boni meritorij. g Et multos fi. iſrael conuertet ad dominū. i. ad xp̄m p ſuā p̄dicationē. h Et ipē p̄ce. an̄ illū in ſpi. ⁊ vir. helye. Prio ꝓpt ſil'itudinē vite. q⁊ vterqꝫ vixit in auſteritate victꝰ ⁊ veſtitꝰ. Scdō ꝓpt ſil'itudinē in veritate doctrine. q⁊ vterqꝫ ꝯſtanter vicia redarguit etiā ꝑſonarū magnaꝝ. Tercio ꝓpt ſil'itudinē officij q⁊ ſicut helyas p̄cedet aduentū xp̄i ſcdm. ita iohes p̄mum p̄ceſſit. i Vt ꝯuertat corda p̄rm in filios. ſ. p̄rm veteris teſta. ad diſcipulos xp̄i. q⁊ plures de ſacerdotibꝰ ⁊ ſeniorībꝰ iudeoruꝫ q̄ dicebant p̄res ppl'i. ꝯuerſi fuerunt p apl'os ad fideꝫ xp̄i. k Et incredulos. ſ. illos q̄ priꝰ fuerāt increduli. l Ad prudentiam iuſtoꝝ. q̄ prudentia nō ꝯſiſtit in opibus legis ex quibꝰ non iuſtificat hō. vt hēt Rom̄. iij. ſꝫ in opibꝰ fidei charitate forte et deuotōnis m parare do. ple. ꝑfe. p euāgelij ſuſceptōꝫ. q⁊ nemineꝫ ad ꝑfectum adduxerat lex vt hr̄ Heb. vij. ⁊ ꝓpt hoc illa lex dicitur lex tioris. q⁊ imꝑfectoꝝ ē timore pene retrahi a malis. Lex aūt euangelica dr̄ lex amoris. quia ꝑfectoꝝ eſt retrahi a malis amore boni. n Et dixit zach. h' oſ̄ditur ꝯceptio precurſoris mirabilis ex punitōe incredulitatis in p̄re. ⁊ p̄ ponitur dicta punitio. ſcdō ſeq̄ns ꝯſolatio ibi. Et factū ē. Circa primū ſciendū ꝙ zacharias ꝟbis angeli nō credidit quod oſ̄dunt verba eius cum dr̄. o Vnde hoc ſciam ⁊ cauſa incredulitatis ſubditur. p Ego ſum ſenex ⁊c̄. quaſi diceret. Tempus generandi in me tranſijt. ⁊ in ea tempꝰ concipiendi. q Et reſpondens angelus. arguendo eiꝰ incredulitatem. r Ego ſum gabriel. angelus ſanctus zelans pro ſalute iſrael vt habetur Dan̄. ix. s Qui aſto ante deum. licet enim angeli mittantur i miniſterium pro ſalute hominum. vt habetur Heb. j. tamē non recedunt a contemplatione diuina. ⁊ ſic dicunt deo aſtare per iugem contemplationem.

t Et miſſus ſum loqui ad te. ⁊ hec tibi euangelizare. ex parte dei cuius veritas non poteſt impediri.

v Et ecce eris tacēs. propter incredulitatem tuam. tam̄ quia angelus dedit ſibi ſignum reſpectu futuri implendi ⁊ penaꝫ ratione incredulitatis preterite. tot ei ſigna veritatis concurrebāt ꝙ zacharias non potuit diſcredere abſqꝫ peccato. quia angelus apparuit ei in ſacro loco. ⁊ exiſtenti in miniſterio diuino. nunciabat etiam ea que pertiebāt ad omnium hominum ſalutem. ⁊ ad dei gloriam. ex quibus debebat zacharie conſtare ꝙ erat bonus angelus. et per conſequens ꝙ erat verum dictum eius. cum mentiri non poſſit. ⁊ in hoc peccauit zacharias. quia credens ipm̄ bonum angelum ex predictis dictis circumſtantijs. quibus concurrentibus non permittitur angelo ſathane vt tranſfiguret ſe in angelum lucis: ⁊ tamen non credidit ꝟbo eius. ⁊ in hoc peccauit ꝓpter qd̄ punitus fuit.

x Et erat plebs expectās. q⁊ nō erat eis licitū intrare tēplū ſꝫ atriū tantū. y Et mirabant ꝙ tardaret. q⁊ oblatō incenſi nō req̄rebat tm̄ tp̄s. z Et cognouerūt ꝙ viſionem vidiſſet: tamen neſciebant qualē. ex hoc em̄ ꝙ videbant faciē eius mirabiliter mutatā ex collocutōne cū angelo. ⁊ ipm̄ loqui non potentem. ꝯiecturabant ipm̄ habuiſſe viſionē. a Et ipē erat illis innuens. ſ. ſignis viſibilibus. q⁊ audibilibꝰ non poterat.

b ¶Et factū eſt. Hic ꝯñr ponit zacharie conſolatio nō ꝗꝫ-
tū ad loq̄le reſtitutōz.ſꝫ ꝗꝫtū ad filij ſibi ꝓmiſſi cōceptōnē
cū dr̄.Et fac.eſt vt imple.ſunt dies offi.ei⁹abijt in do. ſuaꝫ
qꝛ tota ebdomada q̄ in tēplo miniſtrabat ſacerdoſ ad hoc
deputat⁹ i tēplo manebat ⁊ nō exibat ad ꝓpria negocia:i-
tentus ad diuina.
Et ex hoc inoleuit
ꝯſuetudo apd̄ aliq̄s
iudeoſ religioſos ſā
cta ⁊ honeſta.ſ.ꝙ il-
le q̄ ē hebdomadari
us ꝑ totā hebdoma
daꝫ manet itra clau
ſtꝝ nō exiens ad ex
teriora negocia. itē-
tus ad diuina. qꝛ il-
lo tpe medius eſt et
ſeq̄ſter inter conuē-
tum ⁊ deum.
c ¶Cōcepit eliſabet
vxor eius ⁊ occulta
bat ſe menſib⁹ q̄nꝗꝫ
duplici de cā. Vna
qꝛ lꝫ de cōcepta ꝓle
gauderet. tñ verecū
dabat aliquantulū eo ꝙ tā tranſierat tp̄s vacandi ample-
xibus cā ꝓlis generāde.ſicut Sara dixit Gen̄.xviij.cap.
Poſtq̄ꝫ cōſenui ⁊ dn̄s me⁹ vetul⁹ eſt voluptati opam da-
bo.q.d.nō decet. Alia cā eſt.qꝛ magis voluit certificari de
euētu rei an̄q̄ꝫ ꝓpalaret. d ¶In menſe aūt ſexto. Deſcri-
pto cōceptu ꝑcurſoris. Hic ꝯñr deſcribit̄ concept⁹ ſaluato
ris. Circa qd̄ p̄ ponit̄ angelica ſalutatio.ſcd̄o marie conſo
latio.ibi. Que cū audiſſet.tercio filij conceptio.ibi. Dixit
aūt maria. Circa p̄mū p̄mittit̄ tp̄s ſalutatōis. cū dicitur.
d ¶In mēſe aūt.vj.ſ.a cōceptu ꝑcurſoris qꝛ fuit concept⁹
in ſeptēbri circa finē mēſis.ſaluator aūt circa finē marcij.
e ¶Miſſus ē angel⁹ gabriel. Or aūt hic ponunt̄ tot noīa
ꝓpria.ſ.angeli miſſi.virgīs ad quā mittebat̄.ſpōſi ſui.⁊ lo
ci.hoc fuit ad oſtendendū certitudineꝫ hyſtorie. f ¶Cui
nomē nazareth.hoc fuit vt adimpleretur ꝓphetia Eſa.xj
vbi dr̄.Egredieẗ virga de radice yeſſe.⁊ flos de radice ei⁹
aſcēdet.vbi ſm veritatē hebraicā h̄r̄.Et nazareus de radi-
ce eius aſcēdet. g ¶Ad virginē deſponſatā:⁊ hꝫ diuina or-
dinatōe multiplici rōe factū eſt.vt deſponſareẗ an̄q̄ꝫ imp̄-
gnareẗ.Et accipiūt̄ aliq̄ cauſe ex pte pueri.aliq̄ ex pte ma
tris.⁊ aliq̄ ex pte nr̄a.Ex pte aūt pueri fuit cōueniēs ipm
de virgine deſpōſata naſci.ne ab infidelib⁹ tanq̄ꝫ illegitie
nat⁹abijcereẗ.vn̄ dicit Amb.ſup Lucā.Quid herodi. q̄d
iudeis poſſet aſcribi.ſi natū ex adulterio viderent̄ ꝑſequi.
Scd̄o vt mō cōſuetudo ſcripturaꝝ genealogia xp̄i deſcri
bereẗ ꝑ viꝝ.Tercio vt pt⁹ v̄ginis dyabolo celareẗ.Quar-
to vt puer nat⁹ a ioſeph nutrireẗ.vn̄ ⁊ pr̄ ei⁹ dict⁹ ē.qꝛ nu-
trici⁹ ei⁹ fuit.Ex pte vero mr̄is accipiūtur aliq̄ cauſe. Pri
mo qꝛ ꝑ deſponſatōz fuit immunis a pena lapidatōis, ne
tanq̄ꝫ adultera calūniareẗ a iudeis. Scd̄o vt ꝑ hꝫ ab infa-
mia liberareẗ.vn̄ dicit Amb.ſup Lucā ꝙ deſponſata eſt
ne temerate virginitatis adurereẗ infamia.cui grauis al-
uus corruptele videreẗ inſigne p̄ferre. Tercio vt v̄gini a
ioſeph exhibereẗ miniſteriū.vt dicit hyero. Item ex parte
noſtra accipiuntur q̄nꝗꝫ cauſe. Primo qꝛ ex teſtimonio
ioſeph cōprobatū eſt certius xp̄m ex v̄gine natum. vnde
dicit Amb.ſup Lucā. Locupletior teſtis pudoris marit⁹
adhibeẗ q̄ poſſet dolere iniuriā ⁊ vindicare obprobrium
ſi non agnoſceret ſacr̄m. Scd̄o qꝛ ꝑ hꝫ v̄ba virginis vigini
tatē ſuā aſſerētis magis credibilia reddunt̄.vn̄ dicit Am-
bro.ſup Lucā. Fides marie verbis magis aſcribit̄ ⁊ men
dacij cā remoueẗ.culpā em̄ obumbrare voluiſſe mēdatio
videẗ innupta p̄gnās. Cām āt mentiēdi deſpōſata nō ha-
buit.cū coniugij p̄miū.⁊ gr̄a nuptiaꝝ.ptus ſit feminaruꝫ
q̄ q̄dē duo ptinēt ad nr̄e fidei firmitatē. Tercio vt tollereẗ
excuſatio v̄ginib⁹ q̄ ꝓpt in cautelā ſuā incurrūt infamiaꝫ

b ¶Et fcm̄ ē vt ipleti ſūt dies
officij ei⁹:abijt i domū ſu-
c am. P⁹ hos āt dies cōce
pit eliſabet vxor ei⁹: ⁊ oc-
cultabat ſe mēſib⁹ q̄nꝗꝫ di
cēs. qꝛ ſic fec̄ mihi dn̄s i di
eb⁹ q̄b⁹ reſpexit auferre ob
d ꝓbriū meū iter hoīes. In
e mēſe āt ſexto:miſſus ē āge
l⁹ gabriel a deo i ciuitateꝫ
f galylee:cui nom̄ nazareth
g ad virginē deſponſatā vi-
ro cui nomen erat ioſeph:
h de domo dauid. ⁊ nomen
i virginis maria. Et ingreſ-
ſus angelus ad eam dixit
k
l Aue gr̄a plena dn̄s tecum
m Benedicta tu i mulierib⁹
n
o Que cuꝫ audiſſet:turbata
p eſt in ſermone eius ⁊ cogi-
tabat q̄lis eſſet iſta ſaluta-
q tio: Et ait āgel⁹ ei. Ne ti-
r meaſ maria:iueniſti ei gra
s tiā apd̄ deū. Ecce concipi
t es i vtero ⁊ paries filium.
v ⁊ vocabis nomē ei⁹ ieſum

vn̄ Amb.ſup Lucā. Nō decuit v̄ginibus ſiniſtra opinio-
ne viuētibus velamē excuſatōis relinq̄.ꝙ infamata quo-
q̄ꝫ mater dn̄i videreẗ. Quarto ꝑ hoc deſignatur eccleſia q̄
cū ſit virgo.deſponſata tn̄ eſt vni viro:vt dicit Aug. libro
de ſancta virginitate. Quinto qꝛ eo ꝙ mater dn̄i fuit d̄ſpō
ſata ⁊ virgo in perſo
na ipi⁹ ſil' v̄ginitas
⁊ mr̄imoniū hono-
rant̄ ꝯ̄ hereticos al-
teri iſtoꝝ d̄trahētes
h ¶De domo dd̄. hꝫ
exp̄mit̄ ad oſtendē-
dū ꝙ xp̄s deſcendit
de ſemīe dd̄. ſic̄ fue-
rat ꝑ ꝓphetas p̄dcm̄
lꝫ em̄ ioſeph nō fue-
rit pr̄ ſaluatoris. tn̄
v̄go maria d̄ q̄ xp̄s
carnē aſſumpſit fu-
it de eadē tribu cuꝫ
ioſeph. quod ꝓbat̄
ꝑ hoc ꝙ mulieres i
hereditate pr̄na ſuc
cedētes nō poterāt
ꝯ̄here mr̄imonium
niſi cū viris ſue trib⁹.ne fieret confuſio ſortiū:vt h̄r̄ ex do
mini ſnia Nu.xxxvj. Btā v̄go maria fuit vnica ioachim
pr̄i ſuo.ſuccedēs ei i hereditate. Ex q̄ ſeq̄t̄ ꝙ ipa ⁊ ioſeph
cui deſponſata fuit erāt de eadē tribu.ſ.dauid. i ¶Et in-
greſſus angel⁹ad eā. Bern̄.ſup miſſus eſt.d.ꝙ ingreſſus
in ſecreto cubiculo.vbi clauſo ſup ſe oſtio orabat patrem
in abſcōdito. Si em̄ conceptio p̄curſoris fuit denunciata
pr̄i occupato in ſacro officio.vt p̄dictū eſt.multo ꝓbabili
us eſt ꝙ conceptio ſaluatoris denūciata fuit virgini in de-
uotōe ⁊ orōe actualr̄ exn̄ti. k ¶Aue gr̄a plena.qd̄ expo-
nit hyero.i ſmōe de aſſumptōe ⁊ bn̄ plena.qꝛ cetis ꝑ pteſ
p̄ſtat̄ gr̄a.marie v̄o tota ſil' ſe ifudit plēitudo gr̄e. Itē iſta
gr̄a nō ſolū ipleuit ei⁹mētē:ſꝫ etiā vētrē.iq̄ꝫtū ſinglari gr̄a
dei fcm̄ ē vt ꝯcipet ſaluatorē. l ¶Dn̄s tecū.nō tm̄ ꝑ eſſen
tiā potētiā ⁊ p̄n̄tiā.q̄lr̄ ē i oīb⁹ reb⁹.nec ſolū ꝑ gr̄am eo mō
q̄ ē i ſctis hoīb⁹.ſꝫ etiā ꝑ carnis aſſumptōz.qꝛ corp⁹diuini
tati vnitū fuit forātū d̄ be.v̄gis puriſſimis ſanguib⁹.⁊ itra
viſcera v̄gis latuit nouē mēſib⁹. m ¶Bn̄dicta tu i muli
erib⁹.i.p̄ oīb⁹ mulierib⁹.i.oēs mulieres bn̄diceẗ i te ſicut
⁊ viri in filio. n ¶Que cum audiſſet. Hic conſequenter
ponitur virginis conſolatio de duobus.primo de conce-
ptione filij. Secundo de modo concipiendi.ibi. Dixit āt
maria ad angelum. Circa primum ſciendum ꝙ beata vir
go ſolita erat videre angelos.⁊ ideo de apparitōne ange-
li non fuit ammirata ⁊ turbata.ſed de ſalutatione inſolita
quia nihil mirabilius eſt vere humili q̄ꝫ ſua exaltatio. Et
ideo cum beata virgo eſſet humilima audiens ſalutatio-
nem tante excellentie.turbata fuit non turbatōne incredu
litatis ſicut zacharias.vt ſupra dictū eſt.ſꝫ turbatōe admi
ratōis.iō bn̄ dr̄. o ¶Turbara ē i ſermōe ei⁹.ſ.angeli. nō
autem in viſione. p ¶Et cogitabat qualis eſſet iſta ſalu-
tatio.quando enim turbata fuit virginalem verecundiā
humilem oſtendit. Or aūt cogitauit de ſalutōne.declarat
prudentiam maximam marie.⁊ ideo angelus eam con-
ſolatur dicens. q ¶Ne timeas maria.de ſalutatōe inſo-
lita.cuius cauſa ſubditur.
r ¶Inueniſti ei gr̄aꝫ apd̄ deū.nō ſolū ꝓ te ſꝫ ꝓ toto hūano
genere.iō ſbdit̄. s ¶Ecce concipies in vtero.quia hec cō
ceptio non eſt facta per aptionem clauſtri virginalis ſed
per virtutem ſpūſſcti.intra vterū virginis corpus filij for-
mantis. t ¶Et paries filiū.virgo permanens in ptu ſic̄ ⁊
in conceptu. v ¶Et vocabis nomen eius ieſum.non di-
cit.impones.quia hoc nomen fuit impoſitum a deo pa-
tre.ſm ꝙ fuerat predictum per Eſa.ꝓphetam.lxij. Voca
bitur tibi nomē nouū qd̄ os dn̄i noīauit.ſed iſtud nomē
fuit diuulgatuꝫ ꝑ angelū ipi marie ⁊ ioſeph.⁊ ꝑ eos alijs

x Hic erit magnꝰ et filiꝰ al-
y tiſſimi vocabitur. et dabit
illi dominus deus ſedem
z dauid patris eius. ꝛ reg̃-
bit in domo iacob ineter-
a num: ꝛ regni eius non erit
b finis. Dixit autem maria
c ad angelum: quomodo fi-
d et iſtud quoniam viruꝫ nõ
e cognoſco. Et reſpondens
f angelus dixit ei. Spiritus
ſanctus ſuperueniet in te:
g ꝛ virtus altiſſimi obũbra-
h bit tibi. Ideoq̃ et qđ naſceꝛ
i ex te. ſanctum vocabitur fi
k lius dei. et ecce eliſabeth
cognata tua ꝛ ipſa conce-
l pit filiũ i ſenectute ſua. ꝛ h̃
m mẽſis ẽ ſextꝰ illi: q̃ vocaꝛ
n ſterilis qꝛ nõ erit ĩpoſſibile
o apđ deũ oẽ verbuꝫ. Dixit
p ãt maria: Ecce ancilla dñi
q fiat mihi ſm verbum tuuꝫ
r Et diſceſſit ab illa angelꝰ
s exurgẽs ãt maria ĩ diebus
t v x illꝭ abijt ĩ mõtana cũ feſtĩa-
tione ĩ ciuitatẽ iuda: ꝛ ĩtra
y uit in domũ zacharie. ꝛ ſa-
z lutauit eliſabeth: ꝛ factum
eſt vt audiuit ſalutatõꝫ ma

Nomen etiã impoſitũ eſt ſm ꝓprietatẽ futurã. qꝛ ſalꝰ hu-
mani generis futura erat ꝑ ieſum. ꝛ h̃ eſt qđ dixit angelꝰ
ipſi ioſeph Mathei. j. Uocabis nomẽ eiꝰ ieſum. Ipſe eñ
ſaluũ faciet pplm̃ ſuũ a pctĩs coꝝ. Ieſus eñ ſalꝰ ĩterp̃taꝛ
v ¶ Hic erit magnꝰ. ſꝑ eĩ fuit magnꝰ deꝰ ꝫ futurꝰ erat ma-
gnus hõ ꝛ magnus
ꝓpheta. ſm ꝙ dꝛ Lu.
vij. capi. Propheta
magnꝰ ſurrexit ĩ no-
bis. x ¶ Et filiꝰ al-
tiſſimi vocabiꝛ. i. ip-
ſius dei q̃ ſolꝰ eſt al-
tiſſimꝰ. hõ eñ altus
eſt inter creaturas
corꝑales. ꝫ angelus
altior. deus aũt ſolꝰ
altiſſimꝰ. Iſta etiaꝫ
filiatio dei accipituꝛ
hic ꝑ naturã. in om-
nibus aũt alijs q̃tũ-
cunq̃ ſctĩs eſt tm̃ fi-
liatio dei ꝑ adoptõꝫ
y ¶ Et dabit illi dñs
deus ſedẽ dđ. Cõtra-
riũ videꝛ ꝑ h̃ qđ hẽꝛ
Hyere. xxij. de ieco-
nia rege iuda. Scri-
be virꝝ iſtũ ſterilem nec erit de ſemĩe eiꝰ q̃ ſedeat ſuꝑ thro-
nũ dauid. Beata ãt virgo maria de q̃ natꝰ eſt ieſus deſcẽ-
dit de ieconia. vtꝫ Math. j. qꝛ poniꝛ in xp̃i genealogia. di-
cendũ ꝙ hieremias loq̃ꝛ de regno tꝑali ipſiꝰ dauid in quo
nullꝰ poſtea regnauit de ſemĩe iechonie. qꝛ iohãnes hyr-
canus ꝛ aliq̃ alij q̃ reſumpſerũt regiũ nomẽ in iudea an-
te herodẽ aſcalonitã. nõ fuerũt de tribu regia ꝫ de tribu ſa-
cerdotali. xp̃s etiã q̃ deſcẽdit de iechonia ſm carnẽ ꝑ vir-
ginẽ mariã. nõ ſedit ſuꝑ thronũ dđ loq̃ndo de tꝑali regno
immo iſtđ negauit corã pylato dicẽs. Regnũ meũ nõ eſt
de hoc mđo Ioh. xviij. tñ in reſurrectõe ſua accepit ptãteꝫ
etiã inq̃tũ hõ ſuꝑ oẽm creaturã. ſm ꝙ ipſe dicit Mathei.
xxviij. Data ẽ mihi oĩs ptãs in celo ꝛ in terra inq̃tũ ei deꝰ
nõ accepit aliquã ptãtẽ de nouo ſiue in tꝑe. Angelꝰ auteꝫ
hic loq̃ꝛ de regno ſpũali ꝛ celeſti. qđ figuratũ fuit ꝑ regnũ
dauid tꝑale. ſicut ꝛ celeſtis ierlm̃ ꝑ tꝑale. vñ ꝛ ſubditur.
z ¶ Et regnabit in do. iacob ineternũ. i. ſuꝑ electos. de do-
mo eñ abraã ꝛ yſaac aliq̃ fuerũt reprobati ſicut iſmahel ꝛ
eſau. ꝫ in domo iacob oẽs eiꝰ filij a ſanctis doctoribꝰ ĩter
electos ſunt ꝯputati. qꝛ ꝛ ſi aliq̃ peccauerũt pniam egerũt
a ¶ Et regni eiꝰ nõ erit finis. xp̃s ei nõ ſolũ inq̃tũ deꝰ. ſed
etiã inq̃tũ hõ regnabit ineternũ. nõ ſolũ ſuꝑ hoĩes. ꝫ etiã
ſuꝑ angelos. b ¶ Dixit aũt maria ad angelũ. Hic cõſe-
q̃nter põiꝛ cõſolatio marie ad modũ cõcipiẽdi. lꝫ ei crede-
ret firmiter v̓bũ angeli iplẽdũ de cõceptõe filij ꝓmiſſi: qꝛ
tñ angelꝰ ad plenũ nõ exp̃ſſerat modũ cõcipiẽdi. iđ đ hoc
q̃ſiuit be. v̓go dicẽs. c ¶ Quõ fiet iſtđ. tãq̃ eñ certa đ fa-
cto. q̃rit de mõ fiendi. cuiꝰ cã ſb̃diꝛ. d ¶ Qm̃ virꝝ non co-
gnoſco. i. nõ cog̃ſcere ꝓpono. ſm eñ qđ dicũt doctores ca-
tholici btã v̓go anteq̃ deſponſareꝛ ioſeph hũit obſ̃uanti-
am caſtitatis virginalis in deſiderio. nõ tñ vouit exp̃ſſe ꝫ
cũ poſtea deo ordinãte eſſet ei deſponſata q̃ erat in ſili ꝓ-
poſito ſilꝭ emiſerũt votũ. e ¶ Et rñdẽs angelꝰ. ad decla-
randũ modũ concipiẽdi. f ¶ Dixit ei ſpũſſan. ſuꝑue. i te
. i. nõ cõcipies hũano mõ ꝫ diuino qꝛ nõ v̓tute ſeminis vi-
rilis. ꝫ v̓tute ſpũſſcti. Et bñ dixit. ſuꝑueniet in te. qꝛ prius
venerat ſpũſſctũs ſuꝑ v̓ginẽ adhuc in vtero mr̃is exiſten-
tem. eã ab originali purgãdo. vt cõius dꝛ. vel ſm alios a
pctõ originali p̃ſeruãdo. ꝫ in conceptõe filij dei ſuꝑuenit
ſpũſſctũs. i. iterꝝ venit ad conferendũ maiorẽ grẽ plenitu-
dinẽ. q̃ nõ ſolũ ſanctificauit mentẽ ꝫ etiã ventrem.
g ¶ Et virtꝰ altiſſimi. i. dei filiꝰ q̃ eſt dei pr̃is ſapĩa ꝛ virtus
vt dꝛ. j. ad Cor. j. ca. g ¶ Obumbrabit tibi. qꝛ in be. vir-
gine ſb̃ vmbra carnis latuit virtꝰ deitatis. h ¶ Ideoq̃ et
qđ naſcetur ex te ſctm̃. dicit ſctm̃ abſolute abſq̃ determia-
tione. qꝛ ſi dixiſſet ſctũs deꝰ. vꝉ ſctũs hõ. vel aliq̃d conſiꝛe
nõ exp̃ſſiſſet ſanctitatẽ eiꝰ cõplete. qꝛ in eo eſt ſctitas diuia
ꝛ hũana. ꝛ q̃cq̃d ſctitatis p̃t cogitari ĩ q̃cũq̃ creatura emi-
nentiꝰ eſt in xp̃o. iđ dicit ſctm̃ abſq̃ determinatõe. ſic etiã
dñs dixit moyſi Ex-
odi. iij. Ego ſuꝫ qui
ſum. ſic dices filijs
iſrael. Qui eſt miſit
me ad vos. vt ꝑ hoc
oñdereꝛ ꝙ plenitu-
do eſſendi immo in-
finitas ẽ ꝓpria ipſiꝰ
dei. i ¶ Uocabiꝛ
filiꝰ dei. non adopti-
uus ſicut alij. ꝫ na-
turalis. Et ad maio-
rẽ aſſertionẽ decla-
rat angelꝰ dictũ ſuũ
ꝑ exẽplũ cuꝫ ſb̃diꝛ.
k ¶ Et ecce eliſabet
cognata tua ꝛ ipſa cõ-
cepit filium in ſene-
ctute ſua. vt q̃ ſupra-
nãm cõceptũ dede-
rat ſterili. datuꝝ cre-
dereꝛ ꝛ virgini.
l ¶ Et hic menſis eſt ſextus illi. ſ. menſi in q̃ ipſa concepit.
m ¶ Que vocaꝛ ſterilis eiꝰ eñ ſterilitas a tãto tꝑe iaꝫ erat
nota ꝙ ſic vocabaꝛ veruntñ qꝛ iſtđ exemplũ nõ ẽ vſq̃q̃
ꝑfectũ. qꝛ maiꝰ ẽ v̓ginẽ conciꝑe q̃ ſterilẽ. iđ angelꝰ induꝛ
rõnis efficaciã ex dei oĩpotẽtia cu dꝛ. n ¶ Quia non erit
impoſſibile apđ deũ oẽ v̓bũ. i. factũ. qꝛ dicẽ dei eſt facere.
ſm illud p̃s. cxlviij. Dixit ꝛ fcã ſũt. q̃cq̃d ei ꝯdictõꝫ nõ im-
plicat totũ ẽ deo poſſibile. cuiuſmõi ẽ v̓ginẽ concipere.
o ¶ Dixit ãt maria. h̃ ꝯñr põiꝛ filij dei cõceptio. qꝛ maria
certificata de fcõ ꝛ de mõ fiẽdi aſſenſit fide ꝛ deuotõe dicẽſ
hũiliꝛ. p ¶ Ecce ancilla dñi. ſuꝑ qđ v̓bũ dicit Bern̄. q̃ eſt
tã ſb̃limis hũilitas q̃ cedere neſcit honoribꝰ. iſoleſcẽ gl̃ia
neſcit. mr̃ dei eligiꝛ ꝛ ancillã ſe noĩat. q ¶ Fiat mihi ſm
v̓bũ tuũ. qđ ſtati fcm̃ ẽ. qꝛ v̓tute diuia concepit filium.
r ¶ Et diſceſſit ab illa angelꝰ ꝑacto nũcio ꝛ filio dĩ ꝯcepto
t ¶ In diebꝰ illis. Poſtq̃ deſcriptꝰ ẽ p̃curſoris ꝛ ſaluatoris
conceptꝰ. h̃ ꝯñr deſcribiꝛ vtriuſq̃ ortꝰ. ꝛ p̃ p̃curſoris. ſecũ-
do ſaluatoris ſeq̃nti. ca. Circa ortũ p̃curſoris p̃mittũꝛ ali-
q̃ p̃cedẽtia. ſcđo aliq̃ ortũ cõcomitantia. ibi. mãſit aũt. ter-
cio quedã ortũ ꝯñtia. ibi. Et factum eſt die octaua. Circa
primum tria ponuntur. Primum eſt exultatio naſcituri
infantis. ſcđm eſt inſpiratio matris. ibi. Et repleta eſt. ter-
cium decantatio virginis. ibi. Et ait Maria. Mirabilis
autem exultatio pueri naſcituri fuit ꝓpter p̃ñtiam dñi ſui
in vtero virginali. ꝛ iđ p̃mittiꝛ aduẽtꝰ marie cum dicitur.
s ¶ Exurgens aũt maria. a quiete orõnis ꝛ deuotõis que
erat p̃uia oĩbus oꝑibus ſuis. v ¶ Abijt in montana. q̃a
locus vbi manebat zacharias erat altior galylea a qua re-
ceſſit maria. x ¶ Cũ feſtinatõe. vt oñderet ꝙ virgo non
debet morari in loco publico. nec ibi contrahere colloq̃a.
y ¶ Et ſalutauit Elyſabeth. tum quia erat humilima. tum
quia erat iunior. ideo prius eam ſalutauit. ꝛ quia ad eius
obſequium venerat. z ¶ Et factum eſt vt audiuit ſaluta-
tionem marie eliſabet exultauit infans in vtero eius con-
gaudens ad p̃ñtiã dñi. hoc aũt duobꝰ modis potuit fieri
ſm ꝙ dicit Augu. Uno modo ſic ꝙ iohannes nondum
natus cognoſceret per ſpiritumſanctum dominum pre-
ſentem in vtero virginis. ꝛ ſm hoc oportet dicere ꝙ in eo
fuit acceleratus vſus rationis. Alio modo ſic ꝙ iohãnes
non cognoſceret preſentiam ſaluatoris. ſed mater eius q̃
habebat vſum rationis. Illa tamen motio pueri ꝛ exul-
tatio facta eſt a deo ad declarationem ſanctitatis virginis
ꝛ prolis in ea exiſtentis. ſicut de beato Franciſco legitur
ꝙ aues rõne carentes p̃dicationẽ eius attente audiebant

ac ſi ỽba eiꝰ intelligerent. q̄d factū eſt a deo ad approbati
onē ꝑdicatōis viri ſancti. neutrū tñ modū determinate aſ
ſerit Aug. ſed dicit ꝙ ſiue hoc mō ſiue illo facta fuerat di
cta exultatio attribuēda tñ eſt diuino miraculo. ⁊ h̄ ſatis
patet. q꞉ nō poterat fieri ꝑ naturā. Aliq̄ aūt alij expoſito
res dicunt determi
nate. ꝙ facta fuit di
cta exultatio p̄ mō.
vñ dicit grecꝰ expo
ſitor. Propheta pa
rente acutiꝰ videt et
audit ſalutatq꞉ pro
phetatū. Et ſb̄ditur
ibidē. Et inſinuauit
gr̄a q̄ nature ignota
extiterant. recluſus
vētre mileſ agnouit
dñm ac regē oriturꝫ
vētris tegmine non
obſtante myſtice vi
ſioni. inſpexit ei nō
palpebris ſed ſpū.
3 Et repleta eſt. h̄
ꝯñr deſcribit̄ iſpira
tio matris q̄ oñdit̄
cum ſb̄ditur.
a Et exclamauit
voce mag̃. iſta ma
gnitudo magis itel
ligēda eſt rōe deuo

ne eliſabeth. exultauit īfāſ
3 in vtero eiꝰ. Et repleta eſt
a ſpū ſctō eliſabeth. ⁊ excla
mauit voce magna ⁊ dixit.
b Bñdicta tu iter mulieres
c ⁊ bñdictꝰ fructꝰ vētris tui
d Et vñ hoc mihi. vt veniat
mr̄ dñi mei ad me. Ecce ei
vt facta ē vox ſalutatōnis
e tue ī auribꝰ meis: exl̄tauit
ī gaudio īfans ī vtero meo
f g Et btā q̄ credidiſti: qm̄ ꝑfi
ciēt̄ ea q̄ dicta ſūt tibi a do
h i mio. ⁊ ait maria. Magniſi
k l cat aīa mea dominum. Et
m exultauit ſpūs meꝰ in deo
n o ſalutari meo. Quia reſpe
p xit humilitatē ancille ſue.

tionis interioris q̄ꝫ ſoni exterioris. b Bñdicta tu inter
mulieres. i. ſuꝑ oēs mulieres. cuiꝰ rō ſb̄ditur.
c Et bñdictꝰ fructꝰ ventris tui. ꝑ hoc em̄ ꝙ cōceꝑat dei fi
liū ꝯtxerat quodāmō infinitatē bonitatis inq̄ꝫtuꝫ nunc eſt
filij bonitatis infinite. Angelꝰ aūt ſalutās ỽginē ſupra nō
dixit bñdictꝰ fructꝰ vētris tui. q꞉ ỽgo nōdū cōceꝑat filium
dei ꝫ poſtea cū conſenſit tunc concepit vt ſupra dictū eſt.
d Et vñ hoc mihi. Iſta em̄ nō poterat ſcire eliſabeth niſi
ꝑ reuelatōꝫ ſpūſſcti. e Exultauit in gaudio infans ⁊c̄.
Ipa em̄ eliſabeth ꝑ ſpm̄ſcm̄ cognouit ꝙ illa exultatio fu
it ꝓpt̄ p̄ñtiā dñi in vtero virginali. f Et btā q̄ credidiſti
q꞉ ꝑ aſcenſum fidei concepit. g Perficient̄ in te ⁊c̄. ꝑ
angelū nunciantē ⁊ etiā ꝑ ſpm̄ſcm̄ mentē ỽginis illuſtrā
tē. ⁊ eā immediate docentē. h Et ait maria. Hic conſe
quēter deſcribit̄ decantatio ỽginis ⁊ p̄mittit̄ titulꝰ cantici
cū d̄r. h Et ait maria. Hoc em̄ canticū ſic intitulat̄: q꞉
canticū marie noīatur. ⁊ ſb̄dit̄ ipm̄ canticū. i Magni
ficat ⁊c̄. q. d. maria. O eliſabet tu me magnificas ꝫ ego to
tū deo attribuēs ipm̄ magnifico in hoc cātico. vbi p̄ poni
tur modꝰ cantici. ſcd̄o ſb̄dit̄ cā cātandi. ibi. Quia reſpexit
Circa p̄mū declarat̄ laus ỽginis tanq̄ꝫ magna. cū dicitur
Magnificat. Scd̄o vt deuota. ibi. k Aīa mea. nō tātū
labia mea. Tercio vt debita. cū d̄r. l Dñm: cui debetur
laus ⁊ honor. Quarto vt iocūda. ibi. Et exultauit ſpiritꝰ
meus. Quinto vt recta. ibi. In deo ſalutari meo. ⁊ dicit.
m In deo rōne creatōnis. n Salutari. rōne recreati
onis. o Meo. rōne aſſumpte hūanitatis. q꞉ ſic fuit ip
ſiꝰ ỽginis ⁊ nō alteriꝰ. p Quia reſpexit. Hic ꝯñr d̄ſcri
bit̄ cā cantandi. ſ. diuina bñficia collata. ⁊ p̄ ỽgo recolit be
neficia ſibi collata ſingulariter. ſcd̄o bñficia toti mōdo ge
neraliter. ibi. Et miſericordia eiꝰ tercio bñficia collata po
pulo iudeoꝝ ſpēaliter ibi. Suſcepit iſrael. Circa p̄mū d̄r.
p Quia reſpexit ⁊c̄. q. d. ỽgo btā bñ debeo magnificare
⁊ laudare dñm. Quia reſpexit humilitatem ancille ſue.
q꞉ licet ex oībꝰ ỽtutibꝰ fuerit diſpoſita ad conceptōnē filij
dei ſpēaliter tñ h̄ fuit ex humilitate. q Ecce em̄ ex hoc
be. me di. om. ge. i. iudei ⁊ gentiles. Ex oībꝰ generatōnibꝰ
aliq̄ ſūt ꝯuerſi ad fidē q̄ ꝯfitēt̄ iſtā virginē btām. h̄ etiā ptꝫ
in ſaracenis. vñ in alchorano machometi d̄r. de maria vir
gine dixerūt angeli. O maria deꝰ annūciat tibi ỽbū ex ip
ſo ⁊ erit nomē eiꝰ ieſus filiꝰ marie. Et alibi in eodeꝫ libro

dixerunt angeli. O maria deꝰ vtiq꞉ elegit te ⁊ purificauit
te. ⁊ elegit te clarā ſuꝑ mulieres ſcloꝝ ⁊ multa alia ibi di
cūt̄ ad laudē ỽginis. r Quia fec̄ mihi magna. in ſcti
ficatōe ꝫ maxima in filij dei conceptōe. s Qui potēs
eſt. ỽtute em̄ potentie dei infinite facta ſunt hec. t Et
ſanctū nomē eiꝰ. q꞉
q̄cq̄d ſanctitatis p̄t
cogitari totū eminē
tius eſt in eo.
v Et miſericordia
eiꝰ. Hic recolit bea.
ỽgo bñficia exhibi
ta toti mōdo. cū dicit̄
v Et miſericordia
eiꝰ. i. bñficiū icarna
tionis q̄d ex miſeri
cordia dei factū eſt.
vñ petebat dd̄. oſtē
de nobis dñe miſe
ricordiā tuam. q. d.
oñdiſti potētiā tuaꝫ
in creatōe mōdi d̄ ni
hilo: ⁊ ſapiām tuaꝫ
in mōdi gubernatōe
ſic ordīata ⁊ iuſticiā
tuā in peccatorum
punitionē. ſic̄ in di
luuio ⁊ ſb̄uerſione
ſodome ⁊ gomorre
⁊ iō oñde nobis do

q Ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes genera
r tiones. Quia fecit mihi
s t magna. qui potens eſt: et
v ſctm̄ nomē eiꝰ. Et miſ̄icor
x y dia eiꝰ a ꝓgenie ī ꝓgenieſ
z a timentibꝰ eū. Fecit potēti
b aꝫ ī brachio ſuo: diſꝑſit ſu
c perbos mente cordis ſui:
d Depoſuit potentes de ſe
e de. et exaltauit humiles:
f Eſuriēteſ ipleuit bōiſ ⁊ di
g h uiteſ dimiſit ianes. Suſce
i pit iſrael puerum ſuum. re
cordatus miſericordie ſue
k Sicut locutus eſt ad prēs
l m nr̄os abraā ⁊ ſemi eiꝰ ī ſcl̄a
n Manſit autē maria cū illa

mine miſericordiā tuā in filij tui incarnatōe. x A ꝓge
nie. ſ. iudeoꝝ. q꞉ ſicut d̄r Iohis. iiij. Salꝰ ex iudeis eſt. q꞉
incarnatio facta eſt in ỽgine iudea natōe. ꝫ q꞉ bñficiū icar
natōis ad totū mōm diffundit̄. iō ſb̄dit̄. y In ꝓgenies
. ſ. oīm gentiū. Veruntñ q꞉ lꝫ bñficiū incarnatōis ſe extē
dat ad oēs q̄ꝫtū ad ſufficientiā. nō tñ q̄ꝫtū ad efficatiā. ꝫ tm̄
ad iuſtos. iō ſb̄dit̄. z Timētibꝰ eū. ſ. tiore filiali ⁊ caſto.
a Fecit potentiā in brachio ſuo. i. ī filio ſuo q̄ vocat̄ bra
chium dñi Eſa. liij. Brachiū dñi cui reuelatū eſt.
b Diſꝑſit ſuperbos. i. legiſꝑitos ⁊ phariſeos q̄ fuerūt ſu
perbi. c Mente cordis ſui. ſpernētes conſiliuꝫ dei. vt
d̄r. ſ. vij. ca. Et ipi cū ceteris iudeis. xlij. anno a paſſione
xp̄i fuerūt capti ⁊ captiuati ꝑ Tytū ⁊ Veſpaſianū. et per
orbē diſꝑſi. Et loquit̄ hic ỽgo de futuro ꝑ modū preteriti
ꝓpt̄ certitudinē euētus ſue ꝓphetie. d Depoſuit potē
tes de ſede. i. iudeos q̄ erāt potētes in lege ⁊ ꝓphetis. di
mittens eos ex ſuo demerito in ꝓfundo erroris. ſm̄ ꝙ d̄r
Rom. xj. Cecitas ex ꝑte contingit in iſrael. e Et exalta
uit hūiles. i. gētiles humiliter ⁊ deuote ꝑdicatōꝫ aploꝝ
ſuſcipientes. ⁊ ideo ſb̄ditur. f Eſurientes impleuit bo
nis. quia gentiles cum magno deſiderio quod per eſuriē
tem deſignatur, verbum dei receperunt.
g Et diuites dimiſit inanes. i. legiſꝑitos diuitijs ſcriptu
rarum prius repletos. dimiſit inanes per excecationē eo
rum et falſum intellectum ſcripturarum.
h Suſcepit iſrael puerum ſuum. Hic recolit beata vir
go beneficia exhibita populo iudeorum ſpecialiter cum
dicitur. Suſcepit iſrael puerum ſuum. quia deus accepit
carnem puerilem de populo iſrael quod fuit beneficium
illi populo collatum maxime q̄ꝫtum ad credentes de po
pulo illo. i Recordatꝰ mīe ſue. Ad modū ei recordan
tis ſe hūit qñ filiū ſuū pr̄ibꝰ ātiq̄s ꝓmiſſū ī carnē miſit. iō
ſb̄dit̄. k Sicut locutꝰ ē ad pr̄es nr̄os. i. ad p̄iarchas et
ꝓphetas. l Abraā ⁊ ſemini eiꝰ. ſm̄ ꝙ d̄r Geñ. xxij. In
ſemine tuo benedicentur omnes gentes terre.
m In ſecula. q꞉ caro hūana ꝑmanebit eternaliter deita
ti vnita. n Mā̄ſit aūt maria. Hic cōſeq̄nter deſcribūt̄
concomitantia ortum precurſoris. quorum primum re
ſpicit virginem, quod notatur cum dicitur.
n Manſit autem Maria cum illa. id eſt cum eliſabeth
ꝓ cuiꝰ conſolatione ⁊ obſequio venerat.

o Quaſi tribus menſibꝰ. ⁊ ſic pꝫ ꝙ manſit vſqꝫ ad tp̄s partus elizabeth. qꝛ in fine ſexti mēſis nunciauit ſibi āgelus ꝯcepcióꝫ elizabeth. p Et reuerſa eſt in domū ſuam ꝯpleto tñ priꝰ ortu p̄curſoris. vt cōiter dr̄. vñ dicūt aliq̄ ꝙ ipa recepit p̄curſorē ⁊ tenuit. Aliq̄ tñ doctores vt Theophilꝰ ⁊ Grecꝰ dicūt ꝙ iminēte partu elizabeth receſſit. tum qꝛ v̄gines in partu mulierꝝ nō ſolēt adeſſe. tū qꝛ alie mulieres iā venerāt ad partū elizabeth. ⁊ iō obſequiuꝫ marie non erat vltra ſibi neceſſariū: qđ ꝑ alias mulieres poterat fieri. ſcđm reſpicit mrē̄m p̄curſoris. qđ notaꝛ cum dr̄. q Eliſabeth ipletū ē tē. par. .ſ. nouē menſiū. r Et pepit filiū. ſicut ꝑ angelū fuerat predictum. s Et audierūt vicini. .i. illi q̄ erāt cohabitātes. t Et cognati. q̄ erāt ex eius ꝯſanguinitate ⁊ affinitate. v Quia magnificauit dominus miſe. ſuā cū illa .i. magnā miſericordiā ei fec̄ auferendo ſterilitatis obprobriū ⁊ dando tantū ad talē filiū ſic nunciatū mirabiliꝛ ⁊ cōceptū ſupnāl̄r. x Et ꝯgra. ei ſm ꝙ dixerat angelꝰ zacharie. Multi i natiuitate eiꝰ gaudebūt. y Et factū ē. Hic ponunꝛ conſequētia ortū p̄curſoris. quorꝝ p̄mū eſt pueri nati nomiatō ſcđm ppl̄i admiratio. ibi. Et mirati ſunt vni. terciū patris inſpiratio. ibi. Et zacha. Circa p̄mū dicitur. z Die octauo. ſ. a natiuitate p̄curſoris. a Venerūt circū. pue. ſicut p̄cipitur. Gen̄. xvij. de rōne huiꝰ p̄cepti. ⁊ mō intelligendi dictū fuit ibi. Et qꝛ in circūciſione imponebaꝛ tunc nomē puero ſicut mō iponiꝛ in baptiſmo. iō ſubditur. b Et vocabāt eū no. pa. ſui zach. qꝛ iſtđ antiq̄tus fuit ſatis cōiter obſeruatū ⁊ adhuc obſeruaꝛ freq̄nter. maxime in magnis ꝑſonis. ꝙ p̄genitꝰ filiꝰ noiaꝛ nomine patris. c Et reſpon. mr̄ eiꝰ di. neq̄q̄ꝫ. ſ. vocabitur zach. Sꝫ vocabitur iohēs. hoc em̄ fuit ſibi a deo reuelatum. qꝛ a marito nō didicit. cū eſſet factꝰ mutꝰ anteq̄ꝫ rediret ad eā de tēplo vtꝫ ex p̄dictis. a Nemo eſt in cognatōe tua q̄vo. h̄ no. nō eſt intelligendū ꝙ nullus iudeꝰ vocatꝰ fuiſſet priꝰ iohānes. qꝛ aliȷ̄ iudei fuerūt añ ſic noiati. vtꝫ. j. Mach. ij. capit. de iohāne fratre iude Machabei ⁊ de iohāne eupolemiȷ̄ ſꝫ cognatio h̄ accipiꝛ ꝓpiq̄tas generis. qꝛ nullꝰ fuerat ſic vocatꝰ de ꝯgnatōe eliſabet aut mariti eiꝰ. b Innuebāt aūt pr̄i eiꝰ. ꝑ ſigna viſibilia. ex q̄ pꝫ nō tm̄ erat mutꝰ. ſed etiā ſurdus. Si em̄ potuiſſet intelligere v̄ba q̄ meliꝰ ⁊ breuius exp̄mūt mentis ꝯceptū q̄ſiuiſſent ab eo ꝑ v̄ba ⁊ nō ꝑ talia ſigna. c Iohēs eſt nomē eiꝰ. i. h̄ nomē nō ipono ſꝫ impoſitū eſt a deo. d Et mirati ſunt. Hic ꝯñr deſcribiꝛ ppl̄i admiratio ex mirabilibꝰ q̄ videbant circa puerū natū ⁊ ꝑētes eiꝰ videlꝫ ex mirabili ꝯuenientia pr̄is et mr̄is i noie pueri. ⁊ in loq̄la reddita patri. iō ſb̄diꝛ e Apertū aūt ē illi. os eiꝰ. ꝑ ꝯfeſſionē em̄ fidei i ſcripto quā v̄bo facere nō poterat meruit liberari. ſic ꝓpꝛ v̄bū dubita

o q̄ſi menſibꝰ tribꝰ. ⁊ reuer-
q ſa ē i domū ſuā. Elizabeth
r āt ipletū ē tp̄s pie̅di: ⁊ pe-
s perit filiū: ⁊ audierūt vicini
t v ⁊ ꝯgnati eiꝰ. qꝛ magnifica
uit dñs miam ſuā cum illa
x y ⁊ ꝯgratulabanꝛ ei. ⁊ factū
z a ē i die octauo venerunt cir
b cūcidere puerꝝ. ⁊ vocabāt
eū noie patris ſui zachariā
c Et rñdens mr̄ eius dixit:
d Neq̄q̄ꝫ ſꝫ vocabiꝛ iohēs. ⁊
a dixerūt ad illā. qꝛ nēo ē in
cognatōe tua: q̄ vocet hoc
b noie. Innuebāt āt pr̄i eiꝰ
quē vellet vocari eū. ⁊ po-
ſtulāſ pugillarē. ſcripſit di
c cēs. iohēs eſt nomen eius
d e Et mirati ſunt vniuerſi. ap
tū eſt aūt illico os eiꝰ ⁊ lin-
gua eiꝰ. ⁊ loq̄baꝛ bñdicēs
f deū. Et factꝰ eſt timor ſup
g oēs vicinos eorꝝ: ⁊ ſup oīa
mōtana iudee diuulgaban
h tur omnia verba hec: ⁊ po

ſuerūt oēs q̄ audierāt i cor
i de ſuo dicētes. Quiſputaſ
k puer iſte erit. Etenim ma-
l nus dñi erat cum illo. Et
zacharias pater eiuſ reple
tus eſt ſpiritu ſancto. ⁊ pro
m phetauit dicens. Benedi
n o ctus dominus deus iſra-
p q el qꝛ viſitauit ⁊ fecit redē-
r ptioneꝫ plebis ſue: ⁊ erex-
s it cornu ſalutis nobis. in
t domo dauid pueri ſui. Si
cut locutus eſt per os ſan-
ctorum qui a ſeculo ſunt ꝓ
v phetarum eius: Salutem
ex inimicis noſtriſ. ⁊ đ ma
nu omniū qui oderunt noſ
x Ad faciendam miſericor-
diam cum patribus nr̄is.
y ⁊ memorari teſtamenti ſui
z ſancti. Iuſiurandūꝫ quod
iurauit ad abraam prēꝫ no
a ſtrum: daturum ſe nobis.
b Vt ſine timore đ manu ini
micorꝝ noſtrorum liberati

tionis demeruerat ligari. f Et factꝰ eſt timor magnus ſup oēs vicinos eorꝝ ⁊c̄. i. admiratio magna vel timor dñi q̄ ſic mirabiliter punierat zachariā ⁊ liberauerat. g Et ſup oīa mon. iu. diuulgabanꝛ oīa v̄ba hec qꝛ facta inſolita ⁊ mirabilia libentiꝰ narranꝛ. h Et poſuerūt oēs q̄ audi. in cor. ſuo. qꝛ talia magis memorie ꝯmendanꝛ. i Dicētes quiſputas puer iſte erit. q̄ſi dicerent. valde magnus erit. cuiꝰ cā ſb̄diꝛ. k Eteni ma. dñi erat cū illo. i. virtus dei oꝑatiua miraculorꝝ in eiꝰ annūciatōe ꝯceptōe ⁊ natiuitate oñſorꝝ ex q̄bꝰ rōnabl̄r cōcludebaꝛ magnitudo pueri futura coraꝫ deo ſicut fuerat p̄dictuꝫ zacharie. Erit enim magnꝰ coraꝫ dño. l Et zacharias. hic conſeq̄nter deſcribitur pr̄is inſpiratio cū dr̄. Et zacharias pr̄ eiꝰ impletꝰ ē ſpū ſancto. ⁊ ſb̄diꝛ eiꝰ ꝓphetia ꝑ modū cantici ſeu diuine laudis expreſſa cū diciꝛ m Bñdictus ⁊c̄. i q̄ cātico p̄mo p̄mittit ꝑtinentia ad redēptorē. ſcđo ꝑtinētia ad ipiꝰ p̄curſorē. ibi Et tu puer. Circa p̄mū dr̄. m Bñdictus dñs oim ꝑ generalē gubernatōꝫ. n Deus ꝑ creationē. o Iſrael ꝑ ſpēalē cultū ⁊ deuotōꝫ: ⁊ bñficiorum ſpēaliū ppl̄o iſrael exhibitionē. p Quia viſi. i. viſitabit loquiꝛ em̄ de futuro ꝑ modū p̄teriti ꝓpꝛ ꝓphetie certitudinē. Hec aūt viſitatio facta ē in xp̄i natiuitate q̄ erat adhuc futura. ⁊ cōuerſatōe. qꝛ viſitauit nos ſicut medicꝰ infirmū. ſicut dr̄ Luc. vj. Virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. q Et fecit redē. in ſua bñdicta paſſione ꝑ quam redempti ſumꝰ. r Et erexit nob cor. ſalu. i. v̄tutē cōſeq̄ndi ſalutē eternā. ⁊ h̄ fec̄ in ſua reſurrectōe q̄ r̄ſurrexit ad vitā immortalē educēs prēs ſanctos de lymbo inferni detētos ibi. ⁊ ſua aſcēſione q̄ illos ad celeſtia introduxit. s In do. da. puc. ſui. qꝛ iſta adipleuit xp̄s in carne aſſūpta de domo dauid. t Sicut locutꝰ eſt ꝑ os ſctōꝝ prophetaꝝ. q̄ a ſe. ſunt h̄ ē a mūdi p̄ncipio q̄ iſta p̄dixerūt. ſm ꝙ dr̄ Actu. x. Huic oēs ꝓphe teſtimoniū ꝑhibēt ⁊c̄. Et ſic ꝓmiſerat ꝑ ꝓphetas ita fideliter adimpleuit. v Salutē ex inimicis nr̄is. ſupple conſecuti ſumꝰ ꝑ xp̄m videlꝫ de mūdo carne dyabolo. x Ad faciendā miam cū patribus noſtris. qꝛ myſteriū incarnatōis impleuit nō ꝓpꝛ noſtrā iuſtitiā ſꝫ ꝓpter ſuā miſicordiā adiplendā quaꝫ patribus ꝓmiſit. y Et memorari teſta. ſui. ſan. i. pacti firmiſſimi qđ habuit cū patribꝰ vete. te. de xp̄o vēturo. de q̄ teſtamēto ad modū rememorantis ſeu recordantis ſe hūit qñ pactū adimpleuit. z Iuſiurandū quod iurauit ad abraam prēm nr̄m. de q̄ dr̄ Gen̄. xxij. Permemetipſum iuraui ⁊c̄. quod iuramentum impleuit deus pater mittēdo filium. a Daturum ſe nobis. quia deus pater dedit etiam ſe nobis in filio. qui eſt eiuſdem ſubſtantie cum patre. b Vt ſine timore ⁊c̄. quia ꝑ hoc euacuaꝛ timor ſeruilis. qui non eſt in charitate.

c ¶ Et tu puer. Hic dr̄ exp̄mit in cātico q̄ ptinēt ad p̄cur
ſorē. diriges ad ipm̄ ſermonē. Si aūt q̄ratur q̄re ad ipm̄
ſermonē dirigeret. cū puer adhuc nō itelligeret. dicūt ali-
qui ꝙ v̄tute ſupnaturali itelligebat patrē loquentē. ſicut
intelligit xp̄m in vtero matris exiſtentem. vt p̄dictum eſt
Alij aūt dicūt ꝙ ſic
loquebat̄ puero. nō
ꝓpt eiꝰ intellectionē
ſʒ ꝓpt alioꝝ inſtructi
onē de myſterio in-
carnatiōis q̄ hēbant
vſū rōnis. d ¶ Pro
pheta altiſſimi voca-
beris. Cōtra hoc vi-
det̄ illud Ioh. j. ca.
ꝙ iohānes baptiſta
negauit ſe eſſe ꝓphe
tam. Ad qđ dicēdū
ꝙ verꝝ rñdit ſm̄ intē
tionē q̄rentiū q̄ q̄re
bāt ſi eēt vnꝰ de anti
q̄s ꝓphetis vt helyas
helyſeus vl̄ hmōi vt
pʒ ibidē. ⁊ ſm̄ veri-
tatē nō erat vnus de
illis. Aliter etiā dici
tur. ꝙ negauit ſe eē
ꝓphetā tm̄. q̄ fuit ꝓ
pheta ⁊ pluſq̄ ꝓphe
ta ſm̄ teſtimonium
ſaluatoris Mat. xj.

ſeruiamus illi. In ſanctita
te ⁊ iuſticia coram ipo. om
c nibus diebus noſtris. Et
d tu puer propheta altiſſimi
e vocaberis: p̄ibis em̄ añ fa
f ciē dñi: parare vias eius.
g Ad dandā ſcientiā ſalutis
plebi eiꝰ i remiſſionē pctō-
h rū eoꝝ. Per viſcera miſeri
cordie dei nr̄i: i quibꝰ viſi
i tauit nos: oriens ex alto.
k l Illūiare his q̄ i tenebris ⁊
vmbra mortis ſedēt ad di
rigēdos pedes noſtros in
m viā pacis. Puer autē creſ
n cebat: ⁊ cōfortabat̄ ſpiritu
o p ⁊ erat in deſertis vſq̄ i di-
em oſtēſionis ſue ad iſrael

e ¶ P̄ibis em̄ añ faciē dñi. i. añ filiū dei q̄ ē ſilitudo vel
facies dei patris. ꝑ faciē ei deſignat̄ noticia. ſm̄ Gregor.
ſup Ezech. Ea āt q̄ ad noticiā ptinēt i diuinis filio appro-
priant̄. f ¶ Parare vias eius ꝑ p̄dicationē xp̄m annūci
ando. ⁊ ꝑ baptiſmū aſſuefaciēdo q̄ hoies ꝑ baptimū io-
hānis diſponebant̄ ad facilꝰ recipiendū baptiſmum xp̄i
g ¶ Ad dandā ſci. ſa. ple. eiꝰ. i. ad p̄dicādū ſalutē fiendaʒ ꝑ
xp̄m h ¶ Per viſ. mi. dei no. i. ꝑ intimā ⁊ occultā dei mi
ſericordiā facta ſūt hec. i ¶ Oriēs ex alto. i. ex ſinu pr̄is i
mūdo k ¶ Illūiare his q̄ i tene. i. pr̄ibus i lymbo exiſtē-
tibꝰ. q̄s xp̄s illūiauit. qñ pꝰ paſſionē ſuā ad illos deſcēdit
l ¶ Et vmbra mort. i. viuētibꝰ adhuc in hoc mūdo. q̄ ē q̄
dā vmbra mortis. q̄s illuminauit xp̄s ꝑ ſeipm̄ p̄dicādo ⁊
aplos ꝑ orbē ad p̄dicandū mittēdo. vt hr̄. Marci vltimo.
m ¶ Puer āt creſcebat. Hic dr̄ deſcribit̄ p̄curſoris nati
ꝓfectus ⁊ cōuerſatio. cū dr̄. Puer āt creſ. q̄tū ad augmē
tū corpis. n ¶ Et cōfortabat̄ ſpū. q̄tū ad augmentū gr̄e
⁊ v̄tutis. o ¶ Et erat in deſertis q̄tū ad pfectionē cōuer
ſatiōis ibi. n. hitauit vſq̄ ad tp̄s ſue p̄dicatiōis. vt contem
plationi liberiꝰ vacaret diuinā ſapiam hauriēdo quaʒ po
ſtea effudit p̄dicādo. ⁊ vt viuēs in deſertis vitā auſterā du
ceret. ⁊ ne ex cohabitatiōe cū peccatoribꝰ in tumultu po-
puli maculā aliquā in fama vel vita cōtraheret. p ¶ Oſ
q̄ in diē oſtē. ſue ad iſrl̄. qđ factū ē anno. xv. imperij. Ty-
berij ceſaris. Tūc em̄ exijt de deſertis ad p̄dicandū popu
lis. vt habet̄ infra. iij. ca.

¶ Luce in ca. j. vbi dr̄ in poſtilla. Ideo ſaluo meliori iudi
cio videt̄ meliꝰ dicendū eum fuiſſe ſimplicē ſacerdotem.

¶ Additio.

SEntentia Ambroſij ⁊ Bede videt̄ ꝓbabilior. nō ob
ſtātibus his q̄ ꝑ poſtillatorē obijciunt̄. Ex his em̄
q̄ ab euangeliſta tradunt̄ in hoc loco ſatis oſtendit̄
zachariā fuiſſe ſummū ſacerdotē. Ad cuiꝰ euidentiā ſciē-
dū. ꝙ incenſum de q̄ euāgeliſta hic facit mentionē. nō dʒ
intelligi de cōi incēſo. qđ in q̄libet die bis cōcremabat̄ in
altari incenſi: vt hr̄ Exo. xxx. qđ q̄dem incenſū etiā ꝑ ſim
plicē ſacerdotē admiſtrabat̄. ſʒ intelligendū ē de incenſo
illo qđ ſemel in anno. ſ. in feſto expiatiōis tm̄ ꝑ ſummum
ſacerdotē in ſanctaſctōꝝ admiſtrabat̄. qđ quidem incen-
ſum licet eſſet eiuſdem ſpeciei cum alio cōi. tñ q̄tum ad
eius admiſtrationē in templo a cōi incenſo differebat in
multis. ⁊ ſpāliter in tribus. Primo. ſ. in hoc ꝙ qñ ſummꝰ
ſacerdos i p̄dicta die illud incenſū miſtrabat. nulli erat li
citū eſſe in tabernacalo. donec ſummꝰ ſacerdos inde egre
deret̄ vt habet̄ exp̄ſſe Leuit. xvij. vbi tractās quō ſummꝰ
ſacerdos intrare deberet in ſancta. ⁊ exponere ſup ignem
aromata. ⁊ aſpgere ſanguinē ⁊ hmōi. ſb́dit. Nullꝰ hoim
ſit in tabernaculo. qñ pōtifex ingredit̄ ſanctuariū ⁊c̄. do-
nec egrediat̄. qđ de alio incenſo quotidiano minime legi
tur. Et iō euāgeliſta notāter dixit ꝙ oīs multitudo popu
li erat orās foris hora incenſi. In quo oſtenditur ꝙ hora
iſtius incenſi omis multitudo debebat eē foris. ſ. extra ta
bernaculū ſeu templū. qđ ptinebat in incenſo diei expia-
tionis tm̄. Scđo q̄ in incenſo huiꝰ feſtiuitatis erat ſingu
lare: ꝙ nullus admiſtraret rite niſi cū igne ab altari holo
cauſti accepto. alioqui pōtifex erat reus morte tpali. ꝓut
de filijs aaron Nadab ⁊ Abiu Leuit. x. legit̄ ⁊ inde eſt ꝙ
Leui. c. p̄allegato. vbi de ſolēnitate feſti expiationis agit̄
p̄mittit̄ ibidē. Locutꝰ ē dñs ad moyſen poſt mortē duoꝝ
filioꝝ aaron qñ offerentes ignē alienū interfecti ſunt ⁊c̄.
q. d. cōminatorie ꝙ illa q̄ ibi p̄cipiebant̄ optebat ſeruari
ne cōtingeret ipi aaron ſicut ⁊ filijs ſuis ſupradictis i ad-
miniſtratione incenſi. ⁊ infra declarās ꝙ iſtud piculū ſpe
cialiter erat referendū ad officiū ꝓpriū incenſi illius feſti
ſubiungit. Aſſūptoq̄ thuribulo, qđ de prunis altaris im-
pleuerat ⁊ hauriens manu thymiama in incenſum ⁊c̄. va
por operiat oraculum qđ eſt ſuper teſtimoniū. i. ſup arch
am. ⁊ non moriat̄. Ex quo patet ꝙ ſummꝰ ſacerdos in of
ficio huius incenſi in die expiationis erat maxime aſtri-
ctus ac cerimonialia eius rite celebranda. ſb́ pena ſubite
mortis tpalis. ſicut de Nadab ⁊ Abiu. Et iō hora i q̄ iſtđ
incenſum adminiſtrabat̄ ppl̄s attente aſpiciebat orando
deum ꝓ ſummo ſacerdote. ne periclitaret̄ in illo officio.
vt ⁊ ipi cum eis expiarent̄. vnde notanter dicit euāgeliſta
Et oīs multitudo ppl̄i erat orans foris ora incenſi. Non
em̄ in ceteris diebus qñ bis i die incenſum ꝯcremabat̄ ꝑ
ſimplicē ſacerdotē. credendū eſt ꝙ omnis multitudo po
puli cōueniſſet ad orandū eſſet ei valde oneroſū. Simili-
ter notanter dicit euāgeliſta hora incenſi. nō faciēs mēti-
onē de imolationibꝰ ⁊ diſtillationibꝰ ⁊ ceteris officijs in
illo celebrādis ꝓpt̄ rationē p̄dictā. q̄ in illo officio incēſi
p̄cipue cōſiſtebat p̄dictū piculū ſacerdotale. Hoc idē pʒ
ex eo qđ dr̄ infra eodē ca. Et erat plebs ſpectās zachariaʒ
⁊ mirabant̄ ꝙ tardaret. Nō em̄ veriſil̄e videt̄ ꝙ plebs ſpe
ctaſſet ſimplicē ſacerdotem in officio incenſi q̄tidiani. qđ
bis q̄libʒ die adminiſtrabat̄. Tercio q̄ ſicut dicit poſtilla
tor. hoc incēſum. ſ. feſti expiatiōis nō exponebat̄ ꝑ modū
oblationis ſeu ad adolēdū ſicut quotidianū. ſʒ ſolū vt ne
bula cōſurgens operiet oraculū. vt pʒ Leuit. ca. all̄. qđ de
notat euāgeliſta cum dicit. Vt incenſum poneret. nō em̄
dixit incenſū offerret. ſicut ſupra eodē. c. Sacerdotes dei
incenſū offerēt. nec ēt dixit. vt adoleret. ſicut Exodi. xxx.
loquēs de q̄tidiano incenſo dicit. Et adolebit incenſū ſu-
per eo. aarō ſuaue flagrās ⁊c̄. ſʒ tm̄ dixit. vt incēſum pone
ret. vt denotaret ꝙ hoc incēſum nō admiſtrabat̄ ꝑ modū
oblationis ſeu ad adolendū. ſʒ tm̄ ponebat̄ ratiōe p̄dicta
Itē notāter dicit euāgeliſta vt incenſū poneret ingreſſus
in templū dñi ⁊c̄. in q̄ oñdit̄ ꝙ poſitio huiꝰ incēſi erat ſibi
debita ex ingreſſu tēpli dñi. nō rōe cōſumptiōis ſacrificij
ſʒ ad tuitionē ſacerdotis ſanguinē itra ſanctaſanctoꝝ aſp
gentis hoc incenſū ponebat̄. qđ eſt ſingulare in ſummo
ſacerdote ⁊ in feſto expiationis. vt dictū ē. Ex quibꝰ māi-
feſte patet ꝙ officiū huiꝰ incenſi. de q̄ euāgeliſta loquit̄. ꝑ
tinebat tm̄ ad ſummū ſacerdotē. ad quē ſolū officiuʒ feſti
expiationis ptinebat. vt Leuit. ca. allegato. Itē pʒ ꝑ h̄ qđ
hr̄ eodē ca. vbi dr̄. Et factū ē vt impleti ſūt dies officij eiꝰ
abijt in domū ſuā. ſingulare em̄ erat i ſūmis ſacerdotibꝰ.
vt ꝑ ſeptē dies añ feſtū expiatiōis ſepararent̄ a ꝓprijs do-
mibꝰ ⁊ habitarēt i cert cenacul̄ tēpli. vt deo deuotiꝰ man
ciparēt. vt hr̄ exp̄ſſe i Talmud i libro q̄ intitulat̄. Ioraa. i.
dies expiationis. ſ. vbi tractat̄ p̄ncipalit̄ de h̄ feſto. q̄ q̄deʒ

ſeparatio ſm eos hꝫ fundamētū. Leuit. xxj. vbi de ſūmo
ſacerdote ad lr̄am tractās dicit. Et nō egrediat̄ de ſanctis
vbi hebraica veritas hꝫ de ſanctuario. qḋ intelligit̄ de tp̄e
celebrationis huiꝰ feſti. De ceteris aūt ſacerdotibꝰ nō le-
git̄ ſil'r. ⁊ ſic mā̄ifeſte patꝫ ꝙ zacharias erat ſummꝰ ſacer-
dos. eo ꝙ incenſū ponebat in feſto expiationis. q̄ poſitio
ſoli ſūmo ſacerdoti ptinebat. ⁊ ſic ſentētia ſāctoꝝ. ſcꝫ Am
broſij ⁊ Bede ſūt valide. cui cōcordat magiſter hyſtoriaꝝ
⁊ nullꝰ ſāctoꝝ doctoꝝ oppoſitū aſſerere videt̄. Itē ⁊ in ec
cleſijs huiꝰ regiōis i officio matutinali natiuitatis bt̄i Jo
hānis baptiſte exp̄ſſe legit̄. ꝙ hec poſitio incēſi fuit in die
expiationis. Eſt ēt maximū cōſonū rationi. ꝙ cōceptio p̄
curſoris xp̄i q̇ ad dandā ſcientiā ſalutis plebi i remiſſionē
pctōꝝ venerat. i die expiationis q̇ i memoriā remiſſionis
peccati vituli agebat̄ fuiſſet annūciatus ⁊ cōſeq̄nter con-
ceptio xp̄i die imolatiōis agni paſchal'. qñ ēt xp̄s paſſus
ē annūciata fuiſſet. Cū. n. annūciatio p̄curſoris fuit in die
expiationis. ſ. x. luna mēſis ſeptimi. cuiꝰ conceptio fuit p
aliq̇s paucos dies poſt. qñ ſcꝫ zacharias reuerſus fuit ad
domū ſuā. ſequit̄ ꝙ ſextꝰ mēſis a dicta cōceptiōe finiret̄ i
xiiij. luna p̄mi mēſis fere qñ agnꝰ immolabat̄. Vtrū em̄
hec. xiiij. luna cōcurriſſet. cū. viij. kalēdas aplis. ꝓut ma-
giſter hyſtoriaꝝ dicit vel nō. nō ē multū curandū. Nā cō
putatio feſtiuitatū i lege antiq̄ ſolū reſpiciebat mēſes lūa
res. Ad illud aūt qḋ obijcit poſtil. de hoc ꝙ nō fuit facta
mētio ꝙ ingreſſus ē zacharias niſi ad imponēdū tm̄ incē
ſum ⁊c̄. dicendū ꝙ q̄ꝛ i miſtratiōe incenſi p̄cipue conſiſte
bat piculū ſūmi ſacerdotis i illo feſto. q̄ rōe ⁊ multitudo
ppl'i in illa hora ſpāl't orabat vt dictum ē. Idcirco de illo
officio tm̄modo fecit mentionē. nō āt de aſpſione ſangui-
nis in q̄ nō cōſiſtebat eodē mō piculū tale. lꝫ ēt credendū
eſt ꝙ celebraſſet aſpſionē ſanguinis ⁊ fecit oīa alia ad hu-
iuſmōi officium ptinētia. q̄ tm̄ euāgeliſta p̄termiſit. nō cu-
rās tractare niſi de incenſo. in q̇ tp̄e ppl's orabat. ⁊ angelꝰ
apparuit. Ad aliud qḋ obijcit de hoc qḋ dꝛ. Apparuit ei
angelꝰ ſtās a dextris altaris incēſi ⁊c̄. dicēdū ꝙ poſito ꝙ
illud altare non ſit intra ſanctaſanctoꝝ. ſꝫ intra ſancta tm̄.
ex hoc nō ſequit̄ ꝙ zacharias nō intraſſet ſanctaſanctorꝫ
ſꝫ ꝙ angelus apparuit ei intra ſancta. Ad aliḋ āt qḋ dic̄ ꝙ
illud incenſū. ſ. feſti expiatiōis nō ponebat̄ ad offerendū.
ſꝫ vt nebula cōſurgēs opiret oraculū ⁊c̄. dicendū ꝙ h̄ ē ve
rū ſꝫ magis facit ꝯ eū. vt dictū ē. Ad hoc āt qḋ dicit vlteri
us ꝙ p̄ter illum ingreſſum qḋ ptinebat ad ſummū ſacer-
dote tm̄ quotidie intrabāt ſacerdotes minores ⁊c̄. dicēdū
ꝙ verū ē. ſꝫ zacharias intrauit vt ſummus ſacerdos ad po
nendū incenſū. ptinēs ad diē expiatiōis vt iā dictū ē. Ad
aliud qḋ dicit ꝙ videt̄ eē ficticiū vt ſummꝰ ſacerdos eſſet
ille in cuiꝰ hebdomada cadebat expiatiōis feſtū ⁊c̄. dicē-
dū ꝙ veꝝ ē hoc nō eē autenticū. ſꝫ v̓itas huiꝰ nō requirit̄
ad v̓itatē ſnīe. Amb. ⁊ Bede ſupradicte. ſꝫ tm̄ requirit̄ ꝙ
eſſent pl'es ſacerdotes ſil'r ⁊ nō vnꝰ tm̄. qḋ ēt i templo p̄mo
poſſet ꝓcedi. Nā i illa ordiatiōe quā fecit dauid ḋ ſacerdo
tibꝰ. vt videt̄. j. Paral. xxiiij. ſatis pꝫ ꝙ ſadoch erat ſum
mꝰ ſacerdos inter filios eleazar. ⁊ abimelech inter filios
ithamar. ⁊ ſic erāt duo ſummi ſacerdotes ⁊ pōtifices licet
poſtillator videt̄ diſſentire huic. Sed q̇cquid ſit de tēplo
primo ſaltē i tēplo ſcḋo p̄ſertim v̓ſus finē manifeſte pꝫ ꝙ
erāt plures ſūmi ſacerdotes ſil'. Nā in paſſiōe xp̄i Mar-
ci. cap̄. xiiij. dꝛ ꝙ illi q̇ venerāt ad capiendū xp̄m fuerant
miſſi a ſūmis ſacerdotibꝰ. ⁊ ſic pꝫ ꝙ ſiml' cōcurrebāt pl'es
ſacerdotes in vnū q̇ꝝ quilibet poterat celebrare i feſto ex-
piationis. Sꝫ ad eligendū q̇s eoꝝ miſtraret ꝓuidebatur
p ſortē q̄ꝛ forte q̇libet retrahebat ſe a celebratiōe illiꝰ diei
tiore piculi ſupradicti. vñ euāgeliſta dicit. Sorte exijt vt i
cenſū poneret. Nō ei dixit vt ſacrificaret vel hmōi. lꝫ eſſēt
p̄ncipalia i illo officio. ſꝫ poſitionē incenſi cōmēorat. vt i-
nueret piculū q̇ ab officio retrahebant̄. poſſet ēt illḋ v̓bū.
ſorte exijt. vt q̇dā dicūt referri ad primā electionē zacha-
rie in pontificatū q̄ forte p ſortē fuerat ⁊c̄.

¶ In eodē ca. vbi dꝛ i poſtilla. q̄ꝛ fuit cōceptꝰ in ſeptēbris
menſe.

¶ Additio.

Vt dictū ē in p̄cedēti additiōe p̄curſor cōceptꝰ fuit
circa mediū menſis ſeptimi. ⁊ p ꝯñs ſaluator circa
mediū menſis p̄mi loq̄ndo de mēſibus lūaribꝰ q̇-
bus tūc feſta regulabāt̄. ¶ In eo. ca. vbi dꝛ i poſtilla: Licꝫ
ei ioſeph non fuerit ſaluatoris pater. ¶ Additio.

De hac materia fuit large tractatū ſupra i additione
Math. j. vbi agit̄ de genealogia xp̄i. vide ibi. ¶ In
eo. c. vbi dꝛ i poſtil. Mulieres bñdi. i te. ¶ Additio

Meliꝰ videt̄ dici ſm Greg. i glo. vbi ſic. Vtriqꝫ i vtriſ
qꝫ bñdicunt̄. velut em̄ p vnū ⁊ vnā feminā ⁊ mrēm
pctm̄ ſil' ⁊ triſticia. ſic ⁊ nūc p vnā ⁊ vnū bñdictō re-
uocata ē. ⁊ leticia ad ſingulos ē ꝓfuſa. ¶ In eo. ca. vbi dꝛ
in poſtilla. Quō̄ virum non cognoſco. ¶ Additio.

Licet ei q̄ nr̄i doctores tradūt de ꝓpoſito be. v̓ginis
circa v̓ginitatē. ſil'r ⁊ de eiꝰ voto ſint tenēda tanq̄
vera v̓ba tn̄ be. v̓ginis dicētis. Quō̄ virū nō cognoſ
co. nō videt̄ hoc dicere. nec ex eiſdē v̓bis videt̄ hoc ſequi.
poſſibile ei ē ꝙ aliq̇ v̓go nō cognoſcat virū cōiter loquen
do ſeu itelligēdo de viri cognitiōe. q̄ tn̄ nō habeat ꝓpoſitū
nec votū v̓ginitat̄. Sꝫ p̄dicta v̓gis v̓ba p ampliꝰ vident̄
enucleāda. Ad qḋ ſciendū ꝙ ſm Aug. in li. de moribꝰ ec-
cleſie. ⁊ ēt antiq̇s phōs v̓tutes multipl'r cōſiderāt̄. vno. ſ.
mō ꝓut ſūt exēplares. ⁊ ſic ptinēt ad deū i q̇ p̄exiſtūt om
niū reꝝ rōnes. Alio mō ꝓut ſūt politice. ⁊ ſic ptinent ad
hominē inq̄ꝫtū recte ſe hꝫ in rebꝰ hūanis gerēdis. de q̇bꝰ
v̓tutibꝰ. ſ. politicis phi cōiter tractāt int̄ q̄s v̓tutes. ſ. politi
cas ⁊ exēplares. quedā medie interponunt̄. ſ. v̓tutes pur-
gatorie. q̄ ptinēt ad illos q̇ v̓tutes politicas trāſcendētes
in diuinā ſil'itudinē conant̄ tēdere. Sūt etiā ſup hoc v̓tu-
tes purgati animi q̄ dicūt̄ v̓tutes iam q̇dammō aſſequē-
tiū diuinā ſil'itudinē quantū in hac vita poſſibile ē. que a
pho in vij. Ethi. v̓tutes heroyce dicūt̄. i. diuie. ſm quā cō
ſiderationē dicūt ꝙ tpantia purgati animi attingit̄. cū iā
q̇s tantū aſſeq̄nit̄ diuinā ſil'itudinē vt terrenas cupidita-
tes neſciat. Et ſm hūc modū v̓ginitas videt̄ attribuenda
be. v̓gini. ſic. ſ. vt terrenas cupiditates ꝯcupiſcētijs nedū
nō habeat ſeu ꝓponat vel voueat nō h̄re ſꝫ ēt vt eas peni-
tus neſciat. qḋ ē altiꝰ ⁊ pfectiꝰ q̄ꝫ v̓ginitat̄ ꝓpoſitū habere
ſeu vouere ⁊ hāc ſnīam ꝓprie ſonāt ipſiꝰ v̓ba cū dicit. Vi-
rū nō cognoſco. q̄ ꝓprie ptinet ad v̓ginitatē purgati animi
ſcꝫ heroycā q̄ quidē diſtinctio v̓tutū q̄driptita tractat̄ ad
plenū in p̄ma ſcḋe. q. lxj. ar. v. in corpe queſtionis.

¶ In eo. ca. j. vbi dꝛ in poſtilla. Verūtn̄ q̄ꝛ iſtud exemplū
non eſt vſqꝫquaqꝫ. ¶ Additio.

Hoc exemplū ē ſatis pfectū interrogatiōis v̓ginis
Marie. ipā em̄ vt dictū eſt nō q̄rebat de facto. ſꝫ de
mō fiendi. ſ. vtrū ordine naturali cōceptura erat vl'
ſupnaturali. ⁊ iō cū angelus ei inducit exemplū de conce
ptiōe ſterilis q̄ ē ſupnaturalis. ſufficiēter erat v̓go edocta
de mō fiendi qḋ erat. ſ. miraculoſū p oīpotentiā diuinam
⁊ iō ſbdit q̄ꝛ nō eſt impoſſibile ⁊c̄.

¶ In eo. ca. vbi dꝛ in poſtilla. Sꝫ poſtea cū aſſenſit tunc
cōcepit. vt ſupra dictū eſt. ¶ Additio.

Videt̄ poſtillator ſentire ꝙ conceptio filij dei fuit fa-
cta ſtatim cū beata v̓go dixit. Fiat mihi ſm v̓buꝫ
tuū ⁊ nō antea. ⁊ eſt v̓a ⁊ cōis opinio doctoꝝ. Vñ
mgr̄ i. iij. di. iij. dicit. Poſt cōceſſū ſeu ꝯſenſū v̓ginis ſacte
ſpūſſanctus puenit in ipſam ſm v̓bū dñi. ⁊ infra potentiā
dei v̓bi receptiua p̄parās ſil'r aūt ⁊ generatiuā. Sil'r ſctūs
Tho. in. iij. pte. q. xxx. arti. j. in corpe. q. inter alias rōnes
q̄s aſſignat q̄re fuit cōueniēs v̓ginē annūciari p angeluꝫ
Vna ē vt oñderet̄ eē quoddā ſpūale matrimoniū inter fi
liū dei ⁊ hūanā naturā. vñ p annūciationē ſpectabat̄ con
ſenſus v̓gis quē exp̄ſſit dicēdo. Ecce ancilla dñi ⁊c̄. q̄ req̇
rebat̄ ad illud ſpūale matrimoniū. ſ. incarnatiōis inter fi-
liū dei ⁊ humanē naturā. Bern. etiā ſupmiſſus ē homel'.
iiij. oñdens ꝙ conſenſus v̓ginis requirebat̄ ex diuina or-
dinatiōe ad incarnationē v̓bi diuini. q̄ſi alloquēs v̓gineꝫ
in pſona hūani generis ſic ait. Statī liberabimur ſi ꝯſen-
tis. ⁊ infra eā alloquēs dicit. Rñde itaqꝫ citius angelo: im
mo p angelū dño rñde. verbū ꝓfer tuū ⁊ cōcipe diuinum

emitte trāſitoriū. ⁊ amplectere ſempiternū. Ex ꝗ ptꝫ ꝙ ex mēte Bern̄. eſt ꝙ dū b. vgo ꝓtulit verbū ſuū vel ſaltem i vltio inſtāti ꝓlationis cōcepit vbū eternū. Sꝫ fuerūt qui dā ab huiꝰ veritate deuiātes ꝗ videnᷣ aſſeruiſſe ꝙ icarnatio verbi diuini p̄ceſſit ſalutationē angelicā. Vn̄ in qbuſdā eccleſijs etiā cathedralibꝰ ⁊ alijs nō modice auctoritatis in quadā lectiōe de annūciatiōe vginis hec vba continenᷣ. Miſſus fuit gabriel ad virginē. ⁊ anꝗ̄ ad virginē ꝑueniſſet inuenit deū vginieis illapſū viſceribꝰ. ⁊ diuinam maieſtatē virginalis vētris breuitate concluſā. ⁊ infra pꝰ pauca ſbdit. Deniqꝫ ⁊ archāgelꝰ nō ait. Aue gratia replēda ſꝫ plena. nec veniet in te ſꝫ dn̄s tecū. Hec in p̄cedēti lectōe. ꝗ qdē aſſertio veritati euāgelice manifeſte repugnat Teſtaᷣ em̄ euāgeliſta angelū pꝰ ſalutationē vgini dixiſſe Ecce cōcipies in vtero. ex ꝗ pꝫ ꝙ cōceptio xp̄i in vtero etiam pꝰ ſalutationē fuit futura. nō ḡ an̄ p̄dictā ſalutationē in vtero cōcepit cū talis cōceptio nō fuit niſi ſemel. Legiᷣ etiā infra Luc. ij. de xp̄o. ꝙ vocatū ē nomē eius ieſus qꝺ vocatū ē ab angelo priuſꝗ̄ i vtero cōcipeᷣ. Ex ꝗ pꝫ manifeſte ꝙ qn̄ angelus dixit beate vgini. Vocabis nomē eiꝰ ieſum. nōdū cōceptus erat xp̄s in vtero. ſꝫ cōſtat ꝙ ſalutatio p̄ceſſit p̄dictā vocationē ergo qn̄ vgo fuit ſalutata nōdū cōceptus erat xp̄s in vtero. qꝺ manifeſte euacuat p̄dictā aſſertionē. Probatiōes āt q̄s p̄dicta lectio inducit. nihil faciūt ad ꝓpoſitū ſuū oñdendū. qꝛ cuꝫ dicit gratia plena. intelligiᷣ de gratia iuſtificatiōis ſeu ſanctificationis ꝗ ſꝑ fuit in virgine. ſilr̄ cū dicit. Dn̄s tecū. ſ. cū hoc cōſtat ꝙ erat replēda ꝑ cōceptionē verbi incarnati. ⁊ iō angelꝰ ad eā poſt ſalutationē querentē quō fiet iſtud ait. Spūſſanctus ſuꝑueniet in te. qꝺ ſonat de futuro. ſilr̄. Et vtus altiſſimi obumbrabit tibi. qꝺ ſilr̄ de futuro ſonat. vn̄ ſi i dictꝭ antiquoꝝ doctoꝝ inueniāᷣ vba ꝗ prima facie ſonant ꝙ deus erat cū beata vgine an̄ miſſionē angeli ſeu ante ſalutationē. ⁊ hmōi intelligēda ſunt ſm̄ gratiā habitualē ſeu ſanctificationē mētis vginis nō aūt ſm̄ verbi diuini icarnationē. aliter em̄ cōtradicerēt euāgelice veritati vt dictuꝫ eſt. quā quidē lectionē tāꝗ̄ erroneā ⁊ euāgelice veritati iconſonā in eccleſia Burg. cui ad pn̄s indignus ⁊ immeritus diuia tamē ꝑmiſſione p̄ſum correxi. ⁊ ad cōformitatē euāgelice vitatis ⁊ ſniē ſanctoꝝ doctoꝝ ſb verbis ad hꝰ ꝑtinentibus reduxi. ſubmittēs tamen me ⁊ quecūqꝫ mea ſacroſancte ſedis apl̄ice determinationi ⁊ correctioni ⁊ cuiuſcūqꝫ verius ſentientis ⁊c̄.

¶ In eo. ca. j. vbi dr̄ in poſtilla. Quia lꝫ ex omibus fuerit diſpoſita ad cōceptionē filij dei. ſpecialiter tamen hoc fuit ex humilitate.

¶ Additio.

Ratio quare virtus hūilitatis magis fuit diſpoſitiua ad conceptionē q̄ȝ alie virtutes Beda declarat. di. Decebat ei vt ſicut ꝑ ſuꝑbiā prime ꝑentis mors intrauit i mundū. ita ꝑ humilitateꝫ marie vite introitus panderet. Et nota ſm̄ Greg. ſuꝑ illud. Beatā me dicent. nō aūt beatā ſe appellat inani vexata gloria. ſꝫ ſacro tacta ſpiritu ꝗ futura ſunt ꝓphetauit ⁊c̄.

¶ In eo. ca. vbi dr̄ in poſtilla. Aliter etiā dr̄ ꝙ negauit ſe eſſe ꝓphetam tm̄.

¶ Addicio.

Aliter etiā poſſet dici ꝙ negauit ſe eſſe ꝓphetam ſcꝫ illū De quo Deuᷣ. xviij. c. legiᷣ. Prophetā ſuſcitabo eis ⁊c̄. qꝺ itelligiᷣ ad lr̄ā de xp̄o ď ꝗ p̄ricipaliᷣ querebant ſacerdotes ⁊ leuite. vt Joh̄. j. pōt haberi ⁊c̄.

¶ Replica.

In primo ca. euāgelij luce poſtillator dicit ꝗrundam etiā ſanctoꝝ ſniam eſſe ꝙ zacharias pater iohannis fuerit ſummus ſacerdos. cui ſententie adheret burg. cōtra poſtillatorē qui tenet contrariū ⁊ q̄ȝuis hec veritas opinionū de ſacerdotio zacharie nō videᷣ mlᷣtū facere ad ſenſum littere. qꝛ ſiue zacharias poſuerit icenſum vt ſūmus ſacerdos. ſiue vt ſimplex. ſufficit hora incenſi fuiſſe iohannē annunciatū ꝑ angelum. tamen veriſimile eſt zachariam non fuiſſe ſummū ſacerdotem. maxime ideo quia temꝑe dominij grecoꝝ ⁊ romanoꝝ ſuper iudeos. ſummum ſacerdotiuꝫ vendebatur. ideo dicit Joſephus cayphum ſummum ſacerdotiū emiſſe non auteꝫ eſt veriſimile ꝙ zacharias cum eſſet iuſtus huiuſmodi cōtractus ſymoniacos fecerit vel approbauerit. Ea autemque Burgenᷣ. pro confirmatiōe ſue opinionis narrat videntur ficta. quia ex ſcriptura fundamentum non habēt. primum quod dicit ꝙ tempore incenſi in die expiatiōis tm̄ populus foris orabat. non probat. quia poterant ſingulis diebus tempore incenſi foras orare. nec ſm̄ dictuꝫ Burgen. fundaᷣ in littera ꝑ eum allegata. dicit enim ꝙ filij aaron fuerunt puniti ꝓpter exceſſum factum ꝑ eos in feſto expiationis. nam ex littera poteſt haberi oppoſituꝫ ꝙ peccatū illoꝝ non fuit factū in die expiationis quia ponere incenſum illa die verius pertinebat ad ſummū ſacerdotē. quia ſolus illo die intrauit in ſanctaſanctoꝝ. filij aūt aaron non fuerūt ſummi ſacerdotes. ſed ſimplices. vt patet ex eorum cōſecratione ⁊ veſtitione Leuiti. viij. idō nihil ad eos de poſitione incenſi illius. fuit igitur error eorum in quotidiana poſitione incenſi per ſimplices ſacerdotes fiendi. in ꝗ quia cōtra p̄ceptuꝫ domini fuerūt ebrij ⁊ vſi igne alieno ꝓhibito puniti ſunt. vt colligitur Leuiti. x. nec illud ꝑiculū mortis comminatum eſt ipſi aaron ⁊ filijs eius reſiduis ⁊ eorum ſucceſſoribus pro ſolo feſto expiationis. ſed in omni miniſterio quod coram domino facere debuerunt. ideo diciᷣ cōſequēter vbi ſupra. hoc eſt quod locutus eſt dominus. Sanctificabor in his qui appropinquant mihi. id ē qui in tabernaculo faciunt aliqꝺ officium ſacerdotale. ad obiurgandum autem vicia punitorū. ſbditur cōſequenter. Vinū ⁊ omne qꝺ inebriare poteſt non bibetis tu ⁊ filij tui quādo intrabitis tabernaculum teſtimonij. ne forte moriamini ſb intelligitur ſicut filij tui puniti ſunt ob ebrietatem ⁊ ignem alienum. ideo ſequitur. Vt habeatis ſcientiam diſcernendi inter ſanctū ⁊ ꝓphanum ſcilicet ignem offerendum. Conſtat igitur illum ingreſſum tabernaculi non ſolum fieri in die expiationis nec ſcientiam diſcernendi eſſe neceſſariam ſolum die illo patet igiᷣ ꝙ ea que Burgen̄. pro ſua opinione adducit ex plana littera non habentur. ſed potius oppoſitū Et ꝙ dicit Burgenᷣ. plures ſimul fuiſſe ſummos ſacerdotes non habeᷣ ex littera per eum allegata. ſed potiꝰ oppoſitum. nec valet qꝺ allegat ex euangelio plures fuiſſe ſummos ſacerdotes. quia ꝓut dictum eſt hoc ꝓceſſit ex auaritia romanoruꝫ ⁊ iudeorum ambitione qui emerunt ſummū ſacerdotium a romanis. ⁊ romani vt ampliꝰ reciperent pluries ⁊ pluribꝰ vēdiderūt. ꝗ cōtractus in zacharia nō putatur veriſimilis.

¶ In ca. eodem vbi cōceptionis vginis poniᷣ exempluꝫ cōceptio ſterilis nō vſqꝫquaqꝫ ſilr̄. vt inq̄t poſtillator. burgē. āt dicit ip̄m exemplū ſufficere ad vginis interrogationē. ꝗ nō de facto. ſꝫ de mō fiēdi queſiuit. hoc tn̄ non videᷣ verū. qꝛ vgo prius de facto ⁊ de mō fuit ſufficiēter inſtructa qn̄ angelꝰ dixit. Spūſſanctꝰ ſuꝑueniet in te ⁊c̄. Exemplū igiᷣ nō fuit poſitū ad docendū virginē de aliquo. nec virgo ſūpſit exemplū illud ꝓ doctrina. ſꝫ ꝓ ſolatio. qꝛ alr̄s ſequereᷣ ꝙ virgo viſitās elizabeth iuiſſet ad ꝓbādū exēpli dati vitatē. qꝺ falſū ē ⁊ cōtra b. Amb. ſuꝑ Lucā qui dicit Virginē viſitaſſe nō q̄ſi incertā de nūcio. nec q̄ſi dubitantē de exēplo. ſꝫ q̄ſi letā ꝓ voto. religioſaꝫ ꝓ officio nec vt verbū angeli mulieris in atteſtatione ꝓbaret.

¶ In eo. ca. vbi dr̄ de iohāne. Tu puer ꝓpheta ⁊c̄. Poſtillator obijcit. quia iohannes dixit ſe nō eſſe ꝓphetam. id ē ꝓcul fantē. ſicut antiquitus. qꝛ qꝺ dixit digito mōſtrauit vel aliter negauit ſe ꝓphetā tm̄. qꝛ fuit plus q̄ȝ ꝓpha Bur. aūt aliter ſoluit dicēs ꝙ negauit ſe illū ꝓphetaꝫ de quo dr̄ Deuᷣ. xviij. qꝺ ad lr̄ā de xp̄o exponiᷣ. Sed videᷣ ꝙ iuxta burg. ſolutionē nō ſatiſfeciſſet querentibꝰ neqꝫ queſtioni. qꝛ cum prius dixiſſet. Non ſum ego xp̄s. de ꝗ vt dicᷣ burg. exponiᷣ illud Deuᷣ. allegatū. de hoc nō queſierunt ampliꝰ. ſꝫ cū audirēt ꝙ nō eēt xp̄s neqꝫ helyas queſierūt quid ergo ſaltē ꝓpheta es tu: nō igiᷣ queſierūt de ꝓpheta ꝓmiſſo in Deuᷣ. ꝓut Burgen̄. vult.

¶ Capitulnm. ij.

a Factū eſt aūt. Deſcripto ortu pcurſoris. Hic cōſe-
quēter deſcribiꝛ ortus ſaluatoris. ⁊ primo deſcribiꝛ
ſaluatoris ortꝰ. ſcdo debitus ritus: ibi. Et poſtq̄ cō
ſum. ſunt. tercio pueri ꝓfectꝰ: ibi. Puer āt creſcebat. Cir-
ca ortū ſaluatoris pmo deſcribiꝛ tpus. ſcdo locus: ibi. Et
ibāt oēs. tercio ꝟgi-
nis ptus: ibi. Factū
ē āt. q̄rto angelorū
cātus: ibi. Et paſto-
res erāt. Circa pmū
dr. b Exijt edcm̄
a ceſare auguſto hic
oñdiꝛ tps natiuitatꝭ
xpi q̄ natꝰ eſt anno
xlij. Auguſti ceſaris
q̄ noiatus fuerat au
guſtꝰ ab augēdo q̄a
notabiliꝛ auxit iperi
um romanū. ⁊ ꝓpter
hoc i diebꝰ ſuis alijs
gētibꝰ impio roma-
no ſbiectis fuit in or
be pax vniuerſaꝭ. iō
mandauit. c Vt
deſcribereꝛ vniuerſꝰ
orbis. vt p hoc ſcireꝛ
qualiꝛ terre diuerſe
eēnt populate. ⁊ q̄n-
ta tributa ſingꝭe poſ
ſēt reddere. vt ſic tri

a Factū eſt autē in C.ij.
b diebꝰ illꝭ. exijt edictū
a ceſare auguſto: vt
c deſcribereꝛ vniuerſꝰ orbis
c Hec dſcriptio pria facta ē
d
e a pſide ſyrie cyrio. Et ibāt
oēs: vt ꝓfitereꝛ ſinglꝭi in
f ſuaꝫ ciuitatē. Aſcēdit āt et
ioſeph a galylea de ciuita-
g te nazareth in iudeā ciuita
h tē dd̄ q̄ vocaꝛ bethleeꝫ. eo
ꝙ eēt d domo ⁊ familia dd̄
i vt ꝓfitereꝛ cū maria deſpō
ſata ſibi vxore pregnante.
k Factū ē aūt cū eſſēt ibi im
pleti ſunt dies vt pareret.
l Et peperit filiū ſuum pmo
m genitū: ⁊ pannis eum iuol
n uit. ⁊ reclinauit eum in pre
o ſepio: q2 nō erat ei locꝰ i di
p uerſorio. Et paſtores erāt
in regione eadem vigilan-
tes: ⁊ cuſtodientes vigili-
as noctis ſup gregem ſuū
q Et ecce angelus dñi ſtetit
r iuxta illos: et claritas dei
s circumfulſit illos: ⁊ timue
runt timore magno. Et di-
xit illis angelus. Nolite ti
t mere. Ecce enim euangeli
zo vob gaudium magnum
v qd̄ erit i oi pplo: q2 natꝰ ē
a vobis hodie ſaluator: q̄ ē
xps dñs in ciuitate dauid

butis indebitꝭ nō grauarenꝛ ⁊ ſcireꝛ p quē modū ſingule
terre ſb impio romano meliꝰ regerenꝛ. Ex hoc ēt pꝫ ꝙ cri
ſtus natꝰ fuit tpe maxie pacis ſicut fuerat pnūciatū a ꝓ-
phetis pſ. lxxj. Orieꝛ in diebꝰ eius iuſticia ⁊ abundantia
pacis. Itē Eſa. ij. Nō leuabit gēs contra gentē gladiū. Et
ix. Vocabiꝛ nomē eiꝰ admirabilis. cōſiliariꝰ. deꝰ fortꝭ. pr̄
futuri ſeculi. princeps pacis. c Hec deſcriptio prima.
Diciꝛ āt prima q̄tū ad generales deſcriptiōes orbis. q̄a
añ iſtā bñ fuerūt alie deſcriptōes partiales. ſicut pꝫ. ij. re-
gū. xxiiij. ⁊. j. Paraꝭ. xxj. de nūeratiōe pplꝭi ⁊ deſcriptione
quā fecit ioab de mandato dauid. Diciꝛ ēt pma ſm alios
q̄tū ad alias ptes eiuſdē deſcriptionis. q2 ſyria ē i medio
terre hitabilis ⁊ iō ibi fuit inchoata iſta deſcriptio. vt inde
denūciareꝛ fieri in alijs ꝓuincijs circulariter. d A pſi
de ſyrie cyrino. hūc em̄ cyrinū ceſar auguſtus pfecerat ſy
rie ad ipam regendā. e Et ibāt ſinguli. hic deſcribitur
natiuitas ſaluatoris q̄tū ad locū. q2 iſta deſcriptio pcepta
erat fieri in pncipalibꝰ ciuitatibꝰ. ⁊ ibi cōueniebāt q̄ ibi ha
buerāt originē. vt ſic deſcriptio fieret nō ſolū ſm numerū
pſonarū. ſꝫ etiā ſm determiationē genealogiaꝝ vt ſciretur
nūerus determiatus nobiliū ⁊ ignobiliū. ⁊ hoc ē quod dr
e Et ibāt oēs vt ꝓfi. ſinguli in ciuitatē ſuā. ꝓfitebanꝛ āt
duplꝭr ſe eē ſbiectos romano impio. ſ. ſcripto. q2 eoꝝ noia
ſcribebanꝛ de mādato impatoris. ⁊ ēt facto. q2 ſoluebāt cē
ſū impatori. ꝓpꝭ qd̄ in numiſmate cēſus erat imago ipa-
toris vt habeꝛ Math. xxij. c. f Aſcēdit āt ⁊ ioſeph a ga
lylea. in q̄ manebat. g In iudeā ciuitatē dd̄. Iudeaꝫ h
accipiꝛ adiectiue. q2 bethleē ē q̄dā ciuitas i regno iudee ⁊
vocaꝛ ciuitas dauid. q2 ide oriūdus fuit vt hꝫ. j. Reg. xvj.
h Eo ꝙ eēt d domo ⁊ familia dd̄. vt pꝫ p genealogiā de
ſcriptā ca. ſe. ⁊ Math. j. i Vt ꝓfitereꝛ cū maria ſibi de
ſpōſata vxore pregnāte ipa em̄ erat de eadē tribu cum io
ſeph ⁊ ſucceſſerat i hereditate pr̄na. iō iuit ad ꝓfitendum
cū eo lꝫ eēt partui ꝓpinq̄. hoc ēt diuia diſpēſatiōe factū ē.
vt ſic xps naſcereꝛ i bethleē ſicut erat pdictū Mich. v. Et
tu bethleē effrata puulus es in milibꝰ iuda. ex te em̄ exiet
dux q̄ regat pplꝭm meū iſrꝭ ⁊ egreſſus eiꝰ ab initio a diebꝰ
eternitatis. k Factū ē āt. Hic pñr deſcribiꝛ. virginis p
tus. cū dr. l Et pepit filiū ſuū pmogenitū. ⁊ dr pmoge
nitꝰ ñ q2 pꝰ illū maria alios filios habuerit. vt dicit Helui
dius hereticus. ſꝫ q2 añ illū aliū nō habuit. Vñ ⁊ in lege fi

liꝰ vnigenitꝰ offerebaꝛ dño ⁊ redimebaꝛ tanq̄ primogeni
tus. q2 ab vno mēſe redimebaꝛ vt hꝫ Nūe. iij. ca. ⁊ tūc pri
mogenitꝰ dicebaꝛ dato ꝙ nullꝰ ſequereꝛ. m Et pānis
eū inuoluit. p ſeipam. Ex hoc pꝫ falſitas q̄ ſcribiꝛ li. de in
fancia ſaluatoris. ſ. ipam obſtetrices habuiſſe in partu. q̄
nō requirūꝛ niſi ꝓpꝭ
afflictionē matris i
ptu q̄ non habuit lo
cū in ꝟgine. q2 pepe
rit ſine dolore. imo
cū maxio gaudio et
delectatiōe. ⁊ iō p ſe
ipam pueꝝ natū; re-
cepit iuoluit. ⁊ recli
nauit. vt hic dicitur.
n Et reclinauit eū
in pſepio Ioſeph ei
i illo itinere addux-
e rat ſecuꝫ aſinum ad
portādū vxorē pgnā
tē ⁊ bouē ad vēden-
dū i bethleē vbi erat
cōgregatō pplꝭi mag
vt de precio ſolueret
expēſas in via ⁊ illis
duobꝰ aialibꝰ fecit p
ſepiū iuxta ſe i q̄ be.
ꝟgo reclinauit filiū
natū ſm ꝙ fuerat p-
dictū Abachuc. iij.
ca. ſm trāſlationē. lxx. quā ſeq̄ꝛ officiū eccleſiaſticū. Dñe
audiui auditū tuū ⁊ timui cōſideraui opa tua ⁊ expaui i
medio duum aialiū. Fuit em̄ ꝓphete admiratiōis pauor
ꝙ in loco tamhumili reclinareꝛ ſaluator. vñ ſequitur.
o Quia non erat ei locus in diuerſorio. Eſt em̄ diuerſo
riū hoſpitalaria ad quā diuertūt veniētes abextra ad hoſ
pitādū. ciuitas āt bethleem tūc erat plena pplꝭo q̄ venerat
ad pdictā ꝓfeſſionē ⁊ illi q̄ erāt potētiores occupauerant
loca maiora. ⁊ iō ioſeph lꝫ eē de nobili genere vt pdictuꝫ
ē nō tñ erat de ditioribꝰ. ⁊ iō ita paruū locū habuit ꝙ ſal-
uator natus i pſepio reclinatꝰ fuit ad impletionē ꝓphetie
pdicte. ⁊ ad dandū exēplū hūilitatis pfecte a q̄ ſaluator i-
cepit a natiuitate. ⁊ eā cōtinuauit vſq̄ ad mortē. in q̄ hūi-
liauit ſemetipm factꝰ obediēs vſq̄ ad mortē. mortē autē
crucis. ſm ꝙ dr Philꝭ. ij. p Et paſtores. Hic cōſequen
ter deſcribiꝛ angeloꝝ cātus exultantiū in natiuitate ſalua
toris. vbi pmo deſcribiꝛ natiuitatis huiꝰ denūciatio. ſecū
do angeloꝝ exultatio. ibi. Et facta eſt cū angelo. tercō pa-
ſtoꝝ deuotio: ibi. Et factū eſt. Circa pmū pmittiꝛ q̄bus fa
cta ē dicta denūciatio. cū dr. p Et paſto. erāt in re. eadē
vigilātes. Erāt ei ſimplices ⁊ abſq̄ cautelis malicie. ⁊ oc-
cupati in officio ſanctoꝝ patriarchaꝝ q̄ dicūꝛ fuiſſe paſto
res Geñ. xlvij. talibꝰ āt ſolēt fieri diuie illuminationes et
cōſolationes ⁊ nō hoibus in ſapia huiꝰ mūdi q̄ ſtulticia ē
apd̄ deū occupatis. ſm ꝙ dicit ſaluator Math. xj. Confi-
teor tibi pater celi ⁊ terre q2 abſcōdiſti hec a ſapiētibus et
prudentibꝰ ⁊ reuelaſti ea puulis iō ſubdiꝛ. q Ecce an
gelus dñi ſte. iuxta illos paratꝰ ad reuelandū eis diuina.
r Et cla. dei. circūfulſit eos. nō tm̄ exteriꝰ in corpe. ſꝫ etiā
interiꝰ i mēte. s Et timuerūt. ex inſolita viſione. ſꝫ an
gelus eos cōſolaꝛ dicēs. No. ti. cuiꝰ cauſa ſbdiꝛ. cū dr.
t Ecce ei euā. vo. gau. ma. qd̄ ē omi po. nō ſolū iudeorū.
ſꝫ etiā gētiliū. v Quia natus ē vo. ho. ſal. ⁊ dicit hodie
q2 q̄uis eēt nox erat tñ ps diei naturalis. vꝭ aliter ⁊ meliꝰ
vt videꝛ. q2 nox illa ex claritate diuia pdicta fuit ita illumi
nata. ac ſi eſſet dies clariſſima. ſm ꝙ fuerat pdictum pſ.
cxxxviij. Et nox ſicut dies illuminabiꝛ. a Qui ē xps
dñs. Chriſtus grece idē ē qd̄ vnctꝰ latine. Antiq̄tus autē
in ve. le. vngebanꝛ tm̄ reges ⁊ pōtifices. Chriſtus aūt rex
eſt pontifex. ⁊ ideo bene diciꝛ xps. i. vnctus non vnctione
humana. ſed diuina. q2 in hūanitate ꝓ nobis aſſūpta fuit

b c Et hoc vob̄ ſignū. Inueni
etꝭ īfantē pānis inuolutū ⁊
d poſitū in ꝑſepio. Et ſbito
e facta ē cū angelo mltitudo
f militie celeſtꝭ: laudantium
g deū: ⁊ dicētiū. Glīa i altiſſi
h mis dō ⁊ i tra pax hōibus
i bōe volūtatꝭ. Et factū ē vt
diſceſſerūt ab eis angeli in
celū: paſtores loq̄bāt adi-
k uicē. Trāſeamꝰ vſq̄ beth-
leē ⁊ videamꝰ h vbū qd̄ fa
l ctū ē: qd̄ fecit dñs ⁊ oñdit
m nobis. Et venerūt feſtinā-
n tes: ⁊ inuenerunt mariam
⁊ ioſeph: ⁊ infantem poſi-
o tum in preſepio: Vidētes
autem cognouerunt d̄ ver
bo quod dictum erat illis
p d̄ puero hoc. Et omnes q̄
q audierunt mirati ſunt. Et
r de his: que dicta erāt a pa
s ſtoribus ad ipſos. Maria
autem conſeruabat omnia
verba hec: conferens i cor
t de ſuo. Et reuerſi ſunt pa-
v ſtores: glorificantes ⁊ lau
dantes deum in omnibus
que audierāt ⁊ viderant ſi
x cut dictū ē ad illos. Et pꝰ
q̄ ꝯſummati ſūt dies octo
y vt circūcideret puer: voca

victus a deo p̄re. immo a tota trinitate plenitudie gratie ſm qd̄ dic̄ pſ̄. xliiij. Vnxit te deꝰ tuus oleo leticie p̄ ꝯſortibꝰ tuis. ꝓpt qd̄ dr̄ Ioh. iij. ca. Nō datꝰ ē ei ſpūs nō ad mēſurā. ſ. alioꝝ hominū. ſ ſm oēm plenitudinē nō ſolū ſufficiētie. ſ ēt redūdātie in oēs alios ꝯtū ad ſufficientiā. ſm ꝙ dr̄ Ioh. j. Et d̄ plenitudie eiꝰ oēs nos accepimꝰ. b ¶ Et h vob̄ ſignum ⁊c̄. p h em̄ ꝙ angelꝰ dedit eiſ ſignū magne humilitatꝭ ⁊ pauꝑtatis ſignificatuz fuit. paſtoribꝰ ꝙ nō venerat ad regnādū tꝑaliter vt ſcribe iudeoꝝ credebāt xp̄m venturū. Poteſt aūt alit̄ dici ꝙ illud fuit ꝓꝑrium ſignū ſaluatoris nati. Ad cuiꝰ intellectū cōſiderādū ꝙ illa q̄ fuerūt i ve. te. fuerūt figure noui. vt dr̄. j. Cor. x. In veteri āt teſtō duo ſaluatores iudeoꝝ imꝑfecti tm̄ ꝓceſſerāt tāq̄ figure ſaluatorꝭ ꝑfecti ieſu xp̄i. p̄mꝰ fuit moyſes q̄ liberauit eos d̄ ſuitute egyptiaca: vt hr̄ Exo. xiij. ſcd̄s fuit cyrꝰ q̄ liberauit eos d̄ captiuitate babilonica. vt hr̄. j. Eſdre. j. c. ⁊ vtq̄ d̄ nouo natꝰ fuit iuentꝰ i mag̃ pauꝑtate ſic̄ pȝ d̄ moyſe Exo. ij. quē inuenit filia pharaōis poſitū i flumie i viſcella iūcea. Silr̄ de cyro dr̄ in eccleſiaſtica hyſtoria ſuꝑ danielem ꝙ Aſtrages rex medoꝝ ⁊ ꝑſarū vidit in ſōnis vitē naſcentē de vtero filie ſue totā Aſiā occupantē. ⁊ a cōiectoribus fuit ſibi reſpōſum. ꝙ viſio iſta ſignificabat ex ea puerum naſcituꝝ. q̄ occuparet regnū medoꝝ ⁊ ꝑſaꝝ. ꝓpt qd̄ timēs ne ipe vel filiꝰ ſuꝰ ꝑ hoc regno ꝓuaret̄ dedit filiā ſuā militi pauꝑi. ⁊ cū hoc etiā cū filia ſua facta fuiſſet p̄gnās fecit tp̄s ꝑtus ſue explorari ⁊ pueꝝ natū ſibi apportari quē tradidit cuidā militi. vt ſecreto interficeret̄. q̄ cōpatiēs puero ipm̄ nō interfecit. ſ in quodā nemore pueꝝ fortune dimiſit. ad quē quedā canicula paſtoris regis q̄ erat iux̄ nemꝰ frequēter veniebat. ⁊ ipm̄ lactabat. ⁊ paſtor p̄dictꝰ volēs ſcire vbi canicula declinabat. iuenit pueꝝ ita in pauꝑtate iacentē. quē accepit ⁊ tradidit vxori ſue nutriendū. et poſtea factꝰ ē rex ꝑſaꝝ atq̄ medoꝝ ad liberationē iudeoꝝ. Cū igit̄ figura ⁊ figuratū debeāt hr̄e correſpondentiā ⁊ p̄dicti duo q̄ fuerunt figure chriſti in maxima paupertate inuenti fuerunt in ſua natiuitate. ſignum cōueniēs ⁊ correſpondēs figure dedit angelꝰ paſtoribꝰ de xp̄i nati inuētiōe di. c ¶ Inuenietis infantē pānis inuolutū ⁊ po. i p̄ſepio. Et credendū ē ꝙ paſtores h intellexerūt illūinati a deo. d ¶ Et ſubito facta ē. Hic ꝯñr ponit̄ angeloꝝ exultatio. cū dr̄. Et ſubito facta ē cū angelo. q̄ tāq̄ ꝓncipalꝭ int̄ alios nūciauerat xp̄i natiuitatē. e ¶ Mltitudo militie celeſtis. i. angeloꝝ q̄ noie militie deſignant̄. q2 ꝓ ſalute hominū cū demonibꝰ p̄liant̄ ſm ꝙ dr̄ Apo. xij. Michael et angeli eiꝰ p̄liabant̄ cū dracone. f ¶ Laudantiū deuȝ. de xp̄i natiuitate eo ꝙ ꝑ ipm̄ ſciebāt deduci hoies ad ſalutez quā deſiderāt ⁊ ruinā angeloꝝ ꝑ hoc reparandā. g ¶ Et dicentiū gloria in excelſis deo quia licet eiꝰ gloria vbiq̄ reluceat. maxime tm̄ i celo empyreo vbi eſt angelorum et beatoꝝ habitatio. h ¶ Et in terra pax ho. bo. vo. i. hominibꝰ bonis. ꝑ bonitatē em̄ volūtatis dicit̄ hō ſimplicit̄ bonus magis q̄ ꝑ bonitatē aliarū potentiarū anime q2 volūtas mouet alias potētias ad actꝰ ſuos ⁊ iō bōitas eiꝰ vꝫ malicia i oēs alias potētias redūdat. ſicut influentia cauſe mouētis in motis ab ipa. malis aūt hominibꝰ nō ē pax ſm ꝙ dr̄ Eſa. xlviij. Nō eſt pax impijs dicit dñs. Ex h etiam vbo angeli pȝ ꝙ iſta pax q̄ principaliter ꝑ ꝓphas p̄dcta fuit futura in aduētu xp̄i erat pax interior bone volūtatis. q2 ſm ꝙ dr̄ Prouer. xij. ca. Nō cōtriſtabit iuſtū q̄cquid ei acciderit. pax aūt tꝑalis q̄ fuit i aduētu xp̄i pacatis oibꝰ gētibꝰ ſb imperio romano fuit figura huiꝰ pacis principaliter intente. i ¶ Et factuȝ eſt. Hic ꝯñter deſcribit̄ paſtoꝝ deuotio. q̄a ſtatim poſt viſionez iſtam dimiſſo grege iuerūt ad videnduȝ pueꝝ natū dicentes k ¶ Trāſeamus vſq̄ bethleez ⁊ videamꝰ hoc vbum. i. puerū natum ꝑ vba angeli nobis ſignificatum. l ¶ Nō fecit dñs h n̄ ē de tex. greci ei ⁊ antiq̄ nō habēt fecit. ſ tm̄ qd̄ dñſ oñdit nob m ¶ Et venerūt feſtinantes. ex deſiderio videndi xp̄m principalit̄ ⁊ ſcd̄arie. vt citius redirent ad gregem ſine cuſtodia dimiſerāt. n ¶ Et inuenerunt ⁊c̄. ſicut angelꝰ eis dixerat. o ¶ Vidētes aūt cognouerūt de verbo. q2 nō ſolū fuerāt illuiati exterius. ſed etiā interiꝰ de cognitiōe verbi incarnati vt p̄dictū ē. p ¶ Et oēs q̄ audierūt mirati ſūt. ⁊ materia admirationis ſubdit̄. cū dicit̄. q ¶ Et de his. ⁊ accipit̄ hic ⁊ ꝓ id eſt. i. de his. r ¶ Que dicta erāt a paſtoribꝰ ad ipos. ſicut ſuꝑiꝰ ē expſſū. s ¶ Maria aūt cōſeruabat oia vba ⁊c̄. q2 prudēter attēdebat quō ꝓphetie implebant̄ in puero nato. ⁊ iſta collatio erat ei valde delectabit̄. ⁊ toti eccleſie valde vtilis. q2 ſm ꝙ dicit Hiero. in ſermone d̄ aſſūptiōe be. virginis. Ipa poſt aſcenſionē filij ſui remanſit ad tp̄s in terris cū apl̄is. vt eos plenius inſtrueret de verbo incarnatiōis q̄ erat plenius edocta ꝑ ſpm̄ſanctū. ⁊ oia familiarius viderat ⁊ tractauerat ꝓpt qd̄ meliꝰ exprimere poterat. ſm ꝙ dicit Hiero. Nō melius nouimus melius ⁊ ꝓferimus. t ¶ Et reuerſi ſunt paſtores redeundo ad gregem ſuū. v ¶ Glorificantes ⁊ laudantes deū de bñficio toti mūdo collato generaliter ⁊ eis oſtēſo ſpecialiter ideo ſubditur. In omnibus que audierant ⁊ viderant.

x ¶ Et poſtq̄. Hic ponit̄ debitus ritus circa puerū natuȝ quia ſm ritum veteris legis debebant circumcidi ⁊ in tēplo offerri. ⁊ ideo primo agit̄ de eius circūciſione. ſecundo de oblatione: ibi. Et poſtq̄ impleti ſunt dies. Circa p̄mū dicit̄. x ¶ Et poſtq̄ cōſummati ſunt dies octo. hoc erat tempus determinatū circumciſioni. ꝓut habet̄ Geneſ. xvij. Voluit autem chriſtus circūcidi. q̄uis nō eſſet legi ſubiectus. primo vt oſtenderet in ſe veritatem carnis humane contra manicheum. qui dixit ipſum deum habuiſſe corpus. fantaſticum. ⁊ contra valentinum dicentez xp̄m corpus de celo attuliſſe. ſcd̄o vt approbaret circumciſionem quam deus olim inſtituerat. tercio vt oſtenderet ſe eſſe de genere abrae qui circumciſionis mandatum accepit Geneſ. xvij. Et facta eſt repromiſſio de xp̄o. quarto vt iudeis excuſationē tolleret de nō recipiendo eum ſi eſſet incircūciſus. quinto vt obedientie virtutē nobis ſuo cōmendaret exēplo. p̄ceptū legis obſeruās. cui tamē nō erat ſubiectus. ſexto vt qui in ſimilitudinem carnis peccati venerat remediū quo caro peccati cōſueuerat mūdari nō renueret. ſeptimo vt legis onꝰ in ſe ſuſtinēs alios a legis onere liberaret. ſm illud Gal. iiij. Miſit deus filium ſuū factū ſb lege. vt eos q̄ ſb lege erant redimeret.

y ¶ Vocatū eſt nomen eius ieſus. nō dicit impoſitū. q2 a deo fuit impoſitū hoc nomē. ſ ꝑ angelum denunciatum

Marie ⁊ ioſeoph. ⁊ ꝑ ipos alijs diuulgatū. Et q₂ aliquis īfidelis potiſſime iude⁹ ꝙ ħ nomē nō fuiſſet cōuenienter īpoſitū poſſet arguere. tū q₂ Eſa. lxij. d₂ Vocabit̄ tibi nomē nouū. qđ os dn̄i noīauit. hoc aūt nomē ieſus nō erat nouū tūc. q₂ añ alij fuerāt noīati hoc noīe. vt₃ de ieſu filio ioſedech. ⁊ de iheſu naue. ⁊ in genealogia₃ xp̄i q̄ deſcribit̄ ca. ſe. vbi idē hētur. Itē q₂ Eſa. vij. dicit̄ Vocabit̄ nomē ei⁹ emanuel. ⁊. viij. dicitur. voca nomē ei⁹ accelera ſpolia d̄tra here ⁊c̄. ⁊. ix. vocabitur nomē ei⁹ admirabilis. conſiliari⁹. deus fortis. q̄ noīa ſunt alia a noīe ieſu ⁊ ſilr̄ia pn̄t induci de alijs locis ſcripture iō dōm ꝙ hoc nom̄ fuit ꝓprie impoſitū ei. Noīa em̄ ſi bene imponant̄ imponi debēt a ꝓprietatib⁹ reꝝ. ⁊ hoc p₃ de nominib⁹ generꝝ ⁊ ſpecieꝝ. de quib⁹ dicit̄ iiij. Metha. Ratio quā ſignat nomē ē diffinitio q̄ deſignat ꝓpriā rei naturā. Nōīa aūt ſingulorꝝ hoīm ſi bn̄ imponant̄ imponi debēt ab aliq̄ ꝓprietate ei⁹ cui imponit̄ nomē. aliqn̄ a tpe. ſicut noīa aliquorꝝ ſctōꝝ imponūtur pueris natis in feſtis eoꝝ. vel a cognatōne. ſic cū filio imponit̄ nomē patris. vel alicui⁹ de cognatōe ei⁹. Aliqn̄ ab euētu ſicut moyſes vocauit filios ſuos. vt hētur Exod. ij. Aliqn̄ aūt ex aliq̄ qualitate ei⁹ cui nomē impōitur ſicut Gen̄. xxv. Primogenit⁹ yſaac vocat⁹ ē Eſau qđ interp̄tat̄ rube⁹ vel rufus. q₂ de vtero matris exiuit rufus ⁊ tot⁹ in morē pellis hyſpidus. Aliqn̄ ex aliq̄ dono dei g̃tuito. ſicut math. xvj. dcm̄ ē petro. Tu es petr⁹ ⁊ ſup hanc pe. ⁊c̄. ⁊ Iohis. j. Tu vocaberis zephas. igit̄ q₂ hoī xp̄o ħ mun⁹ gr̄e collatū erat. vt ꝑ ipam oēs ſaluarent̄. iō vocatū eſt cōuenieter nomē eius ieſus. i. ſaluato₂ vel ſalus. ⁊ hāc rō₃ aſſignauit angel⁹ ioſeph Math. j. d. Vocabis nomē eius ieſum. ipe em̄ ſaluū faciet pplm̄ ſuū a pctīs eorum. Ad primū dōm ꝙ hoc nomē fuit nouū in xp̄o inq̄tu fuit ei impoſitū ab hac ꝓprietate. q₂ ē oīm ſaluato₂ q̄ nō fuit i aliq̄ p̄cedenti. l₃ fecerint ſalutē in aliquo facto ꝑticulari. ſicut ieſus naue ſaluauit pplm̄ iſrl̄ hoſtes ei⁹ debellando. vt legit̄ in li. Ioſue. ⁊ ita p̄t dici de alijs. Rō aūt hui⁹ nominis emanuel qđ interp̄tat̄ nobiſcū de⁹ includit̄ in noīe ieſu. Per hoc em̄ ꝙ fuit nobiſcū ꝑ ſuā incarnatō₃ fec̄ nobis ſalutē. ⁊ eodē mō p̄t dici de alio. q₂ ſaluauit nos infernū ſpoliādo. ⁊ ſic de tercio ⁊ conſilib⁹. ₃ ¶ Et poſtq̄ impleti ſunt. Hic p̄n̄r agit̄ de pueri oblatōe. vbi p̄ deſcribit̄ huius oblatōis p̄ntatio. ſcđo p̄ntati receptio. ibi. Et ecce hō. tercio recepti cōmendatio. ibi. Et erat anna. Circa primū ſciendū ꝙ in lege veteri circa pueros natos duo fiebāt i tēplo vnū erat generale oīb⁹. q₂ ꝓ filio nato vel filia cōpletis dieb⁹ purificatōis matris offerebat̄ ſacrificiū. vt hr̄ Leui. xij. Aliud erat ſpēale circa primogenitoſ. q₂ erāt ꝯſecrati dn̄o eo ꝙ ꝑcuſſit primogenitos egyptyoꝝ filios iſrl̄ ſaluās ⁊ iō offerebant̄ i tēplo ⁊ redimebant̄. vt hr̄ Exod. xiij. xp̄s aūt fuit p₂iogenitus vt dcm̄ eſt ſupra. ⁊ iō vtrūq₃ fuit factū circa eū. vt hic d₂. ⁊ primo q̄tū ad id qđ erat ſpeciale p₂iogenitis. cū d₂. a ¶ Tulerūt illū in hieru. vt ſiſterēt eū. i. offerēt dn̄o cuius cā ſbdit̄ur. b ¶ Quia oē maſculinū adapiēs vuluā. i. p₂io naſcēs cuiuſmodi erant p̄mogeniti. ſcđo q̄tū ad illud qđ erat generale. qđ notatur cum dicitur. c ¶ Et vt darent hoſtiā ⁊c̄. par turturū. aut duos pullos colūbaꝝ. iſta erat oblatio paupꝝ. ſm̄ ꝙ habetur Leui. xij. ex q̄ p₃ qđ ſupradictū ē de pauꝑtate Marie ⁊ ioſeph. Sciendū aūt circa hoc ꝙ btā virgo nō tenebat̄ ad iſta q̄ dicta ſunt de ꝑpurgatōe. q₂ Leui. xij. ſcribitur Mulier ſi ſuſcepto ſemie pepit maſculū ⁊c̄. ⁊ iō lex illa ligabat̄ tm̄ mulieres de viri ſemie concipiētes. qđ non hūit locū in v̄gie. hoc etiam p₃ ꝑ hoc quod hic dicitur. ⁊ accipitur de Exo. ⁊ Leui. Oē maſculinū adaperiēs vuluā ⁊c̄. Ex quo p₃ ꝙ loquitur de maſculio cōcepto ⁊ nato ꝑ apꝑtionē clauſtri virgial̄ qđ nō habuit locū in btā v̄gine q̄ v̄go ꝑmāſit in conceptu ⁊ ꝑtu. Veruntamē ſicut ei⁹ fili⁹ circūcidi voluit ⁊ legalia obſeruare ex ſua humilitate. q̄uis non teneret̄. ſic btā v̄go q̄ fuit humillima voluit obſeruare. d ¶ Et ecce hō. Hic deſcribit̄ xp̄i preſentati receptio vbi primo deſcribit̄ recipiētis conditio cū dicitur. Et ecce hō erat in hirlm̄. in loco ſolēni ⁊ ſacro. tū₃ q₂ ibi erat diuin⁹ cult⁹. tū q₂ ibi erat ſtudiū legis ⁊ ꝓphetarū. e ¶ Cui nomē ſymeon. ex hoc pt₃ ei⁹ fama q₂ inter ſacerdotes erat famoſus ⁊ noīatus p₃ etia₃ eius ſctā vita. cū dicit̄. f ¶ Et hō iſte iuſtus. recte ſe habendo ad p̄ximu₃ g ¶ Et timoratus. quo ad deū. h ¶ Expectās ꝯſolatōne₃ iſrael. q̄tū ad fidei rectitudinē. i ¶ Et ſpūſſctus erat i eo q̄tū ad gr̄e plenitudinē. q₂ nō ſolū habuit gr̄am iuſtificātē. put hr̄ cōiter de iuſtis. ſ₃ etiā q̄tū ad illumiatōes ⁊ conſolatōes diuinas ſpēales. iō ſbdit̄. k ¶ Et rn̄ſu₃ accepit a ſpūſctō. in o₂ōib⁹ ſuis deuotis ad deū. tunc ei erat opiocōis apud intelligētes ꝙ imminebat aduentus xp̄i ſm̄ ſigna a p̄riarchis ⁊ ꝓphetis data. ⁊ iō ſymeon de hoc feruētius o₂abat deū. ⁊ in o₂ōe reſponſu₃ acceperat ꝙ xp̄m natū videret anteq̄ vitā preſentem finiret. l ¶ Et venit in ſpū in tempiū. i. ꝑ reuelationē ſpūſſcti vt videret xp̄m ſicut erat ei ꝓmiſſum. m ¶ Et cū inducerēt pueꝝ iheſum ad faciendū q̄ p̄dicta ſunt ſm̄ legē. a ¶ Et ipe accepit eū in vlnas ſuas cū maxio co₂dis gaudio. ſm̄ ꝙ dicit̄ Prouerbi. xiij. Deſideriū ſi cōpleat̄ delectat aniam. ſcđo ponitur gr̄aꝝactio cū dicitur. b ¶ Et benedixit deū. gr̄as agēdo ꝓ tanto beneficio. c ¶ Et dixit. Nunc dimittis ⁊c̄. i. de cetero dimittes me de hac vita tranſire in co₂dis quiete. d ¶ Quia vi. ocu. mei ſa. tu. letanter em̄ volebat d̄ſcēdere ad lymbū patꝝ ex quo ſciebat ſaluato₂ē natū.
e ¶ Quod paſti ante faciē oīm po. i. co₂ā oibus pplīs quibus myſterium incarnationis ⁊ redemptionis p₂edicatū eſt per apoſtolos ſm̄ ꝙ dicitur p̄s. xviij. In omnem terram exiuit ſonus eorum.
f ¶ Lumen ad reuelationem gentium. que prius erro₂u₃ tenebris tenebantur. g ¶ Et gloriam plebis tue iſrael. magna eſt em̄ glo₂ia iudeis ad fidem xp̄i cōuerſis. ꝙ xp̄s ſm̄ carnem natus eſt de ipis. tercio ponitur parentū benedictio. cum dicitur. h ¶ Et erat pater eius. i. ioſeph q̄ meruit vocari pater xp̄i eo ꝙ nutrici⁹ ei⁹ fuit.
i ¶ Et mater ſcilicet Maria q̄ fuit mater eius vera.
k ¶ Mirantes ſup his q̄ dice. de illo. tunc a ſymeone. ⁊ p⁹ magis ⁊ paſto₂ib⁹ ⁊ zacharia ⁊ elizabet.

tū eſt nomē ei⁹ ieſus. Qđ vocatū ē ab āgelo p₂iuſq̄
₃ in vtero ꝯcipet. Et poſtq̄
ipleti ſunt dies purgatōiſ
a ei⁹ ſm̄ legē moyſi: tulerūt
illū in hirlm̄: vt ſiſterēt eu₃
dn̄o: ſicut ſcriptū i lege do
b mini. Quia oē maſculiuu₃
ad apiens vuluā ſctm̄ dn̄o
c vocabitur. Et vt darēt hoſtiā ſm̄ ꝙ dictum ē in lege
dn̄i: par turtuꝝ aut duos
d pullos colūbaru₃. Et ecce
e hō erat in hierlm̄ cui nom̄
f ſymeō. Et homo iſte iuſt⁹
g h ⁊ timoratus expectans cō
i ſolatione₃ iſrl̄: ⁊ ſpūſſctūs
k erat i eo. Et rn̄ſum accepit
a ſpūſctō: nō viſuꝝ ſe mortem niſi p₂ius videret xp̄m
l dominū. Et venit in ipū in
m templū. Et cū inducerent
pueꝝ ihm̄ parentes ei⁹ vt
facerent ſm̄ conſuetudinē
a legis ꝓ eo: ⁊ ipe accepit eū
b i vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū
c ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruū tuum domine ſm̄ v̄bu₃
d tuū in pace. Quia viderūt
oculi mei ſalutare tuum.
e Quod paraſti ante faciem
f oīm populoꝝ. Lumē ad re
g uelationē gentiū: ⁊ glo₂ia₃
h plebis tue iſrahel. Et erat
i k pater eius ⁊ mater ei⁹ mirantes ſup his q̄ dicebant̄

l ¶ Et bñdixit illis ſymeō. q̄uis ei Maria ⁊ ioſeph eſſent maiores ſymeone in ſanctitate. ille tam̄ erat maior q̄tum ad ſacerdotis officiū. ad quē ſpectabat bñdicere populuꝫ ⁊ nō ſolū bñdixit. ſed etiā futura ꝑdixit. m ¶ Ecce poſitus ē hic in ruinā ⁊c̄. q̄ in paſſione xp̄i q̄ futura erat. mlti iudei fuerāt exceca-
ti a veritate cadētes
⁊ multi fuerūt illūi-
nati q̄ ꝑus erāt ſim-
plices ⁊ ignorantes.
vt pꝫ de ap̄lis q̄bus
poſt paſſionē chriſti
data ē intelligentia
ſcripturaꝝ. ſm q̄ dr
Luc. vlt. Et tūc ape-
ruit illis ſenſū vt in-
telligerēt ſcripturas
n ¶ Et in ſignū. ſ. fe-
deris inter homies
⁊ deū. o ¶ Cui cō-
tradicet. a ſacerdoti
bus ⁊ legiſꝑitꝭ ⁊ mlt
tis alijs. p ¶ Et tu
am ipius animaꝫ ꝑ-
trāſibit gladiꝰ. i. do-
lor paſſiōis eiꝰ ꝑtran
ſibit animā tuā ꝑ cō
paſſionē. ⁊ hoc dicit
Hiero. in ſmōe de
aſſumptōe be. v̄gis
q̄ q̄ in ꝑte impaſſi-
bili paſſa eſt pluſq̄
martyr fuit.
q ¶ Vt reue. ex mul
tis cordibꝰ cogitati-
ones. li vt non tenet
h̄ cauſalit. ſꝫ aſſecuti
ue ſeu ↄcomitatiue.
Licꝫ em̄ btā v̄go ex
paſſiōe filij maxime
afflicta fuerit tn̄ i fidē
imobilis ⁊ firmit ſte
tit. alij aūt diſcipuli
q̄tūcunq̄ ſolidi di-
cut dubitaſſe ⁊ circa
hoc mutatiōes diuerſaꝝ cogitationū habuiſſe quouſq̄ vi
derēt ipm a mortuis reſurrexiſſe. Aliter exponit Origenes de reuelatiōe occultoꝝ peccatoꝝ i cōfeſſione q̄ ꝑ effectū paſſiōis in ſacro pn̄ie oꝑantis ſanant. r ¶ Et erat anna. Hic cōſequēter deſcribit xp̄i recepti confeſſio ſeu commendatio. vbi ꝑmo deſcribit ꝑſona cōfitēs ex noīe cū dr. Et erat anna. ſcd̄o ex mētis eleuatiōe. cū dr. Prophetiſſa ⁊ ex cognatiōe. cū dr. Filia phanuel d̄ tribu aſer. ⁊ exprimunt pater ⁊ tribus ad declarandū certitudineꝫ hyſtorie ⁊ forte ad diſtictionē huiꝰ anne ab alijs q̄ vocabant hoc nomine deſcribit etiā ab etatis maturitate cū dr. Hec ꝓceſſerat in diebus multis ⁊ a caſtitate in matrimonio ⁊ añ et poſt. Et vixerat cū viro ⁊c̄. cōmendat etiā ab orōis ſedulitate. cū dr. s ¶ Que nō diſcedebat de tēplo. nō q̄ ipi ſꝑ eſſet. ſꝫ frequēter ſicut de hoie bñ frequētante eccleſiā dicitur cōi mō loquēdi. talis ſꝑ ē in eccleſia. t ¶ Ieiunijs q̄bus incentiuū carnis reprimit. v ¶ Et obſecrationibus id ē ſacris orōibus q̄bus mens in deū eleuat. x ¶ Seruiens nocte ac die. i. valde frequēter. vel q̄ nō erat ibi interruptio ꝑ pctm̄ mortale auferēs meritū ꝑdictoꝝ. y ¶ Et hec ipa hora ſuꝑueniēs. nō a caſu vel hūana diſpoſitione ſꝫ ſpūſſancti reuelatiōe. ſicut dictū ē de ſymeone. a ¶ Cōfitebat dn̄o: grās agēs de tāto bn̄ficio adimpleto.
b ¶ Et loq̄bat de illo omnibus q̄ expectabant redemptionē iſrael. ſ. annuncians eis natum eſſe redemptorem.
c ¶ Et vt ꝑfecerūt oīa ſm legeꝫ dn̄i. ſ. marie ⁊ ioſeph nihil omittētes. q̄uis nō tenerent. d ¶ Reuerſi ſūt in galyleā

l de illo. Et bñdixit illis ſy-
meō: ⁊ dixit ad Mariam
m matrē eiꝰ. Ecce poſitꝰ ē h̄
in ruinā ⁊ in reſurrectionē
n multoꝝ in iſrael: ⁊ i ſignuꝫ
o p cui cōtradicet. Et tuā ipiꝰ
animam ꝑtranſibit gladiꝰ
q vt reuelent ex multꝭ cordi
r bus cogitatōnes. Et erat
anna ꝓphetiſſa filia pha-
nuel de tribu aſer: hec ꝓceſ
ſerat in diebꝰ multꝭ ⁊ vixe-
rat cū viro ſuo annis ſeptē
a virginitate ſua. Et hec vi
dua vſqꝫ ad annos octogi
s taq̄tuor q̄ nō diſcedebat d̄
t v templo: ieiunijs ⁊ obſecra
x tiōibꝰ ſeruiēs nocte ac die
y Et hec i pa hora ſuꝑueniēſ
a b cōfitebat dn̄o: ⁊ loquebat
de illo oībus qui expecta-
bāt redemptionem iſrael.
c Et vt ꝑfecerūt oīa ſm legē
d dn̄i: reuerſi ſūt in galyleaꝫ
in ciuitatē ſuam nazareth.
e Puer āt creſcebat ⁊ cōfor
tabat plenus ſapientia: et
f gratia dei erat in illo. Et
ibāt ꝑentes eiꝰ ꝑ omēs an

g nos in irl'em in die ſolenni
paſche. Et cū factꝰ eēt an-
noꝝ duodeci aſcendētibꝰ
illis i hieroſolymā ſm con
ſuetudinē diei feſti: cōſum
h matiſqꝫ diebꝰ cū redirēt re
manſit puer ieſus in irl'em
i ⁊ nō ↄgnouerūt ꝑentes eꝰ
Exiſtimātes āt illū eē i co
k mitatu: venerūt iter diei ⁊
req̄rebāt eū iter cognatos
⁊ notos. Et non inuenien-
tes regreſſi ſunt in hieruſa
lem: requirentes eum. Et
l factum eſt: poſt triduum in
uenerūt illum in templo ſe
m dentem in medio doctorū
audientem illos: ⁊ interro
n gantē eos. Stupebāt aūt
omnes qui eum audiebāt
o ſuper prudentia ⁊ reſpōſis
eius. Et videntes admira
p ti ſunt. Et dixit mater eius
ad illū. Fili quid feciſti no
bis ſic. Ecce pater tuus ⁊
q ego dolētes querebamꝰ te
r Et ait ad illos. Quid ē q̄
s me q̄rebatis. Neſciebatis
q̄ in his que patris mei ſt

ciuitatē ſuā nazareth. hic accipit galylea adiectiue. q̄ nazareth ē in terra galylee. ſicut ſ. dictū ē. de bethleē q̄ vocatur ciuitas iudee. e ¶ Puer āt creſcebat. Hic pn̄r deſcribit pueri oblati ꝓfectus q̄tū ad corpus cū dr. Creſcebat. q̄tū ad aiam cū dr. Et cōfortabat. Aduertendū tn̄ q̄ i cor
pore xp̄i fuit augme
tum reale quantita
tꝭ. ſꝫ in aia eius non
fuit augmētum rea-
le gratie ⁊ v̄tutis q̄
totā plenitudinē gra
tie habuit ab inſtāti
ſue cōceptiōis. ſꝫ q̄-
tū ad oſtenſionē i ef
fectu magis appare
bat ſm q̄ ille creſce-
bat. ⁊ ſm q̄ volebat.
f ¶ Et ibāt ꝑentes eꝰ
tāq̄ deuoti ⁊ religio
ſi. g ¶ In die ſolē-
ni paſche. Ter in an
no debebāt oēs maſ
culi apparere i irl'm
coraꝫ dn̄o. ſm q̄ hr
Exod. xxiij. ſ. in paſ-
cha penthecoſte ⁊ fe
ſto tabernaculorum
ſꝫ cū illis q̄ erāt lōge
a irl'em cuiuſmodi
erāt galylei diſpenſa
bat de duobus vltis
feſtis. h ¶ Reman
ſit puer ieſus in hie-
ruſalē nō a caſu vel
obliuiōe. ſꝫ ſua volū
tate ⁊ ordiatiōe. vt a
pueritia oñderet ze-
lū ſuū circa ſpūalia.
i ¶ Et nō cognouerūt
parentes ⁊c̄. Ad ſo-
lēnitateꝫ v̄o paſche
viri ibāt ſeorſū a mu
lieribꝰ i vno comita
tu ⁊ mulieres i alio.
⁊ ſiliter reuertebant
vt magꝭ religioſe ſolēnizarēt feſtū ab vxoribꝰ ↄtinētes. ſic i datiōe legis ꝑceptū fuit q̄ cōtinerēt per tres dies ab vxoribus ſuis. ꝑut hr̄ Exo. xix. Pueri āt indifferenter poterāt ire in comitatu viroꝝ aut mulieꝝ. ⁊ iō q̄n ioſeph nō vidit pueꝝ ieſum in comitatu viroꝝ exiſtimauit eū eſſe cuꝫ Maria in comitatu mulierū. ⁊ eodē modo Maria credidit eū eē in comitatu viroꝝ. k ¶ Venerūt iter diei ⁊ cuꝫ die ſequēti q̄reret in iſta comitiua ⁊ i illa nō inuenerūt eū iō tercia die redierūt in hirl'm a qua receſſerāt ꝑ vnā dietā ⁊ ſic q̄rta die inuenerūt eū. ⁊ h̄ ē qd̄ ſb̄dit. l ¶ Poſt triduū inuenerūt illū i tēplo. nō in teatro vel in foro vl' in ludo ſicut ſolent pueri inueniri. ſed i loco orōi ⁊ doctrine ſacre deputato. m ¶ In medio doctoruꝫ vt meliꝰ poſſet oēs audire ⁊ meliꝰ cū eis cōferre. n ¶ Stupebāt. i. valde mirabāt. o ¶ Sup prudētia ⁊ rn̄ſis eiꝰ. q̄ al's in auditū fuerat q̄ puer tal' etatꝭ tā ſapiēt loq̄ret. p ¶ Et dixit mat eiꝰ ad illū ⁊c̄. Ioſeph āt lꝫ pr̄ eiꝰ diceret tn̄ n̄ fuit auſus illū arguere cū firmit credēt ipm eē dī filiū. ſꝫ mr̄ ex maxima dilectiōe quā hēbat ad illū hoc fecit. q̄ amor excellēs dn̄i um neſcit. q ¶ Dolētes q̄rebamꝰ te. i. dolētes de abſētia tua: cuiꝰ pn̄tia ē nobis dulciſſima. ꝑ h̄ moralit deſignat q̄ xp̄s in dolore cōtritiōis q̄rendꝰ ē ⁊ ſic inuenit. niſi pctm̄ a nobis abſentet. r ¶ Et ait ad illos. Quid ē q̄ me q̄rebatis. ſ. int cōſanguineos. q. d. magꝭ q̄rendꝰ ſū i occupatiōe circa ſpūalia. iō ſb̄dit. s ¶ Neſciebatꝭ q̄ in his. q̄ pa. mei ſūt opor. me eē. magꝭ em̄ afficiebat ad patrē naturalem ⁊ eternū q̄ ad matrem naturalem ⁊ patrē putatiuum.

t ¶ Et ipi nō intellexerūt verbū.q᷑ nō erant adhuc aſſueti audire talia ab eo. v ¶ Et deſcen.cū eis.ad eoꝝ conſolatōꝫ. x ¶ Et erat ſubditus illis.ad noſtrā inſtructōnem ⁊ ſupbie nr̄e confuſionem. y ¶ Et mater ei⁹ cōſer.om̄ia ver.hec exponaꝶ ſicut ſupra. z ¶ Et ieſus ꝓfi.eta.⁊ iſte ꝑfectus erat real' inq̄ꝫtū erat a pte corpis. vt p̄dictū eſt.

t oportet me eſſe. Et ipi nō
intellexerūt v̄bū qđ locu-
v tus eſt ad eos. Et dſcēdit
cum eis ⁊ venit nazareth
x ⁊ erat ſubdit⁹ ill'.et mr̄ ei⁹
y ꝯſeruabat oīa v̄ba hec in
z corde ſuo.et ieſus ꝓficie-
z bat etate ⁊ ſapia gr̄a apud
deū et hoīes. ¶ Ca.iij.

z ¶ Et ſapia. in xp̄o duplex poniꝶ ſapia vna diuina. ⁊ hec n̄ potuit augeri vl' diminui cū neceſſario ſit infinita. alia humana. ⁊ hec poniꝶ duplex in xp̄o. vna habitualis. ⁊ iſta in xp̄o nō fuit augm̄tata.q᷑ ab inſtāti cōceptōiſ hūit tantam plenitudinē ſapie q̄nta p̄t conferre nature humane. Alia expimētalis q̄ accipiꝶ p opatōnē ſenſuū Et ſm hoc dicūt aliq̄ ꝙ in xp̄o fuit ſapia vel ſcia acquiſita.q᷑ intellect⁹ agēſ in xp̄o fuit eiuſdē nature cū alijs hoīb⁹.⁊ iō cū nō ſit ponēdus ocioſus in eo habuit opatōꝫ abſtrahendi ſpēs itelligibiles a fantaſmatibus.⁊ iſte ſpēs recipiebanꝶ in intellectu poſſibili ipi⁹.⁊ ſic ꝓfecit in tali ſapia ſeu ſcia accepta a ſenſibilib⁹. Alij vero dicūt ꝙ nō ꝓfecit in tali ſciētia q̄ꝫtū ad habitū.q᷑ duo habit⁹ eiuſdē rōnis nō pñt eſſe ſimul in eodē intellectu.talis aūt ſcientia acquiſita nō videtur eſſe alterius rōnis q̄ꝫ infuſa circa idē obiectū. ſicut ocul⁹ miraculoſe datus ē eiuſdē rōnis oīno cū oculo dato vel generato p naturā.nec tñ ꝓpꝶ hoc intellectus agēs in xp̄o fuit ocioſus.q᷑ nō ſolū in abſtractione ſpecieꝝ intelligibiliū neceſſaria eſt opatio intellectus agētis.ſ etiaꝫ in conſideratōe ſm habitū ſcie iam pri⁹ acquiſite.in qua conſideratōe nō abſtrahit de nouo ſpēs. Si aūt conſideratur ſapia xp̄i q̄ꝫtū ad oñſionē in effectu ſic fuit ibi ꝓfect⁹ q̄dāmō inq̄ꝫtū ſapiaꝫ ſuā nō tm̄ hūanā ſed etiā diuinā magis oñdebat ſm ſuū bñplacitū.⁊ ꝓut noſtre ſaluti expediebat.ſicut dictū ē ſupra de ꝓfectu ipi⁹ in gr̄a ⁊ virtute.

¶ In ca.ij.vbi diciꝶ in poſtilla. Quia duo habitus eiuſdē rōnis nō poſſent eſſe ſimul ⁊c̄.

¶ Additio.

Habitus ſcie infuſe nō eſt idē ſpecie habitui ſcie acquiſite lꝫ ſint de eodē ⁊ circa idem obiectuꝫ cui⁹ rō eſt. Nam habitus nō ſolū diſtinguūtur ſm naturā aut obiecta.ſ etiā ſm principia actiua talium habituū ſeu diſpoſitionū ꝓut habeꝶ in p̄ma ſcd̄e.q.liiij arti.ij.in corpe q̄onis. Et inde eſt ꝙ habit⁹ ſciaꝝ diuerſificanꝶ nō ſolū ſm diuerſitatē obiectoꝝ.ſ etiam ſm diuerſa media quibus demōſtranꝶ cōcluſiones ipaꝝ ſciaꝝ. ſicut habit⁹ ſcie aſtrologie de rotūditate terre.q̄ demōſtraꝶ per media mathematica ē ali⁹ ab habitu ſcie naturalis ⁊ d ea dē rotūditate terre q̄ demonſtraꝶ p mediū naturale. Vñ licet cōcluſio demōſtrata p vtrāqꝫ p̄dictaꝝ ſciaꝝ circa hoc ſit eadē habit⁹ tñ ſcie talis cōcluſionis diuerſificāꝶ ſpecie ſm diuerſitatē haꝝ ſciaꝝ ꝓut hr̄ pte.ij.q. allegata. Cum igiꝶ p̄ncipiū actiuū habit⁹ ſcie acq̄ſite ſit lumē naturale intelllect⁹ agētis.p̄ncipiū vero actiuū habitus ſcie infuſe ſit lumē ſupnaturale.ſequiꝶ ꝙ tales duo habitus ſunt diuerſaꝝ rōnū.⁊ ſic pñt eſſe ſimul in eodem intellectu. Nec ē ſimile de oculo miraculoſe facto ⁊c̄. ꝓut dic̄ poſtil. Nam res nāles diſtinguūtur ſpē ſm p̄ncipia intrinſeca tm̄ precipue ſm formā nō aūt ſm p̄ncipia extrinſeca.ſicut ē p̄ncipiū efficiēs. Ignis em̄ generatus ex alio igne idē ē ſpē igni generato ex reflectione ſolariū radioꝝ.eo ꝙ foīa ſpecifica vtriuſqꝫ ignis eſt eadē ſpecie.licet cauſa efficiens ſit diuerſa. In habitib⁹ aūt diuerſitas ſpecifica accipiꝶ etiaꝫ ſm p̄ncipiū extrinſecū.vt eſt p̄ncipiū efficiēs ſicut etiam diuerſificaꝶ ſm obiectū qđ ē extrinſecū.vñ credenduꝫ eſt ꝙ xp̄s ꝓfecit in ſcia acquiſita.ſ.expimētali.nō ſolū q̄ꝫtuꝫ ad actū.ſ etiā q̄ꝫtū ad habitū:⁊ hec eſt opinio quā ſanct⁹ Tho.veriorē eſſe aſſerit in hac materia tercia pte.q.xij.arti.ij.in corpe.q. Que quidē opinio magis conſonat lr̄e.teſtaꝶ em̄ euāgeliſta ꝙ xp̄s ꝓfecit in ſapia. Cū igiꝶ quelibet ſapia ꝓprie dicta eſt habitus:ſequiꝶ ꝙ ꝓfecit in habitu ſapiētiali. Sil'r p̄dicta opinio eſt magis conſona rōni. Nā nō ſolū eſt incōuenientēs dicere ꝙ intellect⁹ agēs i xp̄o eſſet ocioſus.ſ etiā ſi xp̄o deeſſet aliq̄ naturalis actio intelligibilis humane nature ptinēs.ſicut eſt actio abſtractio itellectualis q̄ maxie ptinet ad humanū itellectū ⁊c̄.

¶ Replica.

In ca.ij.vbi ihs dr̄ ꝓfeciſſe ſapia poſtill.excludit vnā opinionē dicentē ꝙ nō ꝓfecit ſm hitū infuſuꝫ ſ expimentalē ⁊ acquiſitū. Et arguit poſtill.q̄a hit⁹ vterqꝫ ē eiuſdē rōis circa idē obiectū.duo aūt accidentia eiuſdē ſpēi i vno ſbiecto eſſe nō pñt.qualiter igitur illi habit⁹ eſſent in eodē intellectu. Hic bur.ſumit certamen ꝯ ſctō tho.dicēs ꝙ illi hitus nō ſunt eiuſdē ſpēi.q᷑ habit⁹ nō ſolū diſtinguūꝶ p obiecta.ſ etiā ſm p̄ncipia actiua taliū habituū. Sꝫ hec burgēſis inolutio ē ꝯ cōem phorum ſcholā:ſecāꝶ em̄ ſcie queādmodū ſecāꝶ ⁊ res. vt dr̄.iij.de anīa. Nihil em̄ ptinēs ad cām effectiuā ponit diſtinctōnē in ſciētijs.q᷑ al's ſcia a diuerſis p̄ceptorib⁹ tradita caperet diſtinctōꝫ qđ falſum ē.nec valet qđ de ſctō Tho.adducit ꝙ hitus diuerſificātur diuerſitate medioꝝ.nā h improbat Ariſto.j.poſte. Nā demōſtratio nō variaꝶ p media.ſ i p⁹ vel lat⁹ ſbſumēdo.vt dr̄ ibidē in ca.augenꝶ aūt demōſtrationes. Nec valet qđ adducit de medijs mathematico et naturali.nā ſi eadē concluſio ꝓbaꝶ p diuerſa media ex h nō variaꝶ ſcia.q᷑ manet eadē concluſio.q̄ꝫuis diuerſimode ꝓbata ſicut ſi eadē concluſio.ſ.deus eſt vn⁹ ꝓbaretur rōe ⁊ auc̄te.ſ.ſacre ſcripture.vnū eſſe p̄ncipiū creditū aliđ autem rationatiuum.eadem tamen eſſet ſcientia illi⁹ concluſionis.q̄ꝫuis non idem principium.ideo in talibus bene diuerſificatur intellectus.ſed non ſcientia.quia intellectus eſt habitus principiorum.ſcientia vero concluſionū ex primo poſteriorum.principijs enim exiſtentibus pluribus manet vna concluſio:per conſequens vna ſcientia Nec verum eſt quod Burgen.adducit ꝙ principium actiuum ſcientie acquiſite eſt lumen naturale intellectus agentis ⁊ ſcientie: infuſe lumen ſupnaturale:quia huiuſmodi lumina ⁊ ſi ſint principia manuductiua actuū non tamen habituum.vnde ⁊ ſi habitus acquiſiti ſint ab actib⁹ freq̄ntatis h ſolū ē māl'r nō efficiēter.iō Ariſt.circūloquēdo gen⁹ cāe māl' dicit hitū ex actib⁹ nō ab actibus.q̄a actiuū r̄ſpectu actu ⁊ hit⁹ ē potētia cū obiecto tāqꝫ due cāe ptiales ꝯcurrētes ad actū eliciēdū ex cui⁹ act⁹ multiplicatōe hit⁹ fit nō tāqꝫ a p̄ncipio actiuo ſ māli.q᷑ act⁹ nō mouet potētiā.ſ ꝓduciꝶ a potētia ⁊ obiecto ꝯcurrentib⁹ ſm burg.igiꝶ fieret circulatio i cauꝶ eiuſdē generis ꝓhibita a phis.lumia igiꝶ dicta ꝯcurrūt i ꝓductōe actuū.nō vt p̄ncipia actiua.ſ vt obiecti oſtēſiua.ſic̄ lum̄ ꝯcurrit ad viſionē coloris.viſionē tñ nō efficit.ſ ſolū viſibile i potētia. vt viſio fiat oñdit ⁊ ſic ptiet ad actū ſiquā cālitatē hꝫ. Ex quo igiꝶ act⁹ ñ hꝫ cālitatē actiuā ſ mālē reſpectu hit⁹.vt dcm̄ ē nec lumia illa efficiūt hitū. Nec valet qđ burg.ad ꝓbādū iducit.ꝙ videlꝫ p̄ncipiū effectiuū extriſecū aliq̄d faciat ad ſpecificādū hitū.q᷑ vt dic̄ obiectū diſtiguit ⁊ ſpecificat habitū.⁊ tñ ē p̄ncipiū hit⁹ extriſecū. Ad h dico ꝙ obiectū ſe ſolo nō ē p̄ncipiū actiuū reſpectu hit⁹.ſ ē māle q᷑ mā circa quā habitus verſatur.⁊ ſic diſtinguit ⁊ ſpecificat.ſ actiuum ⁊ motiuuꝫ eſt non reſpectu habitus ſed potentie.et cum concurſu potentie eſt actiuum reſpectu actus eliciendi. Ex iſtis igiꝶ dictis falſis nō bene infert burg.ꝙ habit⁹ infuſus ⁊ acquiſitus circa idē obiectum ſint diuerſi ꝓpꝶ agēs naturale ⁊ ſupnaturale. Nam ſupnaturaliter illuminatus naturaliꝶ videt.ita ⁊ ſupnaturaliꝶ inſtructus naturaliter intelligit. Hec autē opinio burg. ⁊ ſancti Thome eſt ꝯ btm̄ Aug.iij.de trinitate.c.ix. ⁊ btm̄ ambroſium de incarnatōe verbi.quoꝝ ſnia eſt.ꝙ drīa origis nō diuerſificat ſpēm.⁊ ponunt exēplum de hoīe creato ⁊ generato q̄

ſūt eiuſdē ſpeciei. Volēs videre huiꝰ opiniōis pulcram deductionē videat Scotū circa.iij.diſt.xiiij. vbi ſoluūtur oia argumēta opiniōis cōtrarie. ¶ Capitulū.iij.
Anno aūt q̄ndecimo. Poſtq̄ deſcriptꝰ ē ſaluatoris ortus ꝑ ſuā incarnationē. Hic ꝯn̄r deſcribit eius ꝓ-
greſſus ꝑ ſuā p̄dica-
tionē. ⁊ circa hoc p̄-
mo deſcribit p̄dica-
tio p̄curſoris. ſecun-
do ipius ſaluatoris
ſequenti capitulo.
Circa primū p̄mitti-
tur p̄dicatiōis iohā-
nis tp̄s. ſc̄do ſubdit
p̄dicatiōis actꝰ: ibi.
Et venit in omnē re
gionē. tercio p̄dica-
tiōis fructꝰ. ibi. Et
interrogabat eum.
Circa p̄mū cōſiderā
dū ꝙ tp̄s p̄dicatiōis
iohānis deſcribit ꝑ
noīa ⁊ tp̄s impatoꝝ
tūc regnantis. ⁊ p̄ſi-
dis iudee ⁊ tetrarch
arū ⁊ ſacerdotuʒ ad
oñdendū certitudi-
nē hyſtorie ⁊ aucto-
ritatē p̄dicatiōis io-
hannis baptiſte. ſic
in ſcripts autenticis
ſolet fieri cū dicitur
a ¶ Anno āt decimo
quīto imperij tyberij ceſarꝭ. Iſte tyberiꝰ ſucceſſit octauia
no auguſto ſb̄ q̄ natꝰ ē xp̄s. ſ. q̄dragēſimoſecūdo anno im
perij eius. ⁊ ſimilit̄ Iohes baptiſta ꝑ dimidiū annū ante
Auguſtꝰ aūt imperauit.lvij.annis. Ex q̄ pʒ ꝙ anno decio
q̄nto tyberij Iohānes fuit.xxx.annoꝝ. ⁊ hoc ē tp̄s debitū
p̄dicationi: q꞉ tūc viget etas virilis. Vn̄ ioſeph.xxx.āno-
rū erat q̄n̄ ſtetit corā pharaone Gen̄.xlj. Et ezechiel q̄n̄ in
cepit ꝓphetare Ezech.j. b ¶ Procurāte pōtio pylato iu
deā. Pylatus iſte nō fuit iudeus ſʒ gentilis de territorio
Lugdunēſi oriūdus ſm̄ Ioſephū. ⁊ a romano imperato
re fuit miſſus ad regendā iudeā tūc romanis ſubiectā.
c ¶ Tetrarcha aūt galylee herode ⁊c. romani volētes frā-
gere iudeoꝝ ſupbiā ⁊ auferre ab eis rebellādi occaſioneʒ
abſtulerūt ab eis nomē regiū diuidētes regnū in plures
ꝑtes q̄ tetrarchie dicebant. d ¶ Et lyſania abiline tetrar
cha. gloſa Bede dicit. ꝙ iſti tres hic nomiati. ſ. Herodes
Philippus ⁊ Lyſanias fuerūt filij herodis ſb̄ q̄ natus ē
xp̄s. ⁊ ip̄o mortuo archelaus eiꝰ filiꝰ ⁊ frater p̄dictoꝝ ſuc-
ceſſit ei in regno decē annis. quo accuſato apud ceſarem
⁊ miſſo in exilium apud viennā. impator regnū tribꝰ fra-
tribus p̄dictis diuiſit ꝑ tetrarchias. Sʒ ꝙ iſte lyſanias fu
erit filiꝰ Herodis ex hyſtorijs autēticis nō h̄r. q꞉ nec ioſe
phus nec ſcolaſtica hyſtoria ponūt eū inter filios Hero-
dis ſʒ magis dicūt ip̄m fuiſſe filiū ptolomei mannei. q̄ ſb̄
libano habitabat ⁊ Alexādre filie ariſtoboli q̄ de macha-
beis deſcēderat. e ¶ Sub p̄ncipibus ſacerdotū Anna ⁊
Caypha. ſm̄ ꝙ dicit Ioſephꝰ ⁊ ſcolaſtica hyſt. ſacerdotiū
tūc nō ꝓcedebat ſm̄ genealogiā ⁊ dignitatē generꝭ ꝓut i
lege fuerat ſtatutū ſʒ paſſim a romāis vēdebat: ita ꝙ nō ſo
lū ſingulis annis mutabat ſummꝰ ſacerdos. ſʒ etiā aliq̄n̄
in eodē anno. ⁊ iō a q̄ntodecimo anno tyberij q̄ incepit p̄
dicatio iohānis vſq̄ ad.xviij.annū tyberij in q̄ paſſus eſt
ieſus plures fuerūt ſūmi ſacerdotes q̄ꝫ iſti duo ſʒ q꞉ annas
erat ſūmꝰ ſacerdos q̄n̄ iohānes icepit p̄dicare ⁊ Cayphas
q̄n̄ paſſus fuit xp̄s. ideo Lucas de iſtis duobꝰ tm̄ mentio
nē facit. f ¶ Factū ē verbū dn̄i ſup Iohannē. ꝑ reuelati-
onē diuinā ꝑ quā habuit mandatū de p̄dicatione exequē
da. g ¶ Et venit. Hic ꝯn̄r ponit p̄dicatōis actꝰ. ⁊ p̄ q̄ꝫtuʒ

a Anno autē q̄ntodecio
imꝑij. tyberij ceſaris
ꝓcurāte pontio pyla
c to iudeā tetrarcha aūt ga-
lylee herode philippo aūt
fratre eiꝰ tetrarcha ituree ⁊
d traconitidis regionis ⁊ ly
e ſania abiline tetrarcha: ſb̄
p̄ncipibꝰ ſacerdotū. anna
f ⁊ caypha: factū ē v̄bū dn̄i
ſup Iohānē zacharie filiū
in deſerto. Et venit in om
g nem regionem iordanis.
h p̄dicās baptiſmū pn̄ie i re
miſſionē pctōꝝ ſic̄ ſcriptuʒ
eſt in libro ſermonū Eſaie
ꝓphe. Vox clamātis i de
ſerto ꝑate viā dn̄i: rectas
i facite ſemitas eiꝰ: oīs vall

implebit. ⁊ oīs mōs ⁊ col
k lis humiliabit. Et erūt pra
l ua i directa: ⁊ aſpa in vias
m planas ⁊ videbit oīs caro
n ſalutare dī: Dicebat ergo
ad turbas q̄ exibāt vt ba-
o ptizarent ab ip̄o. Genimi-
na viperarū: q̄s oñdet vob̄
fugē a ventura ira. Facite
ergo fructꝰ dignos pn̄ie et
ne ceperitis dicē patrē ha
bemꝰ abraā. Dico.n. vob̄
q꞉ potēs ē deꝰ de lapidibꝰ
iſtꝭ ſuſcitare filios abrae iā
ei ſecuris ad radicē arboꝝ
poſita eſt. Omnis ergo ar
bor non faciens fructum
bonum excidetur et in ig-
p nem mittetur. Et interro-

ad exhortationē boni. ſc̄do q̄ꝫtum ad arguitionē mali: ibi
Dicebat ḡ. Circa primū d̄r. h ¶ Et venit in oēm regiōeʒ
iordanis. q꞉ exiuit de deſerto vbi pauci habitabāt. ⁊ venit
ad loca magis habitata vt ꝑplures poſſent venire ad eiꝰ p̄
dicationē ⁊ baptizari ab eo in iordane. h ¶ Pre.ba.pn̄ie
h̄ expoſitū ē Mar.
j.ca. vſq̄ ibi.
i ¶ Ois val. im. hec
auctoritas q̄ h̄r Eſa.
xl. exponit a iudeis
de reditu captiuita-
tis babylonice: de q̄
p̄dixit Eſa. vias tūc
ꝯplanari. ꝑ h̄ ꝙ val-
les eleuarent ad eq̄-
litatē planiciei et col
les deprimerent vt ſic
iudei de babylonia
reuertētes i iudeam
poſſēt de facili trāſi-
re ꝑ viaʒ. ſʒ q꞉ nec in
ſcriptura ſacra. neq̄
in aliq̄ hyſtoria autē
tica iuenit eē imple-
tū iō illa ſcriptura ſa
cra reducenda ē ad
aliū intellectū in ad
uētu xp̄i adimpletū
ꝑ quē hūiles q̄ ꝑ val
les itelligūt repleti
ſt bonis ſpūalibꝰ et
ſupbi q̄ ꝑ colles itel
ligūt hūiliati ſt ſic
ſupra expoſitū ē ca.j. i cātico btē v̄gis. Alit̄ ēt exponit h̄.
q꞉ ſicut via corꝑal̄ reddit difficil̄ ad ambulādū ꝓpt ꝓfūdi
tatē valliū ⁊ eleuationē colliū. ita via ſpūal̄ q̄ deꝰ gradit
ſup corda fideliū ipedit ꝑ depreſſionē terrene cupiditatis
⁊ ꝑ eleuationē mūdane vanitatꝭ. ⁊ vtrūq̄ ipedimentū fuit
amotū ꝑ aduētū xp̄i i multꝭ. Primū patuit i zacheo q̄ di
xit dn̄o. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ do paupibꝰ ⁊c. vt h̄r
j.xix. ⁊ in Matheo q̄ dimiſſo teloneo ſecutꝰ ē xp̄m vt legit
Mat.ix. Patet ſc̄dm i mōi p̄ncipibꝰ q̄ꝝ colla ſbiecta ſūt
xp̄o. k ¶ Et erūt praua in idirecta. i. corda diſtorta ꝑ i iu
ſticiaʒ. ꝑ eq̄tatē iuſticie rectificabunt. l ¶ Et aſpa in vias
planas. i. corda ꝯ xp̄m idurata mollificabūt. ſicut patʒ de
paulo q̄ xp̄m ꝑſequēs a xp̄o illuſtratꝰ. ſtati ad manſuetu
dinē obediētie fuit cōuerſus. d. dn̄e q̄d mevis facere Act.
ix. m ¶ Et videbit oīs caro ſa. dei. i. xp̄m. ⁊ accipit omis
caro. i. oīs hō. q꞉ aliq̄ de oibꝰ hoibꝰ viderūt eū int̄ hoies cō
uerſantē. Diuidebat ei tūc cōitas hoim i duas ꝑtes. ſ. i iu
deos ⁊ gētiles. ⁊ multi de iſtis ⁊ de ill̄ viderūt eū i mūdo
cōuerſantē. Pōt ēt h̄ v̄bū itelligi de viſu ſpūali q̄ vident
eū cōuerſi ad fidē catholicā ex oibꝰ gētibꝰ totiꝰ mūdi. vi-
debūt ēt eū generalit̄ oēs i forma hūana in die iudicij.
n ¶ Dicebat ḡ. Hic ꝯn̄r deſcribit actꝰ p̄dicatōis q̄ꝫtū ad re
ꝓhēſionē mali. ⁊ pʒ ſn̄ia ex dictꝭ mat.iij. exceptꝭ q̄ ſequū-
tur. n ¶ Dicebat ḡ ad turbas. Hic accipit totū ꝓ ꝑte q̄a
illō qō ſeq̄t nō dixit niſi phariſeis ⁊ ſaduceis q̄ cū alijs ve
niebāt ad Iohānē nō ex deuotiōe ſʒ magꝭ ex malignitate
vn̄ ſb̄dit. o ¶ Geni. viperaꝝ. genimē ē neutri generis. ⁊
⁊ d̄r a gigno is. ⁊ iō filij nati ab aliq̄ dicunt eiꝰ genimina.
vn̄ Mat.iij. d̄r. Progenies viperarū. p ¶ Et interroga
bāt. Hic ꝯn̄r ponit p̄dicatōis iohis fructꝰ. Erat ei p̄dica-
tio iohis ordiata ad h̄ ꝙ ppl̄us ad ſuſceptionē xp̄i p̄pararet
⁊ vt xp̄s māifeſtaret. Primo ḡ ponit fructꝰ p̄dicatiōis eꝰ
q̄ꝫtū ad p̄mū. ſc̄do q̄ꝫtuʒ ad ſc̄dm: ibi. Exiſtimāte autē po-
pulo. Circa p̄mum ſciēdum ꝙ ppl̄us p̄parabat ad cr̄iſti
ſuſceptionem ꝑ verā pn̄iam. q̄ apparet q̄n̄ hō paratus eſt
corrigē vitā ſuā. ⁊ h̄ oñdit h̄ eē fcm̄ ad p̄dicationē iohis p̄
ivulgaribꝰ hoibꝰ cū d̄r. p ¶ Et iter. euʒ tur. d. Quid ḡ fa.
q. d. vitam noſtrā corrigere ꝑati ſumus.

q ¶ Rñdens aūt di. illis. Qui habet duas tunicas .i. veſti
mentū ſuꝑfluū. r ¶ Det nō hñti. Illa eñi terra in q̄ erat
iohēs calida ē ⁊ de cōi curſu ſufficit vna tunica vel vnum
veſtimentū ⁊ ita intelligendū eſt de alijs rebus quibuſcū
ꝙ q̄ ſuꝑfluunt. ꝯſiderata conueniēti neceſſitate ſtatꝰ ⁊ ꝑſo
ne. Scđo hoc oſten
ditur in pedagiorū
⁊ tributoꝝ collecto-
ribꝰ. cum dicitur.
s ¶ Venerūt aūt et
publicani. tales eñi
dicuntur publicani
qꝛ intromittūt ſe de
negocijs ꝑtinētibꝰ
ad publicū.
t ¶ At ille dixit ad
eos. nihil āpliꝰ ⁊c̄.
hoc aūt dixit qꝛ col
lectores taliū ſolēt
eſſe ꝓni ad plus col
ligendum ꝙ ſit eis
mandatū. vt qđ eſt
amplius eis rema-
neat. Tercio oñdit
in militibꝰ cū dicit.
v ¶ Interrogabant
eū ⁊ milites. parati
ꝯſilio eiꝰ vti.
x ¶ Et ait ill. nemi-
nē concuciatis. ſcꝫ
opprimendo pau-
peres ⁊ eos deſpici-
endo. y ¶ Neqꝫ ca
lumniā faciatis. id
eſt non imponatis
falſum crimē diuiti
bus ⁊ potentibꝰ. vt
occaſionē extorquē
di bona eoꝝ hēatis
qꝛ ꝑ aliā viā a talibꝰ
bona rape nō pñt.
z ¶ Contenti eſtote
ſtipēdijs vr̄is. q̄ da-
bant eis ab imꝑato
ribus ꝓ labore mi-
litū q̄ hñt ſuſtinere
in defenſiōe patrie.
redditus aūt q̊s ha
bent multi milites
ſuꝑ hoīes ſibi ſbdi-
tos hñt locū ſtipen-
dioꝝ ⁊ iđ debent eiſ
eſſe contenti. Ad tria aūt dicta inducebat btūs iohēs mi-
lites. qꝛ ſolent eſſe ꝓni ad vicia ꝯria. a ¶ Exiſtimāte aūt
pplo. Hic deſcribit fructꝰ ꝑdicatōis iohānis ꝙtū ad xp̄i
manifeſtationē. Et pꝛio manifeſtatur iohis teſtimonio.
ſcđo dei patris ſigno. ibi. Factū eſt aūt tercio euangeliſte
ſcripto ibi. Et ipe ieſus erat icipiēs. Circa p̄mū oñdit in
Iohe doctrine veritas in xp̄i manifeſtatōe. ſcđo mentis
ſtabilitas in herodis reꝑhenſione. ibi. Herodes autē te-
trarcha. Snia ꝑme ꝑtis pꝫ ex dictis Math. iij. exceptis q̄
ſequūtur. a ¶ Exiſtimāte aūt pplo. qꝛ aliq̄ eoꝝ viderant
⁊ alij fama publica audierāt mirabilē eiuſ ꝯceptū ortum
⁊ vite ſancte meritū q̄ ſuꝑius ſunt declarata. ⁊ ex his opi-
nabant ipm eſſe xp̄m. b ¶ Et cogitātibus omnibus ⁊c̄.
nō ſolū cogitauerūt ſꝫ etiā de hieruſalē q̄ erat metropolis
miſerūt iudei nūcios ſolēnes ad Iohannē vt q̄rerent ab
eo ſi ipe eſſet xp̄s vt hr̄ Ioh. j. c ¶ Multa q̄dē ⁊ alia ⁊c̄.
ex q̄ pꝫ ꝙ nō oīa fcā ⁊ dicta Iohānis ſcripta ſunt ſꝫ pauca
reſpectiue. ſicut ⁊ de xp̄o dꝛ Ioh. vlt. Multa q̄dē ⁊ alia ⁊c̄
d ¶ Herodes āt. Hic deſcribit ſtabilitas mētis in Iohā-
ne q̄ nō timuit facinꝰ Herodis tetrarche arguere ⁊ ſnia

gabāt eū turbe dicentes.
q q̄d ergo faciemus Rñdēs
aūt dicebat ill. Qui hꝫ du
r as tunicas: det nō habēti
et q̄ habet eſcas ſilr faciat
s Venerūt aūt ⁊ publicani:
vt baptizarentur: ⁊ dixerūt
ad illū: Magiſter q̄d facie
t mus: At ille dixit ad eos
Nihil ampliꝰ ꝙ qđ cōſti-
tutum eſt vobis faciatis:
v Interrogabāt aūt eum et
milites dicentes. Quid fa
x ciemus ⁊ nos: Et ait illis
y Neminē cōcutiatis neqꝫ
z calumniā faciatis. ⁊ contē
ti eſtote ſtipendijs veſtris
a b Exiſtimante aūt pplo ⁊ co
gitantibꝰ oībꝰ in cordibꝰ
ſuis de iohanne: ne forte
ipe eſſet xp̄s. rñdit iohēs
dicēs oībus: Ego q̄dē aq̄
baptizo vos: veniet āt for
tior: cuiꝰ nō ſum dignꝰ ſol
uere corrigiā calciamētoꝝ
eiꝰ: ipe vos baptizabit in
ſpūſctō ⁊ igni. Cuiꝰ venti-
labꝛū i manu eiꝰ: ⁊ purga-
bit areā ſuam: ⁊ ꝯgregabit
triticū in horreū ſuū pale-
as aūt ꝯburet igni inextin
c guibili: Multa quidem ⁊
alia exhortans euāgeliza-
d bat pplo. Herodes aūt te
trarcha cū corripetur ab il

lo de herodiade vxore fra
tris ſui ⁊ de oībus malis
q̄ fecit herodes adiecit et
hoc ſuꝑ oīa. ⁊ icluſit iohā
e nē i carcerē. Factū ē āt cuꝫ
baptizaret oīs ppls. ⁊ ihū
f baptizato ⁊ orāte aꝑtū ē ce
lū ⁊ deſcēdit ſpūſſctūs cor
porali ſpē ſicut colūba i ip
ſum: ⁊ vox de celo facta ē.
Tu es filiꝰ meꝰ dilectꝰ: i te
g ꝯplacuit mihi. Et ipe ihs
erat icipiēs q̄ſi ānoꝝ trigi-
h ta vt putabat filiꝰ ioſeph.
h q̄ fuit heli: q̄ fuit mathat: q̄
fuit leui: qui fuit melchi: q̄
fuit ianne: qui fuit ioſeph:
q̄ fuit mathathie: qui fuit
amos: q̄ fuit naum: q̄ fuit
heſli: qui fuit nage: qui fuit
maath: q̄ fuit matathie: q̄
fuit ſemei: q̄ fuit ioſeph: q̄
fuit iuda: q̄ fuit iohāna: q̄
fuit reſa q̄ fuit zorobabel q̄
i fuit ſalathiel: q̄ fuit neri q̄
fuit melchi: qui fuit addi:
qui fuit thoſan: q̄ fuit hel-
madan: qui fuit her: q̄ fuit
ieſu: q̄ fuit heliezer: q̄ fuit
iori: q̄ fuit nathat: q̄ fuit le-
ui: q̄ fuit ſimeō. q̄ fuit iuda
q̄ fuit ioſeph: q̄ fuit iona: q̄
fuit heliachi: q̄ fuit malcha
q̄ fuit mēna q̄ fuit mathata
k q̄ fuit nathā: q̄ fuit dauid:

huius pꝫ ex dictis mathe. xiiij. ⁊ Mar. vj. b. vbi factum
iſtud pleniꝰ continetur. e ¶ Factū ē aūt. Hic deſcribit
manifeſtatio xp̄i ꝑ ſignū datū de celo a deo patre cuꝫ ba-
ptizaret a Iohāne. Et pꝫ ſnia ex dictꝭ Math. iij. g. ⁊ mar-
ci. j. b. excepto quod hic additur. f ¶ Et orante. in q̄ de
dit xp̄s exēplū qđ i
receptōe ſacr̄oꝝ de-
bet mēs hoīs eleua
ri in deum.
g ¶ Et ipe ieſus hic
ꝯñr deſcribit mani-
feſtatio xp̄i euāgeli
ſte ſcripto q̄ h̄ deſcri
bit eius genealogiā
vt ſicut ntitas eius
eterna fuerat mani
feſtata ꝟbo pr̄is di-
centis. Tu es filius
meꝰ. ſ. nālis. ita nati
uitas eius tpal' ma-
nifeſtaret ꝑ deſcrip
tionem genealogie
In q̄ deſcriptōe cō-
ſiderādū ꝙ ſicut ſu
pꝛa dictū eſt in ꝓlo
go Matheꝰ oſtēdit
q̄liter xp̄s venit ad
nos. iđ deſcribit ge-
nealogiā deſcēdēdo
Lucas vero q̄lit ꝑ
xp̄m reducimur in
deū. iđ eaꝫ deſcribit
aſcēdendo. ꝓpt qđ
eā determinat i ipo
deo dicit ergo.
g ¶ Et ipe ihs erat
incipiēs quaſi āno-
rū. xxx. ſm Augu.
⁊ Chry. xp̄s tūc ha-
bebat. xxx. ānos cō
pletos ⁊ inceperat
xxxj. ⁊ ſm hoc ſic i-
telligēda eſt hec lr̄a
Erat ihs ānoꝝ. xxx
incipiēs .i. inceꝑat.
xxxj. ⁊ ſm hoc xp̄s
ꝑdicauit duobꝰ an-
nis cū dimidio. ſm
alios vero doctores
quoꝝ opinio cōius
tenet. ihs tunc ha-
bebat. xxix. ānoſ cō
pletos ⁊ inceꝑat. xxx. ⁊ ſm hoc eſt ſic intelligēda hec litte
ra. Erat ihs incipiens annoꝝ. xxx. i. triceſimū annū de q̊
hēbat. xiij. dies. ⁊ ſm hoc xp̄s ꝑdicauit. iij. annis ⁊ dimi-
dio vſqꝫ ad paſſionē ſuā. xviij. anno tyberij. h ¶ Vt pu-
tabatur filius ioſeph. q̄ erat ſponſus marie cuiꝰ cauſe ſu-
pꝛa expſſe ſunt. ca. j. h ¶ Qui fuit heli. In matheo dicit
ꝙ ioſeph fuit filiꝰ iacob. ⁊ ibi iſta cōtrouerſia ſoluta eſt.
i ¶ Qui fuit Neri mathei pꝛio dicitur ꝙ ille ſalathiel fu-
it filiꝰ iechonie. Ad quod dđm. ꝙ verꝝ eſt ꝙ ſalathiel fuit
filiꝰ nāl' iechonie. ſꝫ fuit filiꝰ neri adoptiuꝰ. qꝛ mortuo ie-
chonia nerꝰ adoptauit eū i filiū. ⁊ iđ matheꝰ q̄ deſcribit
genealogiā xp̄i carnalē poſuit iechoniā. Lucas q̄ magis
đſcribit genealogiā ſpūalē pōit iſtū neri. k ¶ Qui fuit
nathā. q̄ fuit dđ. đ iſto nathā dicūt aliq̄. ꝙ fuit filiꝰ dđ nāl
đ bſabee. vt vr̄ dici. j. ꝑalip. iij. ſꝫ hvr̄ eē ꝯ illđ qđ dicit ſalo.
ꝓuer. iiij. ego fui vnigēitꝰ ⁊ tenellꝰ corā mr̄e mea. ille ei fi-
liꝰ quēꝫ hūit berſabee de dđ añ ſalomonem non compu-
tatur. qꝛ fuit mortuus incircumciſus. per hoc ꝙ ſalomon
dicit ſe vnigenitum matris ſue videtur ꝙ nathan non fu-
it natus de Berſabee et Dauid. Et ideo dicunt aliqui

ꝙ iſte nathan fuit nathan ꝓpheta quē ꝓpt̄ eminentiā ſanctitatis dñ̄ adoptauit in filiū mortuo ei⁹ patre naturali. et ſm̄ hoc pōt dici. ꝙ fuit fili⁹ adoptiu⁹ Berſabee vxoꝝ dauid ⁊ ſm̄ hoc cōnumerat̄ int̄ filios berſabee. j. Paral. iij. de alijs aūt trib⁹ ibidē noīatis dicendū ꝙ fuerūt filij vrie naturales ⁊ adoptiui filij dō qn̄ accepit matrē eoꝝ. ⁊ ſic ſalomō fuit vnigenitus mr̄i ſue reſpectu dō vt dr̄ Prouerb. iiij. Cā āt q̄re Lucas deſcribit xp̄m deſcēdere a dauid p nathan vna fuit. q2 lʒ oēs ſapiētes hebreoꝝ concordit̄ tenerēt xp̄m debere deſcēdere de dauid. aliq̄ tn̄ eoꝝ opinabant̄ ip̄m deſcēdē ab eo p nathā ꝓpt̄ excellentiaʒ ſue ſanctitatis ⁊ ꝓphetie alij vō p ſalomonē ꝓpt̄ dignitatē regiaʒ ⁊ ſue excellentiā ſapiētie. ſm̄ v̄itateʒ āt deſcēdit p vtrūq3. aliter tn̄ q2 p ſalomōeʒ deſcēdit ſm̄ lineam naturalis generationis. per nathan vero ſm̄ lineam legalis generationis q2 nathan fuit filius dauid adoptiuus vt p̄dictum eſt. ⁊ ioſep h̄ q̄ ponit̄ imediate p⁹ xp̄m aſcēdendo fuit fili⁹ heli adoptiuus ſeu legalis. ꝑut plenius fuit declaratuʒ Math. j. Alia cauſa ē q2 Lucas deſcribit xp̄i genealogiā ꝑut in deū reducimur vt p̄dictuʒ ē. Reducimur aūt in deū p criſtū inq̄ʒtū efficimur filij dei adoptiui. l Qui fuit booʒ. tres fuert̄ imediate ſe ſequētes hui⁹ noīs. ſ. fili⁹ pater ⁊ auus. vt pleni⁹ declaratū fuit Math. j. m Qui fuit chaynā. ſm̄ hiero. ⁊ ſm̄ trāſlationē q̄ vtimur nō ponit̄ aliq̄s medius int̄ ſale ⁊ arphaxat. vt pʒ Gen̄. x. Septuagita āt interp̄tes ponūt iſtū chaynā mediū. Et ad cōcordiā hui⁹ p̄t dici ꝙ iſte chaynā fuit pater ſale legal' ſiue adoptiu⁹. arphaxat vō pr̄ nālis ip̄ius. ⁊ vterq3 pater h̄ ponit̄ ⁊ marie q2 lucas in deſcribēdo ſequit̄ trāſlationē. lxx. q̄ ſuo tp̄e erat valde autētica. n Qui fuit dei. nō p generationē ſicut alij. ſ3 p formationē de limo terre ⁊ infuſionē anime vt habet̄ Gen̄. j.

l q̄ fuit Ieſſe: q̄ fuit obeth: q̄
fuit booʒ: q̄ fuit ſalmō: q̄ fu
it naaſon: q̄ fuit aminadab
q̄ fuit arā: q̄ fuit eſrom: q̄ fu
it phareſ: q̄ fuit iude: q̄ fuit
iacob: q̄ fuit iſaac: qui fuit
abrahe: q̄ fuit thare: q̄ fuit
nachor q̄ fuit ſaruch: q̄ fuit
rachaū: q̄ fuit phalech q̄ fu
m it heber: q̄ fuit ſale: qui fuit
chaynā: q̄ fuit arphaxat: q̄
fuit ſem: q̄ fuit noe: qui fuit
lamech: q̄ fuit matuſalē: q̄
fuit enoch: q̄ fuit iaret: q̄ fu
it malalehel: qui fuit chay
nā: q̄ fuit enos: q̄ fuit ſeth:
n q̄ fuit adā: q̄ fuit dei. iiij.
a IEſus āt plen⁹ ſp̄ū ſan
cto egreſſus ē a iorda
ne: ⁊ agebat̄ i ſp̄ū i de
ſerto diebꝰ. xl. ⁊ tētabatur
b a dyabolo. Et nihil mādu
cauit i diebꝰ illis. ⁊ ꝯſum
mat' illis eſurijt. Dixit āt
illi diabolꝰ. Si filiꝰ dei es
c dic lapidi huic: vt panis
fiat. Et rn̄dit ad illum ih̄s
Scriptū ē: q2 nō i pane ſo
lo viuit hō: ſ3 in in oi verbo
d dei. Et duxit illū dyabolꝰ
in montē excelſū ⁊ oſ̄dit il
li oīa regna orbis terre in
momēto tp̄is ⁊ ait illi. Ti
bi dabo ptātē hāc vniuer
e ſam ⁊ gloriā illoꝝ: q2 mihi
tradita ſunt. ⁊ cui volo do
illa. Tu ergo ꝓcidēs ſi ado
raueris corā me. erunt tua
oīa. Et rn̄dens ieſus dixit
illi. Scriptū ē. Dn̄m deuʒ
tuū adorabis ⁊ illi ſoli ſer
uies. Et duxit illū in ir'lem
⁊ ſtatuit eū ſup pinnā tēpli
⁊ dixit illi. Si filiꝰ dei es.
mitte te hinc deorſū. Scri
ptuʒ eſt. n. ꝙ angelis ſuis
mandauit de te: vt conſer
uent te ⁊ quia in manibus
tollēt te: ne forte offendas
ad lapidem pedem tuum.
Et reſpondens ieſus ait il
li. Dictum eſt: Non tenta
f bis dn̄m deū tuū Et ꝯſum
mata oi tētatione dyabolꝰ
g receſſit ab illo: vſq3 ad tp̄s
h i Et egreſſus ē ih̄s: in v̄tute
k ſp̄ūs: in galyleam: ⁊ fama
exijt p vniuerſam regioneʒ
de illo. Et ip̄e docebat i ſy
l nagogis eoꝝ: ⁊ magnifica

a I Eſus aūt. Deſcripta p̄dicatiōe i p̄curſoris. Capitulū. iiij. Hic ꝯñr deſcribit̄ p̄dicatio ſaluatoris. ⁊ p̄mo deſcribit ei⁹ p̄dicatio p modū amoꝝ miracula faciēdo. ⁊ bn̄ficia cōferēdo. ſcd̄o p viā timoꝝ terrorē futuri iudicij incutiēdo ca. xxj. Adhuc circa p̄muʒ deſcribit̄ p̄mo p̄dicatio ſaluatoris p ſeip̄m tm̄: ſcd̄o cum hoc p miſſionē diſcipuloꝝ. ix. ca. circa p̄mū p̄mittit̄ xp̄i p̄dicatō ſcd̄o ex h̄ ſequēs aliq̄ꝝ cōuerſio. ca. ſeq̄nti. Prima adhuc i duas q2 p̄ deſcribit̄ idoneitas p̄dicatoꝝ: ſecūdo executō p̄dicatiōis: ibi. Et egreſſus ē ieſus. Idonea vō diſpoſitio p̄dicatoris ē maceratio carnis p ieiuniū. p qd̄ carnis incētiuū rep̄mit̄. ſm̄ ꝙ dicit Paul⁹. j. ad Cor. ix. Caſtigo corp⁹ meū ⁊ in ſeruitutē redigo: ne forte cū alijs p̄dicauerim ip̄e reprob⁹ efficiar. ⁊ ſcd̄o feruor orōis i loco ſolitudinis. vbi diuia ſap̄ia haurit̄ q̄ poſtea p p̄dicationē effūdit̄. vn̄d Paul⁹ anq̄ʒ mitteret̄ ad p̄dicādū i orōe fuit illuſtrat⁹: ſm̄ ꝙ hr̄ Act. ix. Ecce ei orat. ⁊ poſtea ſb̄dit̄. Vas electōis eſt mihi iſte. vt portet nomē meū ⁊c. Terciū ē victoria tēptatiōis. nō ei ē ad p̄dicādū idone⁹ q̄ ſuccūbit tētationibus. Iſta āt tria oſ̄dūtur de xp̄o p h̄ ꝙ an̄ p̄dicationē itrauit in deſertū oratōi ſolitarie aptū. ⁊ ꝙ ibi ieiunauit. ⁊ triplicē demonis tētatiōeʒ deuicit nō q2 iſt' idigēt p ſe ſ3 p nob̄ ad danduʒ exēplū p̄dicatorib⁹ alijs. ⁊ ptʒ ſn̄ia p̄dictoꝝ ex dict' Matt. iiij. a. vbi iſta ſt̄ expoſita. except' pauc' q̄ ſequūt̄. b Et nimā. i die. ill'. Hic accipiūt̄ dies nāles. q2 nihil māducauit de die nec de nocte. c Dic lapidi huic vt panis fiat Hic accipit̄ ſingl'are p pl'ali eo mō loquendi q̄ dr̄ Exodi. viij. venit muſca ḡuiſſima. id ē m'titudo muſcaruʒ vn̄ matt. iiij. dr̄. Dic vt lapides iſti pāes fiāt. d Et duxit illū dyabo. ⁊c. Iſta tētatio q̄ ponit̄ h̄ ſcd̄a math. iiij. ponit̄ t̄cia q̄ iſtaꝝ fuit ſcd̄a et q̄ t̄cia certū nob̄ nō eſt vt dic̄ Aug. neq3 refert ad v̄itatē q2 n̄ oʒ ꝙ facta ſp̄ eodē ordīe referāt̄ q̄ facta ſt̄ vt freq̄nter dictū ē. ſ3 ꝙ duo euāgeliſte varie narrāt ordinē p̄terō aſſig̃rī: q2 vna tētatio ē de cupiditate p̄ncipalit̄. alia de elatiōe. Et freq̄nt̄ cōtigit ꝙ vnū viciū ex alio naſcit̄ ⁊ ecōuerſo. ⁊ iō mathe⁹ vnā p̄ponit: Lucas vō aliā. e Qr mihi tra. ſt̄ ⁊ cui vo. do illa. Mētit̄ h̄ dyabol⁹ neq3 miruʒ q2 mēdax ē ⁊ pr̄ mēdacij. vt hr̄ Ioh. viij. Nō em̄ ptātē hʒ ſup creaturas ad libitū ſuū. ſ3 ſolū inq̄ʒtū de⁹ p̄mittit ſm̄ occultū iudiciū ſuū ad exercitiū patiētie electoꝝ. ſic data eſt ei ptās affligēdi. Iob i vaſtatione bonoꝝ ſuoꝝ ⁊ in morte ꝓlis. ⁊ ifirmitate ſui corp̄is vt hr̄ Iob. j f Et cōſum. oī. tē. dy. receſſit ab illo tāq3 vict⁹. g Vſq3 ad tp̄s q2 app̄opiq̄nte tp̄e paſſiōis ſuſcitauit ei p̄ſecutioneʒ p p̄ncipes ſacerdotū. h Et egreſ. ē ih̄s. Deſcripta idoneitate p̄dicatoꝝ. Hic ꝯñr deſcribit̄ executio p̄dicatōis. ⁊ p̄ q̄ʒtū ad ei⁹ doctrinā ſcd̄o q̄ʒtū ad doctrie cōfirmationē: ibi. Et i ſynagoga erat hō hn̄s demoniū. Pria in duas. q2 p̄ deſcribit̄ docuiſſe i galylea ḡnalit̄. ſcd̄o i ciuitate ſua nazareth ſpālit̄: ibi. Et venit i nazareth. Circa p̄mū dr̄. h Et egreſ. ē ie. ſ. a deſ̄to qd̄ itrauerat p⁹ baptiſmū vt docēt pp̄l'm. i In v̄tu. ſp̄ūs. i. i v̄tute ſig̃ ⁊ miracl'a faciēdi. d̄ q̄ ſp̄ū dr̄. iiij. re. ij. c. Sp̄ūs helye req̄euit ſup helyſeū. qn̄ diuiſit aq̄s miraculoſe: vexīn̄ v̄t⁹ faciēdi miracl'a n̄ erat i helyſeo. ſ3 i deo q̄ faciebat miracl'a ad p̄ces helyſei ſ3 iſta v̄t⁹ erat i xp̄o cū ſit de⁹ ⁊ hō. k In galy. ibi ei⁹ p̄dicauit vt iplēt̄ ꝓpħia eſa. ix. Prio tp̄e alleuiata ē t̄ra ʒabulō ⁊ t̄ra neptaliʒ ⁊c. vt hr̄ Math. iiij. Dicitur igitur. l Et magnificabatur ab oibus ꝓpter excellentiam doctrine ⁊ miraculi.

m ¶ Et venit nazareth. Hic ꝯñr deſcribit eiꝰ doctrina i na-
zareth ciuitate ſua. circa qḋ eius doctrina pmittit. ſecūdo
cōtra eū emulatio excitat: ibi. Et dicebāt. nōne hic eſt. ⁊c̄.
Circa primū dicit. Et venit nazareth vbi erat nutritꝰ. hoc
aūt dicit ad deſignādū ꝙ alibi fuerat natus ſcʒ in bethleē
vt ſupra dictū ē ca. ij.
n ¶ Et itrauit ſʒ ꝯſue
tudinē ſuā die ſabba
ti in ſynagogā q̄ erat
locꝰ orōis ⁊ doctrine
legꝭ qbꝰ iudei ſm p̄
ceptū legꝭ vacare de
bebāt in die ſabbati:
xp̄ſ āt legē obſuare
voluit vt dcm̄ ē s̄. c. ij
o ¶ Et ſurrexit lege-
re. vt nō p̄dicaret ſe-
ipm̄ verbo ſuo tm̄. ſʒ
etiāʒ teſtionio ſacre
ſcripture. p ¶ In-
uenit locuʒ vbi ſcri-
ptū erat. nō a caſu. ſʒ
a pposito. qꝛ ſciebat
paſſus ſcripture lo-
quentis de eo.
b ¶ Spiritus dñi ſu
per me ppt ⁊c̄. Hoc
ſcribit Eſaie ſexage-
ſimoprimo capitu-
lo. ſʒ tamē in trāſlati
one noſtra mutātur
aliq̄liter v̄ba lʒ ſit ea
deʒ ſentētia. Lucas
autē hic allegat ſcri
pturā put hꝫ in trāſ-
latiōe. lxx. Circa qḋ
ſciēdū ꝙ iudei expe
ctāt illa q̄ pmittunt
eis Eſa. ca. p̄dicto i-
pleri p meſſiā quem
expectāt futurꝫ ⁊ do-
minaturꝫ toti mūdo
tpaliter ⁊ educturuʒ

m bāt ab oībꝰ. Et venit naza
n reth vbi erat nutritꝰ: ⁊ in-
trauit ſm ꝯſuetudinē ſuaʒ
die ſabbati in ſynagogam
o ⁊ ſurrexit legere. Et tradi-
tus eſt illi liber eſaie ppheR
p te. Et vt reuoluit librꝫ: iue
nit locum vbi ſcriptū erat.
q
r Spūs dñi ſup me ppt qḋ
s vnxit me: euāgelizare pau
t peribꝰ miſit me: ſanare cō
v tritos corde: p̄dicare capti
x uis remiſſionē: ⁊ cecis vi-
y ſum dimittē ꝯfractos in re
z miſſioneʒ: p̄dicare ānū dñi
acceptū: ⁊ diē retributiōis
a
b Et cū plicuiſſet librꝫ reddi
c dit miſtro: ⁊ ſedit. Et oīm
i ſynagoga ocli erāt intēdē
e tes i eū. Cepit āt dicē ad il
los. qꝛ hodie ipleta ē hec
f ſcriptura i auribꝰ vr̄is. Et
g oēs teſtioniū illi dabāt: ⁊
mirabāt i v̄bis gr̄e: q̄ pce-
h debāt d̄ ore ipiꝰ ⁊ dicebāt
i Nōne h̄ ē filiꝰ ioſeph. Et
k ait illis. Vtiqꝫ dicetꝭ mihi

iudeos de captiuitate: ⁊ poſiturꝫ eos in maxia gloria ⁊ ho
nore ſup oēs gētes. ſʒ qꝛ tp̄s aduētus xp̄i iaʒ trāſijt. iō xp̄s
hūc locū cōuenieter de ſeipo expoſuit: dicens. q ¶ Spi
ritus dñi ſup me ⁊c̄. i. me deducens. qꝛ hūanitas xp̄i orga
nū ē ipius diuitatis ꝯiūctum ⁊ iō in oībus mouebat ſm
diuitatis inſtinctū. r ¶ Propter qḋ vnxit me ab inſtanti
cōceptiōis plenitudie gratie. Ex hoc ei ꝙ hūanitas criſti
deitati cōiungit plenitudie gratie replet. ſm ꝙ d̄r Joh. j.
ca. Vidimꝰ eū q̄i vnigenitū a patre plenū gratia ⁊ v̄itatꝭ
s ¶ Euāgelizare paupibꝰ miſit me. i. hūilibꝰ q̄bus ſua do
ctrina pficit nō ſupbis. t ¶ Sanare cōtritos corde cōtri
tis p pniam dat gr̄a ſanās vulnera pctōꝝ. v ¶ Et p̄dica-
re captiuis remiſſionē. i. detētis in lymbo. ad q̄s deſcēdit.
⁊ eos inde eripuit. x ¶ Et cecis viſū. i. gētilibꝰ excecatis
p errorē. verā dei cognitionē ſm ꝙ dixit ſymeō ca. ij. d̄ cri
ſto. Lumē ad reuelationē gentiū ⁊c̄. y ¶ Dimittere con
fractos ⁊c̄. a pōdere legis relaxādo. de q̄ d̄r Actu. xv. Cur
tētatis iponere iugū ſup ceruices diſciplꝭoꝝ. qḋ neqꝫ nos
nec patres noſtri portare potuimꝰ. z ¶ Predicare annū
dñi acceptū. iſte ē annus paſſiōis xp̄i q̄ deꝰ placatꝰ ē hūa-
no generi ſoluta emenda primi peccati. a ¶ Et diē retri-
butionis. i. dieʒ iudicij. in q̄ vnicuiqꝫ retribuet ſm opera
ſua. b ¶ Et cū plicuiſſet librꝫ. Hoc fecit ad oñdenduʒ ꝙ
libri ſacre ſcripture ſūt reuerēter tractādi. vñ ⁊ iudei hanc
reuerentiā faciūt libris veterꝭ teſtamēti. ꝙ nullo mō ſede-
rēt iuxta illos: ſedēdo ita alte ſicut illi ſūt poſiti. Ex q̄ ptʒ
ꝙ illi xp̄iani ſt valde rep̄hendēdi q̄ nō ſolū libros vete. te
ſta. ſʒ ēt noui. etiā ſacra euāgelia ita irreuerēter tractant et

irreuerētiꝰ q̄ꝫ libros gentiliū dānatoꝝ. Aliq̄ ēt theologi di
cta eoꝝ cū maiori pōdere ⁊ certiori q̄tatione allegāt i ſer-
monibꝰ ſuis ⁊ i ſcholis q̄ꝫ dicta xp̄i ⁊ aplꝭoꝝ. c ¶ Et ſedit
vt exponeret mature qḋ ſtādo legerat reuerēter ⁊ deuote.
d ¶ Et oīm in ſyna. oculi erāt intendē. in eū. qꝛ i facie eius

l hāc ſimilitudinē. Medice
cura teipm̄. Quāta audiui
mus facta in capharnaum
fac ⁊ hic in patria tua. Ait
aūt. Amen dico vobis. q̄a
nemo ppha acceptꝰ eſt in
m patria ſua. In veritate di-
co vobis: multe vidue erāt
in diebꝰ helye in iſrael. qñ
clauſū ē celū annis tribꝰ ⁊
menſibꝰ ſex: cū facta eēt fa
n mes magna i omi terra: et
ad nullā illaꝝ miſſus ē he-
lyas: niſi in ſarepta ſydo-
nie: ad mulierem viduam.
o Et multi leproſi erāt in iſrl̄
ſub helyſeo ppha. ⁊ nemo
p eoꝝ mūdatꝰ ē. niſi naamā
q ſyrus. Et repleti ſt oīs in
ſynagoga ira hec audiētes
r Et ſurrexerūt: ⁊ eiecerūt illuʒ
extra ciuitatē: ⁊ duxerūt illū
vſqꝫ ad ſupciliū montꝭ ſup
quē citas illoꝝ erat edifica
s ta: vt p̄cipitarēt eū. Ipe āt
trāſiēs p medium illorum
t ibat. Et deſcēdit i caphar-

quidā fulgor diuine
gratie relucebat. qui
animos intuētiū at-
trahebat. e ¶ Cepit
aūt dicē ad illos. q̄a
hodie imple. eſt ſcri
ptura ⁊c̄. ſ. i ipo. vtʒ
ex predictis. f ¶ Et
oēs teſti. illi da. vicʒ
ꝙ illa ſcriptura i eo
eēt impleta. g ¶ Et
mirabāt i v̄bis gr̄e.
i. gratioſis. h ¶ Et
dicebāt. Hic ꝯñr de
ſcribit emulatō ꝫ eū
Licet ei illi de naza-
reth p̄ recepiſſēt ver-
ba eiꝰ reuerēter ⁊ gr̄i
oſe vt dictū ē. tm̄ po-
ſtea moti ſt ꝫ eū ex i
uidia. deſpiciētes eū
pp pauptatē pentuʒ
qꝛ lʒ eēnt nobiles vt
s̄. dictū ē ca. ij. tamē
erāt paupes vñ dice
bāt deſpectiue.
i ¶ Nōne hic ē filiꝰ
ioſeph. ⁊ pʒ Math.
xiij. g. ⁊ Marc. vj. a.
ppt qḋ pauca mira-
cula fecit ibi. qꝛ erāt
idigni. vt ibi d̄r. Vñ
⁊ eoꝝ iuidia intātuʒ
pceſſit. ꝙ miracula
eiꝰ dicebāt eē falſa. ⁊
hoc eſt qḋ ſubditur.
k ¶ Vtiqꝫ di. mi. hāc
ſimilitudineʒ id eſt
obiectionem a ſimilitudine ſumptā. l ¶ Medice cura
teipm̄ ſic̄ ei medicꝰ verꝰ citiꝰ ⁊ libētiꝰ ſeipm̄ curat ⁊ alios
ad ſe ptinētes q̄ꝫ exneos: ita dicebāt ei. ſi tu facēs v̄a mira
cula citiꝰ facēs ea it pp̄iq̄s tuos ⁊ i citate tua q̄ꝫ int exneos
Sʒ ipe ꝯñr rn̄dit ꝙ ñ dimittebat iter eos facē miracl̄a ex i
potētia vl̄ falſitate aliq̄. ſʒ ex eoꝝ malicia. ⁊ ad h̄ iducit ſa-
cre ſcripture exēpla cū ſb̄dit. m ¶ In v̄itate dico vobis.
mlꭍte vidue erāt i diebꝰ helye i iſrl̄ qñ clauſū ē celū. orōibꝰ
helye. vt hꝫ. iij. reg. xvij. vbi iſta hyſtoria diffuſe tractat q̄
h̄ breuit pōit. n ¶ Et ad nullā illaꝝ miſſꝰ ē helias qꝛ ñ erat
ita deuote ſic̄ illa mlꭍier gētil ſareptana. ⁊ qꝛ helyas pſecu
tionē patiebat i tr̄a iſrl̄ q̄ debuiſſet ſibi eē gr̄a. o ¶ Et ml-
ti le. erāt ⁊c̄. ⁊ nēo illoꝝ mūdatꝰ ē ppt eoꝝ ingr̄itudinē erga
deū. qꝛ regnū iſrl̄ decliauerat ad ydolatriā colēdo vitulos
aureos q̄s fecerat hieroboā. p ¶ Niſi naa. ſy. cuiꝰ hyſto
ria ponit. iiij. Reg. v. vbi deſcribit bōitas eiꝰ an̄ curationē
cū d̄r. Per illū ei dedit deꝰ ſalutē ſyrie. ⁊ pꝰ curationē fuit
adhuc melior ⁊ valḋ gr̄tꝰ deo ⁊ heliſeo. vt hꝫ ibidē. q ¶ Et
repleti ſt oēs ⁊c̄. qꝛ p̄ponebāt eis gētiles q̄s abomiabant
ſic̄ canes. r ¶ Et eiece. il. ⁊c̄. tāq̄ꝫ dignū morte vt illū iterfi
cerēt vtʒ i lr̄a. s ¶ Ipe āt tn̄. p ⁊c̄. v̄tute diuitatꝭ q̄ poteāt
ſe ſic ſuare illeſū. qñ volebat. Dic̄ āt. Heḋ. ꝙ cū dñs ḋ ma
nibꝰ eoꝝ elapſꝰ ḋ v̄tice mōtꝭ deſcēdēt: ⁊ ſb̄ rupe latē vellet
ſb̄ito ad tactū dñice veſtꝭ ſaxū illḋ ſb̄t fugit ⁊ iſtar cere ſolu
tū q̄ndā ſinū effecit. i. ꝯcauitatē: i q̄ dñicū corpꝰ recipet. i q̄
loco oīa lineamēta ⁊ ruge veſtꝭ ⁊ veſtigia pedū i rupe ap-
parēt adhuc: ſic̄ teſtāt q̄ viderūt. t ¶ Et deſcēdit i caph.
vt ipendēt alijs doctrinā ſacrā q̄ illi ḋ nazareth erāt idigni

v ¶ Et ſtupebant in doctrina eius. qꝛ in poteſtate erat ſermo ipſius. ſ. miracula faciēdi. vt pꝫ ex ſeqntibꝰ. x ¶ Et in ſynagoga erat homo ⁊c. Hic cōſequēter deſcribit doctrine xp̄i confirmatio p miracula xp̄i: ſicut eñ illa quoꝝ cognitio ſubeſt naturali facultati intellectus cōfirmant eſſe vera p reductionem ad p̄ma p̄ncipia. ſic ꝟitas illoꝝ q̄ trāſcēdūt naturalē facultatē intellectꝰ de qbꝰ erat doctrina xp̄i cōfirmat p opationem miraculoꝝ: q̄ a ſolo deo pñt fieri. ⁊ iō cū inducūt ad cōfirmationē alicuiꝰ doctrie oñdit eē vera. cū deꝰ teſtis eē ñ poſſit alicuius falſitatis: igit ad hoc inducuntur hic duo miracula in ſpāli. p̄mū ē d̄ d̄moniaco curato. ſcd̄m ē de ſocru petri a febribus curata: ibi. Surgēs āt d̄ ſynagoga. tercō mlta ponunt i generali: ibi. Cū eñ ſol occubuiſſet oēs q̄ hēbant īfirmos ⁊c. Et pꝫ ſentētia iſtaꝝ ꝯtiū vſqꝫ ad finē ca. ex dict mar. j. d. ⁊. e. vbi iſta poſita ſunt eodē ordine q̄ hic ſunt poſita.

¶ Capitulū. v.

Factū eſt autē f Deſcripta predicatiōe xp̄i ⁊ eiꝰ ꝯfirmatiōe. Hic ꝯñr deſcribit cōuerſio aliqꝝ ad ip̄m ⁊ p̄ deſcribit eoꝝ vocatō ad diſcipulatū xp̄i. ſcd̄o eoꝝ p̄motō ad ad apoſtolatū ſeqn̄ti ca. b. ibi. Factum ē āt in diebꝰ ill. Prima i duas. qꝛ primo deſcribit vocatio petri cū alijs adiūctis ſibi. ſcd̄o vocatō mathei: ibi. Et poſt hec exiuit ⁊ vidit ihſ publicanū. Circa p̄muꝫ p̄mo deſcribit diſcipuloꝝ vocatō ſeu cōuerſio. ſecundo conuerſoꝝ confirmatio ibi. Et factū eſt cum eſſet in vna ciuitatū. Circa p̄mū dicit ſic. a ¶ Factū ē āt cū turbe irruerēt i eū p̄ nimia deuotiōe audiēdi ip̄m. b ¶ Et ip̄e ſtabat. ſecꝰ ſtagnū genezaret lacꝰ magnꝰ ē p quē trāſit iordāis fluuiꝰ ⁊ qꝛ ibi extēdunt aq̄ i latitudie magna. aliqñ vocat ſtagnū: aliqñ lacꝰ. ⁊ aliqñ mare ſm modū loquēdi hebraicū q̄ ois congregatio magna aquaꝝ vocat mare ſm illud Geñ. j. Cōgregatiōeſqꝫ aquarum appellauit maria.

naū ciuitatē galylee: ibiqꝫ v docebat illos ſabbat. Et ſtupebāt i doctrina eiꝰ. q̄a x in ptāte erat ſmo ipiꝰ. Et i ſynagoga erat hō habens demoniū imundū: ⁊ exclamauit voce magna dicens Sine: q̄d nobis ⁊ tibi ieſu nazarene. Veniſti perdere nos Scio te q̄ ſis ſctūs dī Et icrepauit illū ihs dicēſ Obmuteſce ⁊ exi ab eo Et cū p̄iciſſet illud demoniū i mediū exit ab illo nihilqꝫ illū nocuit. Et factꝰ eſt pauor in oībus. et colloq̄bāt adinuicē dicētes. Qd̄ ē h̄ ꝟbū qꝛ i ptāte ⁊ ꝟtute imperat immūdis ſpiritibꝰ ⁊ exeūt. Et diuulgabatur fama d̄ illo i oēm locū regionis. Surgēs aūt ihs de ſynagoga: introiuit i domuꝫ ſymonis Socrꝰ āt ſymōis tenebat magnis febribꝰ ⁊ rogauerūt illū ꝓ ea. ⁊ ſtās ſup illā ipauit febri ⁊ dimiſit illā ⁊ ꝯtinuo ſurgēs miſtrabat ill. Cū autē ſol occidiſſet oēs q̄ hēbāt īfirmos varijs lāguoribꝰ ducebāt illos ad eū. at ille ſingulis manꝰ iponēs curabat eos Exibāt āt demonia a mlt clamātia ⁊ dicētia. qꝛ tu es filiꝰ dei. Et icrepās ñ ſinebat ea loq̄. qꝛ ſciebāt ipſuꝫ eē xp̄m. Facta āt die egreſſus ibat i deſertū locū ⁊ turbe req̄rebāt eū ⁊ venert vſqꝫ ad ip̄m ⁊ detinebāt illuꝫ ne diſcedēt ab eis. Quibꝰ ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus optet me euāgelizare regnū dei. qꝛ iō miſſꝰ ſū

Erat p̄dicās in ſynagogis galylee. ¶ Capitulū. v.

a Factū ē aūt cuꝫ turbe irruerēt in eū vt audi b rēt ꝟbū dei: ⁊ ip̄e ſtabat ſecꝰ ſtagnū genezaret. Et vidit duas naues ſtan c tes ſecus ſtagnuꝫ: piſcatores autē deſcenderāt ⁊ la d uabāt rhetia. Aſcēdēs autem in vnam nauim q̄ erat ſymonis: rogauit euꝫ a terra reducere puſilluꝫ. Et ſedens docebat de nauicula turbas. Vt ceſſauit aūt lo e qui dixit ad ſymonē. Duc in altū: ⁊ laxate rhetia vr̄a in capturam. Et reſpōdēs f ſymō dixit illi. Preceptor per totam noctem laborā g tes nihil cepimus: in ꝟbo autē tuo laxabo rhete. Et cum hoc feciſſent: cōcluſerunt piſciū multitudinē co h pioſam. Rumpebat autēꝫ rhete eorum. Et annuerūt ſocijs qui erant in alia naui vt venirēt ⁊ adiuuarent eos. Et venerunt ⁊ impleuert ambas nauiculas: ita i vt pene mergerent Quod cum videret ſymō petrꝰ ꝓcidit ad genua ieſu: dicēs. k Exi a me dñe. qꝛ hō peccator ſum. Stupor enim circundederat eum ⁊ oēs qui cū illo erāt. in captura piſciū quam ceperant. Similiter autem iacobum ⁊ Iohannem filios zebedei: q̄ m erant ſocij. ſymōis. Et ait n ad ſymonem ieſus. Noli o timere: ex hoc: iam homi p nes eris capiēs. Et ſubductis ad terram nauibus: re

c ¶ Piſcatores āt deſcēderāt ⁊ laxabāt rhetia ſua. amouētes immūdicias vt rhetia plicarent. qꝛ nullos piſces ceperant vt pꝫ ex ſeq̄ntibꝰ. d ¶ Aſcendēs aūt in vnā nauim. vt populi plauſum declinaret. ⁊ de naui populū ſedentē in litore cōueniētius doceret. e ¶ Duc in altū hoc eſt ad aque locū magis ꝓfundū q̄ ē cōuenientior ad piſcandū. f ¶ Preceptor p totā noctē laborantes nihil cepimꝰ. ꝯuis diligentiā magnaꝫ adhibuimꝰ. h ¶ In ꝟbo autēꝫ tuo laxabo rhete. i. cōfidens i ꝟtute verbi tui. ¶ Rūpebat āt rhete eoꝝ. Ex q̄ pꝫ duplex miraculū. qꝛ non ſolū ceperāt magnam multitudinē piſciuꝫ ſupra modū ſolitū ⁊ poſſibilē p viā hūanā: ſꝫ etiā illa multitudo tenebat in rheti rupto. ideo ſb̄dit. i ¶ Qd̄ cū viderꝫ ſy. pe. ꝓci. ad genua ieſu ꝓpt p̄dicta miracula facta dicens. k ¶ Exi a me dñe. qꝛ hō peccator ſū. reputabat eñ ſe indignū p̄ñtia tā ſancte pſōe. l ¶ Stupor ei circūdederat euꝫ. i. admiratio magna ꝓpt facta chriſti inſolita. m ¶ Et ait ad ſymonē ieſus ip̄m cōſolādo. n ¶ Noli timere ex hoc. i. de cetero o ¶ Iam eris homines capiēs p ſanam doctrinam trahēdo ad vitā beatā. Verbuꝫ dei hamo piſcatoris cōpat. qꝛ ſicut hamꝰ nō capit piſcē niſi ab ip̄o capiatur ſic nec ꝟbū dei capit hominē ad vitā eternā. niſi ip̄m ꝟbū mēte ipſius capiatur. p ¶ Et ſubductis ad ad terrā nauibꝰ relictis oībꝰ ſecuti ſt eū ſ. ſymō petrꝰ ⁊ alij q̄ erant cū eo. Et lꝫ andreas h̄ ñ noiet. tñ intelligit ibi fuiſſe: ſm q̄ dic̄ aug. vt hꝫ ex ꝟbiſ mat. iiij. ⁊ mar. j. Dicūt tñ aliq̄. q̄ iſti nō ſecuti fuert xp̄m tūc. ei totaliter inherendo. ſed cauſa reuerentie aliquantulum ſecuti ſunt eum aſſociando ad ꝓpria tū reuerſuri. ſed poſtea vocati ſunt non reuerſuri amplius ad propria. de qua vocatione loquitur Matheus et Marcus. Alij vero dicunt q̄ iſta vocatio de qua hic loquitur Lucas eſt eadem cum illa de qua loquitur Matheus ⁊ Marcus

qꝛ vocati ſūt ſimpli-
citer ad ſocietatē xp̄i
⁊ hoc videt̃ veri⁹. q̄a
h̄ d̄ꝛ: relictis oīb⁹ ſe-
cuti ſūt euꝫ. q̄ mod⁹
loq̄ndi ꝓꝓꝛie nō con
uenit niſi adherenti
bus xp̄o totaliter.
Itē qꝛ hic d̄ꝛ petro a
xp̄o. Ex hoc iā eris
hoīes capiēs. i. d̄ ce-
tero vacabis p̄dicati
oni. ⁊ tali mō loquē
di vtunt̃ mathe⁹ et
marcus. q̄ ſm̄ alios
deſcribūt vocationē
eoꝝ ſimpl̄r adheren
do xp̄o abſq̃ reuer-
ſione ad ꝓꝓꝛia.
q ¶ Et factū eſt. Hic
p̄n̄r deſcribit̃ vocato
rū cōfirmatio ꝑ opa
miraculoꝝ ⁊ deſcri-
bunt̃ hic duo mira-
cula. Primū ē de le
pꝛoſo ſanato. ſecun-
dū de palytico cura
to: ibi. Et factū eſt in
vna dieꝝ. Snia pri-
me ptis pꝫ ex dictis
Mat. viij. a. et mar.
j. g. excepto qd̄ ſeq̄t.
r ¶ Ipe āt ſecedebat
in deſertū locum ad
orādū. ꝙ p̄dicatoꝛ
verbi diuini dꝫ fugere
ppl̄i applauſū et re-
trahere aliq̄n ſe a mlt
titudie vt vacet orōi.
q ¶ Et factū ē. hic de
ſcribit̃ d̄ palitico cu
rato miraculū qd̄ fa
ctū fuit i capharnaū
vt h̄r Mar. ij. Et pꝫ
ſnia hui⁹ ptꝭ q̄ꝫtū ad
curationeꝫ palytici
ex dictꝭ Mathei. ix.
a. ⁊ q̄ꝫtū ad p̄ſentati-
onem dicti palytici
Marci. ij. a. q̄ omit-
tunt̃ i Matheo. ⁊ a
marco ſuppletur.
r ¶ Et p⁹ hec exiuit.
hic p̄n̄r deſcribit̃ vo-
catio mathei ⁊ p̄mo
deſcribit̃ iſta vocatō
ſcd̄o deſcribit̃ mur-
marantiū cōfutatio
ibi Et murmurabāt
Sētentia p̄me ptis
pꝫ ex dictis mathei.
ix. b. ⁊. c.
s ¶ Et murmurabāt
Hic p̄n̄r deſcribitur
malignātiū confuta
tio. ⁊ hoc in trib⁹ ca-
ſibus. ſcd̄s ponit̃ ibi
At illi dix. tercius i
pꝛincipio ſequentis
ca. Prim⁹ caſus eſt
qꝛ phariſei murmu-

lictis oībus ſecuti ſūt euꝫ.
Et factū eſt cū eēt in vna ci
uitatū. ⁊ ecce vir plenus le
pꝛa vidēs ieſum. ⁊ ꝓcidēs
in faciē ſuā rogauit eum di
cens. Domine ſi vis po-
me mūdare. Et extendens
manū tetigit eū dicēs Uo
lo: mūdare. Et confeſtiꝫ le
pꝛa diſceſſit ab illo. Et ip̄e
pꝛecepit illi vt nemini dice
ret. ſꝫ vade oſtende te ſaceꝛ
doti. ⁊ offer ꝓ emūdatiōe
tua ſicut p̄cepit moiſes i te
ſtimoniū illis: Perambu
labat autē magis ſermo d̄
illo: ⁊ conueniebant turbe
multe vt audirēt. ⁊ curarē
tur ab infirmitatibus ſuis
Ipe aūt ſecedebat i deſer-
q tū et oꝛabat. Et factū eſt in
r vna dierum: ⁊ ip̄e ſedebat
docēs. Et erāt phariſei ſe
dētes ⁊ legiſdoctoꝛes qui
venerant ex omni caſtello
galylee ⁊ iudee ⁊ hir̃lm. et
virt⁹ domini erat ad ſanā-
dū eos. Et ecce viri poꝛtā
tes in lecto hominē q̄ erat
paraliticus: ⁊ querebāt eū
inferre ⁊ ponere an̄ eū. Et
nō inuenietes q̄ pte illū in
ferrēt p̄ turba aſcenderunt
ſupꝛa tectū ⁊ ꝑ tegulas ſb-
miſerūt eū cū lecto i medi-
um an̄ ieſum. Quoꝝ fidem
vt vidit dixit. Hō remittū
tur tibi peccata tua. Et ce-
pert̃ cogitare ſcribe ⁊ pha-
riſei dicētes. Quis eſt hic
q̄ loquit̃ blaſphemias. q̄s
pōt dimittere peccata niſi
ſol⁹ de⁹. Ut cognouit aūt
ih̄s cogitatiōes eoꝝ rn̄dēſ
dixit ad illos. Quid cogi-
tatis mala in coꝛdibus ve
ſtris. Quid ē facili⁹ dicere
dimittūtur tibi peccata. an
dicere ſurga ⁊ ambula. Ut
autē ſciatis qꝛ fili⁹ homis
hꝫ ptātem i terra dimitten
di peccata: ait paralytico.
Tibi dico: ſurge: tolle le-
ctū tuū ⁊ vade in domū tu
am. Et cōfeſti cōſurgēs co
rā illis tulit lectū in q̄ iace
bat: ⁊ abijt in domū ſuam
magnificās eū. Et ſtupoꝛ

appꝛehēdit oēs. ⁊ magnifi
cabāt deū. Et repleti ſunt
timoꝛe dicētes: qꝛ vidim⁹
r mirabilia hodie. Et p⁹ hec
exijt ⁊ vidit ieſus publica-
nū noīe Leui ſedentem ad
teloneū: et ait illi. Seque-
re me. Et relictis oīb⁹: ſur
gens ſecutus ē eū. Et fecit
ei cōuiuiū magnū Leui in
domo ſua. ⁊ erat turba mlt
ta publicanoꝝ ⁊ alioꝝ: qui
cum illis erant diſcūbētes
s Et murmurabant phariſei
⁊ ſcribe eoꝛū: dicentes ad
diſcipulos ei⁹. Quare cuꝫ
publicanis et peccatoꝛib⁹
manducatis ⁊ bibitis. Et
reſpondēs hieſus dixit ad
illos. Non egent qui ſani
ſunt medico. ſed qui male
habent. Non eīn veni vo-
care iuſtos: ſed peccatoꝛeſ
ad penitentiam. At illi di-
xerunt ad eum. Quare diſ
cipuli Johannis ieiunant
frequenter ⁊ obſecratōnes
faciunt. Similiter ⁊ phari
ſeoꝛum: tui autem edunt ⁊
bibunt. Quibus ipſe ait.
Nunquid poteſtis filios
ſponſi dum cum illis ē ſpō
ſus facere ieiunare. Uenit
autem dies ⁊ cum ablatus
fuerit ab illis ſpōſus: tunc
ieiunabunt in illis diebus
Dicebant autem ⁊ ſimilitu
t dinem ad illos. Quia ne-
mo commiſſarum a nouo
veſtimento mittit in veſti-
mentum vetus: alioquin ⁊
nouum rumpit ⁊ veteri nō
cōuenit commiſſura a no-
uo. Et nemo mittit vinum
nouū in vtres veteres. ali
oquin rumpet vinum no-
uum vtres. ⁊ vinum effun
detur ⁊ vtres peribūt. Sꝫ
vinum nouum in vtres no
uos mittendū eſt. ⁊ vtraq̃
v cōſeruant̃ Et nemo bibēs
x vetus: ſtatim vult nouum:
y dicit eīn. vetus melius eſt
¶ Capitulum. vj.
a Factū eſt auteꝫ in ſab
bato ſecūdo p̄mo cuꝫ
trāſirent per ſata vellebāt
diſcipli ei⁹ ſpicas ⁊ māduca

rabāt d̄ cōſcatōe xp̄i
cū pctōꝛibus i cibo
⁊ in potu. quā mur-
murationē xp̄s oſtē
dit irrationabilem ⁊
pꝫ ex dictis Math.
ix. b. Scd̄s caſus ē
ꝙ arguebāt diſcipl̄os
xp̄i: eo ꝙ nō ieiuna-
bāt ſicut phariſei et
iohānis diſcipuli. ſꝫ
xp̄us eos excuſabat
rōnabilit̃. ⁊ pꝫ ſentē
tia ex dictꝭ Mat. ix.
ca. hoc excepto.

t ¶ Nemo cōmiſſu-
rā a veſti. nouo ⁊c̃.
cōmiſſura idē eſt qd̄
iūctura. ⁊ d̄ꝛ a cō qd̄
eſt ſimul ⁊ mitto is.
q. ſimul mittere. Il-
la eīn q̄ cōiungūtur
ſimul mittuntur.

v ¶ Et nemo bi. vet⁹
vinū. ſ. cōſuetudina
rie. x ¶ Stati vult
nouū. i. repente.
y ¶ Dicit̃ eīn vetus
melius eſt. qꝛ magiſ
ſapit ſibi ꝓpter con-
ſuetudinē bibēdi eo
q' cōſuetudo ē q̄daꝫ
natura. ſꝫ paulatī aſ-
ſuefaciendo ad bibē
dum nouum tandē
efficit̃ ſibi ſapidum.
⁊ eo mō homib⁹ cō-
uerſis de nouo ad vi
tā ꝑfectionis opa in
conſueta ſunt eis diſ
ficilia ſꝫ paulatim aſ
ſuefaciendo efficiū-
tur eis facilia ⁊ dele
ctabilia.

¶ Capitulū. vj.

Factū eſt autē
Hic ponitur
tercius caſus
quia ſcribe ⁊ phari-
ſei arguebant chri-
ſtum et diſcipulos
eius d̄ violatiōe ſab
bati. ⁊ hoc in dupli-
ci caſu. ſecundus po
nitur ibi. Factum ē
autem in alio ſabba
to. Sententia auteꝫ
iſtarum duaruꝫ par
tium patet ex dictis
Mathei. xij. vbi iſti
duo caſus ponūtur
eodem oꝛdine q̄ hic
et exponuntur eodē
mō excepto qd̄ ſeq̄-
tur.

bāt ↄfricātes manib⁹. quidā āt phariſeoꝝ dicebant
illis Quid facit᷑ qđ ñ lʒ in
ſabbat᷑. Et rñdēs ihus ad
eos dixit. Nec hoc legiſt᷑
qđ fecit dauid: cū eſuriſſet
ipe ꝛ q̄ cū illo erāt quō itra
uit in domū dei ꝛ panes ꝓ
poſitiōis ſūpſit ꝛ māduca-
uit ꝛ dedit hiſ q̄ cū ipo erāt
q̄s nō lʒ māducare niſi tm̄
ſacerdotib⁹. Et dicebat ill᷑
qꝛ dñs ē fili⁹ hominis ēt ſab
bati. Factū ē āt ꝛ i alio ſab
bato. vt intraret in ſynago
gam ꝛ doceret. Et erat ibi
hō ꝛ man⁹ ei⁹ dextera erat
arida. Obſeruabāt āt ſcri-
be ꝛ phariſei ſi in ſabbato
curaret vt iuenirēt vñ accu
ſarēt eū. Ipe vō ſciebat co
b gitatiōes eoꝝ: ꝛ ait hoi q̄
hēbat manū aridā. Surge
ꝛ ſta in mediū. Et ſurgens
ſtetit. Ait āt ad illos ieſus
Interrogo vos ſi licet ſab
bato bñfacere an male: ani
mā ſaluā facere an ꝑdere.
Et circūſpect᷑ oībus dixit
hoi. Extēde manū tuā. Et
extēdit: ꝛ reſtituta ē man⁹
c eius. Ipi autē repleti ſunt
d inſipientia: ꝛ colloq̄bātur
adinuicem: q̄dnam facerēt
e de ieſu. Factum eſt autem
in illis diebus exijt in mō
tem orare: ꝛ erat ꝑnoctās
in oratione dei. Et cum di
es factus eſſet vocauit diſ
f cipulos ſuos: ꝛ elegit duo
decim ex ipis quos ꝛ apo-
g ſtolos nominauit: ſymonē
quem cognominauit petꝛ
h ꝛ andream fratrem ei⁹ Ia-
cobum ꝛ iohannem Phi-
lippum ꝛ bartholomeum.
Matheum ꝛ Thomam: ia
cobum alphei ꝛ Symonē
i qui vocatur zelotes: ꝛ Iu
dam iacobi. ꝛ iudam ſcari
k oth qui fuit ꝓditor. Et deſ
cendens cum illis ſtetit in
loco campeſtri. ꝛ turba diſ
cipulorum eius. ꝛ multitu
do copioſa plebis ab om-
ni iudea ꝛ hieruſalem ꝛ ma
ritima ꝛ tyri ꝛ ſydonis qui
venerāt vt audirēt eū. ꝛ ſa
narenť a lāguorib⁹ ſuis. et
q̄ vexabāť a ſpiritibus im-
mūdis curabanť Et oīs
turba q̄rebat eum tangere
l qꝛ vtus de illo exibat ꝛ ſa
m nabat oēs. Et ipe eleuatis

b ¶ Et ait hoi q̄ ha. manū aridā ꝛc. hoc āt fecit xp̄us vt mi
raculū eēt euident i⁹ ꝛ vt manifeſti⁹ arguereť cecitas ma-
lignātiū. c ¶ Ipi āt repleti ſť iſipiētia. i. irrōnabili iracū-
dia. cū mag᷑ deberēt eē grati ď bñficio diuio. d ¶ Et col.
adinuicē. q̄dnā facē. de ihu. iā ei tractabāt de morte ipi⁹: ꝫ
xp̄s noluit mori an-
te tp̄us pfinitū a pr̄e
vt iplerenť ſcripture
ꝓphaꝝ ď ignomini-
oſa eius morte.
d ¶ Factū ē āt in die
b⁹ ill᷑. Poſtq̄ deſcri
pta ē vocatio pluriū
ad xp̄i diſcipulatuꝫ.
Hic ↄñr deſcribiť ꝓ
motio aliq̄ꝝ ex illis
ad apoſtolatū. ꝛ pri-
mo deſcribiť dicta
ꝓmotio. ſcđo ꝓmo-
toꝝ iſtructio: ibi. Et
deſcēdēs ihs de mō
te. Circa p̄mū diciť.
e ¶ Factū ē āt ꝛc. ꝑ
h̄ oñdit xp̄s q ꝓmo
tioni aliq̄ꝝ ad ſtatuꝫ
dignitat᷑ i eccl'ia dei
debēt orōes deuote
p̄mitti. iō ſ̄bditur.
f ¶ Et elegit. xij. ꝛc. q̄
bus ſuccedūt epi in
eccl'ia dei. g ¶ Sy
monē quē ↄgnomi-
nauit petꝛ. Añ con-
uerſionē ei vocatus
ē ſymō ꝫ poſtea mu
tatū ē nomē ei⁹. Et
ex hoc inoleuit con-
ſuetudo q qñ aliq̄s
creať i papā mutať
nomē ei⁹. h ¶ Ia-
cobū alphei. i. filiuꝫ
alphei. ꝛ iſte vocat⁹
ē iacob⁹ iuſt⁹ ꝛ frať
dñi. qꝛ erat ei valđ ſi
mil᷑ i facie ꝛ in linea
mentis corꝑis.
i ¶ Iudam iacobi. i.
fratrē iacobi. k ¶ Et
deſcēdēs ꝛc. Hic ↄñr poſt electionē apl'oꝝ poniť iſtructō
de oꝑib⁹ ꝑfectiōis. qꝛ ꝓmoti ad gradū maiorē debēt hr̄e
maiorē cognitionē. Licet āt ſermo xp̄i ſequēs fact⁹ fuerit
magne mltitudini. tñ xp̄s ſermonē ſuū ad apl'os p̄ncipa
liter dirigebat. Dubitať tñ hic. vtꝝ iſte ſermo fuerit idem
cū illo q̄ a matheo deſcribiť. v. ca. Et dicūt aliq̄ q ſic. tñ qꝛ
hic ꝛ ibi eodē mō icipiť cū dr̄. Bti paupes ꝛc. ꝛ eodē mō
terminať cū dr̄. Ois q̄ audit ſermōes meos ꝛ facit. vſus
finē huius capituli ꝛ Mathei. vij. in fine. Itē qꝛ illa q̄ po
nūť hic fere ibi ponūť. Alijs āt videť oppoſitū. tū qꝛ h̄ dr̄
k ¶ Et deſcēdēs ihs de mōte Math. v. dr̄. Vidēs ihs tur
bas aſcēdit i mōtē. Itē hic dr̄. Stetit i loco cāpeſtri ꝛc. ibi
āt dr̄. Et cū ſediſſet acceſſerūt ad eū diſcipuli ei⁹. Et aperi
ens os ſuū docebat eos dicēs ꝛc. Et iō iſte ſermo ꝛ ille vi
denť differre q̄tū ad locū qꝛ iſte ſermo videť eē fact⁹ i ter
ra plana ꝛ cāpeſtri ali⁹ āt i mōte. Itē q̄tū ad faciendi mo
dū. qꝛ iſte videť eē fact⁹ a xp̄o ſtādo: ali⁹ āt ſedēdo. Iteꝫ q̄a
multa i illo ponūť q̄ hic omittūť: vt pꝫ ituenti. Qui vult
tenere primā opinionē pōt dicere ad iſta q̄ videnť cōtrari
ari. dicēdo q xp̄s p̄mo aſcēdit cacumē mōtis ad eligēdū
apl'os ꝛ ibi docuit eos de aliq̄b⁹ ſedēdo ſm q dicit Ma-
the⁹. ꝫ poſtea deſcēdit ad aliquā ꝑtē mōt᷑ planiorē q̄ hic
dr̄ cāpeſtris vt ibi cōuenietius doceret multitudinē ꝛ hoc

ſtādo ſm q hic dr̄. Qꝛ āt dr̄ q hic multa omittūť q̄ in alio
ponūť nō obſtat. qꝛ euāgeliſte nō ſꝑ vniformiť referūt idē
factū xp̄i vel dictū ꝛ qđ vn⁹ omittit ali⁹ ſupplet. vt ſic con
ueniāt ꝛ cū hoc ſpālia ꝛ ſingularia dicant. Qui āt vult te
nere ſecundā opinionē pōt dicere ad p̄mū alteri⁹ opinio-
nis. nō eē incōuenī-
ens q duo ſermōes
a xp̄o facti diuerſis
tꝑib⁹ eodē mō icipi
ant ꝛ termineť ꝛ ean
dē materiā ſaltem ꝓ
magna ꝑte cōtineāt
His p̄miſſis ꝓcedē
dū ē ad diuiſionem
qꝛ p̄ deſcribiť inſtru
ctio xp̄i directa p̄nci
paliť apl'is. ſcđo cōi
ter facta turbis cap.
viij. Adhuc p̄ poniť
dicta iñſtructio. ſcđo
ei⁹ cōfirmatio ca. ſe-
quēti. Prima i tres
qꝛ p̄ i ſermone p̄mit
tiť q̄ſi q̄dā p̄fatio. ſe-
cūdo ſ̄bdiť ipa iſtru
ctio ibi. Et ipe eleua
tis oculis. tercio ifer
tur intēta concluſio
ibi. Ois q̄ venit ad
me. Circa p̄muꝫ de-
ſcribiť locus cuꝫ dr̄.
Et deſcēdēs cū illis
ꝛc. faciēdi mod⁹. cū
dr̄. Stetit i loco. Et
expoſitio patet ex di
ctis ſm duplicē opi
nionem. Et aſſiſtēs
ppl'us cū dr̄. Et tur-
ba diſcipuloꝝ ꝛc. et
cauſe aduēt⁹ cuꝫ dr̄.
Qui vene. ꝛ audi. eū
ꝛ ſanarenť. q̄tuꝫ ad
illos q̄ erāt infirmi.
l ¶ Quia vtus de il-
lo exibat et ſanabat
oēs. nō ē intelligen-
dū q aliq̄ vt⁹ exiſtēs
in xp̄o trāſiret ad ali
os eadē nūero. ꝫ iſte exit⁹ itelligiť inq̄tū effect⁹ exit a cau
ſa. qꝛ vt⁹ diuia exiſtēs i xp̄o faciebat ſanitates in infirmis
Qual'r āt hūanitas xp̄i ad hoc oꝑabať. dictū fuit Marci
v. ca. m ¶ Et ipe eleuat᷑ oculis. Hic ↄñr deſcribiť ipa i-
ſtructio: ꝛ p̄ de actib⁹ beatitudinū: ſcđo de actib⁹ vtutum
ibi. ꝫ vob dico. p̄ma i duas. qꝛ p̄ iducit ad act⁹ beatitudi-
nū. ſecūdo retrahit ab actib⁹ vicioꝝ cōtrarioꝝ: ibi. Verū-
tñ ve vobis ſm opinionē illā q̄ dicit eundē ſermonē h̄ de
ſcriptū. ꝛ math. v. tres p̄me btitudines hic poſite exponā-
tur ſicut expoſite ſť ibidē ꝫ addito q ſcđa btitudo hic po-
ſita itelligēda ē de eſurie iuſticie. ſicut ibi poniť. Beati q̄
eſuriūt ꝛ ſitiūt iuſticiā ꝛc. Quarta aūt btitudo h̄ poſita q̄
ibi poniť octaua. nō ē ꝓprie beatitudo dicenda. ꝫ cōfirma
tio p̄cedentiū. vt ibi dictū fuit. Secūdū opinionē aliaꝫ q̄
dicit iſtū ſermonem alium ab illo. dicendum q ſaluator
hic inducit ad quatuor virtutes que vidētur oppoſita ter
rene ſeu mundane beatitudini. quā boetius in libro ď cō
ſolatione vocat falſam vel mendacem felicitatem ꝑ quas
quidem virtutes deuenitur ad veram beatitudinem. Be
atitudo enim terrena primo conſiſtit in abundantia tem-
poralium bonorum: que frequenter eſt occaſio multorū
malorum. et ideo ſaluator inducit ad oppoſitum cum di-
cit.

n Beati paupes. ⁊ accipit hic pauptas volūtaria ꝑ quā
q̄s cōtemnit ⁊ abijcit a ſe bona tpalia q̄ntū pōt fieri bono
mō. vt hō liberiꝰ vacet opibꝰ vite cōtēplatiue. o Quia
veſtrū ē regnū dei. ſ. ī ſpe ⁊ poſtea erit veſtrū in re. ſecundo
conſiſtit in hoc ꝙ bene ſit hōi q̄ꝫtum ad corpus videlicet
in cibis et potibus.

ocłis ī diſcipulos ſuos di-
n o cebat: Bti paupes q: ve-
p ſtrū ē regnū dī. Beati qui
q nūc eſuritiꝭ: q: ſaturabimi-
r ni. Beati q̄ nūc fletis q: ri
s debitis. Beati eritis cum
vos oderint hoīes. ⁊ cū ſe
pauerit vos ⁊ exprobraue
rint: ⁊ eiecerit nomen vr̄m
tāq̄ꝫ malū ꝓpt filiū homīs
Gaudete ī illa die ⁊ exulta
te: ecce eñ merces vr̄a mł-
t ta ē in celo. Scđm hoc eñ
faciebāt ꝓphtꝭ patres eoꝝ
v x Verūtñ: ve vob diuitibus
y q̄ hētis ꝯſolationē veſtraꝫ
z Ve vob qui ſaturati eſtis.
z a q: eſurietis. Ve vobis q̄
ridetis nūc: q: lugebitis ⁊
b flebitis. Ve cū bñdixerint
c vob oēs hoīes. Scđꝫ hoc
eñ faciebāt ꝓphetꝭ patres
d eoꝝ. Sꝫ vobis dico q̄ au-
e ditis. Diligite inimicoſ ve
f ſtros: bñfacite his qui voſ
g oderūt. Bñdicite maledi-
h centibꝰ vobis. ⁊ orate pro
i calumniantibus vos. Et q̄
te ꝑcutit in maxillā: ꝓbe ei
⁊ alteraꝫ ⁊ ab eo q̄ aufert ti
bi veſtimentū: etiam tuni-
k cam noli prohibere. Oñi
l autem petenti te tribue: et
qui aufert que tua ſūt ne re
m petas. Et prout vultis vt
n faciant vobis homines. ⁊
o vos facite illꝭ ſimiliter: Et
ſi diligitis eos qui vos di
p ligūt: que vobis eſt gratia
Nam ⁊ peccatores diligē
q tes ſe diligunt: Et ſi bene-
feceritis his q̄ vobis bene
faciunt que vobis eſt gra-
tia. Siquidem ⁊ peccato-
r res hoc faciūt Et ſi mutuū
dederitꝭ his a q̄bꝰ ſperatiſ
s recipe: q̄ grā ē vob. Nam
et peccatores peccatoribꝰ

⁊ huiuſmodi carnis delectabilibus. Et ideo ſaluator īducit ad oppoſitum dicens. p Beati qui nunc eſuritis. abſtinentes a predictis delectabilibus quātum bono modo poteſt fieri vt caro redigatur ī ſeruitutē anime. vt ſic ꝑcipiant ꝯſolatōnes diuine. iō ſꝫdit. q Quia ſaturabimini. īchoatiue ī pñti vita ꝑcipiēdo predictas cōſolationes ſꝫ ꝑfecte ī patria ſm ꝙ dr̄ ps̄. xvj. Satiabor cum apparuerit gloria tua. tercio ꝯſiſtit in tpali iocūditate inepta. ad cuiꝰ oppoſitū īducit dicēs. r Beati q̄ nūc fletꝭ cōſiderando ꝙ tēpꝰ pñtis vite nō eſt niſi luctus ⁊ triſticie. tuꝫ rōne culpe ſine cuiꝰ cōmiſſione vita pñs non poteſt trāſire ſaltem q̄ꝫtum ad culpam venialē. tum ratione dilationis glorie. ſm ꝙ dr̄ Cantico. v. Nūciate dilecto q: amore lāgueo. Quarto cōſiſtit ī fauore hominū ⁊ laude. ex q̄bus frequēter hoīes ſupbiūt ⁊ in alia vicia cadūt. iō inducit ad ꝯtriū. di. s Beati eritis cū vos oderīt hoīes ⁊c̄. nō ꝙ aliq̄s debeat odiū hoīm q̄rere ⁊ affectare. ſꝫ q: timore huiꝰ odij nō debet v̄itatē vite iuſticie ⁊ doctrine dimittere. t Secūdū hoc eñ fa. ꝓphe. ſ. veris. vt pꝫ de hiere. quē ꝓpt v̄itatē ab eo dictā raputauerūt ꝓditoreꝫ ⁊ eū incarcerauerūt. ⁊ eandē lapidauerūt. vt dicunt aliq̄ ⁊ de Eſa. quē cū ſerra ſecauerūt ⁊ de multis alijs. v Verūtñ. Hic ꝯñr retrahit ab actibꝰ vicioꝝ. d. x Ve vobis diuitibꝰ. diuitijs abutentibꝰ. verūtñ q: multi bñ vtunt diuitijs ſm ꝙ dr̄ Eccle. xxxj. Beatꝰ vir diues q̄ inuētus ē ſine macula ⁊c̄. ⁊ btūs ambro. dicit. Sicut diuitie impedimēta ſꝫ reprobis. ita ꝓbis ſūt adiumēta v̄tutis. iō ſꝫditur. y Qui hētis ꝫ cōſolationē veſtrā. abutentes diuitijs ad vite voluptatē. z Ve vobis q̄ ſaturati eſtis. in p̄ſenti. z Quia eſurietis. in futuro. a Ve vobis q̄ nūc ridetis. ꝑ ineptā leticiā ad pctm̄ mortale declinantē. ſm ꝙ dicit Prouer. ij. Qui letant cū malefecerit ⁊ exultāt in rebꝰ peſſimis. b Ve cū bñ. vo. hoīes. ꝑ applauſū taleꝫ nutriētes vos in malis. ſm ꝙ dr̄ ps̄. ix. Laudat peccator ī deſiderijs aīe ſue. ⁊ iniquꝰ bñdicit. c Scđm hec eñ faciebāt ꝓphetis. ſ. falſis q̄ ad habendū ppłi applauſū ꝓphetabāt falſū. ſicut pꝫ. iij. Reg. xxij. de ſedechia q̄ fecit ſibi cornua ferrea ad ꝓphetandū falſa nō ſolū v̄bis ſꝫ ēt factis ſicꝫ ꝓphete veri v̄bis ⁊ factis aliq̄ñ vera ꝓphetabāt. d Sꝫ dico vobis. Hic ꝯñr īducit ad actꝰ v̄tutū. ⁊ p̄ q̄ꝫtū ad v̄tutes q̄ ꝑficiūt appetitū ſcđo q̄ꝫtū ad illas q̄ ꝑficiūt ītellectū: ibi. Dicebat āt illꝭ. Illa diſtictio tñ nō ē p̄ciſa ſꝫ a p̄ncipaliori ꝑte. q: ī q̄libet ponūt aliq̄ ꝑtinētia ad ꝑfectionē intellectꝰ ⁊ volūtatis. Circa p̄mū dr̄. e Diligite inimicos veſtros phariſei ⁊ legiſꝑiti circa ꝫ errabāt dicētes. ꝙ ſicꝫ amicus ē diligēdus. ita inimicꝰ odiendꝰ. quē errorē remouet ſaluator. d. Diligite ⁊c̄. q: lꝫ viciū eoꝝ ſit odiendū natura tñ ē diligēda. Sciēdū tñ ꝙ diligē ē velle alicui bonū. Triplex āt ē genꝰ bonoꝝ. q: q̄dā ſūt ſpūalia q̄ ſunt bona grē ⁊ glorie. ⁊ q̄ꝫtū ad ꝫ oēs tenemur inimicos diligē optando eis bona grē q̄bꝰ hō ñ p̄t male vti. ⁊ iō tenemur ea velle ēt inimicis. q: oīs hō ex charitate ē diligēdus. Alia ſꝫ bōa nature vt fortitudo corporis. ſanitas. ſꝫtilitas igenij. ⁊ cōſimilia. Alia āt ſꝫ bōa fortune. ſ. diuitie: honores ⁊ ſilīa. ⁊ iſtis duplicibꝰ bōis pñt hoīes bñ vti ⁊ male. ꝓpt qđ talia nō tenemur inimicis velle niſi inq̄ꝫtū faciūt ad eoꝝ ſalutē. f Bñfacite his q̄ oderunt vos. Bñficētia ē effectꝰ dilectōis. ⁊ iō proporcionat ei ſicꝫ effectꝰ ſue cauſe. ⁊ iō tenemur bñfacere inimicis ī his q̄ ſpectāt ad eoꝝ ſalutē ꝓ loco ⁊ tpe. ⁊ alijs circūſtātijs debitꝭ cōcurrētibꝰ. ñ āt tenemur in alijs. ⁊ q: ē q̄ddaꝫ bñficiū qđ a q̄libet q̄ntūcūq̄ꝫ paue ꝑ pō exhiberi ⁊ ꝑtinet ad ſalutem. ſ. orare pro ſalute animarum. ⁊ ideo iſtud beneficiū ꝓ loco ⁊ tempore ⁊ alijs circumſtātijs tenemur exhibere ēt inimicis. iđo ſꝫdit. g Bñdi. ma. vob. imp̄cado eis bona grē ⁊ glīe. h Et orate ꝓ ꝑſe. vos. optādo eis dicta bona. i Et q̄ ꝑcuſ. te ī maxillā ꝓbe ei ⁊ alterā. iſtud nō ē ītelligendū ſꝑ q̄ꝫtū ad effectū exteriorē. vñ ⁊ xp̄s ī maxilla ꝑcuſſus. vt hr̄ Ioh. xviij. nō obtulit aliā. ſꝫ magꝭ ꝑcutientē ſe charitatiue correxit dicens. Si male locutꝰ ſū teſtimoniū ꝑhibe de malo. ſi āt bñ cur me cedis. ſꝫ ē ītelligendū ſm Pharaonē animi. ſm ꝙ dicꝫ Aug. li. de ſermōe dñi ī mōte. q: hō dꝫ hr̄e animū p̄paratū ad ſuſtinēdū ꝑcuſſionē ī illa maxilla añq̄ꝫ ſuſcitaret ſcādalū vł aliq̄d aliud ꝯ charitatē. Qui aufert tibi veſtimentū ēt tunicā: noli ꝓhibē. eo mō ītelligendū ſm p̄parationē animi ī caſu ꝯſimili ñ āt ī caſu ī q̄ ex tali ꝑmiſſiōe nutriret rapiēs ī malicia ſua. īmo ī tali caſu non eēt bonū ſuſtinē niſi ꝓpt ſcādalū vł aliq̄d aliđ maiꝰ malū euitandum k Si āt petēti te tribue. ſ. donū vł v̄bū: ſm ꝙ dicit Aug. q: ſi irrōnabilit petat tribuendū ē ei v̄bū oñdendo ꝙ irrōnabilit petat. ⁊ tūc ſic dicit Aug. Meliꝰ ei ei aliq̄d dabis cū iiuſte petentē correxeris. ſi āt rōnabilit petat tribuēdū ē ei donū qđ petit. ⁊ ſi ſit ī nccītate extrema poſitꝰ. talꝭ datio cadit ſꝫ p̄cepto. vñ dicꝫ b. Amb. Paſce fame morietēꝫ ſi ñ pauiſti occidiſti alꝭs ē ſuperogatōis. l Et q̄ aufert q̄ tua ſꝫ ne repetas. ſ. ī iudicio. ⁊ ꝫ itelligēdū ē ſm p̄pationē aī: ſicꝫ dictū ē đ auferēte veſtimētū. m Et ꝓut vultꝭ vt fa. vo. ⁊c̄. ꝫ itelligit đ velle rōnabili ⁊ ordiato tm̄. n Et vos fa. illꝭ ſimilit. Iſtđ facē ī caſu nccītatꝭ eſt p̄cepti ī alijs ſuperogatōis. o Et ſi diligitꝭ illos q̄ vos diligūt tātumō. p Que vob ē grā. i. merces a deo reddēda ī eterna vita. q. d. nulla. q: talꝭ dilectō non ꝓcedit a charitate q̄ ſe extēdit ad oēs hoīes. ⁊ iō ñ ē meritoria. q Et ſi bñfeceritꝭ ⁊c̄. eodē mō exponēdū ē. q: bñficētia ē effectꝰ dilectōis. vt p̄dictū ē. r Et ſi mutuū dederitꝭ eodē mō exponenduꝫ eſt. s Nam ⁊ peccat. peccatoribus. fene. i. dant mutuum. quod patet ex hoc quod ſꝫditur.

t ¶ Vt recipiant equalia.nõ vltra sortẽ ſʒ mutuũ eqͥuale ſi voluerit petere. v ¶ Verũtñ diligite inimicos vr̃os.hoc eſt iaʒ expoſitũ ſupra. x ¶ Et mutuũ date nihil inde ſperantes.i.nihil ex̃ ſortẽ nec ſeruitiũ nec aliud.ſʒ ex charitate q̃ ẽ principiũ ⁊ rõ merẽdi apð deũ.iõ ſƀdit. y ¶ Et erit merces vr̃a multa ⁊ eri.fi.altiſſimi.qꝛ ſola charitas diuidit inter filios regni et ꝑditõnis. ʒ ¶ Eſtote miſe.ſicut ⁊ pr̃ vr̃ ⁊c̃.deus em̃ releuat miſerias nr̃as nõ expectando aliquid a nob:ſʒ ꝓpter ſuã bonitatẽ.ſic hõ dʒ moueri ad releuanduʒ miſeriã ꝓximi ꝓpter amorẽ bonitat⁊ diuine. a ¶ Nolite iudicare. qualiter aũt iudiciũ ſit pctm̃ dictũ fuit Math.vij.ca. b ¶ Date ⁊ dabiť vob.ſ.bonuʒ nature. fortune gratie ⁊ gl̃ie.dum tñ datio fiat ex charitate.⁊ iõ ſƀdiť. c ¶ Et mẽſuram bonã.q̃ʒtuʒ ad bona fortune q̃ aliqñ ꝯferunť ꝓpť opa pietat⁊. d ¶ Et cõfertaʒ.q̃ʒtum ad bona nature.ſicut ſanitas ⁊ hmõi.q̃ etiam aliqñ ꝯferunť ꝓpter opa pietat⁊. e ¶ Et coagitatã.q̃ʒtum ad bona gr̃e. f ¶ Et ſuper effluentẽ.q̃ʒtuʒ ad bona gl̃ie.⁊ iõ dicit apl̃s.j.ad Timo.iiij.capi. Pietas ad oia valet:ꝓmiſſiõeʒ vite q̃ nũc eſt hñs et future. g ¶ Eadeʒ quippe menſura ⁊c̃. qꝛ ſm ꝙ opa pietat⁊ ſunt maiora ⁊ retributio dina. Iſta tñ maioritas nõ eſt attendẽda ſꝑ ſm magnitudinẽ opis exterioris: ſed mag⁊ ſm magnitudinẽ interioris affect⁹. vnde et Marci.xij.vidua q̃ miſit duo minuta in gazophilatiũ ſm teſtimoniũ ſaluatoris diciť plus miſiſſe q̃ʒ multi diuites q̃ magna dona miſerant. h ¶ Dicebat aũt illis. Hic ꝯñr inducit ſaluatoꝛ exemplũ ad ṽtutes ꝑficiẽtes intellectũ q̃ ſunt ſapia de diuinis ⁊ ſcia de hũanis inq̃ʒtuʒ ordinanť in deũ.⁊ iſte ṽtutes potiſſime req̃runť in p̃lat⁊ ⁊ rectorib⁹ alioꝝ cuiuſmodi futuri erãt apl̃i ⁊ alij xp̃i diſcipuli ⁊ eoꝝ ſucceſſores.ſ.ep̃i ⁊ ſacerdotes curati.⁊ ħ eſt qð dr̃. i ¶ Nunq̇d põt cecus.i. carẽs ſcia ⁊ ſapia. k ¶ Cecũ ducẽ.i.ig̃rantẽ dirigẽ.q.d. nõ ideo ſƀdiť. l ¶ Nõne am.in fo.cadũt.i.in tranſgreſſionem et ꝑctm̃.q.d.ſic.vñ Greg.io paſtorali.Cuʒ paſtoꝛ ꝑ abrupta g̃diť.ꝯñs ẽ vt grex ad p̃cipitiũ ſequať.iõ ſeq̃tur. m ¶ Nõ ẽ diſci.ſuꝑ mgr̃m:⁊ iõ nõ ẽ mirũ ſi ipm ſequať. vñ ſequiť.

t feneranť: vt recipiãt eq̃lia.
v Verũtñ diligite inimicos
x vr̃os: bñfacite ⁊ mutuũ da
y te nihil inde ſꝑantes ⁊ erit
merces vr̃a multa. ⁊ eritis
filij altiſſimi. qꝛ ipſe benig-
nus eſt ſuꝑ ing̃tos ⁊ maloſ
ʒ Eſtote ergo miſericordes
ſicut ⁊ pr̃ vr̃ miſericors eſt
a Nolite iudicare ⁊ ñ iudica
bimini. Nolite cõdẽnare ⁊
nõ cõdẽnabimi Dimittite
b ⁊ dimittemi. Date ⁊ dabi-
c d e f tur vob. Mẽſuraʒ bonã et
cõfertã ⁊ coagitataʒ: ⁊ ſuꝑ
effluentẽ dabũt.i ſinũ vr̃m
g Eadẽ q̇ppe mẽſura q̃ mẽſi
h fuerit⁊: remecieť vob Dice
bat aũt illis ⁊ ſilitudinem.
i k Nunq̇d põt cecus cecum
l ducẽ. Nõne ambo ĩ foueã
m cadũt. Nõ ẽ diſcipul⁹ ſuꝑ
n mr̃gm ꝑfect⁹ aũt oĩs erit ſi
o ſit ſicut mgr̃ ei⁹. Quid aũt
vides feſtucã in oculo fris
tui: trabem autẽ q̃ in oculo
tuo eſt nõ cõſideras. Aut
quõ potes dicere fratri tuo
frater ſine: eijciaʒ feſtucam
de oculo tuo: ipſe in oculo
tuo trabẽ nõ vides Hypo
crita eijce p̃mũ trabeʒ de
oculo tuo: ⁊ tũc ꝑſpicies vt
educas feſtucã de ocl̃o fra-
tr⁊ tui. Nõ ei ẽ arboꝛ bona
q̃ facit fruct⁹ malos: neqʒ
arboꝛ mala faciẽs fructum
bonũ. Vnaqueqʒ ei arbor
de fructu ſuo cognoſcitur.

n ¶ Perfect⁹ ãt ⁊c̃.qꝛ ſi aſſil̃eť bono mgr̃o erit ꝑfect⁹ ſm veritatẽ. Si ãt malo erit ꝑfect⁹ ſm q̃ndã trãſumptõeʒ eo mõ loq̃ndi.vt dr̃.v.meta.ſic ãt trãſferẽtes ⁊ ad mala dicim⁹ calũniatorẽ ꝑfectũ ⁊ latronẽ ꝑfectũ.q̃m ⁊ bonos dicim⁹ ip̃oſ ⁊ latronẽ bonũ ⁊ calũniatorẽ bonũ: Et qꝛ p̃latus et rectoꝛ mal⁹ nõ hñt fronteʒ corrigẽdi.iõ ſubdiť. o ¶ Quid ãt vi.feſt.in ocu.fra.tui.ħ expoſitũ ẽ Math.vij.ca. p ¶ Bon⁹ hõ ð bo.the.cordis ſui.q̃ theſaur⁹ ẽ ſcia ⁊ ṽt⁹ q ¶ Profert bo. per doctrinã ſanã ⁊ vitã exemplarẽ. r ¶ Ex abundan.em̃ cordiſ os loquiť. qꝛ ſm ꝙ dr̃ p̊ Perihermenias: voces ſunt note.i.ſigna earũ paſſionuʒ q̃ ſunt in aĩa. Et qꝛ mali rectores dicunt ſe eſſe vicarios xp̃i.iõ ſƀdiť. s ¶ Quid ãt vo. me ⁊c̃.q.d.talis auc̃tas ñ cedet vob ad vtilitatẽ ſʒ mag⁊ ad damnatõeʒ. t ¶ Ois q̇ venit ad me. Poſtq̃ʒ ſaluatoꝛ p̃miſit ſuaʒ inſtructõʒ. Hic ꝯñr inducit ad ei⁹ ꝯſuationẽ ⁊ pʒ lr̃a ex p̃dict⁊ Math.vij.ca.

Neqʒ ei de ſpinis colligũt
fic⁹: neqʒ de rubo videmi
p antvuã Bon⁹ hõ de bono
q theſauro cordis ſui: ꝓfert
bonuʒ: ⁊ mal⁹ hõ de malo
r theſauro ꝓfert malum. Ex
abũdãtia em̃ cordis os lo-
s quiť. Quid aũt vocat⁊ me
dñe dñe: ⁊ nõ facitis q̃ di-
t co. Ois q̇ venit ad me ⁊ au
dit ſermones meos ⁊ facit
eos oñdam vobis cui ſil̃is
ſit. Sil̃is eſt hoi edificanti
domũ q̇ fodit in altũ. ⁊ po-
ſuit fundamentũ ſupra pe-
tram. Inundantõne ãt fa-
cta illiſum eſt flumẽ domui
illi: ⁊ non potuit eam mo-
uere Fũdata em̃ erat ſupra
petrã. Qui aũt audit ⁊ non
facit. ſil̃is ẽ hoi edificanti
domũ ſuã ſupra terrã ſine
fundamẽto: i quaʒ illiſus ẽ
fluui⁹. ⁊ cõtinuo cecidit: et
facta ẽ ruina dom⁹ illi⁹ ma
gna. ¶ Caplm̃. vij.
a Cum aũt iplẽſſet oĩa
ṽba ſua i aures ple-
bis itrauit capharna
um. Cẽturiõis ãt cuiuſdaʒ
b ſu⁹ male hñſ erat moritur⁹
c q̇ illi erat p̃cioſ⁹. Et cũ au-
d diſſʒ ð ihũ miſit ad eũ ſeni-
e ores iudeoꝝ rogans eũ vt
veiret ⁊ ſaluaret ſuũ e⁹ At
illi cũ veiſſẽt ad ihm̃ roga-
bãt eũ ſollicite dicẽtes ei:
qꝛ dign⁹ eſt vt ħ illi p̃ſtes.
f Diligit ei gentem noſtraʒ

¶ Caplm̃.vij.
Cum ãt iplẽſſʒ. Poſtq̃ʒ deſcripta ẽ xp̃i inſtructio. ħ ꝯñr poniť eiuſdeʒ inſtructõis ꝯfirmatio.⁊ p̊ ſig̃ ſenſibili. ſcðo facto iuiſibili: ibi. Rogabat ãt illũ. Pria i duas.qꝛ p̊ ð ſcribũť q̃dã miracl̃a facta corã turb.ſcðo corã diſcipl̃is iohis ibi. Et nũciauer̃t iohãni. Circa p̃muʒ ponũť duo miracl̃a. Primuʒ.ẽ de ſeruo centurionis ſanato. ſcðm de filio vidue reſuſcitato: ibi.et factũ ẽ deinceps. Sẽtentia p̃ie ꝑtis patʒ ex dict⁊ Math.viij.ca.except⁊ q̃ ſe⁹uunť. b ¶ Erat moriturus.ex illa infirmitate.niſi ꝑ xp̃m fuiſſet ſanatus. c ¶ Qui erat il.p̃cioſus.i.char⁹ ⁊ dilect⁹.⁊ ꝓpť ħ vocať eiuſ fili⁹ Ioh.iiij.ca.ſm Criſ. Alij tñ dicũt ꝙ fuit aliud miraculũ ab iſto.⁊ etiã alia ꝑſona curata ħ ⁊ ibi.vt ibidẽ plenius diceť. d ¶ Miſit ad eũ ſe.iude. Math.viij.dr̃ ꝙ ipſemet acceſſit ad ihm̃ ſʒ ñ ẽ itelligẽdũ in ꝑſona ꝓpria: ſʒ qꝛ acceſſit ꝑ amicos ⁊ nũcios.qð ei ꝑ amicos facim⁹.facim⁹ q̃dãmõ ꝑ noſip̃os. e ¶ Vt ve.⁊ ſanaret cẽturio ñ rogabat vt veniret ad ſanandũ: vtʒ ex lr̃a ſeq̃nti.ſʒ ſeniores iudeoꝝ miſſi ħ petier̃t p̃ter cẽturionis intentõeʒ credẽt⁊ ꝙ ſolo verbo poſſʒ eũ curare abſqʒ p̃ñtia corꝑali. f ¶ Diligit ei gẽ. nr̃aʒ.i.iudeos.ex q̊ pʒ ꝙ erat gẽtilis poſit⁹ ibi ad cuſtodiã

terꝛe a pꝛincipib⁹ ro
mais. g ¶ Et ſyna
gogā ipſe edificauit
lꝫ eīm hērent vnū lo
cū tm̄ ad offerendū
ſacrificia ꝛ oblatio-
nes. ſ. templū quod
erat in hierl̄m. tū in
ſingl̄is ciuitatibus
ꝛ caſtris habebāt lo
ca in q̄bus cōuenie
bant cā oꝛonis ꝛ au
diēdi verbū dei que
ſynagoge vocabant
h ¶ Inuenerūt ſeruū
q̄ lāguēat ſanatū ex
ꝟbo xp̄i abſentis. vt
hꝫ Math. viij.
i ¶ Et factū eſt. Hic
ꝯñr deſcribit mira-
culū d̄ filio vidue re
ſuſcitato k ¶ In ci
uitatē que vocat na
ym. ciuitas pua ē in
galylea ꝓpe monteꝫ
thaboꝛ. l ¶ Et ibāt
cū eo diſcipuli eius
ꝛ turba copioſa hoc
factū eſt vt euidēti⁹
eſſet miraculū coꝛā
multis factū.
m ¶ Ecce defunctis
efferebat ad ſepeliē
dū. Antiq̄tus eīm lo
ca ſepulture erāt ex
ciuitates ne ex cada
uerib⁹ inficerent ha
bitatōes ciuitatum.
n ¶ Miſcoꝛdia motus
ſup eā. tū q2 erat vi-
dua: tū q2 nō habe-
bat aliū filiū a q̄ poſ
ſet in ſenectute ſuſtē
tari. o ¶ Noli flere
q. d. cito ꝯſolata erl̄.
p ¶ Et acceſſit et teti
git loculū. i. feretruꝫ
Ad h̄ eniꝫ tetigit vt
oñderet ꝙ coꝛp⁹ ſuū
diuinitati vnitū erat
inſtrumentū diuini
tatis etiā in miracu-
lis faciendis. de mō
aūt coopandi ad h̄
dictū fuit Marc. v.
q ¶ Et cepit loq̄. vt
māifeſte appareret
ꝙ erat vere reſuſcita
tus ꝛ nō apparenter
tm̄. vn̄ ꝛ de ſymone
mago legit ꝙ appa
rēter reſuſcitauit q̄n
dā moꝛtuū q̄ tandeꝫ
loq̄ nō poterat: ꝑ qḋ
apparuit illā reſur-
rectōeꝫ fuiſſe tm̄ ap-
parent. r ¶ Quia
ꝓpha magnus ſur-
rexit in nobis. i. ille
magnus ꝓpha de q̄
dr̄ Deut. xviij. cap.
Propham ſuſcita-

g ꝛ ſinagogaꝫ ipſe edificauit
nobis Jeſus aūt ibat cum
illis. Et cū iā non longe eſ
ſet a domo: miſit ad eū cen
turio amicos dicēs. Dñe:
noli vexari. Nō eīm ſuꝫ di-
gnus vt ſub tectū meuꝫ in-
tres: ꝓpter qḋ ꝛ meipſꝫ nō
ſuꝫ dignū arbitrat⁹ vt ve-
nirē ad te. ſed dic ꝟbo ꝛ ſa
nabitur puer me⁹. Nam ꝛ
ego hō ſuꝫ ſub ꝑtāte ꝯſtitu
tus: hñs ſub me milites. ꝛ
dico huic vade ꝛ vadit. et
alio veni ꝛ venit ꝛ ſuo meo
fac hoc et facit. Quo audi
to ieſus mirat⁹ eſt ꝛ cōuer-
ſus ſeq̄ntibus ſe turbis di
xit. Amē dico vobis: nec
in iſrl̄ tantā fidē inueni. Et
reuerſi q̄ miſſi fuerāt domū
b inuenerūt ſuū q̄ languerat
i ſanū Et factū eſt deinceps
k ibat ihs in ciuitatē q̄ voca-
l tur naym ꝛ ibāt cū eo diſci
puli eius ꝛ turba copioſa.
Cuꝫ aūt appꝛoꝑinq̄ret poꝛ
m te ciuitatis ecce defunctus
efferebat fili⁹ vnic⁹ matris
ſue Et hec vidua erat ꝛ tur
ba ciuitatis multa cuꝫ illa.
n Quā cū vidiſſet dñs. miſe
o ricoꝛdia motus ſup eaꝫ di-
p xit illi. Noli flere. Et acceſ
ſit et tetigit loculū. Hi āt
qui poꝛtabāt ſteterūt. Et ait
Adoleſcens tibi dico ſur-
ge Et reſedit q̄ erat moꝛtu-
q us ꝛ cepit loqui: ꝛ dedit il
lū matri ſue. Accepit autē
oēs timoꝛ ꝛ magnificabāt
r deū dicētes Quia ꝓphe-
ta magn⁹ ſurrexit in nobis
s ꝛ q2 de⁹ viſitauit plebē ſu-
am. Et exijt hic ſmo in vni
uerſaꝫ iudeā de eo ꝛ omnē
t circa regionē. Et nunciaue
runt iohanni diſcipuli eius
de omibus his Et cōuoca
uit duos de diſcipulis ſu-
is iohannes: ꝛ miſit ad ie-
ſum dicens Tu es qui ven
turus es: an alium expecta
mus Cuꝫ aūt veniſſent ad
eū viri dixerūt Johannes
baptiſta miſit nos ad te di
cens Tu es qui venturus
a es an aliū expectam⁹. In

ipſa aūt hoꝛa multos cura-
uit a languoꝛib⁹ ſuis ꝛ pla
gis ꝛ ſpiritib⁹ malis et ce-
cis multis donauit viſum
Et rñdens dixit illis Eun
tes renunciate iohāni q̄ au
diſtis et vidiſtis. Quia ce
ci vident claudi ambulant
lepꝛoſi mundant: ſurdi au-
diūt: moꝛtui reſurgūt: pau-
peres euangelizant. ꝛ bea
tus ē q̄cūq5 nō fuerit ſcāda
b liſatus in me Et cuꝫ diſceſ
ſiſſent nuncij iohānis cepit
de iohanne dicē ad turbas
Quid exiſtis in deſtuꝫ vi-
dere. Arundinē vento agi
tatā Sꝫ q̄d exiſtis videre.
Hominē mollib⁹ veſtimē
tis indutū Ecce qui in ve-
ſte precioſa ſunt ꝛ delitijs
in domib⁹ regū ſūt. Sꝫ q̄d
exiſtis videre. Ꝓphetā.
Utiq5 dico vobis ꝛ pl⁹ ꝙ
ꝓphaꝫ. Hic eſt de q̄ ſcꝑtuꝫ
ē. Ecce mitto angelū meuꝫ
añ faciē tuā. q̄ ꝑparabit vi-
am tuā ante te. Dico ei vo
bis: maioꝛ inter natos mu
lierū ꝓpheta iohanne ba-
ptiſta nemo eſt. Qui āt mi
noꝛ eſt in regno dei: maioꝛ
c eſt illo. Et oīs ꝑplus audi
d ens ꝛ publicani iuſtificaue
e runt ieſuꝫ baptizari baptiſ
mo iohānis. Phariſei au-
tē ꝛ legiſperiti conſiliū dei
ſpreuerūt in ſemetipos nō
baptizati ab eo Ait aūt do
f min⁹. Cui ergo ſimiles di
cā hoīes generatiōis hui⁹
ꝛ cui ſimiles ſunt Siles ſt
pueris ſedentib⁹ in foꝛo ꝛ
loquētib⁹ ad inuicē et dicē
tib⁹. Cantauim⁹ vobis ti
bijs ꝛ nō ſaltaſtl. lamētaui
mus ꝛ nō ploꝛaſtis. Uenit
āt iohes baptiſta neq5 mā-
ducās panē neq5 bibēs vi
nū: ꝛ dicitis. Demoniū hꝫ
Uenit fili⁹ hominis mandu
cans ꝛ bibens: ꝛ dicitis.
Ecce homo deuoꝛatoꝛ ꝛ bi
bens vinū: amicus publi-
canoꝝ ꝛ peccatoꝝ. Et iuſti
ficata ē ſapia ab oīb⁹ filijs
g ſuis. Rogabat aūt illum q̄
dam de phariſeis vt man-

bo eis de medio fra
trū ſuoꝝ ꝛc. qḋ itel-
ligitur de xp̄o in le-
ge ꝛ ꝓphis ꝓmiſſo
ꝛ iō ſubdit. s ¶ Et
q2 deus viſitauit ple
bē ſuā mittendo eis
ſaluatoꝛem ¶ Et
nūciauerunt iohāni
Hic ꝯñr ad confir-
matiōeꝫ doctrie xp̄i
ponunt miracl̄a co-
rā diſcipul̄ iohis fa-
cta cū ſubdit.
a ¶ In ipſa aūt hoꝛa
curauit mltos ꝛc. ꝛ
ꝑ h̄ rñdet q̄ōni iohis
oñdēs ꝙ ipſe eēt ve-
rus xp̄s ꝑ miracula
ſoli diuie ꝟtuti poſ-
ſibilia. iō ſubdit. Et
rñdēs dixit illis. ꝯñr
ponit iohis cōmen-
datio cū dr̄. b ¶ Et
cū diſceſſiſſent. ma-
gis ei voluit iohem
ꝯmēdare ꝛ in abſen
tia diſciploꝝ ei⁹ ꝙ i
pñtia. vt ei⁹ cōmēda
tio nō ex fauoꝛe hu-
mano ſꝫ amoꝛe veri-
tatis ꝓcedē videret.
Certa āt patēt ex di-
ctl̄ math. xj. vſq5 ibi.
c ¶ Et oīs ppl̄s. vbi
p⁹ iohis cōmēdatio
nē ponit euāgeliſta
phariſeoꝝ ꝛ legiſꝑi-
toꝝ cōfutatōneꝫ. ꝛ ꝑ
ex verbis ppl̄i. ſcḋo
ex ꝟbis xp̄i ibi. Cui
ḡ. Circa pꝛimum dr̄
c ¶ Et omis ppl̄s. i.
ſimplices ꝛ vulga-
res. d ¶ Et publi-
cani. i. mūdanis et
publicis negociatio
nib⁹ occupati.
e ¶ Juſtificauerunt
deū bapti. baptiſ. io
hānis. ex h̄ eīm ꝙ au
dierūt xp̄m tā excellē
ter ꝯmēdantē iobeꝫ
ceperūt laudare ꝛ gl̄i
ficare deū tāq5 iuſtū
ꝛ gl̄oſuꝫ de h̄ ꝙ erāt
baptizati a tāto ꝛ ta-
li. ꝛ ad pniaꝫ vocati
ꝛ ꝑ h̄ apparēt ꝯfuta
tio phariſeoꝝ q̄ de
ſua ſcia ſupbientes
ſpꝛeuerūt baptiſmuꝫ
iohis a dō inſtitutū
ꝛ h̄ ē qḋ dr̄. phariſei
āt ꝛ legiſꝑ. conſi. dei
ſpꝛeuerūt. f ¶ Cui ḡ
ſil̄es dicam ꝛc. Hic
ꝯñr ponit ꝯfutatio
phariſeoꝝ ꝛ legiſꝑi-
toꝝ ex ꝟbis xp̄i. ꝛ pꝫ
ſnia ex dictl̄ matth.
xj. d. g ¶ Rogabāt

aūt illū. Deſcripta ꝯfirmatōne doctrine xp̄i ſigno viſibili Hic ꝯñr deſcribit eiuſdē ꝯfirmatio facto inuiſibili: vicȝ ꝑ remiſſionē pctōꝝ mulierꝭ pctōris. vbi p̄ᵒ deſcribit locꝰ: cuȝ dicit. h ¶ Et ingreſſus do. phari. diſcubuit. Legit autem xp̄c manducaſſe cū peccatoribꝰ vt eos ad pniam ꝓuocaret. vt hr̄ Math. ix. Item cū amicis familiaribꝰ vt eoꝝ deuotōnē nutriret: vt dr̄ Jo. xij. ō martha ⁊ maria. Item cum cognatꝭ pauꝑibꝰ: vt eoꝝ inopiā ſupplēt. vt hr̄ Jo. ij. de nuptijs. vbi deficiēte vino xp̄c aquaȝ vertit in vinū. Item cum phariſeis ſuꝑuenietibus. vt eoꝝ ſuꝑbiā cōfutaret ꝑut h̄ habet: vt videbit ꝓſequēdo. i ¶ Et ecce mulier ⁊c. de peccatis ſuis plene ⁊ ꝑfecte cōtrita. k ¶ Et ſtans re. q᷑ p̄ verecūdia ſui pcti nō audebat ſe anteponere. l ¶ Ala. ce. ri. pe. eius ⁊c. ex q̊ pȝ magnitudo contritōnis ex q̄ tātū fleuit ꝙ potēat lauare pedes vnius hois nudis pedibꝰ incedentꝭ. m ¶ Et capillis capitꝭ ſui tergebat qbꝰ añ ad ꝯpoſitōnē vultꝰ ſui fuerat abuſa. n ¶ Et oſ. pe. eiꝰ. vt totū do ſeruiret in pnia. q̄cq̄d ex ſe deū cōtempſerat in culpa. ſm ꝙ dicit Greg.

b pucaret cū illo. Et ingreſſus domū phariſei diſcu-
i buit. Et ecce mlr q̄ erat i ciuitate peccatrix. vt cognouit ꝙ iheſus accubuit i domo phariſei attulit alaba-
k ſtrū vnguēti et ſtans retro
l ſecꝰ pedes eiꝰ lachrimis ce-
m pit rigare pedes eiꝰ ⁊ capil-
n lis capitis ſui tergebat: et
o oſculabat pedes eiꝰ et vnguento vngebat. Videns
p aūt phariſeus q̄ vocauerat
q eū ait intra ſe dicens. Hic
r ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiq̄ q̄ et qualis eſt mulier q̄ tan-
s git euȝ. q᷑ peccatrix eſt. Et rñdens ieſus: dixit ad illū Symon habeo tibi aliquid dicē. At ille ait. Magiſter
t dic. Duo debitores erant cuidā feneratori: vnꝰ debebat denarios q̄ngentos: ⁊ aliꝰ q̄nq̄ginta. Nō habentibus illis vnde redderent donauit vtriſq̄. Quis er-
v go eū plꝰ diligit. Reſpondens ſymon dixit. Eſtimo quia is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et conuerſus ad mulierē: dixit ſymoni. Vides
a hāc mulierē. Intraui i domū tuā: aquā pedibꝰ meis nō dediſti. Hec aūt lachrymis rigauit pedes meos ⁊
b capillꝭ ſuis terſit. Oſculum mihi nō dediſti. hec aūt ex q̊ intraui nō ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meum non vnxiſti. hec autē vnguento vnxit pedeſ meos. Propter qd̄ dico ti-
c bi. Remittunt ei peccata multa: qm̄ dilexit multum
d Cui autē minꝰ dimittit minꝰ diligit. Dixit āt ad illaȝ
e Remittuntur tibi peccata Et ceperūt q̊ ſil accumbe-
f bant dicere intra ſe. Quis eſt hic qui etiā pctā dimittit. Dixit aūt ad mulierem
g Fides tua te ſaluam fecit. Vade in pace.

o ¶ Et vnguen. vn. ad refrigeriū caloris mitigatōē doloris ex labore itineris. p ¶ Videns aūt. Hic ꝯñr ponit phariſei indignatio. vnd ſubdit. v ¶ Ait intra ſe d. h̄ ſi eſſet ꝓpheta verꝰ ſciens occulta. r ¶ Sciret vtiq̄ q̄ ⁊ q̄. eſſet mu. ⁊ ꝑ ꝯñs nō ꝑmitteret ſe tangi ab ea. s ¶ Et rñdens ihs. ad cōfutatōnē illiꝰ ꝑ h̄ eñ ꝙ rñdit ad eiꝰ cogitatōē q̄ ſoli deo nota eſt. oſtendit ſe plus q̄ ꝓphetā. t ¶ Duo debito. erāt ⁊c. ꝑabola ē vt cōuenientius cōcludat cōtra phariſeū de ſua rñſione: q̄ ſubdit cū dr̄. v ¶ Rñ. ſymō ⁊c. q᷑ amor i hūanis plerūq̄ cauſat ex p̄cedentibus. ⁊ ꝑ ꝯñs maior amor ex maioribus donis. Conſeq̄nter eū xp̄c redarguit ex triplici defectu pietatꝭ cuȝ dicit. a ¶ Intra. in do. tuā aquā ⁊c. qui tñ erāt feſſi ⁊ dolentes ex labore itinerꝭ. ⁊ lutoſi ſeu puluerizati eo ꝙ ſine calciamentꝭ incedebat. ſcd̄o ex defectu charitatꝭ cū dicitur. b ¶ Oſcu. mi. nō de. qd̄ ē amicicie ſignū. tercio ex defectu hylaritatꝭ ſeu leticie q̄ noīe olei deſignatur: vt dr̄ pſ. xliiij. Propterea vnxit te de. de. tu. ⁊c. tria aūt dicta requirunt i hoſpitalitate grō ſa. Et ecōtra laudat mulierē de triplici ꝑfectōne oppoſita: vt pȝ in lr̄a. ⁊ iō cōcludit. r ¶ Remittutur ei pec. mul. ⁊c. Videt aūt ꝙ debēt dici ꝯriū. q᷑ p̄ᵒ p̄dixerat donū eē cām amoris. h̄ aūt ecōtrario infert amorē eſſe cām doni. Dōm ad h̄ ꝙ p̄ᵒ in ꝑabola loquebat mō humano vbi amor ex dono cauſat: ſ; in applicatione ꝑabole ad ꝓpoſitū ꝯuertit ſe ad loquendū de amore dei erga nos. q̄ nō ꝓcedit ex bonis meritꝭ nr̄is: ſ; magꝭ cauſat bonū i nob ⁊ iō cōueniēter ꝯcludit dicto mō. Vel aliter pōt dici ꝙ in pctō ſunt duo remittēda. ſ. culpa ⁊ pena. Culpa aūt ex dei liberalitate remittit cū nullū bonū meritoriuȝ poſſit eē in nob ſine grā quā nō habemꝰ añ culpe remiſſionē: ſ; habita grā ⁊ culpa dimiſſa: adhuc remanet pena remittenda. ad cuiꝰ remiſſionē facit bonū opꝰ nr̄m charitate informatum. ⁊ de hac remiſſione loquit dñs. vñ ſequit. d ¶ Cui aūt mi. di. mi. diligit. Remiſſio aūt culpe aut nulla eſt aut totalis ſit ſ; remiſſio pene ſit ꝑ ꝑtes et nō tota ſit de cōi curſu: licȝ aliq̄ñ fiat tota ſit ꝓpt feruorē penitētis et ex liberalitate dei. ⁊ h̄ fuit in ꝓpoſito in hac mliere. iō ſequit. e ¶ Remit. tibi pctā. nō ſolū q̄ntum ad culpā: ſ; etiā q̄ntum ad penam ex vehemēti amore di. ⁊ horrore pcti p̄teriti. f ¶ Quis ē hic ⁊c. h̄ dicebāt q᷑ videbant tm̄ hūanitatē exteriꝰ apparentem ſ; ignorabāt deitatē interiꝰ latentē: q̄ poteſt pctā dimittere. g ¶ Fides tua ſaluā te fecit. q᷑ iſta fides fuit formata charitate. Et iō fecit hñtem dignam vita eterna De iſta muliere peccatrice dubitāt aliq̄ doctores vtruȝ fuit Maria ſoror lazari vel alia. de q̊ dictū ē q̄d ſentiāt doctores Joh. xij. ibi eñ hoc poſui. q᷑ priꝰ ſcripſi ſuꝑ Johēm q̄ ſuper lucam.

¶ In ca. vij. vbi dr̄ i poſtil. Videt aūt ꝙ deberet dici ꝯriū q᷑ p̄ᵒ dixerat donū eſſe cauſam amoris.

¶ Additio

Tant ſit ꝙ donū ſit cā amoris ⁊ amor cā doni: etiā loquendo de amicicia mō hūano: qd̄ ſic pȝ. Nam amicicia hūana ſm phm in. viij. ethycoꝝ triplex ē. ſcȝ vtilis. delectabilis. ⁊ honeſta. ſ; cōſtat ꝙ amor in amicicia vtili cauſat ex dono ſeu vtilitate ab amato habita ſeu ſpectata. In amicicia vō honeſta cauſat amor ex virtute amantꝭ. q̄ amatū diligit nō ꝓpter donū vel vtilitatē habitā vel ꝯſequendā. ſ; ꝓpter virtutē ipſiꝰ amati. ex q̊ amore cauſat ꝙ vult amato bonū ⁊ bonū oꝑat ei q̄ntum in ſe eſt. vt verus amicus. ⁊ ſic in amicicia honeſta amor eſt cā doni. Vñ nulla ꝯrietas in hac ꝑabola. nec in eius applicatione ſane intellectꝭ reꝑitur. etiā loquēdo vtrobiq̄ ſm modum humanū. Nam p̄ᵒ in ꝑabola xp̄c loquit mō humano ſm amiciciā vtilē vbi amor ex dono cauſat. Vñ rectificat iudiciū ſymonis dicentꝭ ꝙ is cui plꝰ donauit plꝰ diligit. Secūdo vō in applicatōe loquit etiā mō hūano ſm amiciciā honeſtā q̄ ꝓcedit ex v̄tute ſeu meritꝭ amātꝭ ⁊ amati. ſm quā amās certificatꝰ de amicicia quā amatꝰ hȝ erga amantem. q̄ quidē amicicia ſm phm vbi ſupra ē virtꝰ vel nō ſine virtute ꝓuocat ad amorē ſui amati. ⁊ ꝑ ꝯñs ad impendendū ei bona. ⁊ ō hac amicicia loquit cū dic̄. Remittunt ei peccata multa ⁊c. qd̄ aūt ſequit. Cui aūt minꝰ dimittit minus diligit. pōt vno mō intelligi ſm amiciciā vtilē. ⁊ ſic corrñdet principio hꝰ altercatōnis vbi dicebat ꝙ is cui plus donauit plꝰ diligit ⁊c. Alio mō p̄t intelligi de amicicica honeſta. de q̄ vltimo loquit. vt ſit ſenſus. Cā aūt q̄re alicui minꝰ dimittit ē q᷑ minꝰ diligit. ⁊ ſic ē amor cā doni. Vñ nlla

a Et factū eſt   Ca. viij.
b deinceps et ip̄e iter fa
ciebat ꝑ ciuitates ⁊ caſtel-
la p̄dicans et euangelizās
c regnū dei et .xij. cum illo:
d ⁊ mulieres aliq̄ q̄ erant cu-
rate a ſpiritib⁹ malignis ⁊
e infirmitatib⁹ maria q̄ voca
tur magdalene de q̄ ſeptē
demonia exierāt ⁊ iohan-
na vxor chuſe ꝓcuratoris
herodis. ⁊ ſuſanna ⁊ alie
f multe q̄ miſtrabāt ei de fa-
g cultatib⁹ ſuis. Cū āt turba
plurima ꝯueniret ⁊ de ciui
tatib⁹ ꝓperarēt ad eū. dixit
ꝑ ſilitudinē. Exijt q̄ ſemiat
ſemiare ſemē ſuū. Et dū ſe
minat. aliud cecidit ſec⁹ vi
am: ⁊ cōculcatū eſt ⁊ volu-
cres celi cōederūt illud. Et
aliud cecidit ſupra petrā ⁊
natū aruit qꝛ nō hēbat hu-
morē. Et aliud cecidit iter
ſpinas ⁊ ſilr exorte ſpine ſuf
focauerūt illō. Et aliud ce
cidit in terrā bonā: ⁊ ortū
fecit fructū centuplū. Hec
dicens clamabat. Qui hȝ
aures audiēdi audiat. Int
rogabāt āt eū diſcipli ei⁹ q̄
eſſet hec ꝑabola. Quibus
ip̄e dixit Vob datū ē noſſe
myſteriū regni dei: ceteris
āt in ꝑabol. vt vidētes nō
videāt ⁊ audiētes nō intel
ligāt. Eſt aūt hec parabola.
Semē ē v̄bū dei. Qui aūt
ſec⁹ viā hi ſt̄ q̄ audiūt. dei-
de veit diabol⁹ ⁊ tollit v̄-
bū de corde eoꝝ ne credē-
tes ſalui fiant. Nā q̄ ſupra
petrā: q̄ cū audierit cū gau
dio ſuſcipiūt verbū. Et hi
radices nō hn̄t qꝛ ad tp̄us
credūt ⁊ i tp̄e tētatōis rece
dūt Qđ āt i ſpinas cecidit
hi ſt̄ q̄ audierūt ⁊ a ſollicitu-
dinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ volupta
tib⁹ vite eūtes ſuffocant ⁊
nō referūt fructū Qđ āt in
bonā trā: hi ſunt q̄ in cord
bono et optimo audientes
v̄bū retinēt ⁊ fructū afferūt
b in patientia. Nemo aūt lu
cernā accēdēs operit eā vaſe

cōtrarietas in hmōi repit cū de diuerſis amicitie ſpēb⁹ loquant. ⁊ vtrobiq ſm modū hūanū. Nō em̄ eſt veriſiſe ꝙ xp̄s loqueret illi phariſeo de amore diuio q̄ ꝑtinet ad p̄deſtinatōē vl' de remiſſione culpe ⁊ pene q̄ꝛ ſcia pertinet ad eos q̄ iā ꝑfecti ſūt in fidei rudimētis. Iſte em̄ ꝓphariſe⁹ adhuc erat infidelis et ſatis ignarus vt ſatī patet. Et notandū ꝙ ꝓceſſus xp̄i circa informatōē phariſei de his amicicijs ē cōnaturalis hoi: icipit em̄ ab ip̄fecto ⁊ de magis noto et tēdit ad ꝑfectū ⁊ min⁹ notū. Amicicia em̄ vtilis ē homib⁹ magis nota. vt ē impfecta tanq̄ deficiens a rōe v̄e amicicie ſm phm vbi. ſ. vn̄ iſtā amiciciā tm̄mō rudis cogſcebat. xp̄s v̄o tradidit ſibi noticiā ꝑfectioris amicicie. ſ. hōeſte q̄ hȝ verā rōē amicicie ſm phm. Itē notandū ꝙ ſm vtrāq amiciciā xp̄s phariſeū cōuincit: oñdēdo ei ꝙ illa mulier erat dignior ad recipienda beneficia xp̄i q̄ ip̄e phariſe⁹. nā ſm p̄mā. ſcȝ amiciciā vtilē ſibi oñdit ꝙ plures vtilitates ſeu obſequia habuit ab illa muliere q̄ phariſeo. ⁊ h̄ cū dicit. Intraui in domū tuā ⁊c̄. ſm vero amiciciā h honeſtā. ſilr oñdit ei ꝙ erat dignior. ⁊ h̄ cū dicit. qꝛ dilexit multū. In q̄bus bn̄ conſideratis: nos docet ꝙ verus penitēs dȝ hr̄e exteriora opa pia ⁊ deuota ⁊ interiora amore feruētia ſm doctores. ¶ Replica.

In cap. vij. vbi in ꝑabola xp̄i innuit ꝙ more hūano loq̄ndo amor orit ex dono cū dr̄. q̄s plus diligit. r̄nſum eſt. Eſtimo cui pl⁹ donauit. Et ſeq̄t verbū xp̄i. Recte iudicaſti. poſtil. exponit h̄ de hūano amore in quo amor orit ex dono. ſȝ in applicatōe ꝑabole xp̄s cōuertit ſtilū ad loquendū de amore dei erga nos q̄ nō ē ex meritis noſtris. ſȝ magis cauſat bonū in nob ⁊ ē donatiu⁹ iō dixit: remittunt ei peccata mlta qm̄ dilexit multū vt ſic amor nō ſit ex dono ſȝ donū ex amore. Sȝ burg. hic vult abſoluere cōtrarietatē q̄ vr̄ in lr̄a. ꝑ amorē vtilē ⁊ honeſtū vtrobiq dicēdo more hūano. ſm p̄mū dictū rectificat iudiciū ſymonis vt ex vtili ſurgat amor. Iux̄ ſcđm fit applicatio qꝛ dilectōe ex meritis ⁊ v̄tute ipēdunt ei bona. Hec aūt applicatio bur. laborat in eq̄uocis. qꝛ amor cōcupiſcētie ⁊ amor amicitie ſūt equiuoce amor qꝛ diuerſis rōnib⁹ nō eſt aūt veriſiſe xp̄m amorē equocaſſe. nec eſt neceſſariū amorē honeſtū eſſe cām doni. ꝑut burg. vult. qꝛ ſtat illū amorē eē rectum ſine oī dono dato vl' ſpato. als eēt amor mercenari⁹ ꝑ ꝯn̄s nō honeſt⁹. Virt⁹ em̄ diligit ꝓpter ſe ꝑ ꝯn̄s v̄tuoſe ſine reſpectu ad donū. Qꝛ aūt burg. dic̄ nō eē veriſiſe ꝙ xp̄s ſit locut⁹ phariſeo de amore ꝑtinente ad p̄deſtinatōē ⁊ remiſſionem pene ⁊ culpe h̄ eſt cōtra beatū aug. i ſmone de maria magdalēa ſic exponentē hūc paſſum ⁊ ꝯ btm̄ Bern̄. ſup can. ſer. xxij. ante mediū. ⁊ vide de hac materia ſctm̄ thomā p̄ma pte. q. xxvj. ar. iiij. Nō autē Bur. ad ſic dicendū nō valet qꝛ ꝓpter ruditatē vl' infidelitatem phariſei xp̄s non voluit p̄termittere ea que fidelibus ad inſtructōē poterant valere. Sepe em̄ dixit coram perfidis que ip̄i nō intellexerūt: tn̄ eccl'ie prodeſſe nō ceſſat: cui datū eſt noſſe myſteriū regni dei. ceteris āt in ꝑabolis vt vidētes nō videant. intelligētes nō intelligāt. Quis em̄ phariſe⁹ modo non intellexit imo impugnauit veritatē dicēdo intra ſe. Quis eſt hic qui etiā pctā dimittit: nihilomin⁹ xp̄s dixit corā eo d̄ remiſſione peccatorū quo ad culpā ⁊ quo ad penam q̄tū ad liberalitatē dei precedentē mlr'is dilectōē q̄ in peccato exn̄s diligē nō poterat. ⁊ quo ad penā debitā ꝓpt mlr'is p̄mā dilectōem. Vn̄ dixit. Remittūtur ei pctā multa. qꝛ dilexit multum.

¶ Capl'm. viij.

a Et factū eſt deīceps. De ſcpta inſtructōe xp̄i facta apl'is p̄ncipaliter. Hic cōſeq̄nter pōit eiuſdē inſtructio facta apoſtolis ⁊ turbis cōiter ⁊ p̄ p̄mittit q̄ſi q̄dā p̄facio. ſcđo ſubdit dicta inſtructio: ibi. Cum autē plurima turba. Circa p̄mū dr̄. b ¶ Ip̄e iter faciebat ꝑ ciuitates in q̄ apparet xp̄i diligentia in ope p̄dicatōis. c ¶ Et duodecim cū illo. i. duodeci apl'i de q̄ꝝ electōe dictū eſt. ſ. vj. ca. nō tn̄ ibāt cū illo ad p̄dicandū ſȝ magis ad audiendū. vt poſſent cōueniētius p̄dicare ad qđ miſſi ſunt poſtea vt patebit ca. ſeq̄n. d ¶ Et mulieres aliq̄ que erant curate ⁊c̄. iō ſequebant eū. e ¶ Maria q̄ vocat magdalēa ſic noiata a magdalo caſtro ⁊ iſta eſt de q̄ eſt ſmo fact⁹ ca. p̄ce. rō tn̄ ſui cognomis diuerſimode aſſignatur a doctorib⁹ diuerſ. Illi em̄ q̄ dicūt ꝙ iſta fuit ſoror lazari dicūt ꝙ noiata eſt magdalena: eo ꝙ magdalū caſtrū cecidit in partē ſuā de hereditate paterna fuit em̄ pr̄ ei⁹ magn⁹ hō et nobilis hn̄s dn̄ium in plurib⁹ locis inter que erat dictū caſtrū. Alij v̄o qui dicunt ꝙ iſta nō fuit ſoror lazari ſȝ alia eiuſdē nomis. dicūt ꝙ noiata eſt magdalena a magdalo caſtro. eo ꝙ erat inde oriunda. f ¶ Que miniſtrabant ei de ſuis facultatib⁹. apud iudeos erat conſuetū ꝙ mulieres ſancte et deuote miſtrabant p̄dicatorib⁹ neceſſaria ex deuotōe ⁊ iō qꝛ xp̄s docebat ⁊ p̄dicabat int̄ iudeos. h̄ mō accipiebat neceſſaria ab eis. Paul⁹ aūt q̄ predicabat gentilib⁹ int̄ quos nō erat talis cōſuetudo: nō hēbat mlr'ieres ſeq̄ntes ip̄m ⁊ ei miniſtrantes vt hr̄ j. Cor. ix. Ne forte ex h̄ gentiles ſcādalizarent. g ¶ Cū aūt plurima turba. Hic ꝯn̄r deſcribit ip̄is xp̄i doctria ſeu inſtructio. Et p̄ deſcribit dicta inſtructio. ſcđo inſtructiōis cōfirmatio: ibi. Factū ē aūt. Pria in duas: qꝛ p̄ deſcribit ꝑabola ſue p̄dicatōis. ſcđo feruor p̄dicantis: ibi. Venerūt ad illū. Pria adhuc in duas. qꝛ p̄ ꝑabola preponitur. ſcđo exponit: ibi. Interrogabāt aūt. Snīa aūt iſtaꝝ duaꝝ ptiū pȝ ex dict' Mat. xiij. excepto qđ ſeq̄t in pte ſecunda. h ¶ Nemo aūt accē. lucer. ⁊c̄. Per lucernā ſaluator h̄ itelligit doctrinā euāgelicā q̄ nō eſt occultāda: nec in latebris

tm̄ docenda.ſic̄ doctrine ſuſcepte ⁊ male: ꝫ in palã coꝛam
omnibus. i ¶Non eſt em̄ occultũ qꝺ nõ manifeſtet. qa
licet xp̄c aliqñ docuerit diſcipulos ſecreto. voluit tm̄ ꝙ per
eos talia publice docerent. vñ dicit Mathe⁹.x.ca. Qꝺ in
aure auditis p̄dicate ſup tecta. iꝺo ſubdit. k ¶Videte q̄
modo audiat̃.vt cõ
ſtanter p oꝛbẽ p̄dice
tis. l ¶Qui ei ha-
bet dabit illi. ꝟ ſb̄di-
tur ad oſtendenduꝫ
p̄mium p̄dicatõnis
apl̃oꝝ.q̄ em̄ p̄dicãt:
ex fide foꝛmata cha-
ritate merent vt ſibi
det augmentũ gra-
tie in p̄nti ⁊ p̄emiũ
gloꝛie in futuro.
m ¶Et quicũqꝫ nõ
habet. vicꝫ fidẽ cha-
ritate foꝛmatam.
n ¶Etiaꝫ qꝺ pu. ſe.
ha. au. ab illo. qꝛ gr̃e
gratiſdate non vale
bunt ad ſaluteꝫ: ſed
magis cedent ad dã
natõnis ſue augmẽ
tũ: inq̄ꝫtum abuſus
fuerit eis. Aliter ex-
ponit de legiſp̄itis ⁊
ſacerdotib⁹ iudeoꝛũ
q̄ fidẽ xp̄i nõ habue
rũt: ⁊ iꝺ noticia leg̃
⁊ p̄phaꝝ non valuit
ei⁹ ad ſalutẽ ꝫ mag̃
nocuit eis ad augm̄
tũ ſue dãnatõis ſm̄
ꝙ dr̃.j.xij.c. Seru⁹
q̄ ſciuit volũtatẽ dñi
ſui ⁊ ñ fec̃ vapulabit
mult̃. o ¶Vene. ãt
Hic p̄ñr deſcribitur
feruoꝛ xp̄i p̄dicant̃
ex ꝟ ꝙ p̄pter aduen
tum m̄ris ſue etiam
expectant̃ foꝛis nõ
interrupit p̄dicatio-
nẽ: lꝫ eã ſumme dili
geret ⁊ honoꝛaret: ꝫ
rñdens nuncianti ſi
bi aduentũ dixit.
p ¶Mater mea et
fr̃es mei ⁊c̃.q.d. ille
eſt mihi p̄pinquus
q̄ ſp̄ũalibus opibuſ
eſt mag̃ intent⁹. In
hac etiã rñſione xp̄c
cõfutauit illuꝫ q̄ ei
nunciauit aduentũ
m̄ris ſue. qꝛ ſm̄ do-
ctoꝛes nr̃os malici-
oſe ꝟ fecit. vt ſi ex ꝟ
p̄dicationẽ dimitte-
ret: argueret ipſum
eſſe hoiem purũ car
nali affectõne motũ. Aduertendũ tm̄ ꝙ fratres xp̄i hic di-
cunt cognati ſui germani: eo mõ loquẽdi q̄ apud hebꝛe-
os: fratres dicunt illi q̄ ſunt de eadẽ cognatiõe. ⁊ ꝟ modo
vocauit abꝛaã loth nepotẽ frẽm ſuũ vt hr̃ Geñ.xiij. ca.
q ¶Factũ ẽ ãt. Hic p̄ñr deſcribit doctrine xp̄i cõfirmatio
q̄ p̄prie fit p miracula. ſm̄ ꝙ dicit Marci vltio. Sermonẽ
ↄfirmante ſequentibus ſignis. Et p̄imo deſcribit miracu
lum factũ in mari. ſcꝺo factũ in terra: ibi. Et cuꝫ egreſſus
eſſet ad terrã. Snia p̄ime ꝑtis patet ex dictis Math.viij.
ca. hoc excepto. r ¶Tranſfretem⁹ trans ſtagnũ Math.
viij. vocat mare: mõ loquẽdi hebꝛaico q̄ om̄is cõgregatio
aquaꝝ in notabili quãtitate vocat mare ſm̄ illud Gene.
j. Congregatõneſqꝫ
aquaꝝ vocauit ma-
ria ſm̄ veritatem aq̄
ioꝛdanis fluuij ex-
tendunt ibi in mag
na latitudine: ideo
fraq̄nter vocat ma-
re ⁊ aliqñ lac⁹ ⁊ ali-
qñ ſtagnũ: ſicut hic
s ¶Et cuꝫ egreſſus
eſſet. Hic deſcribit
miraculũ factũ i ter
ra et p̄ de curatione
demoniaci. ſcꝺo de
ſuſcitatione filie ar-
chiſinagogi: ibi. Fa
ctũ eſt aũt cũ rediſſꝫ
Snia aũt p̄me par-
tis pꝫ ex dict̃ math.
viij. ⁊ Mar. v. ꝟ ex-
cepto qꝺ ſequit.
t ¶Et veſtimẽto nõ
induebat. amentes
em̄ ⁊ demoniaci m̃l
ta p̄nt ſuſtinẽ ſic̃ ptꝫ
de Nabuchodono-
ſoꝛ Dañ.iiij. Qui p
ſeptẽ annos habita-
uit cũ feris: fenũ q̄ſi
bos comedens.
v ¶Ipſe autẽ aſcen
dens nauim reuer-
ſus ẽ ⁊ rogabat illũ
vir a quo demonia:
exierant vt cum eo
eſſet. dimiſit autem
ipſum ihs. id eſt no
luit ꝙ ipſum ſeque-
retur. cuius ratio ẽ.
quia diſcipulis ſe-
quentibus chꝛiſtuꝫ
data eſt poteſtas fa-
ciendi miracula: vt
patebit capi.ix. et.x
Si autem iſte q̄ fue
rat demoniacus ta
lia faceret: poſſet a
ſimplicibus ⁊ etiaꝫ
a malicioſis homi-
nibus imputari: ꝙ
talia faceret virtute
demonis qꝺ xp̄c ex
cludere intendebat.
Et ex hoc cõſuetum
eſt in eccl̃ia ꝙ demo
niaci ⁊ furioſi ſi cu-
rent. nõ tm̄ ad eccle-
ſiaſtica officia p̄mo
uentur.
x ¶Factũ eſt aũt. Hic p̄ñr deſcribit miraculũ de reſuſcita
tione filie archiſynagogi. Circa qꝺ p̄ ponit dicti miraculi
inchoatio. ſcꝺo interponit mulier̃ patient̃ fluxũ ſanguis
curatio: ibi. Et ↄtigit dũ iret. Tercio dicte ſuſcitatõnis cõ-
ſummatio: ibi. Adhuc illo loq̄nte. Snia iſtaꝝ ꝑtium ptꝫ
ex dictis Mathei.ix. et Marci.v.ca. excepto quod ſequi-
tur in p̄ima parte.

aut ſubt⁹ lectũ ponit: ꝫ ſup̄
cãdelabꝝ: vt itrãtes vide-
i ant lumẽ. Nõ ẽ ei occultuꝫ
qꝺ ñ mãifeſtet nec abſcõdi
tũ qꝺ ñ cognoſcat: ⁊ i palã
k veiat. Videte ergo q̄d au-
l diatiſ. Qui ei hꝫ dabit illi
m ⁊ q̄cunqꝫ nõ hꝫ: etiã qꝺ pu
n tat ſe habẽ auferet ab illo.
o Venerũt aũt ad illũ mater ⁊
fr̃es e⁹ ⁊ ñ poterãt adire eũ
p̄ turba. Et nunciatũ eſt il-
li. Mater tua ⁊ fr̃es tui ſtãt
foꝛis: volẽtes te vidẽ. Qui
p rñdẽs dixit ad eos. Mater
mea ⁊ fr̃es mei hi ſũt: q̄ ver
q bũ di audiũt ⁊ faciũt. Fcm̄
ẽ ãt i vna dierũ: ⁊ ip̄e aſcen
dit i nauiculã ⁊ diſcipl̃i ei⁹
r Et ait ad illos. Trãſfrete-
mus trans ſtagnũ. Et aſcẽ
derũt. Et nauigantib⁹ illis
obdoꝛmiuit: ⁊ deſcẽdit p̄-
cella vẽti i ſtagnũ: ⁊ ↄpelle
bant ⁊ p̄iclitabant. Acce-
dẽteſ ãt ſuſcitauerũt eũ dicẽ
tes. Preceptoꝛ p̄im⁹. At il
le ſurgẽs increpauit vẽtũ ⁊
tẽpeſtatẽ aq̄ ⁊ ceſſauit: ⁊ fa
cta ẽ tranq̄llitas. Dixit aũt
illis. Vbi ẽ fides vr̃a. Qui
timẽtes mirati ſt̃ ad inuicẽ
dicentes. Quiſputas hicẽ.
Quia ⁊ vẽtis impat ⁊ ma-
ri: ⁊ obediũt ei. Et nauiga
uerũt ad regionẽ geraſeno
s rũ: q̄ eſt ↄ galyleã. Et cũ de
naui egreſſus eẽt ad terrã:
occurrit illi vir q̄nidaꝫ qui
hẽbat demoniũ iam tp̄ib⁹
t mult̃ ⁊ veſtimẽto ñ indue-
bat: neqꝫ i domo manebat
ꝫ in monument̃. Is vt vi-
dit ihm̄ p̄cidit añ illũ ⁊ ex-
clamãs voce magna dixit.
Quid mihi ⁊ tibi ẽ ih̄u fili
dei altiſſimi. Obſecro te:
ne me toꝛq̄aſ. Precipiebat
em̄ ſp̄ũi imundo: vt exiret
ab hoie. Mult̃ ei tp̄ib⁹ ar-
ripiebat illum ⁊ vinciebat
cathẽis ⁊ ↄpedib⁹ cuſtodi
tus: ⁊ rupt̃ vīcl̃is agebat
a demõio i deſ̃ta. Interꝛo
gauit ãt illũ ihs dicẽs. Qꝺ
tibi nomẽ eſt. At ille dixit.
Legio. qꝛ itrauerãt demo-
nia m̃lta i eũ. Et rogauerũt
illuꝫ: ne impaꝛet illis vt in
abyſſuꝫ irent. Erat aũt ibi
grex poꝛcoꝝ m̃ltoꝝ paſcen
tũ i mõte: et rogabãt eum
vt p̄mittẽt eis i illos ingre
di. Et p̄miſit ill̃. Exierũt er-
go demõia ab hoie. ⁊ itra-
uerãt in poꝛcos: ⁊ impetu
abijt grex p p̄ceps i ſtagnũ
⁊ ſuffocat⁹ ẽ. Qꝺ vt viderũt
factũ q̄ paſcebãt fugerũt: ⁊
nunciauerũt i ciuitatẽ et in
villas. Exierũt aũt vidẽ qꝺ
factũ ẽ: ⁊ venerũt ad ihm̄: ⁊
iuenerũt hoieꝫ ſedẽtẽ a q̄ de
monia exierãt veſtitum: ac
ſana mẽte ad pedes ei⁹: et
timuerũt. Nũciauerũt ãt ill̃ ⁊
q̄ viderãt: quõ ſan⁹ fact⁹ eſ
ſet a legiõe. Et rogauerũt il
lũ ois m̃ltitudo regiõis ge
raſenoꝝ. vt diſcedẽt ab ip-
ſis: qꝛ magno tioꝛe tenebã
v tur. Ip̄e ãt aſcẽdẽs nauim
reuerſus ẽ. Et rogabat illũ
vir: a q̄ demonia exierãt vt
cũ eo eẽt. Dimiſit ãt eũ ihs
dicẽs. Redi i domũ tuã: ⁊
narꝛa q̄nta tibi fecit deus.
Et abijt p vniuerſã citateꝫ
p̄dicãs q̄nta illi feciſſꝫ ihs
x Factum eſt autẽ cũ rediſſet

y ¶Excepit illũ tur-
ba. Licet ei ſacerdo
tes ⁊ legiſpiti ex o-
dio ipm deſpicerẽt.
⁊ doctrinã eiꝰ tñ cõ-
munis pplˀs deuote
audiebat verbũ eiꝰ
z ¶Et ecce vir iairus
Iſtud nomẽ nõ ex-
ꝑmit Math. ix.
⁊ Mar. v. ⁊ iõ h̃ ſup
plet. Sciendũ tñ ꝙ
iſte vocabat iair in
ideomate hebreo. ꝫ
noĩa ꝓpria hebraica
qñ transferunt ad la
tinũ frequẽter acci-
piunt hãc ſyllabã vs
in fine ſicut iacob in
hebreo iacobꝰ in la-
tino. ⁊ ſaul ſaulus ⁊
eodẽ modo iair iai-
rus. ¶ Capl'm. ix.
a Conuocatis
c autẽ. Deſcri-
pta ꝑdicatõe
xp̃i per ſeipm. Hic
ꝯñr deſcribit ꝑdica-
tio facta ꝑmiſſionẽ
diſcipuloꝝ. ⁊ quia ꝑ
dicator verbi diuini
poſt deſcenſum per
ꝑdicatõẽ ad ꝓximũ
dꝫ per oratõẽ deſcẽ
dere in deũ: ſicut et
in ſcala iacob ange-
li deſcẽdebãt et aſcẽ
debant vt h̃r Geñ.
xxviij. iõ ſaluator ꝑ
mittit diſcipulos ꝑ-
dicare. ſecũdo docet
eos orare. xj. ca. Ad
huc circa ꝑmũ pre-
mittit miſſio aploꝝ
ſcdo ſubdit miſſio.
lxxij. diſcipuloꝝ ſe-
quẽti ca. Pria i du-
as. qa ꝑ deſcribit a-
poſtoloꝝ miſſio. ſe-
cũdo eoꝝ reuerſio:
ibi. Et reuerſi apl'i.
Pria adhuc in du-
as: in ꝑtem ꝑncipa-
lẽ ⁊ incidentalẽ: que
incipit ibi. Audiuit
autẽ herodes. Circa
primã partẽ dat au-
ctoritas apl'is ꝑdicã
di. et ptãs miracula
faciendi ad cõfirma
tõnem ſue doctrine
et ſic mittunt ꝑdica
re. Et pꝫ ſniã huius
ꝑtis ex dict' mat. x.
b ¶Audiuit autẽ he-
rodes. Hec eſt ꝑs i-
cidalis. qꝛ ꝑ predica
tõẽ aploꝝ facta xp̃i
ꝑdicãtiũ. Herodes
audiuit famã de mi
raculis xp̃i. ⁊ deſide

y ieſus excepit illum turba.
Erãt ãt oẽs expectãtes eũ
3 Et ecce venit vir cui nomẽ
iairus. ⁊ ipſe p̃ceps ſyna
goge erat. ⁊ cecidit ad pe-
des ieſu. rogans eũ vt itra
ret in domũ eiꝰ: qꝛ vnica fi
lia erat ei fere annoꝝ duo-
decim. ⁊ hec moriebat. Et
ꝯtigit dũ iret a turbis com
primebat. Et mulier q̃daꝫ
erat in fluxu ſanguis ab an
nis duodecim. q̃ i medicos
erogauerat oẽm ſb̃am ſuaꝫ
nec ab vllo potuit curari.
Acceſſit retro ⁊ tetigit fim
briã veſtimenti eiꝰ. ⁊ confe
ſtim ſtetit fluxꝰ ſanguinis
eiꝰ. Et ait ieſus. Quis eſt
q̇ me tetigit. Negantibus
autẽ oĩbꝰ: dixit petrꝰ ⁊ q̇ cũ
illo erant. Preceptor: tur-
be te cõprimunt et affligũt
⁊ dicis q̇s me tetigit et di-
xit ieſus. Tetigit me aliq̇s
Nã et ego noui ꝟtutẽ de
me exiſſe. Videns autẽ muli
er qꝛ nõ latuit tremens ve-
nit ⁊ ꝓcidit ante pedes eiꝰ
⁊ ob quã cãm tetigerit euꝫ
indicauit coram oĩ pplˀo ⁊
quẽadmodũ ꝯfeſtim ſana-
ta ſit. At ipe dixit ei. Filia
fides tua ſaluã te fecit Va
de i pace. Adhuc illo loq̃n
te: venit q̇dam ad principẽ
ſynagoge dicẽs ei: qꝛ mor
tua eſt filia tua noli vexare
illũ. Ih̃s autẽ audito h̃ ver
bo: rñdit patri puelle. No
li timere Crede tm̃: ⁊ ſalua
erit. Et cũ veniſſet domuꝫ
nõ ꝑmiſit intrare ſecũ quẽ
q̃ꝫ: niſi petrũ et iacobũ ⁊ io
hannẽ: ⁊ prẽm et mrẽm pu
elle. Flebãt autẽ oẽs ⁊ plan
gebant illam. At ille dixit
Nolite flere. Nõ eſt mor-
tua puella ſꝫ dormit. ⁊ deri
debãt eũ: ſciẽtes qꝛ mortua
eſſet Ipe autẽ tenẽs manuꝫ
eiꝰ clamauit dicẽs Puella
ſurge Et reuerſus eſt ſpũs
eius ⁊ ſurrexit cõtinuo. Et
iuſſit illi dare mãducare. ⁊
ſtupuerũt parẽtes eius. q̇-
bus precepit ne alicui dice
rẽt qd̕ factũ erat.   ix.

a Conuocatis autẽ ieſus
duodeci apl'is: dedit
illis virtutem ⁊ ptãteꝫ ſuꝑ
oĩa demonia. ⁊ vt languo-
res curarẽt Et miſit illos ꝑ
dicare regnũ dei. et ſanare
infirmos. Et ait ad illos.
Nihil tuleritis in via neq̃ꝫ
virgam neq̃ꝫ perã neq̃ꝫ pa-
nẽ neq̃ꝫ pecuniã neq̃ꝫ duas
tunicas habeat'. Et in q̃m
cunq̃ꝫ domũ itraueritis ibi
manete: et inde ne exeatis.
Et quicũq̃ꝫ ñ receꝑint vos
exeũtes de ciuitate illa: ẽt
puluerẽ pedũ vr̃oꝝ excuti-
te i teſtimoniũ ſupra illos.
Egreſſi autẽ circuibant per
caſtella: euãgelizãtes ⁊ cu-
b rantes vbiq̃ꝫ. Audiuit autẽ
herodes tetrarcha oĩa que
fiebãt ab eo ⁊ heſitabat eo
ꝙ diceret a quibuſdã qꝛ io
hãnes ſurrexit a mortuis a
quibuſdaꝫ vero qꝛ helyas
apparuit ab alijs autẽ qꝛ ꝓ
pheta vnꝰ de antiquis ſur-
rexit. ⁊ ait herodes. Iohã
nẽ ego decollaui Quis eſt
autẽ iſte de quo ego talia au
dio. Et querebat videre eũ.
c Et reuerſi apl'i narrauerũt
d illi quecũq̃ꝫ fecerũt ⁊ aſſum
ptis illis ſeceſſit deorſuꝫ in
locũ deſertũ: qꝛ eſt bethſai
e de. Quod cũ cognouiſſent
turbe: ſecute ſunt illũ. ⁊ ex-
cepit eos ⁊ loquebat illis
de regno dei ⁊ eos qui cu-
ra indigebãt ſanabat. Di-
es autẽ ceperat declinare.
Et accedẽtes duodeci di-
xerunt illi. Dimitte tur-
bas vt eũtes in caſtella vil
laſq̃ꝫ que circa ſunt diuer-
tant ⁊ inueniãt eſcas. quia
hic in loco deſerto ſumus.
Ait autem ad illos. Vos
date illis manducare. At
illi dixerunt; Non ſunt no-
bis plus q̃ꝫ quinq̃ꝫ panes
⁊ duo piſces. niſi forte nos
eamus et emamus in om-
nem hanc turbam eſcas.
Erant autem fere viri quin
q̃ꝫ milia. Ait autem ad di-
ſcipulos ſuos Facite illos
diſcũbere ꝑ conuiuia q̇nq̃-

rabat videre ipſum
magis ductꝰ curio-
ſitate videndi mira-
cula q̃ꝫ deuotõe: pro
pter qd̕ xp̃us noluit
in p̃ntia eiꝰ aliquod
miracolũ facẽ vt h̃r
ĩ. xxiij. Rõnes vero
quare aliq̇ credebãt
xp̃m eſſe iohanneꝫ
de q̇bus iſte Hero-
des. alij helyam alij
hieremiã. alij vnum
ex ꝓphetis antiq̇s
tacte ſfuerũt breuit.
Math. xvj. c ¶Et
reuerſi apl'i. Hic de
ſcribit reuerſio apo
ſtoloꝝ de ꝑdicatiõe
circa qd̕ oñdit beni
gnitas xp̃i ad apl'os
ꝑ eos benigne reci-
piendo. ſcd̕o eos ad
maiora incitãdo ibi
Et factũ eſt cuꝫ ſolꝰ
eſſet. Pria in duas
qꝛ ꝑ deſcribit beni-
gnitas xp̃i ad apl'os
ſcd̕o ad pplˀos: ibi.
Qd̕ cuꝫ cog̃uiſſent
turbe. Circa ꝑmum
dĩ. c ¶Et reuer. a-
poſtoli nar. illi q̃ fe.
lꝫ eñ nõ idigeret ta-
li narratione cũ oĩa
ſciret per ſeipm ⁊ h̃
etiã apl'is eſſet notũ
tñ retulerũt ei ꝑ mo
dũ amicabilis colla
tõnis diſcipuloꝝ cũ
mgr̃o. d ¶Et aſſũ
ptis illis ſeceſſit ſe-
orſum. vt requieſce-
rent ſegregati a tu-
multu pplˀoꝝ. vt ſe
recolligerent in orõ
ne ſic̃ fuerũt diſpſi i
ꝑdicatõe. e ¶Qd̕
cũ cog̃uiſſent turbe
Hic cõſequẽter de-
ſcribitur benignitas
xp̃i erga pplˀos. ꝑ re
cipiendo eos curia-
liter: qd̕ notat cũ dĩ.
Et excepit illos ſecũ
do. qꝛ pauit eos ſpũ
aliter: iõ ſubdit. Et
loquebat eis de re-
gno dei. tercio qꝛ cu
rauit languidos ge
neraliter cũ ſubdit.
Et eos q̇ cura indi-
gebãt ſanabat. quar
to q̇s famelicos pa-
uit corꝑaliter vt pꝫ
in littera ſequẽti: cu
ius expoſitio patet
ex dictis Mathei.
xiiij.

a ¶ Et factū eſt cū ſolꝰ eſſet ⁊c̄. Hic ɔ̄ſr oñdit beniuolẽtia xp̄i ad diſcipulos incitãdo eos ad meliora. vicȝ ad marty riū qȯ eſt p̄cipuus actꝰ charitatꝭ. ſm ꝙ dicit ſaluator Joh. xv. Maiorẽ dilectõeȝ nemo hȝ ꝙ̃ vt aiam ſuã ponat q̇s ꝓ amicis ſuis. p̊ igit inuitat eos ad martyriū verbo. ſcd̊o facto: ibi. Factū ē aūt dū cõplerent. Pria in duas. qꝛ p̊ incitat eos verbo ad martyriū: ſcd̊o oñdit martyrij p̄miū: ibi. Dico aūt vob. Circa p̊mū p̄mittit xp̄i duplex interrogatio. et duplex diſcipulorū rñſio. vicȝ q̇d vulgares de xp̄o dicerent. ⁊ q̇d apl̄i de h̄ ſentirent ⁊ pȝ ſnia ex dictꝭ Math. xvj. Sciendum tñ ꝙ interrogatio xp̄i nõ ꝓcedebat ex ignorãtia ſed vt ex rñſione diſcipuloꝝ q̇ credebant ip̄m eſſe veracit criſtum dei filiū efficacius incitaret eoſ ad martyriuȝ exemplo eiuſdẽ aiati q̇ cū eẽt tante dignitatꝭ voluit ꝓ nob̄ mortẽ pati. ideo ſubditur.

b ¶ Hoc dicẽs quia optet filiū hois multa pati ⁊c̄. ⁊ pȝ ſnia ex dictis Math. xvj excepto qȯ ſubdit.

c ¶ Qui me eru. et meos ſermones. nõ audens cõfiteri chriſtum ⁊ veritatẽ euãgelij. d ¶ Hūc filius hois erubeſcet. ñ reputans eū de ſuis Nõ aūt huiꝰ eſt. qꝛ ñ ſolū credꝭ eſt neceſſariū ad ſalutẽ: ſȝ etiam cõfiteri ore: ſm ꝙ dr̄ Rom̄. x. Corde eñ credit ad iuſticiam. ore aūt fit cõfeſſio ad ſaluteȝ. Hec tñ cõfeſſio ꝑtinet ad p̄ceptum affirmatiuū. qȯ lȝ obliget ſꝑ. nõ tñ ad ſꝑ. ſȝ ꝓ loco ⁊ temꝑe occurrente caſu in quo ex omiſſione confeſſionis ſi dei ſubtrahit honor debitꝰ deo. vt ſi q̇s interrogatꝰ de fide taceret qñ ex ſua taciturnitate crederetur ab alijs ipſum fidem nõ habere. vel ipſam fidem falſaȝ eſſe: vel ob eius taciturnitatem alios auerti ɔtingeret a fide ⁊ ſic peccaret mortaliter: ⁊ ſic ꝑ ɔſequens inter dei filios ñ eſſȝ computandus. e ¶ Dico autem vobis. Hic ɔſequẽter oſtendit martyrij p̄miū. vt magnitudo premij auferat terrorem ſupplicij. Et primo deſcribit illa oſtenſio. ſcd̊o emulatõnis diſcipuloꝝ rep̄ſſio: ibi. Et factū eſt in ſequenti die. Circa primū ſciendū ꝙ in hoc oſtendit p̄miū martirij inq̃ſtum oñdit ſe tribus diſcipulis ſuis in forma glorioſa. qñ transfiguratus fuit corã eis. qꝛ ad ɔſilẽm gloriam reſurgent corꝑa martirū. ſm ꝙ dic apl̄s ad Phil. iij. Saluatorem expectamus ihm xp̄m: qui reformabit corpꝰ humilitatis noſtre cõfiguratū corpori claritatis ſue. ⁊ pȝ ſnia hꝰ ꝑtꝭ ex dictꝭ mat. xvij exceptꝭ q̇ ſequūt.

f ¶ Et facta eſt dum ora. ſpecies vultꝰ eiꝰ altera. nõ eſt intelligendū ꝙ quantitas vel figura faciei xp̄i fuerit mutata ſed a gloria aie tūc redundauit in corpus ipſius claritas q̄ eſt proprietas ipſiꝰ corporis glorioſi.

g ¶ Et ve. eiꝰ al. refulgens vt claritas veſtis corrñderet claritati corꝑis.

h ¶ Erãt aūt moy. ⁊ helyas viſi in maieſtate. ſ. ipſiꝰ xp̄i: qui tūc apparuit in claritate glorioſa: vt dictū eſt. i ¶ Et dicebant exceſ. eiꝰ. i. paſſionẽ eiꝰ futurã quã ſuſtinuit ex maxia charitate q̄ dr̄ h̄ exceſſiua: nõ qꝛ exceſſerit modū v̄tutꝭ: ſȝ qꝛ excellentiſſimuȝ eiꝰ gradū attingebat k ¶ Petrus v̄o et q̇ ⁊c̄. nam in p̄ñtia maieſtatꝭ opprimit fragilitas humana.

l ¶ Et nemini ⁊c̄. ⁊ h̄ ex p̄cepto dñi. vt pȝ Math. xvij. vbi p̄cepit eis dicẽs. Nemĩ dixeritꝭ viſionẽ hãc donec filiꝰ homis a morte reſurgat.

a ¶ Fctm̄ ē ãt. h̄ ɔ̄ſr repmit diſcipulorū emulatio. ⁊ p̊ facto. ſcd̊o v̄bo: ibi. Intrauit auteȝ cogitatio. Circa primū ſciẽdū ꝙ eo ꝙ xp̄c duxit petrū iacobū ⁊ iohẽȝ ſeorſū ab alijs ad videndū gl̄aȝ ſue maieſtatꝭ vt p̄dictū ē. alij diſcipuli q̇ nondū erãt in bono ɔfirmati aliq̇d humanū paſſi moti fuerũt q̇daȝ zelo inuidie ɔ̄ tres p̄dictos. ⁊ iȯ ptãs eijciendi demones fuit eis ſubtracta: ⁊ iȯ nõ potuerunt curare demoniacū eis oblatuȝ: vtȝ in l̄ra vt hoc aduertẽtes reſilirẽt a tali emulatõne. ⁊ iȯ i fine dr̄ eis.

genos ⁊ ita fecerũt. Et diſcubuerũt oĩs. Acceptꝭ autẽ quinq̃ panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibꝰ reſpexit in celū et bñdixit illis: ⁊ fregit et diſtribuit diſcipulis ſuis vt ponerent añ turbas. Et manducauerũt omẽs ⁊ ſaturati ſunt. Et ſubleuatum eſt qȯ ſuꝑfuit illis fragmentoruȝ

a cophini duodecim. Et factū eſt cū ſolꝰ eẽt orãs: erãt ⁊ cū illo ⁊ diſcipuli: ⁊ interrogauit illos dicẽs. Queȝ me dicunt eẽ turbe. At illi rñderũt ⁊ dixerũt. alij iohãnem baptiſtã alij ãt helyaȝ alij v̄o quia vnꝰ ꝓpha de prioribꝰ ſurrexit. Dixit autem illis. Vos aūt quẽ me eẽ dicitꝭ. Rñdẽs ſymõ petrus dixit. Xp̄m dei. At il

b le increpans illos precepit ne cui diceret h̄ dicẽſ: quia optet filiū hois multa pati reprobari a ſenioribꝰ ⁊ p̄ncipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſcribis: ⁊ occidi ⁊ tercia die reſurgẽ. Dicebat aūt ad oĩs. Si q̇s vult pꝰ me veire: abneget ſemetipſum. ⁊ tollat crucẽ ſuã q̊tidie. ⁊ ſeq̃t me Qui ei voluerit aiam ſuaȝ ſaluã facẽ. ꝑdet illã. Nam q̇ ꝑdiderit aiam ſuã ꝓpt me ſaluã faciet illã. Quid eñ ꝓficit hõ ſi lucret vniuerſum mūdū. ſe aūt ip̄m ꝑdat et detrimentum ſui faciat.

c Nã q̇ me erubuerit: ⁊ me

d os ſermones hūc filiꝰ hoiſ erubeſcet cū venerit i maieſtate ſua ⁊ p̄ris ⁊ ſctõꝝ an

e gelorū. Dico ãt vob̄. vere ſunt aliq̇ hic ſtãtes: q̇ non guſtabũt mortẽ donec videant regnū dei. Factū eſt aūt poſt hec verba fere dieſ octo. et aſſumpſit petrū iacobū et iohannẽ ⁊ aſcendit

f in montem vt oraret. Et facta eſt dum oraret ſpẽs vul

g tus eius altera: ⁊ veſtitus eius albus refulgens. Et ecce duo viri loquebantur

h cū illo. Erãt aūt moyſes et

i helyas viſi in maieſtate: et dicebãt exceſſum eiꝰ quem

k ɔpleturꝰ erat in irl'em Petrus v̄o ⁊ q̇ cū illo erãt grauati erãt ſomno. et euigilãtes viderũt maieſtatẽ eius ⁊ duos viros q̇ ſtabãt cū illo. Et fcm̄ ē cū diſcederent ab illo. ait petrus ad ihm. Preceptor bonū ē nos hic eẽ: ⁊ faciamꝰ tria tabnacl'a vnū tibi: ⁊ vnum moyſi: et vnū helye. Neſciẽs q̇d diceret. Hec ãt illo loquẽte: facta ē nubes. ⁊ obūbrauit eos ⁊ timuerũt intrãtibꝰ ill' i nubẽ. Et vox fcã ē de nube dicẽs. Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ: ip̄m audite. Et dum fieret vox: inuentꝰ eſt ihūs

l ſolus: ⁊ ipſi tacuerunt ⁊ nemini dixerũt in illis diebuſ quicq̃ ex his que viderant

a Factū eſt aūt in ſequẽti die deſcendentibꝰ illis de mõte: occurrit illis turba multa. Et ecce vir de turba exclamauit dicẽs. Mgr̄ obſecro te: reſpice in filiū meum qꝛ vnicus ē mihi. Et ecce ſp̄ūs app̄hendit eum et ſubito clamat: et elidit: et diſſipat eū cū ſpuma: et vix diſcedit dilaniãs eū. Et rogaui diſcipulos tuos vt eijcerẽt illum ⁊ nõ potuerunt

Rñdēs āt ieſus dixit. O generatio infidel̄ ꝛ ꝑuerſa. vſq₃ q̄ ero apd̄ vos ꝛ patiar vos. Adduc huc filiū tuū₃ Et cū accederet: eliſit illu₃ demoniū ꝛ diſſipauit. Et increpauit ieſus ſpm̄ immundū ꝛ ſanauit puerū: et reddidit illū patri ei⁹. Stupebant aūt oēs in magnitudine dei. Omibuſq₃ mirantib⁹ i oībus q̄ faciebat: dixit ad
b diſcipulos ſuos. Ponite vos in cordib⁹ veſtris ſer-
c mones iſtos. Fili⁹ eñ hominis futurū eſt vt tradat̄ in man⁹ hoim. At illi ignorabāt vbū iſtud. ꝛ arat velatū añ eos vt nō ſentirēt illud ꝛ timebāt eū interroga
d re de h̄ vbo. Intrauit āt cogitatio i eos q̄s eoꝝ maioꝛ eſſet. At ieſus vidēs cogitatōes cordis illoꝝ apprehēdit puerū ꝛ ſtatuit illū ſecus ſe. et ait illis. Quicunq₃ ſuſcepit pueꝝ iſtū i noīe meo me recipit. Et q̄cunq₃ me recepit recipit eū q̄ me miſit. Nā q̄ mioꝛ ē int̄ oēs
e vos. hic maioꝛ eſt. Rñdēs āt iohēs dixit. Preceptoꝛ vidim⁹ q̄ndam in noīe tuo eijcientē demonia ꝛ ꝓhibuim⁹ eū. q2 nō ſeq̄tur nobiſcū. Et ait ad illos ih̄s. Nolite ꝓhibere. Qui eñ nō ē aduerſum vos. ꝓ vobis ē
f Factū eſt aūt dū cōplerent̄
g dies aſſumptōis ei⁹ et ip̄e
h faciē ſuā firmauit vt iret in
i hierl̄m. Et miſit nūcios añ cōſpectū ſuū. et eūtes itrauert̄ in ciuitatē ſamaritanorū. vt prepararēt illi. Et nō
k
l receperūt eū q2 facies eius erat eūtis in hierl̄m. Cū vidiſſent aūt diſcipl̄i ei⁹ iacobus ꝛ iohannes dixerunt.
m Dñe vis dicimus vt ignis deſcēdat de celo. ꝛ cōſumat illos. Et cōuerſus icrepauit illos dicēs. Neſcit̄
n
o cuius ſpūs eſt̄. Fili⁹ hois nō venit aīas perdē ſed ſaluare. Et abiert̄ in aliud caſtellū. Factū eſt aūt ambu-
p lantib⁹ illis in via. dixit q̄dā ad illū. Sequar te quocūq₃ ieris. Dixit illi ieſus. Vulpes foueas hñt ꝛ volucres celi nidos: fili⁹ autē hois nō h₃ vbi caput ſuū₃ reclinet. Ait aūt ad alterū Sequere me. Ille aūt dixit Domine: ꝑmitte mihi primū ire ꝛ ſepelire p̄rem meum. Dixitq₃ ei ih̄us. Sine vt mortui ſepeliāt mortuoſ ſuos. tu aūt vade ꝛ annun
q cia regnū dī. Et ait alt̄. Sequr te dñe. ſ₃ ꝑmitte mihi p̄mū renūciare hiſ q̄ domi ſt̄
r ait ad illū ih̄s. Nēo mittēs manū ſuā ad aratrū ꝛ aſpiciēs retro apt⁹ ē regno dī.

b Ponite vos in cordi. vr̄is. ſer. iſtos. ſ. ad imitandum.
c Filius eñ ho. fu. eſt vt tra. in ma. ho. ad ſui humiliationē ſm̄ illud Phil̄. ij. ca. Humiliauit ſemetipm̄ ꝯbediēs factus vſq₃ ad mortē ꝛc̄. q. d. Non debetis ꝑ ambitionē inuicē emulari. ſ₃ magis in vobis humiliari. Cetera que in hac ꝑte exponēda ſt̄ patēt ex dictis matthei. xvij.
d Intrauit aūt cogitatio ꝛc̄. ꝛ nō ſolū cogitatio interioꝛ ſ₃ etiā cōtētio exterioꝛ. ſm̄ q̄ h̄r Mar. ix. vbi dicitur. Siq̄dē inter ſe in via diſputauerāt quis eoꝝ maioꝛ eēt qd̄ repmit ſaluatoꝛ vbo ꝛ exemplo pueri poſiti in medio. ꝛ p₃ ſnia ex dict̄ mat. xviij. et Marci. ix.
e Rñdens aūt iohannes. Hic ex incidenti rñdet ſibi facte q̄ōni. ꝛ p₃ ſnia ex dictis Marci. ix.
f Factū eſt autem. Sup̄i⁹ ſaluatoꝛ excitauit diſcipulos ad martyriū₃ vbo. h̄ ſ₃ idē facit facto. Et diuiditur i duas. q2 p̄ facit qd̄ dictū eſt. ſcūdo remouet aliq̄ a ſuis ſequacib⁹ ibi Factū eſt āt. Circa p̄mū dī.
f Fctm̄ eſt aūt dū cōple. dies aſſumptio. ei⁹. i. paſſionis ꝑ quā trāſitur⁹ erat ꝛ aſſumēdus ad gl̄iam patriſ ſm̄ q̄ h̄r. ſ̄. xxiiij. O portuit pati xp̄m et ita intrare in gl̄iam ſuā.
g Et ip̄e firmauit faciē ſuā. i. firmiter diſpoſuit.
h Vt iret in hirl̄m conſtanter ꝛ ꝓmpte ad ſuſtinendū mortē. vt ſuo exēplo diſcipulos aīaret.
i Et miſit nūcios ante conſpectū ſuū. vt aduentus eius nō lateret.
k Vt ꝑparent illi. ſ. hoſpitiū.
l Et nō rece. illū. q2 fa. ei⁹ erat eun. in hirl̄m. ex mō incedendi apparebat vt iter ei⁹ eſſent in hierl̄m ad feſtum paſchale. i q̄ ꝛ xp̄s paſſus eſt. ſamaritanis aūt diſplicebat q̄ aliqui irent in ſolēnitatibus hieruſalem cauſa oratōnis quia dicebant q̄ locus orationis erat apud eos in mōte garizim. vt habetur Joh. iiij. Itē q2 ex veſtimentis xp̄i ꝛ diſcipl̄oꝝ eius cognouert̄ ſamaritani q̄ erāt iudei. q2 iudei erāt diſtincti ab alijs gētilib⁹ in veſtib⁹. vt h̄r Nūe. xv. iudei aūt erāt ſamaritanis odioſi eo q̄ cōtemnebant eos nolentes comedere ꝛ bibere cū eis. ſm̄ q̄ h̄r Joh. iiij. Nō eñ coutūt̄ iudei ſamaritanis.
m Dñe vis dici. vt ignis deſcēdat de ce. ꝛc̄. ꝓpt̄ maliciā ſuā ſm̄ Amb. h̄ bono zelo dixerunt l₃ indiſcrete. ꝛ allegauerūt ſil̄e de helya. vñ ſeq̄t̄. Sic helyas fec̄. vt h̄r. iiij. Reg. j. Beda vo dic̄. q̄ h̄ dixerāt impatientes. ſicut adhuc carnales volētes vīdicari. ꝛ iō reꝑhendunt̄ a xp̄o de indiſcretōe ſm̄ amb. ꝛ de ipatientia ſ₃ Bedā. cū ſbdit̄.
n Neſcitis c⁹ ſpūs eſtis. q2 in noſtro teſtamēto q̄d eſt lex amoris nō timoris ſic̄ vet⁹ teſtam̄ ꝓducendū ē ſuauit̄ ꝛ benigne. vñ ſbdit̄.
o Fili⁹ hois nō ve. aīas ꝑde. ſtatim in inferendo penā mortis ſicut vos vult̄ ꝛ in h̄ dat̄ exēplu₃ prelatis vt nō ſtatī₃ cū ipetu ꝑctā puniāt ſ₃ magis tp̄s et locū expectēt.
p Factū eſt autē₃. Poſtq̄ xp̄s incitauit diſcipulos ad ſequendū ip̄m etiā vſq₃ ad martiriū. Hic ꝯñr remouet aliquā a volentib⁹ ſeq̄ ip̄m p̄mū ē cupiditas t̄renoꝝ: cu₃ dī. Vulpes foueas hñt ꝛc̄. ſecundū eſt carnalitaſ ꝓpinquoꝝ: cum dī. Sine vt moꝛ. ſepeliant moꝛ. ſuos. ꝛ p₃ ſnia iſtoꝝ duoꝛu₃ ex dictis Mat. viij. Terciu₃ eſt inutilis dilatio que notatur cū dī.
q Et ait alter. Sequar te dñe. ſ₃ p̄mū ꝑmit. mi. renūci. his q̄ domi ſt̄. ſic faciūt q̄ inutilit̄ ingreſſum religionis vel executōe₃ melioris vite differūt. ꝛ h̄ remouet̄ exēplo cōuenienti cū ſubdit̄.
r Nēo mit. ma. ſuam ad ara. ꝛ aſpi. retro ꝛc̄. Aratoꝛ. ei retro reſpiciēs fac̄ ſulcū tortuoſu₃ aut inutilem. ſic accipiēs melioris vite ſtatu₃ ꝛ hñs affectū redeūdi ad priſtinū ſtatū: ꝛ p̄dicatoꝛ vbi diuini retardās op⁹ p̄dicatōis ꝓ amicis carnalib⁹ vl̄ terrenis negocijs iept⁹ ē regno dei adipiſcendo vel poſſidendo.
In ca. ix. vbi dicit̄ i poſtil. Sic̄ ꝛ in ſcala Jacob angeli deſcēdebāt ꝛ aſcendebant.

Additio.

Quod idducit d̄ ſcala iacob nō fac̄ ad ꝓpoſitū ſuum Nā ibi ꝑ oppoſitū legit̄. ſ. q̄ āgl̄i aſcēdebāt ꝛ deſcēdebāt ꝑ eā. ſ₃ quā ꝯſideratō₃ p̄dicatoꝛ p⁹ d₃ orare. ꝛ ſic i deū aſcēdē q̄ ꝑ p̄dicatō₃ ad ꝓximū deſcēdat. ꝛ h̄ ē modus rōnabilioꝛ. Nā orō poti⁹ reſpic̄ futuꝝ q̄ p̄teitū iux̄ illud mat. vij. c. Petite ꝛ accipiet̄ qd̄ ꝯſonat vl̄is eccle ꝯſuetudini ſ₃ quā p̄dicatores vbi diuī ꝛ ēt auditores p⁹ orāt. vñ nō ē nccāriū q̄ h̄ viſio ſcale iacob applicet̄ diſtinctōi poſtill ſ₃ poti⁹ adplicanda ē p̄dicatōis ꝓceſſui debita.

Replica. In ca. ix. vbi poſtil. facit aggreſſum ꝛ diuiſionē huius capl̄i dicēs. Chriſtus p̄mū mittit apl̄os ad p̄dicandu₃. ſcd̄o docet eos ad orandū. vt p̄dicatoꝛ verbi dei p̄mo per predicatōem deſcendat ad ꝓximū. ſcd̄o ꝑ orōnem aſcēdat ad deū ſicut in ſcala iacob vidit angelos deſcendētes ꝛ aſcēdētes ꝛc̄. Iſtud exemplū Burgen. egre ferens dic̄ ſcribi ꝑ oppoſitū Geñ. xxviij. S₃ vide ibi corre

ctū ⁊ etiā dicit ordinē illū eē rōnabilē ꝙ ꝑdicator primū
aſcendat ꝑ orōnē ꝙ̄ deſcendat ꝑ ꝑdicatōez. Sed nō vide
tur ꝯueniens talis ordo. nam ꝗ̄ ꝯſtituit̄ ꝑdicator dꝫ ꝑmuꝫ
exercere officiū ad qḋ inſtitutus eſt. ⁊ ſic ꝑ alijs ꝓficere iu
xta materiā inſtitutōnis ⁊ pōſt ad deū inſtituentez cōuerti
in orōne. ⁊ q2 fac̄ iu
xta inſtitutōez ſuū
debitū orare dꝫ poſt
vt ſortiat̄ effectum.
Quilibet em̄ nō ſo-
lum ꝑdicator prius
dꝫ ſe exercere in cā-
po actōnis ꝙ̄ ad cō
templatōez accedat
niſi em̄ priꝰ cum lya
ꝯtraxerit ad amplex-
xus rachelis ꝑueni
re nō meret̄: cui nō
obſtat vſus eccleſie
ꝗ ꝑdicatōni ꝑmittit
orōnem: nam talis
orō eſt petitio ſuffra
gij illa aūt ꝗ eſt por
tio ꝯtemplationis ē
ſurſum actio deſide
rij: ſic ꝑdicatōni pre
mittit̄ ſtudiū vt rep
mat̄ pſumptio: ſic ⁊
oratio ꝓ adiutorio.
ꝗ ad ꝯtemplationez
nō ꝑtinet ꝗ eſt aſce-
ſus ſcale ⁊c̄. Contē-
platio em̄ orat ꝓ g̃-
tia ſurſum actōnis.
ſꝫ actio orat ꝓ remo-
tione impedimenti
⁊ fruſtratōnis ꝯtem
platio in ſolo deo ꝗ
etatur: actio ꝓ ſe et
alijs ſollicitatur.

a b Poſt hec aūt de- C. x.
ſignauit dñs ⁊ alios:
c ſeptuagitaduos ⁊ mi
e ſit illos binos an̄ faciē ſuā
g in oēm ciuitatē ⁊ locū quo
erat ipſe venturꝰ. Et dice-
f bat illis. Meſſis quidem
h i multa operarij aūt pauci. Ro
gate g̃ dñm meſſis vt mit-
tat operarios i meſſez ſuam:
k Ite ecce ego mitto vos ſic
agnos inter lupos. Noli-
te portare ſacculuꝫ neqꝫ pe
l ram neqꝫ calciamēta: ⁊ ne-
minē ꝑ viā ſalutaueritꝪ. in
q̄mcūqꝫ domū intraueritiſ
primuꝫ dicite pax huic do-
mui: ⁊ ſi ibi fuerit filiꝰ pacꝪ
reqeſcet ſup illum pax vr̄a:
ſin aūt ad vos reuertet̄. In
m eadē aūt domo manete edē
tes ⁊ bibētes ꝗ apō illos
ſūt. Dignꝰ ē ei operariꝰ mer-
cede ſua. Nolite trāſire de
domo in domū. Et in quā-
cūqꝫ ciuitatē intraueritꝪ et
ſuſceperint vos: māducate ꝗ
n apponunt̄ vob: ⁊ curate in
firmos ꝗ i illa ſūt: et dicite
illis. appropinq̄bit in vos
regnū dei. In quācūqꝫ aūt
ciuitatē intraueritꝪ ⁊ nō ac-
ceperint vos: exeūtes in pla
teas eiꝰ dicite. Etiā pulue-
rē ꝗ adheſit nob de ciuita-
te vr̄a extergimꝰ i voſ. Tn̄
ħ ſcitote: q2 appropinq̄bit
regnū dei. Dico vobis q̄a
ſodomis i die illa remiſſiꝰ
o erit: ꝙ̄ illi ciuitati. Ve tibi
corozaim: ve tibi bethſai-
da q2 ſi in tyro ⁊ ſydone fa-
cte fuiſſent ꝟtutes ꝗ facte
ſūt in vob olim i cilicio ⁊ ci
nere ſedentes peniterent.
Verumtn̄ tyro ⁊ ſydoni re-
miſſiꝰ erit i iudicio ꝙ̄ vob.
Et tu capharnaū vſqꝫ ad
celū exaltata: vſqꝫ ad infer
p nū demergeris. Qui vos
audit me audit: ⁊ ꝗ vos ſp-
nit me ſpnit. Qui autez me
ſpernit: ſpernit eū qui miſit
q me. Reuerſi ſūt aūt ſeptua-
r gintaduo cū gaudio dicen
s tes. Dñe etiā demonia ſꝫ-
t ijciunt̄ nob in noīe tuo. Et
ait illis. Videbā ſathanā

Caplm. x.
Poſt hec aūt
deſignauit.
Poſtꝙ de-
ſcripta eſt publica-
tio doctrine xp̄i ꝑ ꝑdicatōez aplo2. hic pōſt deſcribit̄ eiuſ-
dem publicatio ꝑ ꝑdicatōez. lxxij. diſcipulo2. Circa qḋ p̄
deſcribit̄ eo2 electio. ſcḋo ad ꝑdicandū miſſio: ibi. Ite ec-
ce ego mitto vos. tercio eo2 reuerſio: ibi. Reuerſi ſūt aūt
circa primū dr̄. a Poſt hec aūt. i. poſt miſſionē aplo2
ad ꝑdicandum. b Deſignauit dñs ibi. i. ſignanter ele
git: vel dr̄ deſignauit. q2 q̄s ab eterno ꝑdeſtinauit ad hoc
opus tpaliter ad ħ iſtituit ⁊ applicauit. c lxxij. in ſig-
num ꝙ poſt xp̄i reſurrectōez. ⁊ aſcenſionē in celū ꝑdicatu
ri erant fidē xp̄i gentibꝰ ſeptuagintaduar linguarum.
d Et miſit illos binos. tū ꝓpter mutuā cōſolatōez. et ꝓ-
pter mutuā conſeruatōez: vt vnꝰ eēt cuſtos caſtitatꝪ alterꝰ
⁊ alio2 bono2. tum ꝓpter cōfirmatōez veritatꝪ ꝑdicande
ab ipſis vt i ore duo2 teſtiū ſtaret ꝟbū. tū in ſignū charita
tis ꝗ dꝫ eē in ꝑdicatore. ſm̄ ꝙ exponit beatꝰ Greg. dicēs.
Binos g̃ diſcipulos in ꝑdicatōez mittit. vt ꝑ ħ nob tacitꝰ
innuat ꝙ ꝗ erga alterū charitatē nō hꝫ. ꝑdicatōnis officiū
nullatenꝰ ſuſcipe dꝫ. e Ante faciē ſuā. vt aduentꝰ xp̄i nō
lateret. f In oēm ciuitatē ⁊ locū. q2 indifferenter xp̄s
⁊ aplī ꝑdicabāt in ciuitatibꝰ ⁊ locis magnis et paruis.
g Meſſis quidē multa. q2 multitudo gentiū ad ſuſcipiē
dum verbū xp̄i ꝑ ꝑdicatōez aplo2 erat pata: vt dicit apl's
ad Ro. xj. ca. ⁊ pꝫ p effectum in actibꝰ aplo2. h Operarij
aut pauci. q2 apl̄i ⁊ xp̄i diſcipuli erāt pauci reſpectu tante
mltitudinis ꝯuertēde. Et adhuc ē ita ſm̄ ꝙ exponit Gre-
go2ꝰ q2 lꝫ in eccl̄ia ſint multi curati ⁊ eccle miſtri. tn̄ pauci
inueniunt̄ apti ad ꝑdicandū rōne vite ſctē ⁊ ſane doctrine
Vn̄ dicit Greg. ſup locū iſtū. Ecce mūdꝰ ſacerdotibꝰ ple-
nus eſt. ⁊ tn̄ i meſſe dei rarꝰ valde inuenit̄ operariꝰ. q2 officiū
quidē ſacerdotale ſuſcipimꝰ: ſꝫ opꝰ officij nō implemus.
i Rogate g̃ dñm meſſis ⁊c̄. q2 nullꝰ fit aptꝰ ad ꝑdicatōez
verbi diuini niſi per
grāz dei. ⁊ niſi ab eo
miſſus mediate vel
imediate. k Ite
ecce ego mitto vos.
Hic pōſt deſcribit̄
diſcipulo2 miſſio ad
ꝑdicandū. ⁊ pꝫ lr̄a
ex dictꝪ Math. x. c.
vbi ea ꝗ ħ ponūtur
poſita ſunt lꝫ nō eo-
dem ordine exceptꝪ
ꝗ ſequūt̄. l Ne
minē ꝑ viā ſalutaue
ritis. i. ſaluū dixeritꝪ
in hac vita. in ꝗ qui-
libet eſt incertꝰ de ſa
lute futura. niſi ſup
ħ certificatꝰ fuerit re
uelatōne diuīa. Sed
q2 ħ expoſitio licet
cōis ſit. tn̄ videt̄ ſpū
alis ſeu myſtica. iḋo
aliter pōt exponi ma
gis ad lr̄am dicēdo
ꝙ in ħ oñdit̄ quāta
diligētia ⁊ feſtinatō
ne ꝑdicator vbi di-
uini debeat officiuꝫ
ſibi iniūctū exercere
q2 ꝑ ħ intelligit̄. ꝙ nō
debeat ab officio ſi-
bi iniūcto retardari
ꝓpt̄ familiaritatem
cū aliꝗ. ⁊ tali mō lo-
q̄ndi vſus ē heliſeꝰ
mittēs feſtinant̄ fa-
mulū ſuū ad ſuſcita
tionez pueri defun-
cti: vt hr̄. iiij. Regū.
iiij. ca. Accinge lūbos tuos ⁊c̄. et ſbdit̄. Si occurrerit tibi
hō nō ſalutes eū. ⁊ ſi ſalutauerit te q̄ſpiā nō r̄ndeas ei. ꝑ ħ
em̄ intendebat excludē ꝟba cū alijs retardātia eū ab itinē
m Edentes ⁊ bibētes ꝗ apō illos ſunt. nihil interrogan-
tes ꝓpt̄ ꝯſciam: ſic ⁊ paulꝰ poſtea docuit. j. Co2. x. n Et
cu. infir. q2 ſimplicibꝰ hoibꝰ ⁊ illr̄atꝪ q̄les erāt diſcipuli xp̄i
ꝓmittentibꝰ regnū dei nō crederet̄ niſi hr̄ent ptātem mi-
racula faciēdi ad ꝯfirmatōez ſue doctrine. o De ti. co.
ſnīa huiꝰ ptis pꝫ ex dictꝪ Math. xj. p Qui vos au. me
audit. ħ addit ſaluator i fine ad oñdendū ꝙ doctrina diſci
pulo2 eiꝰ ē deuote ⁊ reuerēter audiēda. ſaltē ꝓpt̄ reuerētiā
dei cuiꝰ ꝑncipalr̄ ē doctrina ħ. q Re. ſūt aūt. Hic pōſt de-
ſcribit̄. lxxij. diſcipulo2 reuerſio. ⁊ diuidit̄ in ptem ꝑncipa
lem ⁊ incidentalē: ꝗ incipit ibi. Et ecce quidē legiſperitus
Circa primā ptem oñdit̄ benignitas xp̄i erga diſcip'os re
uerſos in duobꝰ: vicꝫ eos benigne corripiēdo. ſcḋo ꝺ illo2
illuminatōne deo pr̄i grās agēdo: ibi. In ipa hora. Circa
primū dr̄. q Re. ſunt aūt. lxxij. miſterio ſue legatōnis
ꝯpleto. r Cum gaudio. tum de ſua ꝑdicatōne ꝑ quam
ppl'm edificauerāt. tum de miraculo2 opatōne. q2 demo-
nes eiecerāt. vn̄ ſbdit̄ dicēs. s Dñe etiā de. ſbijciuntur
nob. Verūtn̄ q2 ex ħ nīmis gl̄iabant̄ tanꝙ adhuc ifirmi ⁊
impfecti. iō ħ gl̄ia repmit̄ cū ſbdit̄. t Et ait illꝪ vide. ſa-
thanā ſic fulgur ꝺ celo cadētē. Fulgur eī cadit celerit̄. ma
nifeſte ⁊ cū fetore ⁊ iflamatōe. ſic demōes ꝺ celo ēpireo ce
ciderūt i inſtāti. ⁊ vidētibꝰ ſctis āglis ⁊ cum fetore pctī ꝓpꝪ

m v

⁊ ad inflamandū homines ꝑ tentatōez parati. ⁊ cauſa hu-
ius ruine fuit celatio ſiue ſuperbia de ſua excellentia. q. d.
ſaluator diſcipulis cauere diligenter debitis: ne ex elatiōe
de ꝑtātate vobis cōceſſa ſuꝑ demones nimis eleuamini. ⁊
ſic corruatis. v ¶ Ecce dedi vo. pote. cal. ſuꝑ ſerpentes ⁊c.
⁊ ſic in aduentu xp̄i
videt̄ impletū illud
Eſaie. xj. qd̄ dr̄ d̄ ſer
pentibus. Nō noce
bunt ⁊ nō occident
in vniuerſo mōte ſā
cto meo. q̄a repleta
eſt terra ſcia dn̄i. vi-
delicet ꝑ predicatio
nē xp̄i et diſcipuloꝝ
eius. x ¶ Verūtn̄
in h̄ nolite gaudere.
qꝛ ſig̃ facere in h̄ mū
do aliq̄n conceſſum
eſt etiā malis homi
nibus vt h̄r Math.
vij. nō ꝓpter ipſos.
ſ3 ad confirmatōem
fidei xp̄i p̄dicate ꝑ
ip̄os. y ¶ Gaude-
te aūt qꝛ noīa veſtra
ſcripta ſunt in celis.
id eſt in libro vite in
quo aliquoꝝ nomi-
na dicunt̄ ſcribi du-
pliciter. vno mō ſm̄
p̄ñtem iuſticiā3. alio
mō ſm̄ eternā3 p̄de
ſtinatiōem ⁊ vtroq3
mō noīa eoꝝ erant
ſcripta in celis quia
erant p̄deſtinati ex-
cepto iuda ꝓditore
⁊ cū h̄ habebāt grā3
d̄i qua illa gloriatio
quā habuerīt de eie-
ctione demonu3 vt
p̄dictum eſt: nō fuit
mortale pctm̄. ſeq̄t.
z ¶ In ipſa hora ⁊c.
et pat3 ſnīa ex dictis
Matth. xj. vſq3 ibi.
a ¶ Beati oculi ⁊c. ⁊
ſilr̄ patet ſnīa huius
ꝑtis ex dictis matt.
xiij. b ¶ Ecce qui-
dā legiſperit⁹. Hec
eſt ꝑs incidētalis in
q̄ pōitur duplex in-
cidens. Primu3 eſt
xp̄i reſpōſio ad legī
doctorē. Scd̄m eſt
excuſatio marie er-
ga ſororē ibi. Factū
eſt aūt. Prime ꝑtis ſnīa patet ex dictis Math. xxij. ⁊ mar
ci. xij. vſq3 ibi. c ¶ Ille aūt volēs iuſtificare ſeip̄m. quod
exponitur duplicit̄. Vno mō q2 vellet ſe iuſtificare ſm̄ ap
parentiā. Alio mō ſm̄ veritatē q̄rēs a xp̄o intellectū p̄-
cepti huius. vt ope adimpleret. Et cauſa hui⁹ duplicis ex
poſitionis eſt. qꝛ ſicut dictu3 fuit Mat. xxij. iſte videtur p̄
veniſſe ad xp̄m mala intentōe. ⁊ ſm̄ h̄ ꝓcedit p̄ma expoſi
tio. ſ3 poſtea xp̄i verbis cōpunctus fuit. et iō dixit ei xp̄us
Nō longe es a regno dei Marci. xij. ⁊ ſm̄ h̄ ꝓcedit ſecun
da expoſitio. qꝛ nō apparet clare ex textu vtrū queſtione3
de proximo fecerit ante cōpunctiōem vel poſt. d ¶ Ho-
mo quidā deſcendebat de hirl̄m in hiericho ſm̄ aliquos

ſicut fulgur de celo cadētē
v Ecce dedi vobis ꝑtātē cal
candi ſupra ſerpētes ⁊ ſcor
piones. ⁊ ſupra oē3 v̄tutē
inimici. ⁊ nihil vobis noce
x bit. Verūtn̄ i h̄ nolite gau-
dere qꝛ ſpūs vobis ſubijci
y unt̄. Gaudete āt q2 noīa ve
z ſtra ſcripta ſunt in celis In
illa hora exultauit i ſpūſan
cto ⁊ dixit. Confitebor tibi
dn̄e pr̄ celi ⁊ terre qꝛ abſcō
diſti hec a ſapientib⁹ ⁊ pru
dētib⁹ ⁊ reuelaſti ea ꝑuul̄.
Etiā pr̄ qm̄ ſic placuit ante
te. Oia mihi tradita ſunt a
prē meo Et nemo ſcit quis
ſit fili⁹ niſi pr̄: ⁊ q̄s ſit pr̄ ni
ſi fili⁹. ⁊ cui voluerit filius
reuelare. Et ꝯuerſus ad di
a ſcipulos ſuos dixit Beati
oculi q̄ vidēt q̄ vos videt̄.
Dico eñ vobis q2 multi ꝓ
phete et reges voluerūt vi
b dere q̄ vos videtis. et non
viderunt. et audire que au-
c ditis. et nō audierūt. Et ec
ce quidā legiſꝑit⁹ ſurrexit
tētans illū ⁊ dicens. Mgr̄
q̄d faciendo vitā eternam
poſſidebo. At ille dixit ad
eū. In lege q̄d ſcriptum eſt
Quō legis. Ille rñdēs di
xit. Diliges dn̄m tuū ex to
to corde tuo et ex tota ani-
ma tua et ex oīb⁹ virib⁹ tu-
is et ex omni mēte tua et ꝓ
ximū tuū ſicut te ip̄m. Di-
xitq3 illi. Recte reſpōdiſti
c Hoc fac et viues. Ille aūt
volēs iuſtificare ſeip̄m di-

xit ad ih̄m. Et q̄s eſt meus
ꝓximus. Suſcipiens autē
d ieſus dixit. Hō quidā de-
ſcēdebat a hierl̄m in hieri-
cho ⁊ incidit in latrones q̄
etiā deſpoliauerīt eū ⁊ pla-
gis īpoſitis abierīt ſemiui-
uo relicto. Accidit autē vt
ſacerdos q̄da3 deſcēdēt ea
dē via ⁊ viſo illo preteriuit
Silr̄ ⁊ leuita. cū eſſet ſecus
locū ⁊ videret eū ꝑtranſijt
Samaritan⁹ aūt q̄dam iter
faciens venit ſec⁹ eū et vi-
dens eū mīa mot⁹ ē. Et ap
e propians alligauit vulne-
ra ei⁹: infundens oleū ⁊ vi
nū ⁊ īponēs illū in iumen-
f tū ſuū duxit in ſtabulū ⁊ cu
g rā ei⁹ egit. Et altera die ꝓ-
h i tulit duos denarios et de-
dit ſtabulario et ait. Cura3
illi⁹ habe ⁊ qd̄cūq3 ſuꝑero
gauerī ego cū rediero red-
dā tibi. Quis hoꝝ triū vr̄
tibi ꝓximus fuiſſe illi q̄ in-
cidit in latrones At ille di
xit. Qui fecit miam in illu3
k Et ait illi ih̄us. Vade ⁊ tu
l fac ſilr̄. Factū ē āt dū irent
m ⁊ ip̄e ītrauit in qd̄dā caſtel
n lū ⁊ mlier q̄dā martha noīe
excepit illū in domū ſuā: ⁊
huic erat ſoror noīe maria.
o Que etiam ſedens ſec⁹ pe
p des domi audiebat v̄bu3
illius. Martha aūt ſatage
q bat circa frequens miniſte
r riu3. Que ſtetit et ait. Do
mine nō ē tibi cure qꝛ ſoror
me relinq̄t me ſolā miſtra-

eſt hec ꝑabola. ſm̄ alios eſt res geſta qꝛ inter hierl̄m ⁊ hie-
richo erat quedā ſolitudo vbi freq̄nter hoīes tranſeuntes
ſpoliabant̄ a latronib⁹ ⁊ occidebant̄: in qua ſolicitudine
capt⁹ fuit ſedechias fugiēs ab exercitu nabuch. vt h̄r hie-
re. vlt. Moralit̄ tn̄ exponit̄ de pctōre deſcendēte a ſtatu iu
ſticie in pctm̄ morta
le qui ſpoliatur a de
monib⁹ bonis grē
⁊ vulnerat̄ in bonis
nature ⁊ relinq̄t ſe-
miuiuus qꝛ tollitur
ab eo vita grē rema
nente vita nāe: cui
xp̄s approq̄nquās
in ſua benedicta in-
carnatōe. e ¶ Alli-
gauit vulne. eius in
fun. oleū. miſericor-
die cū vino iuſticie.
f ¶ Duxit i ſtabulū
id eſt in domū eccle
ſie vbi ſimplices re
ficiunt̄. g ¶ Et alte-
ra die. i. poſt reſurre
ctōem ſuā. i ¶ De
dit ſtabulario. i. cui-
libet apl̄o. h ¶ Du
os denarios. i. intel
ligentiā noui ⁊ vete
ris teſtamēti. qꝛ ape
ruit illis ſenſum vt
intelligerent ſcriptu
ras. vt h̄r. j. xxiiij. c.
Et eis curā peniten
tiū cōmēdauit: pro-
mittens ꝓ ſalario vi
tā eternā. k ¶ Va-
de ⁊ tu fac ſilr̄. ex rñ
ſione cōcludens qꝛ
ꝓpinquitas generī
nō facit proximum
ſ3 opus mie impen-
ſum. l ¶ Factu3 ē
aūt. Hic ponit̄ ſecū
dū incidens. qd̄ eſt
excuſatio marie er-
ga ſororē ſuā: vbi p̄-
mittitur locus cum
dicitur
m ¶ Et ipſe intrauit
in quoddā caſtellu3
.ſ. bethaniā.
n ¶ Et mlier queda3
noīe martha exce. il
lum in do. ſuā. ad il-
lam eñ domū xp̄us
frequenter diuerte-
bat: et ſecure: tum ꝓ
pter deuotione3 ibi
habitantiū: tū qꝛ plura beneficia eis contulerat: quia ip̄a3
martham a ꝓfluuio ſanguinis ſanauerat: ſm̄ Ambro. et
mariam a ſepte3 demonibus liberauerat: ſm̄ illos docto-
res qui dicunt illam fuiſſe ſororem lazari: ſicut ſupra di-
ctum eſt. vij. cap̄. o ¶ Que etiam ſedens ſecus pe-
des ⁊c. intēta operibus vite contemplatiue.
p ¶ Martha aute3 ſatage. circa fre. mini. occupata in ope-
ribus vite actiue. q ¶ Que ſtetit. quia feſſa labore mini
ſterij diſcurrendo per domum: vt chriſtus et eius diſcipu
li eſſent conuenienter recepti et refecti. r ¶ Et ait: domie
non eſt tibi cure ⁊c. conquerens de ocioſitate ſororis ſue:
et de chriſti negligentia hoc permittentis.

re. Dic ergo illi vt me adiu
s uet. Et rñdens dixit illi do
t min⁹ Martha martha ſol-
licita es: ⁊ turbaris erga plu
v rima. Porro vnū ē neceſſa
x riū. Maria optimā ptē ele
y git q̄ nō auferet ab ea.

Caplm.xj.

a Et factū ē cū eſſet in q̄-
dam loco orās: vt ceſ
ſauit: dixit vnus ex diſci-
pulis ei⁹ ad eū. Dñe doce
nos orare: ſicut docuit io-
hānes diſcipulos ſuos: et
c ait illis Cū oratis dicite Pr̄
ſanctificet nomē tuū: adue
niat regnū tuū: panē nr̄m q̄
tidianū da nob hodie: ⁊ di
mitte nob pctā nr̄a: ſiqdez
⁊ nos dimittimus debenti
nobis: et ne nos inducas i
d tentatōnem. Et ait ad illoſ
quis veſtrum hēbit amicū
et ibit ad illum media no-
cte et dicet illi amice como
da mihi tres panes: quoni
am amicus me⁹ venit d̄ via
ad me: ⁊ nō habeo qd̄ po-
na an̄ illuz: ⁊ ille deint⁹ rñ-
dens: dicat: noli mihi mo-
leſt⁹ eē: iaz oſtiū clauſuz eſt
⁊ pueri mei mecū ſunt i cu-
bili: nō poſſuz ſurgē ⁊ dare
tibi. Et ille ſi pſeuerauerit
pulſans: dico vob: et ſi nō
dabit illi ſurgēs: eo ꝙ ami
cus ei⁹ ſit pp improbitatez
tñ ei⁹ ſurget: ⁊ dabit illi q̊t
q̊t hz neceſſarios. Et dico
e f ego vobis Petite ⁊ dabit
vob: q̄rite ⁊ inuenietis: pul-
ſate ⁊ apiet vob. Ois ei q̊
petit accipit: ⁊ q̊ querit in-
ueīt: ⁊ pulſanti apiet. quis
aūt ex vobis prēz petit pa-
nē: nunq̊d lapidē dabit illi
Aut piſcem nunq̊d p piſce
ſpētē dabit illi. aut ſi petie
rit ouū: nūq̊d porriget ſibi
ſcorpionē. Si ergo vos cū

s Et rñdēs dixit illi dñs. excuſando mariā. Inuenit aūt maria accuſata tripliciter. ſ. a phariſeo de pſumptōne ſeu temeritate: eo ꝙ xp̄m tetigit recumbentē vt dictū eſt ſupra vij. ca. ⁊ h̄ ſm illos qui dicūt illā fuiſſe ſororē lazari ⁊ marthe. Item a iuda de pdigalitate: eo ꝙ pcioſum vnguentū effudit: ⁊ pedes ihū vnxit: vt h̄r Io. xij. tercio a ſorore d̄ ocioſitate: vt hic habet ⁊ vbiq3 maria tacuit ⁊ xp̄c eam excuſauit oñdens phariſeo ꝙ factū marie nō erat pſumptōis ſ3 deuotionis. Item oñdēs iude ⁊ alijs diſcipulis ꝙ illa effuſio vnguēti nō erat pdigalitatis ſ3 pietatis. Itē q2 oñdit ſorori ꝙ ſeſſio marie non erat ocioſa: ſed melioribus actib⁹ applicata: idō ſequit. t Martha martha ſoll. ⁊c. q2 opa actiue vite ſolicitudinez ⁊ diſtractionē mentis inducunt: ⁊ frequent per turbatōez ingerunt v Porro vnū ē neceſſariū. ſ. ipſe deus q̊ eſt vn⁹ ⁊ p omibuſ querend⁹: vel vnuz. i. vnitas mentis ad deū: ⁊ iſtud reſpicit vitā ɔtemplatiuam p quā mēs adheret deo: q̊ ē ſimplr̄ vn⁹ ſm ꝙ dicit aplus. j. Cor. vj. Qui adheret deo vn⁹ eſt ſpūs. ſic ecōuerſo p vitā actiuā intendēdo creaturis q̄ multe ſunt anima diuiditur. x Maria op. p. elegit. q. d. nō tu malā: ſ3 illa meliorē. Diſtinguit em̄ duplex actio a doctorib⁹. Vna q̄ exiſtit in exercitio virtutū moraliū ⁊ iſta diſponit ad ɔtemplatōnem: ſm ꝙ dicit b. Greg. vj. moral. Qui cōtemplatōnis arcem tenere deſiderāt neceſſe eſt vt pri⁹ in campo actōnis ſe pbent. Cui⁹ rō eſt: q2 ſm phm. vij. phy. Sedendo ⁊ q̄eſcendo fit aīa ſciens ⁊ prudēs: ſedatis em̄ paſſionib⁹ ⁊ tumultibus paſſionū p exercitiū virtutū moraliū: diſponit aīa vt libere poſſit eleuari in ɔtemplatiōez veritatis. Ex q̊ pz ꝙ talis actus ordinat ad cōtemplatōez ſic ad finē. Finis autem melior ē his q̄ ſunt ad finē: ⁊ idō de tali actione concedūt oms: ꝙ cōtemplatio ē melior. Alia aūt ē actio q̄ ſequitur cōtemplatōez pcedens ex plenitudine cōtemplatiōis ſic eſt docere: ⁊ in regimine aīar laborare: ⁊ hmōi: de tali actōne dicūt aliq̄ ꝙ ē melior ipa ɔtemptatōe. ⁊ de iſta actione nō loquit hic xp̄c vt pz intuenti. Alij v̄o dicūt ꝙ etiaz iſta actōne cōtemplatio melior ē: q2 illud qd̄ ſimplr̄ peligit videt eſſe meli⁹ abſolute q̄ iſtud qd̄ peligit tm̄ in caſu. ſic phari meli⁹ eſt ſimplr̄ q̄ ditari: licet ditari ſit magis eligibile in caſu magne pauptatis. ɔtemplatō aūt eſt p ſe eligenda: cura aūt ⁊ regimē aīar ad qd̄ ſpectat pplm docere ⁊ dirigē in ſalutē eſt eligenda vel poti⁹ ſuſcipienda in caſu neceſſitatis fraterne. vn̄ dicit Aug. xix. de ci. dei. Ociū ſctm̄ querit charitas negociū iuſtū ſuſcipit neceſſitas charitatis quā ſarcinā ſi null⁹ imponit intuēde v̄itati vacandū ē. Si aūt imponit ſuſcipiēda ē ppter charitatis neceſſitatem. y Que nō au. ab ea. Opa em̄ vite actiue nō hn̄t locū niſi in pn̄ti vita: ⁊ idō adueniēte fure auferent. Sz ɔtemplatio prime veritatis nō tollit niſi q̄tum ad illō qd̄ eſt impfectōnis: q2 videm⁹ nūc p ſpeculū in enigmate. tūc aūt facie ad faciem: ſm ꝙ habet. j. Cor. xiij.

Caplm. xj.

a Et factū ē. Poſtq̄ xp̄c miſit diſciplos ſuos pdicare. Hic pn̄r docet eos orare. ⁊ p̊ inducit eos ad orationis inſtantiā. ſcd̄o ad fidei cōſtantiā ca. ſe. ⁊ tercio inducit pplos ad pniam: ca. xiij. Circa primū ſciendu3 ꝙ ad orōnez debitā dno requirunt. ſ. affectio pura: ⁊ intentio recta. Prio igit inducit ad primum ſcd̄o ad ſcd̄m: ibi. Nemo lucernā accēdit. Circa primū p̄mittit inſtructio diſcipulor. ſcd̄o cōfutatio emulorū: ibi. Et erat eijciēs d̄monium. Adhuc circa p̄mū p̊ docet modu3 orādi. ſcd̄o orōnem ɔtinuādi: ibi. Et ait ad illos. Circa p̄mū p̄mittit xp̄i orō: q̄a cepit facē et docere: vt d̄r Actu. j. ⁊ idō ei⁹ orōnez p̄mittit cum d̄r. b Cū eſ. in lo. quodā orās. Sciendū tñ ꝙ xp̄c nō orauit inq̄tū de⁹: q2 ſic nō cōpetit ei orare. Orō em̄ ē explicatō ppie volūtatis apud deū vt eaz impleat. Volūtas āt dina p ſeipaz ē effectiua eorū q̄ vult ſm illud pſ. Oia quecūq3 voluit dñs fecit: ſed q2 xp̄c inq̄tum hō habuit volūtatē humanā: q̄ nō p ſeipam efficax ad implēdū ea q̄ vult niſi p virtutē diuinā: idō xp̄o ſm ꝙ hō cōpetebat orare. Orauit igit vt p nob impetraret: ⁊ vt exemplū nob orādi daret: orauit etiā p ſeipſo ad obtinendum qd̄ ſibi deerat. ſ. glīam corpis. Io. xvij. clarifica me tu pr̄. Conſequēter docet diſciplos orare cū d̄r. c Cum oratis dicite pr̄ nr̄ ⁊c. pz ſnia ex dictis Math. vj. Sciendu3 ꝙ lucas h̄ omittit duas petitōes orōnis dñice. ſ. terciā ⁊ ſeptimā: q2 tercia implicite cōtinet in duab⁹ p̄cedentib⁹. Si em̄ glīaz dei pncipaliter q̄rim⁹ ⁊ pticipatōez regni ei⁹ q̄ cōtinent in duabus primis petitōnib⁹ bn̄ voluntatez ei⁹ facim⁹: ⁊ ei⁹ voluntas implet in nob qd̄ cōtinet in tercia petitōe q̄ eſt. Fiat volūtas tua ⁊c. Silr̄ ſeptima q̄ eſt. Sz libera nos a malo. continet in ſexta. Si em̄ in tentatōez nō inducimur ei ſuccūbendo: ſ3 magis p̄tualem⁹ reſiſtēdo: bn̄ liberamur a malo.

d Et ait ad illos. Hic pn̄r inducit ad orōnis cōtinuatōz Primo p exemplū ei⁹ q̄ nō ſolū ab amico impetrat illud qd̄ eſt ſibi nccīū pp amiciciā: ſ3 etiā pp petendi cōtinuationē. Moraliter aūt iſte amicus intelligit ipſe de⁹ a q̊ pueīt nob oīe bonū: tñ aliqn̄ differt dare illud qd̄ dare intendit vt qd̄ eſt nobis neceſſarium impetrem⁹ a deo p orōnis inſtantiā: ⁊ tale eſt qd̄ ptinet ad ſalutē. qn̄ tñ iſta tria concurrūt: vic3 aliq̊s petit pie. i. de ptinētib⁹ ad ſalutē: ⁊ p ſe et pſeuerāter ſeu cōtinue ſp impetrat qd̄ petit a deo: non tñ ſp ſtatim dat: ſ3 aliqn̄ differt, vt cōgruo tpe det. Si aūt aliq̊s petat de imptinentib⁹ ad ſalutē nō ſp exaudit: q2 frequēter ſibi nō expedit exaudiri: ſilr̄ ſi petat de ptinētib⁹ ad ſalutē p alio aliqn̄ nō exaudit pp defectū illi⁹ p quo petit. Itez ſi petat pie ⁊ p ſe: nō tñ pſeuerāter impedit effectus ppter defectum orōnis. idō ſubdit. e Petite. pſeueranter. f Et dabitur vobis. tribus predictis concurrentibus: et patet ſententia ex dictis Mathei. vij.

g ¶ Et erat eijciens. poſita inſtructõe diſcipuloꝝ de ſancta
affectõe in orando: hic ꝯñr deſcribiť confutatio emuloꝝ ꝺ
praua affectõe facta xp̄i peruerſe deprauādo. Et ꝑ̊ deſcri-
biť eoꝝ emulatio. ſcd̃o eoꝝ cõfutatio ibi. Ip̄e aūt vt vidit
Circa primū ſciendū ꝙ aliq̇ malignātes miracl'is xp̄i de
trahebant dupliciť.
Vno mõ attribuen
do virtuti demonis
⁊ hic modus dict⁹ ē
Mat. ix. ⁊. xij. Alio
mõ miracula xp̄i re
putando ꝓua eo ꝙ
erant circa inferiora
vt cõiter: vtpote cir-
ca ſanitates corpoꝝ
⁊ hmõi. Et iō quere
bant ab eo ſigna fie
ri circa corpora cele
ſtia ſic̄ tp̄e ioſue ſol
ſtetit imobil' ad ſpa
cium vnius diei. vt
hr̃ Joſue. x. ⁊ tempe
Ezechie. retroceſſit
ſol decē gradib⁹. vt
hr̃ Eſaie. xxxviij. et
hoc notať cū dr̃. Et
alij tentantes ⁊c̃.
h ¶ Ip̄e aūt vt vidit
Hic ꝯñr deſcribitur
cõfutatio malignan
tium p̄dictoꝝ. ⁊ pri-
mo illoꝝ q̇ opa xp̄i
demoni attribuebāt
ſcd̃o illoꝝ q̇ ſignū ꝺ
celo querebant: ibi.
Turbis aūt cõcurrē
tib⁹. Prima in duaſ
q꞉ ꝑ̊ cõfutanť verbo
xp̄i eoꝝ maliciaȝ ar-
guentis. ſcd̃o verbo
mulieris deuote vir
tuteȝ xp̄i confitent'꞉
ibi. Factū eſt auteȝ.
Snia aūt p̄me ꝑtis
pȝ ex dictis mat. xij.
ca. i ¶ Factū ē aūt
Hic poniť ꝯfutatio
p̄dictoꝝ v̄bo mulie
ris virtutē xp̄i confi
tentis: cū dr̃. Factū
eſt aūt cuȝ h̄ diceret
ſcȝ xp̄s rñdens blaſ
phemijs iudeoꝝ.
k ¶ Extollēs voceȝ.
.i. ex corde ⁊ cõſtan
ter alte ꝓferens lau
dem xp̄i contra vi-
tuperium iudeoꝝ. l ¶ Quedā mulier. iſta a ſanct' docto
ribus dr̃ fuiſſe ſancta marcella famula beate marthe ſoro
ris lazari. m ¶ Beatus ven. q̇ te portauit. mr̃em beatifi-
cat ⁊ laudat ex filio ⁊ non ecõuerſo: q꞉ ab illo ꝓuenit gra-
tia a gloria p̄ncipaliter rõne deitatis: ⁊ inſtrumētaliter rõ
ne hūanitatis: q꞉ hūanitas xp̄i eſt organū coniunctū ip̄i⁹
deitatis. n ¶ At ille dixit. cõmendādo fideȝ ⁊ cõſtantiam
mulieris ⁊ alioꝝ ſimiliū. o ¶ Quinimo. beati q̇ audiūt.
⁊c̃. Iſtud q̇nimo nõ dr̃ aduerſatiue ſ ꝯcomitatiue. q. d. nõ
ſolū illa que me portauit beata eſt ſ etiā q̇ audiūt verbuȝ
dei corde credentes: ⁊ ope adimplentes. Vnde dicit bea-
tus auguſti. lib. de virginitate. Q beata maria felicius cõ
cepit deū mente ꝑ fideȝ q̃ȝ corpe ꝑ carnis aſſumptõem.
p ¶ Turbis aūt. Hic ꝯñr poniť confutatio illoꝝ q̇ ſignū ꝺ
celo querebant: ⁊ patȝ ſnia ex dictis Math. xij. q ¶ Ne-
mo lucernā accendit. q꞉ ſicut dictū eſt in deuota orõne re-
quiriť affectõ ſancta ⁊ intētio recta. Iō poſtq̃ȝ ſaluator do
cuit diſcipulos ꝺ ſancta affectõe. hic ꝯñr inſtruit eos de re
cta intentõe. ⁊ q꞉ recta intentio q̇ dirigit oia ad gl'aȝ dĩ cor-
rūpiť ꝑ hypocriſim
que ordiat oia ad ꝓ
priā laudeȝ: ideo ſal
uator p̄mo diſcipu-
los de recta intētio-
ne inſtruit: ſcd̃o de
hypocriſi emlos ar-
guit ibi. Et cū loq̄re
tur. Circa p̄mū ſciē-
dū ꝙ intentio recta
eſt actus voluntatis
tendētis i finē debi-
tū ꝑ aliq̇d ad finē de
bito mõ ordinatū ſi
cut cū aliq̇s dat ele-
moſynā ꝓpter deuȝ
ꝑ hoc tēdens in ip̄ȝ
deuȝ: ⁊ ideo p̄exigit
actum charitatis in
deū tendēīs: ſicut i
finē ꝓpter queȝ ele-
git illud qd̄ eſt ad fi-
nē. p̄exigit etiā actū
fidei vel cognitõnis
cui⁹ eſt ordiare hoc
in illud. Lucerna āt
hic accipiť ꝓ inten-
tõne recta: vt videbi
tur: ⁊ iō dic̄ ſaluator
q ¶ Nemo accendit
lucernā. i. q꞉ intētio
eſt recta includit lu-
mē fidei ⁊ ardorem
charitatis ad modū
lucerne ardētis.
r ¶ Et in abſcõdito
ponit neq̃ȝ ſub mo-
dio. q꞉ intentõ recta
dirigiť ad ſuꝑna: iō
ſeq̇tur. s ¶ Sȝ ſu-
pra candelabruȝ ⁊c̃.
Sicut em̄ lucerna i
alto poſita illumiat
ea que ſūt in domo
materiali: ſic inten-
tio recta ea q̇ fiunt ⁊
diſponūtur i domo
eccle. ⁊ etiā in domo
conſcie: iō ſubditur.
t ¶ Lucerna corꝑis
tui eſt oculus tuus.
Hec eſt locutio me
taphorica: q꞉ corpus accipiť hic ꝓ cõgerie opationū: ſicut
corp⁹ materiale eſt quedā aggregatio mēbroꝝ diuerſoruȝ
⁊ iō ſic̄ ocul⁹ dirigit mēbra ad opandū. vt pedē ad ambu-
lādū: manū ad ſcribendū: ſic intētio recta ꝓut includit fidē
⁊ charitatē vt p̄dictū ē: dirigit varias opatõnes in finē de-
bitū: iō ſb̄diť. v ¶ Si ocu. tu. fuerit ſimplex. i. intētio tua
recta ſine plica falſe ſimulatõnis. x ¶ Totū corp⁹ tuū. i.
cõgeries opationū tuaꝝ. y ¶ Lucidū erit. i. meritorium
vite eterne: dū tñ opatões ſint bone de genere vel ſaltim i-
differētes: aliť nõ caderēt ſb̄ recta intētõe. z ¶ Si āt neq̃ȝ
fuerit. i. intētio ꝑuerſa. a ¶ Etiā corp⁹ tuū tenebroſuȝ ⁊c̃.
.i. cõgeries opationū mala erit q꞉ opus bonū de gn̄e ma-
lū efficitur ex ꝑuerſa intentione ſic̄ cū aliq̇s dat el'ynā mu-
lieri pauꝑcule intentõne trahēdi ad pctm̄ luxurie: iō ſb̄diť

ſitis mali noſtis bona da-
ta dare filijs vr̃is q̄ntoma
gis pr̃ vr̃ celeſt' de celo da
bit ſp̄m bonū petentib⁹ ſe.
g Et erat eijciēs demoniū ⁊
illud erat mutuȝ ⁊ cū eieciſ
ſet demoniū locut⁹ eſt mu-
tus ⁊ admirate ſunt turbe.
Quidā aūt ex eis dixerunt
In beelzebub principe de
monioꝝ eijcit demõia. Et
alij tētantes: ſignū de celo
h q̄rebāt ab eo. Ip̄e āt vt vi
dit cogitationes eoꝝ dixit
eis. Oē regnū i ſeip̄m di
uiſum deſolabiť: ⁊ domus
ſupra domū cadet. Si aūt
⁊ ſathanas i ſeip̄ȝ diuiſus
eſt: quõ ſtabit regnū ei⁹ q꞉
dicitis i beelzebub me eij-
cere demonia. Si aūt ego
in beelzebub eijcio demo-
nia: filij vr̃i in q̊ eijciūt Iō
ip̄i iudices vr̃i erūt. Por-
ro ſi in digito dei eijcio de
monia ꝓfecto ꝑuenit i vos
regnū dei. Cū fortis arma-
tus cuſtodit atriū ſuū i pa-
ce ſūt ea q̄ poſſidet. Si aūt
fortior eo ſuꝑueniens vice
rit eū vniuerſa arma ei⁹ au
feret in q̇b⁹ ꝯfidebat: ⁊ ſpo
lia ei⁹ diſtribuet. Qui nõ ē
mecū ꝯ̃ me ē ⁊ q̇ nõ colligit
mecū diſꝑgit. Cuȝ imund⁹
ſpūs exierit de homie am-
bulat ꝑ loca inaquoſa: que
rens requiē ⁊ non inueni-
ens dicit. Reuertar in do-
mū meā vñ exiui. Et cū ve
nerit inuenit eā ſcopis mū
datā. Tūc vadit ⁊ aſſumit
ſeptē alios ſpūs ſecū neq̇o
res ſe ⁊ ingreſſi habitāt ibi
Et fiūt nouiſſima hois illi
i us peiora priorib⁹. Factū
. eſt autem cum hec diceret
k l Extollēs vocē quedā mli-
m er de turba dixit illi. Bea-
tus venter q̇ te portauit: ⁊
n vbera q̄ ſuxiſti. At ille di-
o xit. Quinimo bt̄i q̇ audiūt
verbū dei et cuſtodiūt ill'd
p Turbis aūt cõcurrētib⁹ ce
pit dicē. Generatio hec ge
neratio nequā eſt: ſignū q̄-
rit ⁊ ſignuȝ nõ dabiť ei niſi
ſignū ione. Nā ſicut fuit io
nas ſignū niniuitis ita erit
⁊ filius hominis generatõ
ni iſti. Regia auſtri ſurget
in iudicio cū viris generati
onis hui⁹ et condemnabit
illos: q꞉ venit a finib⁹ terre
audire ſapiaȝ ſalomonis.
Et ecce pluſq̃ȝ ſalomõ hic
viri niniuite ſurgēt in iudi-
cio cū generatõe hac ⁊ ꝯdē
nabūt illā: q꞉ pniaȝ egerūt
i p̄dicatõe ione Et ecce pl⁹
q q̃ȝ iona hic Nemo lucernā
r accēdit: ⁊ in abſcõdito po
s nit neq̃ȝ ſub modio ſ ſupra
candelabrum: vt qui ingre
diuntur: lumen videant.
t Lucerna corporis tui ē o-
v culus tuus. Si oculus tu-
x us fuerit ſimplex totuȝ cor
y z pus tuum lucidū erit: ſi āt
a nequā fuerit: etiaȝ corpus

b Vide ergo ⁊c̄.i.diligenter attende ne intentio tua ſit ꝑuerſa:q̄ꝛ ꝑ hoc corrumpent̄ oīa bona. c Si ergo corp⁹ tuū.i.congeries operationū. d Totū lucidū fuerit. tum ex bonitate intētōnis:tū ex bonitate opis de genere. e Erit lucidū totū.q̄ꝛ omīa cedent ad vite eterne meritū. f Et ſic lucer.ful. illu.te.in p̄nti ꝑ gratiā ⁊ in futuro ꝑ gloriā. g Et cum loquerēt. Hic p̄ñr arguit emulos de hypocriſi q̄ eſt corruptiua recte intentiōis Et p̄ ponit̄ xp̄i arguitio:ſcd̄o rephenſorum obſtinatio:ibi. Cū hec ad illos diceret. p̄rima i duas. q̄ꝛ p̄ arguit phariſeos:⁊ ſcd̄o legiſperitos:ibi. Rñdēs aūt Circa p̄rimū dicit̄. h Rogauit illum quidā phariſeus ⁊c̄ vtrū aūt ex deuotione ſeu emulatōe ipſum inuitauerit hic nō dr̄:videt̄ tñ ex fine hui⁹ca.ꝙ maliciōſe eū inuitauerit: vt int̄ epulas aliq̄d calūniabile de v̄bis xp̄i audiretur. i Ihs aūt ingreſſ⁹ recubuit. Sꝫ h̄ videtur eē ꝯ doctrinā ei⁹ q̄ꝛ mittēs diſcipl'os ſuos ad p̄dicanduꝫ dixit. In quācunq̄ꝫ ciuitatē aut caſtellū intraueritis interrogate q̄s in ea dign⁹ ſit et ibi manete: vt h̄r̄ Math.x. Iſte āt phariſeus erat indignus:vt v̄r̄ ex ſeq̄ntibus. Dōm ꝙ non ē ſile de xp̄o ⁊ d̄ diſcipulis ei⁹:q̄ꝛ ex cohabitatōne cum p̄ctōrib⁹ nō poterat peiorari:ſic̄ diſcipuli q̄ñ erāt ab eo ſegregati ad exequendū actū p̄dicādi:⁊ maxime q̄ꝛ tūc nondū erāt cōfirmati:⁊ iō xp̄c domum phariſei intrauit vt h̄ret occaſionē arguendi vicia phariſeorum k Phariſeus aūt ce.intra ſe re.di.q̄re nō eēt bap.i.lotus ſm traditōnes iudeoꝝ. l Et ait dn̄s ad illū.ꝑ h̄ aūt qd̄ rñdit cogitatōni eius oñdit ſe eē deū cui nuda ⁊ apta ſunt ſecreta cordiū. m Nunc vos phari.qd̄ deforis ē mun. Quia de mundicia exteriori in vaſis ⁊ corꝑib⁹ ſuis erant multū ſolliciti.⁊ de mūdicia interiori ipſius ment̄ negligentes:cū tñ deberet eē ecōtrario:q̄ꝛ interior mūdicia neceſſitat̄ē:exterior aūt ſolūmō honeſtat̄:q̄ pōt omitti ſine p̄ctō.⁊ iō xp̄c p̄dictā lotōeꝫ omiſit:vt h̄ret occaſionē arguendi phariſeos de exteriori mūdicia tm̄ curantes :⁊ interiorem negligētes:⁊ iō ſequit̄. n Qd̄ aūt intus ē ve.pl. ē rap.alioꝝ bona violēter accipiēdo ⁊ iniq̄tate ⁊ fraudib⁹ eos decipiendo. o Verūtñ qd̄ ſuꝑeſt date elꝫnam: q̄a p̄ dꝫ fieri reſtitutio:⁊ de eo qd̄ remanet elꝫnaꝝ largitio. p Et ecce oīa mū.ſunt vob̄.q̄ꝛ elꝫna magnā h̄ꝫ virtutem ad p̄ctōꝝ remiſſionē.vt h̄r̄ Dañ.iiij. Pctā tua elꝫnia redime ⁊c̄.ſꝫ q̄ꝛ phariſei ⁊ hypocrite nō ſolū q̄rebāt exterioreꝫ mūdiciā:ſꝫ etiā apparentē iuſticiā:iō ſ̄bdit̄. q Ve vobis

b tuū tenebroſum erit Vide
ergo ne lumē qd̄ in te eſt te
c nebre ſint. Si ergo corpus
d tuū totū luciduꝫ fuerit non
h̄ñs aliquā ꝑtē tenebraruꝫ
e f erit lucidū totū. Et ſicut lu
cerna fulgoris illuminabit
g h te. Et cū loq̄ret̄ rogauit il
lum quidā phariſe⁹ vt p̄rā
i dēt apd̄ ſe. Ihs autem in
k greſſus recubuit Phariſe⁹
aūt cepit intra ſe reputans
dicere:quare nō baptizat⁹
l eſſet ante prandium. Et ait
m domin⁹ ad illuꝫ. Nūc vos
phariſei qd̄ deforis eſt cali
n cis ⁊ catini mundat̄ quod
aūt int⁹ ē v̄r̄m:plenū ē rapi
na ⁊ iniq̄tate. Stulti:nōne
q̄ fecit qd̄ deforis ē: etiā id
o qd̄ int⁹ ē fecit. Verūtñ qd̄
p ſuꝑeſt date elꝫnam: ⁊ ecce
q oīa mūda ſūt vob̄. Sed ve
vobis phariſeis q̄ decima
tis mentā ⁊ rutā ⁊ oē olus
r s ⁊ p̄teritis iudiciū et chari
tatem dei. Hec aūt oportu
it facere ⁊ illa nō omittere.
Ve vobis phariſeis:q̄ di
ligitis p̄rimas cathedras i
ſynagogis ⁊ ſalutatōes in
t v foro. Ve vobis q̄ꝛ eſtis vt

x monumēta q̄ nō patent: et
hoīes ambulantes ſupra:
y neſciūt. Rñdeus aūt q̄daꝫ
ex legiſꝑitis ait illi. Mgr̄
hec dicēs ēt ꝯtūeliā nobis
ꝫ fac̄. At ille ait. Et vob̄ le
giſꝑitis ve: q̄ꝛ onerat̄ ho
mines onerib⁹ q̄ portare ñ
p̄ñt: ⁊ ipſi vno digito v̄r̄o
a nō tangit̄ ſarcinas. Ve vo
bis q̄ edificatis monumen
ta ꝓphaꝝ p̄res aūt v̄ri occi
b derūt illos. Profecto teſti
ficami ꝙ ꝯſentitis oꝑibus
patꝝ veſtroꝝ:q̄m̄ q̄deꝫ ipſi
eos occiderūt vos aūt edi
c ficat̄ eoꝝ ſepulcra Propte
d rea ⁊ ſapiā ei dixit. Mittaꝫ
ad illos ꝓphas ⁊ apl'os .et
ex illis occidēt ⁊ ꝑſeq̄ntur
vt inq̄rat̄ ſanguis oīm ꝓ
phaꝝ q̄ effuſus ē a ꝯſtitutō
ne mūdi a generatōne iſta:a
ſanguie abel vſq̄ꝫ ad ſāgui
nē zacharie:q̄ ꝑijt int̄ alta
re ⁊ edera. Ita dico vobis
req̄ret̄ ab hac generatione
e Ve vob̄ legiſꝑitis q̄ tuliſt̄
f clauē ſcie.ipſi nō introiſt̄.
g h ⁊ eos q̄ itroibāt ꝓhibuiſt̄
i Cū aūt hec ad illos diceret
k ceperunt phariſei et legiſ-

pha.q̄ deci.⁊c̄.vt ꝑ h̄ appereēt iuſti q̄ſi volētes implē mādatū de decimis reddendū etiā circa minima:vt ꝑ h̄ crederent̄ multū volūtarij adimplendū dīna mādata: cū tñ eſſent trangreſſores in maiorib⁹:iō ſ̄bdit̄. r Et p̄te. iudi. iuſticiā ſ̄burrtēdo. s Et chari.dei.opa miſcdie omittēdo. Et q̄ꝛ honor ē p̄miū v̄tut̄ ſm ph̄m ⁊ ex appetitu appētis iuſticie. ſeq̄t̄ appeti⁹indebitus honoris:iō ſeq̄tur: Ve vo.pha.q̄ di.p̄.c.⁊c̄. Et q̄ꝛ vicia occulta a deo puniēt̄ grauius q̄ꝫ manifeſta quāto p̄ctōres tales volūt h̄ alijs p̄ferri in honorib⁹:iō ſequitur. t Ve vo.in h̄ ē cōminatio pene etne. v Quia eſt̄ vt monumēta.i. ſepulcra. Et dr̄ monumentū q̄ſi monēs menteꝫ: q̄ꝛ viuentes ꝑ h̄ mouentur d̄ ſua morte cogitare. x Que nō ap.ſ. exteri⁹ q̄lia ſunt interi⁹:q̄ꝛ aliq̄ñ monumēta pingūt̄ ⁊ ornant̄ exteri⁹ ⁊ fetorib⁹ replent̄ interius. y Rñdēs āt. Hic p̄ñr xp̄c arguit legiſꝑitos. p̄ctā eniꝫ eoꝝ erāt publica et manifeſta: ⁊ iō xp̄s ꝯtumeliā eis nō faciebat publice arguendo: ꝓut iſte legiſperit⁹ iponebat ei: ⁊ iō xp̄c eos arguit de trib⁹. Prio de imoderata dñatōe: cum dr̄. ꝫ Et vo. legiſ. ve.q̄ꝛ one.ho. Et pꝫ ſnia ex dict̄ Math. xxiij. Scd̄o arguit eos de falſa religiōe cū dr̄. a Ve vob̄ q̄ꝛ edi.⁊ pꝫ ſnia ex dict̄ Math.xxiij. excepto qd̄ ſ̄bdit̄. b Profecto teſti. ꝙ cōſen.oꝑi.p .ve. videt̄ maḡ ſequi ꝯtrium:ad h̄ em̄ ordinabāt ſepulturas ꝓphetaꝝ vt viderent̄ iuſtiores p̄rib⁹ ſuis q̄ occiderūt illos. vt h̄r̄ exp̄ſſe Math.xxiij. Et ideo dōm ꝙ illud teſtificamini refert̄ ad h̄ ꝙ ipſi ꝑſeq̄bant̄ xp̄m q̄ erat ꝓpheta magnus eis ꝓmiſſus:⁊ diſcipulos ei⁹:⁊ iō ſ̄bdit̄. c Propterea ⁊ ſapiā dei dixit.i.xp̄c q̄ eſt ſapiā patris. d Mittam ad illos ꝓphas.ꝙ āt h̄ ſit dictū a xp̄o pꝫ Math.xxiij. vbi dicit Ecce ego mit.ad vos ꝓphas ⁊ ſapiētes ⁊ ſcri. ⁊ ex illis crucifiget̄ ⁊ occidet̄ ⁊c̄. Tercio arguit eos de ꝑuerſa expōne ſacre ſcp̄ture:cū dr̄. e Ve vo.legiſ.q̄ tu.cla.ſcie. Clauiſ ſcie eſt auc̄tas docēdi ꝑ quā dꝫ intellect⁹ ver⁹latēs interius apiri:⁊ ipi ecōtrario claudebāt ꝑuerſe interp̄tādo: vtꝫ circa p̄ceptū de honore ꝑentū:qd̄ euacuabāt ꝑ doctrinā ſuā: ꝓut dictū fuit Mat.xv.⁊ ēt de pl'ib⁹ alijs p̄cept̄ vt dictuꝫ fuit Mat.v. f Ipi ñ introi.ad intellectū v̄itat̄. g Et eos q̄ intra.i.intrare deſiderabāt. h Prohibuiſt̄.ꝑuerſitate doctrie v̄r̄e. i Cū hec ad il.dicēt. Hic p̄ñr deſcribitur phariſeoꝝ legiſperitoꝝ obſtinatio q̄ ex v̄bis xp̄i nō fuerūt emēdati:ſꝫ maḡ peiorati:ideo ſ̄bdit̄. k Ceperunt phariſei ⁊ legiſpe.gra.inſiſtē,vt eum turbarēt ⁊ ſtupeface-

rent:quia conturbati minus preualdet. l ¶ Et os eius opprimere de multis. vt ſic ex varijs queſitis ⁊ obiectis: extraherent aliquid calumniabile de ore eius.
m ¶ Ut accuſarent eum. ſicut poſtea fecerunt coram pylato: ⁊ habetur infra. ca. xxiij.

tet illi. i. nõ ẽ ita graue ad remittendũ ſicut verbũ blaſphemie dictũ ꝯ deitatẽ: ⁊ h̄ fuit expoſitũ diffuſe. Math. xij.
l ¶ Cũ aũt inducẽt vos. Iſtud fuit expoſitũ Math. xij.
m ¶ Ait aũt ei q̇daʒ. Hic xp̄us diſſuadet terciũ retrahẽs a fide: qḋ eſt imoderata cõcupiſcẽtia terrenoꝝ: vbi premittitur cuiuſdaʒ cupidi petitio dicẽtis xp̄o.

¶ Caplm. xij.
Ultis autẽ turbis Poſt q̃ꝫ xp̄s induxit diſciplos ad oõnis inſtãtiã. hic ꝯñr inducit eos ad fidei cõſtantiã. ⁊ h̄ tripl'r. p̄ diſſuadendo quedã a fide retrahẽtis: ſcḋo ꝑſuadẽdo q̇dã in fide ſtabilientia: ibi. Noli timere. tercio oñdẽdo ad fidẽʒ retrahentia ibi. Dicebat aũt. Retrahẽtia aũt a fide ſunt q̃tuor. ſ. aſtutia ſeductoꝝ ſeuitia perſecutoruʒ: auaricia cupidoꝝ: cura nimia neceſſarioꝝ. ⁊ ſm̄ h̄ ꝑma ꝑs diuidit in q̃tuor: ſcḋa incipit ibi Dico aũt vobis. tercia ibi. Ait aũt ei. q̃rta ibi. Dixitq̃ʒ ad diſcip'los ſuos. Circa ꝑmũ ſciẽdũ ꝙ heretici moderni ꝑ ſimulatõnem ſanctitatis freq̃nter corrũpunt fidem ſimpliciũ. ⁊ h̄ modo pharíſei faciebant q̇ erãt hypocrite. vt pʒ ex p̄dictis. ⁊ h̄ aduertebãt m'ltos a fide xp̄i: qḋ xp̄us docet cauere. d. ꝯ.
b ¶ Attendite a fermẽto phariſeoꝝ. neſcʒ per coꝝ hypocriſim amertamini a fidei veritate.
c ¶ Nihil eniʒ opertuʒ eſt quod nõ reuelet q̃ꝛ coꝝ falſitas in iudicõ dĩ mãifeſtabit

l piti grauiter inſiſtere ⁊ os
eiꝰ opprimẽ de multis inſi
diantes ei ⁊ querentes ali
m quid capere ḋ ore eiꝰ vt ac
cuſareut eũ. ¶ Ca. xij.
a Ultis aũt turbis con
currentibꝰ ita vt ſein
uicẽ ꝯcultarẽt: cepit dicere
b ad diſcipulos ſuos. Attẽ
dite a fermẽto phariſeoruʒ
c qḋ eſt hypocriſ. Nihil em̄
opertũ ẽ qḋ nõ reuelet: ne
q̃ꝫ abſcõditũ qḋ nõ ſciatur
d Qm̄ q̇ in tenebris dixiſtis
in lumine dicent: ⁊ qḋ i au
rẽ locuti eſtis in cubiculis
e f p̄dicabit in tecti. Dico ãt
vobis amicis meis ne ter
reamini ab his q̇ occidunt
corpꝰ: ⁊ pꝰ hec nõ hñt am
pliꝰ q̇d faciãt. Oñdaʒ autẽ
vobis quẽ timeatis Time
te euʒ q̇ poſtq̃ꝫ occiderit hʒ
ptãtem mittere i gehennaʒ
Ita dico vobis hũc timete
g Nõne q̇nq̃ꝫ paſſeres vene
h unt dipondio: vnꝰ ex illis
nõ eſt in obliuione corã do
Sʒ ⁊ capilli capiti vr̄i oẽs
nũerati ſũt. Nolite ergo ti
mẽ multis paſſeribꝰ pluris
eſti vos. Dico ãt vob: oĩs
q̇cũq̃ꝫ ꝯfeſſus fuerit me co
rã hoĩbꝰ: ⁊ filiꝰ eiꝰ ꝯfitebi
tur illũ coram angelis dei
Qui ãt negauerit me corã
hoĩbꝰ negabit corã ãgelis

i dĩ. Et oĩs q̇ dicit v̄bũ in fi
k liũ hoĩs remittet illi: ei ãt
qui in ſpm̄ ſctm̄ blaſphema
l uerit nõ remittet Cũ aũt in
ducẽt vos i ſynagogas: et
ad magiſtratꝰ ⁊ ptãtes: no
lite ſolliciti eẽ: q̃lit aut q̇d
rñdeati aut q̇d dicati. Spi
ritꝰ em̄ ſanctꝰ docebit vos
in ip̄a hora: q̇d oꝑteat vos
m dicẽ. Ait aũt ei q̇daʒ ḋ tur
n ba. Mgr̄ dic fratri meo vt
diuidat mecũ hereditateʒ.
o p At ille dixit ei. Hõ q̇s me
ꝯſtituit iudicẽ aut diuiſo
rẽ ſupra vos. Dixitq̃ꝫ ad il
illos. Uidete ⁊ cauete ab
q oĩ auaricia: q̃ꝛ nõ in abun
dãtia cuiuſq̃ꝫ vita eiꝰ eſt ex
r his q̇ poſſidet. Dixit ãt ſili
tudinem ad illos dicens.
s Hoĩs cuiuſdã diuitis vbe
t res fructus ager attulit: et
cogitabat intra ſe dicens.
v Quid faciã: ꝙ nõ habeo q̇
ꝯgregẽ fructꝰ meos? Et di
xit h̄ faciã Deſtruã horrea
x mea ⁊ maiora faciaʒ ⁊ illuc
ꝯgregabo oĩa q̇ nata ſt̄ mi
a hi ⁊ bõa mea ⁊ dicã anime
mee. Aĩa hẽs m'lta bõa po
b ſita i ãnos p'limos req̇eſce
c d cõede: bibe ep'lare. Dixit
e f ãt illi ḋs Stulte hac nocte
g aĩaʒ tuã repetũt a te. q̇ aũt
h ꝑaſti cꝰ erĩt Sic ẽ q̇ ſibi the
l ʒaurizat ⁊ ñ ẽ i deũ diues.

n ¶ Mgr̄ dic fratri meo vt mecuʒ diui. here. incõuenienter petebat: q̃ꝛ non erat locus neq̃ꝫ tp̄s. nec xp̄c erat tp̄alibꝰ iterꝰ imo ea ꝯtẽnẽ docebat. ⁊. iḋ xp̄c rñdit ei
o ¶ Hõ. carnalis et rudis ⁊ terrenus.
p ¶ Quis me conſtituit ⁊c. Sil'r apoſtoli vt poſſent vacare v̄bo dei curã tp̄aliũ a ſe abiecerũt dicentes Act. vj. Non eſt equũ nos derelinq̃re v̄bũ dei ⁊ miſtrare menſis. ⁊ iḋ ex h̄ xp̄s conſeq̃nter docuit cauere auariciã q̇ a deo ſeꝑat vñ ſb̄ditur.
q ¶ Quia nõ in abũdantia cuiuſq̃ꝫ vita eius ẽ. ſ. ſp̄ũalis ꝑ quã cõiũgit dõ nec etiã corꝑalis: q̃ꝛ ꝓpter abundantiaʒ ⁊ ſuꝑfluitateʒ mors pluriuʒ acceleratur m'lto em̄ plures moriunt ex repletiõe q̃ꝫ ex attenuatiõe: vite etiã pauperuʒ nullꝰ inſidiat: diuites aũt in nullo loco ſunt ſecuri ⁊ i oĩ cibo ⁊ potu timẽt intoxicari.
r ¶ Dixit ãt ad illos ſilitudinẽ. ad ſuũ ꝓpoſitũ declarandũ.
s ¶ Hoĩs cuiuſdaʒ diui. vbe. fru. ager attulit. i. multo plures ſolito curſu.
t ¶ Et cogitabat. q̃ꝛ abundantia diuitiaꝝ induc

d ¶ Qm̄ que in tene. dixiſtis. hoc refert ad ſeductores. modus. n. ſeductoꝝ eſt in tenebris ⁊ occultis docere: ſʒ talia veniũt in palã i iudicio extremo: ⁊ hoc notat cũ dr̄. e ¶ Predicabit in tectis. domꝰ. n. in terra illa habẽt plana tecta vbi cõgregant hoĩes ad ſpaciandũ ⁊ ꝯfabulandũ ⁊ iḋ illa q̇ dũcunt ibi publice. dicũt: ⁊ hoc mõ exponit theophilꝰ. beda aũt exponit hoc referẽdo ad diſcip'los xp̄i: quoꝝ ea q̇ paſſi ſunt in tenebris carceriũ ⁊ p̄ſſuraꝝ: declarata ſũt ꝑ orbem ad gl'iam eoꝝ. ſʒ ꝑma expoſitio magi ꝯcordat l're p̄cedenti
f ¶ Dico aũt vob. Hic deſcribit ſcḋm retrahẽs a fide. qḋ ẽ ſeuitia ꝑſecutoꝝ quã xp̄c docet nõ timere: ⁊ pʒ ſn̄ia ex dictis Math. x. excepti q̇ ſequũt. g ¶ Nõne quiq̃ꝫ paſſeres veniũt. i. vẽdunt. h ¶ Dipõdio. dipondiũ ẽ ſpẽs monete et valet duplex as ⁊ iḋ quiq̃ꝫ paſſeres vendebãt dipõdio: vt hic hr̄: ⁊ due aſſe. vt hr̄ Math. x. q̃ꝛ quĩtꝰ paſſer nõ poterat diuidi. Et ideo remanebat vendẽti: ſicut q̃ñ dant quiq̃ꝫ oua ꝓ vno denario nõ dant niſi duo ꝓ obulo. i ¶ Et oĩs qui dicit ver. in filiũ ho. i. cõtra xp̄i hũanitatẽ. k ¶ Remit-

cit magnã ſollicitudinẽ ⁊ ꝑ ꝯñs aĩ anxietatẽ: q̃ꝛ nõ ſupplẽt indigentiã vt declarat Boeci. ij. li. de ꝯſola. vñ ſequitur. a
v ¶ Quid faciã q̃ꝛ nõ hẽo q̇ cõgre. fru. meos. ecce abũdantia fructũ faciebat eũ horreis indigentẽ. x ¶ Illuc ꝯgre. cũ ecõtrario debẽt dicẽ diſꝑgã pauꝑibꝰ. a ¶ Et dicaʒ. aie mee. i. mihi metip̄i ſm̄ ꝙ totꝰ hõ denoiat a ꝑte digniori. b ¶ Requieſce. Hic exp̄mũt q̃tuor mala q̇ ſolẽt ex abũdantia diuitiaꝝ euenire. ſ. ocioſitas q̇ notat ibi. Requieſce. guloſitas: cũ dr̄. Cõede. ebrietas ibi. Bibe. cõmeſatõis celebritas: ibi. c ¶ Epulare. vñ. j. xvj. de diuite epulone dr̄: ꝙ epulabat q̇tidie ſplẽdide. d ¶ Dixit ãt il. de. i. ꝯtrũ ſue cogitatõis fec. dicẽ ei dĩ facẽ ẽ. ſm̄ illḋ. ps. Dixit ⁊ fa. ſt̄. e ¶ Stulte. q̇ nõ cogitas de dĩ ꝓuidẽtia ⁊ iuſticia. f ¶ Hac nocte. ⁊c. ſ. demones q̇bꝰ obligata ẽ ꝑ pctã. g ¶ Que ãt paſ. ⁊c. q. d. nõ erũt tua. q̃ꝛ nõ portabis tecũ h̄ aũt potiſſime p̄t q̃ri a ꝑſonis eccl'iaſtici. q̇ nõ p̄nt relinq̃re bõa eccie hẽdibꝰ ſuis. h ¶ Sic ẽ. i. ſil'r ſtultꝰ ⁊ ad ſil'eʒ ſinẽ veit. i ¶ Qui ſi. theſau. bõa tp̄alia. k ¶ Et nõ ẽ in deũ dĩ. i. vacuꝰ ẽ bonis ſp̄ũalibꝰ

l Dixitq̄ ad diſcipulos. Hic cōſeqūēter ſaluator diſſuadet quartū retrahens a fide: qđ eſt cura nimia ⁊ ſupflua reſpectu neceſſarioꝝ. ⁊ patet ſentētia ex dictis Math. vj. m Nolite timere. Hic cōſequēter ſaluator ſuadet in fide ſtabiliētia: ⁊ ſunt q̄tuor. ſ. p̄ſtolatio p̄mij: expectatio iudicij: exigētia officij: ⁊ magnitudo b̄n̄ficij. Et ſm hoc iſta pars diuidit in quatuor. ſecunda incipit: ibi Sint lumbi vr̄i p̄cincti. tercia: ibi. Ait aūt quarta: ibi. Omni aūt. cui multū datū eſt. Circa primū ſciendū q̄ ſpes vite eterne maxie ſtabilit in fide: iō dic̄ ſaluator ipſis fidelib⁹.
n Nolite timē per ſecutōnes p̄n̄tis vite. o Puſillus grex. ⁊ dic̄ puſillus q̄ pauci erāt fideles reſpectu infidelium ⁊ q̄ pauci ſunt electi reſpectu reproborum. p Quia cō plac. pr̄i. ⁊c. ex mera em̄ liberalitate diuina aliq̄s elegit ad regnum celeſte alijs dimiſſis: ⁊ q̄s ab eterno ſic elegit in tēpe vocauit ad fidē: ⁊ iuſtificauit p̄ grām: vt ſic digni efficerent vita beata: ſm q̄ dicit ap̄ls ad Roma. viij. Quos aūt p̄deſtinauit hos ⁊ vocauit: q̄s aūt vocauit: hos ⁊ iuſtificauit q̄s autē iuſtificauit illos glorificauit.
q Vēdite q̄ poſſidetis. q. d. ex q̄ vob̄ p̄atum ē regnū celorū: parꝝ debetis curare de terenis. Sciendū tn̄ q̄ vendere poſſeſſa ad dandū elȳnam nō ē neceſſitas niſi in caſu extreme neceſſitat̄: al's eſt ſuperogatōnis: ꝓpter hoc dr̄ Math. xix. Si vis p̄fect⁹ eſſe vade et vende oīa q̄ habes ⁊ da pauperib⁹ nō dicit ſi vis ſaluari: ſ3 ſi vis p̄fect⁹ eē. r Facite vobis ſacculos. i. repoſitoria bonoꝝ. s Qui nō veteraſcūt. ⁊ q̄ ſint illa oñdit dicens. t Theſaurū nō deficientem in celis. ibi em̄ nō pōt eſſe corruptio ab intrinſeco nec p̄ ꝯn̄s inueteratio: q̄ qđ antiq̄tur ⁊ ſeneſcit ꝓpe interitū ē: vt hr̄ Hebreo. viij. Silr̄ nō pōt ibi violentia fieri ab extrinſeco: iō ſb̄dit. v Quo fur nō ap. ⁊c. Iſte aūt theſaur⁹ acq̄rit p̄ p̄dictā elȳnaꝝ largitōez. vñ Math. xix. Cū dixiſſz ſaluator: Vende q̄ habes ⁊ da paup̄ib⁹: ſb̄iunxit ⁊ habebis theſaurū in celo. x Vbi em̄ ē the. tu⁹. i. res a te amata ⁊ deſiderata. y Ibi ⁊ cor tuū. q̄ ſm Aug. aīa veri⁹ ē vbi amat q̄ȝ vbi animat. z Sint lū. ve. p̄. h ponit ſcōm ſtabiliēs in fide qđ eſt p̄ſtolatio iudicij futuri: vbi fideles qui nūc ꝯculcant ⁊ deprimunt honorabunt. ⁊ iō ex tali expectatōne ſolidant in fide diſponētes ſe vt poſſit ſecure illđ iudiciū expectare: ⁊ ad h̄ inducit ſaluator dicēs. z Sint lumbi vr̄i p̄cincti. Lumbi mētis ſunt volūtas ⁊ intellect⁹: ex quib⁹ ꝓcedūt cogitōnes male. Lūbi vo carnis ſunt in quib⁹ viget mot⁹ luxurie: ⁊ vtriq̄ lumbi ſunt p̄cingendi. i. coartandi ad illicitis cogitatōib⁹ ⁊ opibus. a Et lucerne ardētes. i. doctrina clara ꝓcedens ex charitate. b In manib⁹ vr̄is. implēdo ope. c Et vos ſil'es hoibus ⁊c. i. ſitis diſcreti vigiles ⁊ ſolliciti de vr̄a cuſtodia expectādo dn̄m venturū ad iudiciū ſic antiq̄ p̄res expectabāt eū venturū in carne: ē tūc eritis ſimiles illis.
d Vt cū venerit ⁊ pulſauerit. veit autē dn̄s ad iudiciū p̄ in morte cuiuſlibet: q̄ talis p̄n̄tabit in iudicio q̄lis inuenitur in morte q̄ȝtum ad grām vel culpā: iō ſequit. e Beati ſer. illi q̄s cū ve. do. in eoꝝ morte.
f Inuenerit vigilātes. i. in ſtatu grē: et nō in pc̄tis dormiētes. g Amē dico vob̄. i. fideliter aſſero q̄. h Preci. ſe. i. ꝓmpte et ſine retardatiōe miſtrabat illis vitā beatam.
i Et ſi venerit in ſecūda vigilia ſm be. Greg. prima vigilia ē cuſtodia puericie: maxime poſtq̄ȝ incipit vſus rōnis i pueris. ſcđa vigilia ē cuſtodia iuuētutis. tercia ſtat⁹ virilis: q̄rta ſenectut̄: q̄ in quolibet ſtatu aliq̄ moriunt: ⁊ iō in quolib3 ſtatu fideles debent eē pati p̄ iuſticiā ad recipiendū mortē.
Conſequēter ad h̄ inducit exemplū. Hoc āt ſcitote ⁊c. et p3 ex lr̄a. k Ait āt ei petr⁹. Hic ꝯn̄r ponit terciū ſtabiliens i fide qđ ē exigētia officij: q̄ p̄lati q̄ debēt alios in fide firmare: debēt eē in fide maḡ ſolidi: ⁊ iō debēt vigilare nō ſolū ſup̄ ſe: ſ3 etiā ſup̄ gregē ſibi ꝯmiſſum: ne iſurgat aliq̄d fidei ⁊ morib⁹ ꝯriū: ⁊ h̄ eſt qđ dr̄ rn̄dēdo ad q̄ōnē petri. l Quis putas ē fide. diſpen. ⁊c. q. d. l3 q̄libet debeat vigilare ſup̄ cuſtodiā ſui tn̄ h̄ p̄cipue p̄lat̄ incumbit q̄ ſunt diſpenſatores dei: ⁊ iō debēt eē vigiles ⁊ ſolliciti: vt miſtrent ſb̄ditis bona ſp̄ūalia. ⁊ h̄ deſignat cū dr̄. l Vt det illis in tp̄e tritici menſurā. tp̄s tritici vocat tp̄s euangelij: vñ et xp̄c ſe grano tritici ꝯpauit Joh. xij. m Menſuram. q̄ boni p̄lati debent adminiſtrare ſp̄ūalia ſb̄dit̄ ſm eoꝝ ꝓportōez ⁊ capacitatē. n Beat⁹ ille ſer. quē cū ve. dn̄s. in morte ip̄i⁹. o Inue. ita fa. i. bona ſp̄ūalia fidelit diſpenſantē. p Sup̄ oia q̄ poſ. ꝯſti. eū. q̄ in b̄titudine eterna ꝯſequet bonum infinitum qđ includit oīa bona.

i Dixitq̄ ad diſcipulos ſu-
m os. Jō dico vob̄. nolite ſol
liciti eē aīe vr̄e q̄d māduce
cet̄: neq̄ corpi vr̄o q̄d idu
amī. Aīma pl⁹ ē q̄ȝ eſca: et
corpus plus q̄ȝ veſtimētū.
Cōſiderate coruos: q̄ nō
ſemināt neq̄ metūt q̄b⁹ nō
eſt cellariū neq̄ horreū: et
de⁹ paſcit illos Quātoma
gis v os pluris eſtis illis.
Quis aūt vr̄m cogitando
pōt adijcē ad ſtaturā ſuam
cubitū vnū. Si ergo neq̄
qđ minimū ē poteſt̄ q̄d de
ceter̄ ſolliciti eſtis. Cōſide
rate lilia quō creſcūt. Non
laborāt neq̄ nent. Dico āt
vobis nec ſalomon in oīni
glīa ſua veſtiebat ſic̄ vnū
ex iſtis: ſi aūt fenum qđ ho
die ē in agro ⁊ cras in clybanū mittit: de⁹ ſic veſtit:
quātomaḡ vos puſille fi-
dei. Et vos nolite querere
q̄d māducet̄: aut q̄d bibe-
tis: ⁊ nolite i ſublime tolli.
Hec aūt oīa gētes mūdi q̄
rūt. Pr̄ āt vr̄ ſcit q̄m his i-
diget̄. Verūtn̄ q̄rite p̄mū
regnū dei: ⁊ hec oīa adijci-
n ent vobis. Nolite timere
o
p puſill⁹ grex: q̄ complacuit
pr̄i vr̄o dare vobis regnū
q Vēdite q̄ poſſidet̄: ⁊ date
r elȳnam. Facite vobis ſac-
s culos qui nō veteraſcunt.
t theſaurū nō deficientē in
v celis. Quo fur nō appropi
at. neq̄ tinea corrumpit.
x Vbi em̄ theſaur⁹ veſter ē:
y
z ibi ⁊ cor vr̄m erit. Sit lum
a bi vr̄i p̄cincti ⁊ lucerne ar-
b
c dētes i manib⁹ vr̄is: ⁊ voſ
ſil'es hoib⁹ expectātib⁹ do
minū ſuū q̄n reuertat a nu-
d ptijs: vt cū venerit ⁊ pulſa
e uerit ꝯfeſtim apiāt ei. Btī
f ſerui illi q̄s cū venerit dn̄s
g iuenerit vigilātes. Amen
h dico vobis: q̄ p̄cinget ſe ⁊
faciet illos diſcumbere: et
i tranſiēs miſtrabat illiſ. Et
ſi venerit in ſcđa vigilia et
ſi i tercia vigilia venerit: ⁊
ita iuenerit: btī ſunt ſui illi
Hoc āt ſcitote: q̄m ſi ſciret
paterfamiliaſ q̄ hora fur ve
niret: vigilaret vtiq̄: ⁊ nō
ſineret p̄fodi domū ſuā Et
vos eſtote pati: q̄ q̄ hora
nō putat̄ fili⁹ hois veniet:
k Ait ei petrus: Dn̄e ad noſ
dicis hanc p̄abolā: an ⁊ ad
l oīs. Dixit āt dn̄s. Quiſ
putas ē fidelis diſpēſator
⁊ prudēs: quē ꝯſtituit dn̄s
l ſup̄ familiā ſuā, vt det ill' in
m
n tp̄e tritici mēſurā Beat⁹ il
le ſu⁹ quē cū venerit dn̄s
o iuenerit ita facientē. Vere
p dico vob̄: q̄m ſupra oīa q̄

q ¶ Si dixerit ſeruus ille ⁊c. non cogitando de aduentu dñi in morte. et per hoc malis opibus ſe occupauerit que ſunt cã ruine ſubditis qđ notat̃ cũ dr̃. r ¶ Et ceperit pcu‑tere pueros. tũc eñi plat̃us pueros pcutit ſq̃ ſubditos ſu‑os malo exemplo peccare facit. s ¶ Veniet dñs ſui illiꝰ. ex inſperato repetẽs debitũ mortis.
t ¶ Et diui. eũ a pñtꝭ vite bonis. vł Diui‑det eũ. ſependo aĩaz a corpe. v ¶ Par‑temq̃ eiꝰ ponet cuz infidelibꝰ. i. cũ dam natis. ⁊ ſubdit cãm quare tales magis dãnant̃ ſubditis ma lis. d. x ¶ Ille aũt ſer. q̃ cog. vo. do. ſui cuiuſmõi ſunt prela ti q̃ ſciũt vł debẽt ſci re ſcripturas ſacras in q̃bus volũtas do mini exp̃mitur.
y ¶ Vapulabit mul tis. i. verberabit̃ vel puniet̃ multũ q2 ta‑lis nõ peccat ex ig‑rantia: ſʒ ex certa ma licia. z ¶ Qui aũt nõ cog͠uit. cuiuſmo di ſunt ſubditi. q̃ vt in pluribꝰ ſunt illite rati. a ¶ Vapula‑bit paucis. i. minus puniet̃: q2 talis pec‑cat ex ig͠rantia q̃ di‑minuit de pctõ: niſi fuerit affectata ſicut cũ aliq̃s vult ignora re illud qđ tenet̃ fa‑cere vł vitare vt licẽ tius peccet. Ex magna eñi libidine peccandi ꝓuenit cum aliq̃s vult ig͠rare illud cuiꝰ ſcia poſſet euz a pctõ impedire vel retrahere. ⁊ in pſona taliũ dr̃ Iob. xxj. Qui dixerunt deo recede a nobis ſciam viaꝝ tuaꝝ nolumus. b ¶ Om ni aũt. Hic pñr ponit̃ quartũ ſtabiliens in fide: qđ eſt ma‑gnitudo bñficij collati. q2 nõ ſolũ prelati dñt eſſe ſtabilio‑res alijs in fide: ſʒ etiã illi q̃ plus ceteris acceperunt a deo de gratijs gratiſdatis: que dant̃ ad vtilitatẽ eccłe ⁊ promo tõnem fidei: cuiuſmodi eſt noticia ſcripturarũ: gr̃a mira‑culoꝝ ⁊ conſiłia: ⁊ de h̃ eſt qđ dr̃. b ¶ Omni aũt cui mul tũ datũ eſt. ſ. de p̃dictis gratijs. c ¶ Multũ queret̃ ab eo. nõ ſolũ ſibi: ſʒ etiã alijs ꝓficiendo. d ¶ Et cui cõmenda‑uerit multũ. differt cõmendatũ a dato: ⁊ iõ p cõmmẽda‑tũ nõ intelligit̃ hic noticia ſcp̃turarũ: ſʒ magis docendi of‑ficiũ: qđ eſt regimini annexũ. vñ ⁊ ſubditi dicunt̃ eſſe cõ‑mendati ſeu accõmendati cure paſtorali: ſm ꝙ dicit apłs j. Thi. vj. Depoſitũ cuſtodi. et a talibꝰ plus req̃rit̃: vt. ſ. dictũ eſt. Et q2 gr̃e gratiſdate nõ valent ad ſalutẽ niſi ſint cũ charitate. iõ ſubdit̃. e ¶ Ignez veni mittere in terram ſcʒ charitatem dei ⁊ ꝓximi. f ¶ Et quid volo niſi vt accẽ dat̃. i. augmentet̃. q2 charitas meret̃ augeri vt aucta mere atur pfici. Et q2 paſſio xp̃i quã ex maxima charitate ꝓ no bis ſuſtinuit eſt maximũ charitatis incentiuũ. iõ ſubditur g ¶ Baptiſmo ãt habeo baptizari: baptiſmũ appellat ſui ſanguinis effuſionẽ ex quo baptiſmus ⁊ alia ſacramenta eccłie hñt efficaciam. h ¶ Et quõ coartor vſq3 dũ pficiat̃. qđ dupłr exponitur. Vno mõ vt per h̃ intelligat̃ magnũ deſideriũ eius pficiendi noſtrã ſalutem per ſuã paſſionez. Alio mõ vt per h̃ intelligatur triſticia ⁊ anxietas animi q̃ fuerunt in eo imminẽte paſſione: vt p h̃ oñderet veritatez

q poſſidet ꝯſtituet illũ. Qđ ſi
dixerit ſuꝰ ille in corde ſuo
r morã fac̃ dñs meꝰ venire ⁊
cepit pcutẽ ſuos ⁊ ãcillas
s ⁊ edere ⁊ bibẽ ⁊ iebriari ve
niet dñs ſui illiꝰ i die q̃ nõ
t ſperat ⁊ hora q̃ neſcit: ⁊ di
v uidet eũ: ptemq̃ eiꝰ cũ infi
x delibꝰ ponet. Ille aũt ſer‑
uus q̃ cognouit volũtatez
dñi ſui. ⁊ nõ ſe p̃pauit ⁊ nõ
y fecit ſm volũtatẽ eiꝰ vapu
z labit mł̃tis: q̃ ãt nõ cogno‑
a uit ⁊ fecit digna plagis va‑
b pulabit paucis. Oĩ aũt cui
c multũ datũ eſt: mł̃tuz q̃ret̃
d ab eo: ⁊ cui cõmendauerũt
multum: plus petẽt ab eo.
e Ignẽ veni mittere i terraz
f ⁊ q̃d volo niſi vt accedat̃.
g Baptiſmo aũt habeo ba‑
h ptizari: ⁊ quõ coartor vſq3
i dũ pficiat̃. Putatis q2 pa‑
cẽ veni mittẽ in terrã. Nõ
dico vob̃ ſʒ ſepatõez. Erũt
eñi ex h̃ q̃nq3 in domo vnã

hũane nature. Et q2 poſt paſſionẽ xp̃i ad p̃dicatõnez euã‑gelij multi crediderũt alijs pſonis ſibi iunctis: in ifidelita te remanentibus ⁊ pſequẽtibꝰ eos vſq3 ad mortẽ: vt p3 de ſancto chryſanto ⁊ patre eius. iõ ſeq̃t̃. i ¶ Putatis q̃a pacem veni dare ⁊c. ⁊ p3 ſnĩa ex dictis Math. x. k ¶ Di cebãt aũt. Hic pñr ponunt̃ attrahentia ad fidẽ: ⁊ p̊ oñdit̃ ꝓ poſitum. ſcđo remo uet̃ dubiũ: ibi. Cuz aũt vadis. Circa pri mũ ſciendũz ꝙ duo ſunt valde attracti‑ua ad fidẽ xp̃i inter alia. Primũ eſt ora cula prophaꝝ q̃ ex‑preſſe loquuntur de aduentu xp̃i in mũ‑dũ: q̃ꝫtum ad condi tõez pſone venientꝭ ⁊ q̃ꝫtum ad determi natõem tpis: ⁊ alia‑rũ circũſtantiaruz ſi cut plenius declara ui in quadã q̃õne đ quolibet: de aduẽtu xp̃i: q̃ ꝓpter ꝓlixita tez omitto. Et q2 iu‑dei ſaltẽ legiſpiti in oraculis ꝓphãrum erãt edocti. iõ argu‑it eos ſaluator de h̃ ꝙ h̃ attractiuũ ad fi dẽ nõ cog͠ſcebant. ⁊ tñ de diſpoſitiõe ae‑ris futura p ſig͠ indi cabãt q̃ tñ ſunt falli‑bilia: oracula aũt ꝓ phaꝝ ſunt certa: ⁊ h̃ eſt qđ dr̃. l ¶ Cũ vi deritꝭ nubẽ ⁊c. ⁊ cõ‑cludit̃. m ¶ Hoc aũt tp̃s. ſ. aduentꝰ xp̃i. n ¶ Quõ non ꝓbatis per ſcripturas ꝓphaꝝ quas habetꝭ. vñ ⁊ Dañ. ix. Tempꝰ aduentus xp̃i determinat̃ ſm certũ numerũ heb domadarũ annoꝝ. Secundũ attractiuũ ad fidem eſt con ditio euangelice doctrine que ſi ꝓponeretur alicui ſapien ti qui tñ non eſſet imbutus aliqua lege: ⁊ cum hoc alie le ges diuinitus ⁊ humanitus tradite naturali iudicio rõnis iudicaret legẽ euãgelicã priorẽ ſanctiorẽ ⁊ perfectiorẽ lege veteri: ⁊ multoplus alijs legibꝰ hũanitus confictis: ſicut ẽ lex machometi ⁊ conſiłes: ⁊ h̃ eſt qđ dicit ſaluator.
o ¶ Qui autẽ ex vob ſip̃is. i. naturali iudicio rationis.
p ¶ Non iudicatis qđ iuſtum eſt. recipiendo doctrinam euangelicam tanq̃ pfectiſſimã. q ¶ Cum autem vadis cum aduerſario. Hic remouetur dubiuz. q2 ſupra dixerat ſaluator. Non veni pacem mittere. poſſet aliquis credere ꝙ intellexiſſet de omni pace: quod nõ eſt verum: ſed ſolũ de pace illa in q̃ aliq̃ cõcordãt in malo: iõ dicit. q ¶ Cum aũt vadis ⁊c. Hic accipit̃ aduerſariꝰ: frater vel ꝓximꝰ ab alio iniuſte leſus: q̃ h3 cãz trahẽdi ad iudicẽ illũ q̃ leſit eũ ⁊ talis eſt recõciliatꝰ p ſatiſfactõez debitã: ꝓut fuit expoſi tũ pleniꝰ Math. v. alioquin ſequeret̃ maior punitõ a đo.

diuiſi. tres in duos ⁊ duo i
tres diuidẽt̃: pr̃ i filiũ ⁊ fili
us in pr̃ez ſuũ: mr̃ in filiã ⁊
filia in mr̃ez: ſocrus in nuꝝ
k ſuã ⁊ nurꝰ in ſocrũ ſuã. Di
l cebat aũt ad turbas: cũ vi‑
deritis nubẽ orientẽ ab oc
caſu: ſtati dicitis nimbꝰ ve
nit ⁊ ita fit ⁊ cũ auſtrũ flãtẽ
dicitꝭ q2 eſtus erit ⁊ fit. Hy
pocrite faciẽ celi ⁊ terre no
m n ſtis ꝓbare. h̃ aũt tp̃s quõ
o nõ ꝓbatis. Quid aũt ⁊ vo
p bis ip̃is nõ iudicatis qđ iu
q ſtũ eſt. Cũ aũt vadis cũ ad
uerſario tuo ad principẽ in
via: da opam liberari ab il
lo: ne forte trahat te ad iu‑
dicẽ ⁊ iudex tradat te exa‑
ctori ⁊ actor mittat te i car‑
cerẽ. Dico tibi: nõ exies in
de donec etiã nouiſſimum
minutũ reddas. ¶ Ca. xiij.
a Aderãt aũt q̃dã ip̃o in
tpe nũciãtes illi đ ga‑
lyleis: quoꝝ ſanguinẽ pila

¶ Capitulum. xiij.

a Aderant autem. Poſtq̃ ſaluator induxit diſcipu‑los ſuos ad fidei ꝯſtãtiã: hic inducit peccatores ad penitentiam. Et primo ponitur chriſti monitio. ſcđo peccatoruz conuerſio ca. xv. prima in duas. q2 p̊ po‑nit̃ informatio penitentiũ. ſcđo cõfutatio impenitentiuz: ſequẽti ca. Circa primũ p̊ ponit penitentie motiuũ: ſecun do penitẽdi modũ ibi. Ait aũt illi quidam. Prima i duo q2 p̊ deſcribit motiuũ penitẽtie. ſecũdo ex hoc ſeq̃ntẽ fru‑

cū eccleſie ibi. Dicebat ergo. Prima i duas. q2 circa mo
tiuū pnie. pmo ponit xpi inſtructio: ſcdo inſtructōis con
firmatio: ibi. Erat aūt docēs. Circa pmū inducit xps ad
pniaʒ. pͦ p exēpla: ſcdo p rōem ſumptā ex pabola: ibi. Di
cebat aūt. Circa pmū ſciendū ꝙ motiuū ad pniam freqn
ter ꝯtingit ex morte
repētina: ⁊ horrida
aliquoꝝ: de q̊ ponū
tur hic duo exem-
pla. Primū ē de ga
lyleis a pylato inter
fectiſ: dū actu eſſent
occupati i ſacrificijſ
de q̄b9 ē duplex opi
nio. Dicit em̄ Cyril
lus ꝙ iſti fuerūt ſeq̄
ces iude galilei. De
q̊ dr̄ Act. v. c. ꝙ auer
tit pplm i die pfeſſi
onis: q2 dū iudei p-
fiterent ſe eſſe ſubdi
tos romano impio:
vt dictū ē. ſ. ij. c. iſte
iudas galyle9 dice-
bat ꝙ h̄ erat eis illi-
citū ſcʒ recognoſce-
re aliquē dn̄m pter
deuʒ q̊ eoſ eduxerat
de egypto: ⁊ fecerat
ſibi pplm peculiarē
⁊ multi ꝯſenſerūt ei
intantū: ꝙ poſtea p
hibebāt oblatiōes fi
eri p ſalute imperij
romani: de q̊ pylat9
indiḡtus repēte cuʒ
multitudie romano
rū venit ſup eos ſa-
crificātes ſm ritum
ſuū: ⁊ interfecit eos
ita ꝙ ſanguis interfectoꝝ fuit mixtus cū ſanguine ſacri-
ficioꝝ. In ſcholaſtica vo hiſtoria dicit ꝙ fuit quidā ma-
gnus de galilea q̊ dicebat ſe eē filiū dei: ⁊ dū mltos ſedu-
xiſſet ⁊ ſecū duxiſſet in montē garizim: pmittēs inde ſe a
ſcenſuꝝ in celū. ⁊ dū illi ſacrificarēt ei ſicut filio dei. Py-
latus ſupueniēs eos cū armis interfecit: ne maior ſedu-
ctio fieret. ⁊ h̄ eſt qd̄ dr̄ h̄. a ¶ Aderāt aūt q̊dā ipo i tēpe
nūciātes illi de galyleis. pdictis duplici de cā. Vna erat
q2 aliq̊ eoꝝ volebāt notare xpm de ꝯſili ſeductione. Alia
cā erat: q2 alij illā occiſionē ſubitā ⁊ horridaʒ horribilib9
pctis ipoꝝ occiſoꝝ iputabāt: ⁊ ſm h̄ dicit ſaluator.
b ¶ Putatis ꝙ galylei hi p oib9 galyleis pctōres fuerint
q. d. nō ē argumentū ſufficiēs. vn̄ ſubdit. c ¶ Nō dico vo
bis. nō negat eos pctōres fuiſſe ⁊ ꝓpter h̄ periſſe: ſʒ aſſerit
duo. ſ. ꝙ talis mors nō ē argumentū ſufficiēs ꝙ grauius
peccaſſent oibus alijs. q2 frequēter dn̄s pctā minus gra-
uia in pn̄ti vita punit ⁊ ḡuiora poſt vitā pn̄tē differt ḡui9
puniēda. Aſſerit etiā ꝙ niſi de peccatis ꝓprijs penituerit
ſilr peribūt: qd̄ adimpletū fuit p tytū ⁊ veſpaſianū in de-
ſtructione ciuitatis irlm: ⁊ occaſione ppli iudaici: q̊ non
penituerat de occiſione xpi: ⁊ alijs pctis ſuis. Fideles ei
qui tūc crediderūt xpo ante aduētū tyti ⁊ veſpaſiani p an
gelū fuerūt moniti vt recederēt de iudea ⁊ tūc trāſiert ad
regnū agrippe q̊ tūc erat ꝯfederatus romanis. Secūdū
aūt exemplū ponit cū dr̄. d ¶ Sicut illi decē ⁊ octo ⁊c.
iſti erāt hieroſolymitani: ⁊ dū edificarēt quādā turrim in
loco dicto ſubito cecidit ſup eos ⁊ oppreſſit: quā ruinam
aliq̊ iputabāt enormitati pctōꝝ ſuoꝝ: de q̊ ſilem ſniam di
cit xps ſicut ⁊ de pͦ exēplo. e ¶ Dicebat aūt ⁊ ſilitudinē
hic inducit ſaluator ad pniam rōne ſumpta ex ſilitudine
arboris q̊ pſcindit niſi faciat fructū: ex h̄ ꝯcludēs ꝙ ſilr

tu miſcuit cū ſacrificijs eo-
b rū. Et rn̄dēs dixit illis. pu
tatis ꝙ hi galylei p oīb9
galyleis peccatores fuerit
c q2 talia paſſi ſunt. Nō dico
vob. ſʒ niſi pniam habueri
d tis oēs ſilr pibitis ſicut illi
decē ⁊ octo: ſupra q̊s ceci-
dit turris i ſyloe: ⁊ occidit
eos. Putatis q2 ⁊ ipi debi
tores fuerint: pter oēs ho-
mines hitātes in irlm. Nō
e dico vobis. ſʒ ſi n̄ pniaʒ ha
bueritl: oēs ſilr pibitl. Di
cebat aūt ⁊ hāc ſilitudineʒ.
f Arborē fici habebat q̊daʒ
h plātatā in vinea ſua: ⁊ ve-
nit q̄rēs fructū i illa ⁊ nō i-
i uenit. Dixit āt ad cultorē
k vinee. Ecce anni treſ ſt exq̊
venio q̄rēs fructū in ficul-
l nea hac: ⁊ nō iuenio. Suc-
cide ergo illā. Vt q̊d etiaʒ
terrā occupat. at ille rn̄dēs
m dixit illi. Domine: dimit-
n te illā: ⁊ hoc anno vſqʒ duʒ
o fodiam circa illam ⁊ mittā
p ſtercora. Et ſiquidē fecerit
q fructū ſin aūt in futurū ſuc-
r cides eam. Erat aūt docēſ
s t i ſynagoga eoꝝ ſabbatis. ⁊
ecce mlier q̄ hēbat ſpm̄ ifir
v mitatis annis decē ⁊ octo
x ⁊ erat iclinata: nec oino po
terat ſurſū reſpicere. Quaʒ
cū videret ihs: vocauit eā
ad ſe: ⁊ ait illi. mlier dimiſ-
ſa es ab ifirmitate tua. Et i
x poſuit illi manus: ⁊ confe-
ſtim erecta ē ⁊ glorificabat
a deum. Rn̄dens autem ar-
chiſynagogus indignans
q2 ſabbatho curaſſet ihe9
b dicebat turbe. Sex dies
ſunt in quib9 oportet ope-
rari. In his ergo venite et
curamini ⁊ non in die ſab-
bati. Reſpōdens aūt ad il
lum dn̄s dixit. Hypocrite
vnuſquiſqʒ veſtrū ſabbato

eſſent pſcindendi de pſenti vita ⁊ puniendi: niſi facerent
fructū pnie ⁊ bonoꝝ operū: ⁊ h̄ ē qd̄ dr̄. f ¶ Arborē fici.
id ē gentē iudaicā. g ¶ Habebat q̊dā. i. ipe deus. cui9 p
fectio ⁊ ꝓprietas nō pōt a nob exprimi aliq̊ determinato
noie: ſm ꝙ dr̄. vj. ꝓpōne de cauſis. Cauſa pma ſupior eſt
omni narratiōe: iō
dicit. Quidā indet-
miate. h ¶ Plāta-
tā in vinea ſua. i. i iu
dea q̊ ſpāli mō dice
bat hēditas dei.
i ¶ Dicebat autē ad
cultoreʒ vinee. i. ad
angelū cuſtodē ⁊ p-
poſitū illi gēti q̊ tūc
erat michael. vt ha-
bet Dan. x. k ¶ Ec
ce anni tres ſt. i. tria
tpa. ſ. tps legis. tps
ꝓphaꝝ. tps pdicatō
nis xpi: in q̊bus de9
q̄ſiuit fructū bonoꝝ
opeꝝ a iudeis: ⁊ nō
inuenit niſi in pau-
cis valde: q̊ q̄ſi nihil
ꝯputant reſpectu tā
te multitudis. vt pʒ
pdicta tpa ꝯſiderāti
l ¶ Succide ḡ illam
in q̊ oñdit ꝙ merue
rāt occidi ⁊ de tra il
la eijci: qd̄ factū eſt
poſtea p tytū ⁊ veſ-
paſianū: q̊ mltoſ de
illis occiderūt: ⁊ ali
os captiuos de ter-
ra eiecert. m ¶ Do
mine dimitte illam.
q2 angeli p illis q̊s
cuſtodiunt interpel
lant diuinā clemētiā: vn̄ ⁊ deſtructio ciuitatis ⁊ ppli dila-
ta ē p. xlij. annos p9 paſſionē xpi. n ¶ Vſqʒ dū fodiā cir-
ca illā. imittēdo eis terrorē diuioꝝ iudicioꝝ. o ¶ Et mit
tā ſtercora. oñdendo eis feditatē ⁊ abomiationē peccatoꝝ
ſuoꝝ p q̄ ſolēt hoīes penitere de pctis ſuis. p ¶ Et ſiq̊dē
fecerit fructū. q2 in illis. xlij. annis dicte dilatiōis mlti de
iudeis penituert: ⁊ ꝯuerſi ad fidē fructū bonoꝝ opeꝝ fe-
cerūt. vtʒ Act. ij. ⁊ in plurib9 locis. q ¶ Sin aūt in futu-
rū ſuccides eā. q2 ipenitētes ⁊ in ſua pfidia remanētes fu
erūt occiſi ⁊ captiuati p tytū ⁊ veſpaſianū: vt pdictū eſt.
r ¶ Erat aūt. hic ꝯſir ponit doctrie xpi ꝯfirmatio p ſeq̄ns
miraculū: vbi pͦ notat locus cū dr̄. Erat aūt docēs i ſyna
goga eoꝝ i loco cōi vbi ꝯueniebāt iudei ⁊ tps cum dr̄.
s Sabbatl i q̊b9 hoies debebāt itēdē diuio cultui ad au
diēdū vbū dei. t ¶ Et ecce mu. q̄ ha. ſpi. infi. i. ifirmitatē
a ſpū maligno inflictā vel cauſatā. qd̄ pʒ ex h̄ qd̄ ifra ſub
ditur. Hāc aūt filiā abrae quā alligauit ſathanas ſcʒ vin
culo infirmitatis. v ¶ Annis. xviij. ex q̊ pʒ infirmitatis
diuturnitas. x ¶ Et erat inclinata nec ⁊c. In q̊ apparet
infirmitatis grauitas ⁊ deformitas: ⁊ iſta exprimūtur vt
miraculū ſequēs maius ⁊ euidētius oñdat. vnde ſubdit.
y ¶ Et cōfeſtim erecta eſt licet em̄ p naturā poſſent aliq̊ in
firmitates curari tn̄ non i inſtāti. a ¶ Reſpondēs auteʒ
archiſynagogus. i. pnceps ſynagoge: ⁊ dr̄ ab archos qd̄
eſt princeps ⁊ ſynagoga. b ¶ Sex dies ſunt in quibus
oportet opari. hoc intelligit de opibus ſeruilibus. ſʒ opa-
tō miraculoꝝ que ordinatur ad gloriam dei. ⁊ videntium
deuotiōeʒ excitādā poterat fieri i die ſabbati. ⁊ couēiēti9
illa die q̊ʒ i alijs: eo ꝙ illa dies erat ordiata cultui diuio ⁊
deuotioni ppli: et hoc oñdit xps exēplo ſenſibili: cū dici-
tur. Hypocrite vnuſquiſqʒ veſtrum ⁊c. et patet littera.

nō ſoluit boue̅ ſuū aut aſi-
nū a ꝑſepio ⁊ ducit adaqua
re. hāc āt filiā abrae quā al
ligauit ſathanas ecce decē
⁊ octo annis: nō oꝑtuit ſol
ui a viculo iſto die ſabbati
c Et cum hec diceret: erube
ſcebāt oēs aduerſarij eius
⁊ oīs ppl's gaudebat i vni
uerſis q̄ glo̾ioſe fiebāt ab eo
d Dicebat ergo. Cui ſile eſt re-
gnū dei: ⁊ cui ſile eſtimabo
illud. Sile ē grano ſinapis:
qd̄ acceptū hō miſit in hor
tū ſuū ⁊ creuit: ⁊ factū ē in
arborē magnā: ⁊ volucres
celi requieuerūt i ramis eiꝰ.
Et iterū dixit: Cui ſile eſti-
mabo regnū dei: Sile eſt
fermēto qd̄ acceptū mulier
abſcōdit in farine ſata tria
donec fermētaretur totum
Et ibat ꝑ ciuitates ⁊ caſtel
las docēs: ⁊ iter faciēs in
e ir'lm. Ait āt illi qdā. Dn̄e
ſi pauci ſūt q̄ ſaluātur. ipe āt
f dixit ad illos. Cōtēdite in
g trare ꝑ anguſtiā portā: qa
mlti dico vobis q̄rēt intra
h re ⁊ nō poterūt. Cū aūt in
i trauerit pr̄familias: ⁊ clau
k ſerit oſtiū: incipietis foris
ſtare: ⁊ pulſare ad oſtiū di
cētes: dn̄e aperi nobis: et
rn̄dēs dicꝫ vobis. Neſcio
k vos vn̄ ſitis. Tūc incipie-
tis dicere: mādūcauimus
corā te: ⁊ bibimꝰ: ⁊ i plate
is nr̄is docuiſti. et dicꝫ vo
l bis. Neſcio vos vn̄ ſitis.
Diſcedite a me omēs oꝑa
m rij iniquitatis. Ibi erit fle
n tus ⁊ ſtridor dentiū: cū vi
deritiſ abraā yſaac ⁊ iacob
⁊ oēs ꝓphetas i regno di:
o vos aūt expelli foras. Et
venient ab oriēte ⁊ occidē
te ⁊ aquilone ⁊ auſtro: ⁊ ac
p cūbent in regno dei. et ec
ce ſunt nouiſſimi q̄ erāt pri
mi ⁊ ſūt primi q̄ erāt nouiſ-
q ſimi. In ipa die acceſſerūt
qdā phariſeorū dicētes il
r li. Exi ⁊ vade hic qr hero-
des vult te occidē. ⁊ ait ill'
s t Ite ⁊ dicite vulpi illi Ecce
v eiicio demonia: ⁊ ſanitateſ
ꝑficio hodie ⁊ cras: ⁊ ter-

c ¶ Et cū hec diceret erubeſcebāt ⁊c̄. cōfuſi ſua rōnabili re-ſpōſione cui nō poterāt ꝯdicere. Circa qd̄ cōſiderandū ꝙ xp̄s cōfundebat aduerſarios ſuos: aliqn̄ exē plis ſic h̄. aliqn̄ miraculis. ſicut. ſ. v. c. Ut aūt ſciatis: qr fi iꝰ hoīs habet ptātē dimittēdi in terra pctā: ait palytico. tibi dico ſurge ⁊c̄. Aliqn̄ ſcripturis. ſicut Math. xxi Nūquid legiſtis. qr ex ore infantiū ⁊ lactētiū ꝑfeciſti laudē ꝓpter ⁊c̄. Aliqn̄ rōibus certꝭ ſic Matt. xxij. Cuiꝰ ē imago h̄ ⁊ ſuꝑſcriptio ⁊c̄. Aliqn̄ teſtionijs. vt Io. v. ca. Vos miſiſtis ad Ioh: ⁊ teſtimonium ꝑhibuit veritati d ¶ Dicebat ergo. Poſtq̄ ſaluator poſuit penitētie motiuū. h̄ cōſequēter oñdit ſeqn tē ex h̄ eccie fructū. Circa qd̄ cōſiderandū ꝙ lꝫ penitētes et ꝯuerſi ad fidē catholicā pᵒ fuerūt pauci ⁊ abiecti tp̄ibꝰ ꝑſecutionis tyrānorꝝ ⁊ hereticorꝝ: tn̄ dn̄s poſtea induxit aliqͦs penitētes ad fidē q̄ fuerūt magni hoīes ſciā et vita. ſicut fuit Ambro. augꝰ. ⁊ cōſiles: ꝑ qͦs ēt fuit exaltata valde ꝓut h̄ cōtinet̄ in duabꝰ ꝑabolis q̄ expoſite ſūt. Matt. xiij. ca. e ¶ Ait aūt illi Poſtq̄ ſaluator ſupra poſuit penitētie motiuū ⁊ ſequentē fructū. h̄ ꝯñr oſtēdit penitēdi modū.

Circa qd̄ ſciendū ꝙ in penitētibus triplex eſt difficultas ad oꝑa v̄tutū Vna ē ex corruptiōe nature ꝑ pctm̄ ꝑmorꝑentū: ex q̄ cauſata ē in hūana natura ꝓnitas ad malum ⁊ difficultas ad bonū. ſm ꝙ dr̄ Geñ. viij. Senſus ⁊ cogitatio hūani cordis ꝓna ſunt ad malū ab adoleſcētia ſua. ſcd̄a eſt: qr ex peccatis p̄teritis cauſatus ē in ipis peccātibus qdā habitꝰ vel ſaltē diſpoſitio inclinās ad pctā ſil'ia. tercia eſt ex difficultate opis v̄tuoſi. qr v̄tus ē circa bonū arduū ⁊ difficile ⁊ iō modus penitēdi ad h̄ ꝙ ſit efficax dꝫ cū magno conatu fieri. ⁊ h̄ eſt qd̄ dr̄. f ¶ Cōtēdite intrare ꝑ anguſtā portā. ⁊ ꝑ hoc etiā ſoluit̄ qd̄ ꝓpoſita de paucitate ſaluādorꝝ. qr pauci reſpectiue inueniūtur: ita feruide penitētes ꝙ nō impēdiant̄ ꝓpter dictas difficultates. iđo ſubdit̄. g ¶ Multi dico vob̄ querēt intrare ⁊ nō poterūt ⁊ iſti ſunt tepidi p̄dictis difficultatibus impediti: ⁊ qr nō ſemꝑ durat tp̄s penitēdi. iō ſequit̄. h ¶ Cū autē intrauerit pr̄familias. ille pr̄familias eſt xp̄s q̄ ꝑ paſſionē ſuā intrauit gl'az: vt habet̄ infra. xxiiij. Oportuit pati xp̄m ⁊ ita intrare gl'iam ſuā. Ex q̄ etiā oñdit̄ ꝙ alij nō habebūt igreſſum facilē. i ¶ Et clauſerit oſtiū. in morte peccatori clauditur oſtiū pnīe. k ¶ Incipietis foris ſtare ⁊ pulſare ⁊c̄. in quo oñdit̄ pnīa poſt mortē ſꝫ infructuoſa. ſm ꝙ dr̄ Sapien. v. dicētes intra. ſ. pnīam agētes ⁊c̄. k ¶ Tūc incipitis dicere ⁊c̄. h̄ potiſſime refert̄ ad iudeos inter qͦs xp̄s cōuerſatus fuit: ⁊ in plateis eorꝝ docuit. l ¶ Neſcio vos ⁊c̄. q: neſcit eos ſciā approbatiōis: ſꝫ reprobatiōis. m ¶ Ibi erit fletus. in fletu em̄ duo ſunt. ſ. triſticia animi ex q̄ ꝓcedit fletus corꝑalis. ⁊ ſm hoc fletus erit in dānatis gn̄aliter tam demonibꝰ q̄ hoibus. Aliud ex ꝑte corꝑis ſcꝫ reſolutio lachrymarū. turbatio cerebri ⁊ oculorꝝ. ⁊ q̄tum ad hoc fletus nō pōt eſſe in demonibꝰ neq̄ aīabus ſeꝑatis. ſꝫ poſt reſurrectiōem in hominibꝰ dānatis erit turbatio cerebri ⁊ oculorꝝ: nō tn̄ fluxus ſeu reſolutio lachrymarꝝ: qr ceſſante motu celi ceſſabit oīs generatio ⁊ corruptio. Stridor aūt dētiū nō importat aliquā corruptiōem: ⁊ iō poterit ibi eſſe. o ¶ Cū videritꝭ abraham ⁊c̄. h̄ ꝓprie erit in extremo iudicio qn̄ reprobi videbūt electos reſurrexiſſe i corꝑibus gl'ioſis et audiēt vocē iudicis eos vocantis ad regnū celeſte: ⁊ ꝯdemnatis reprobos ad penā gehēne: ſm ꝙ dr̄ Math. xxv. Tūc em̄ videbūt ſe expelli ꝑ demones executores diuīe iuſticie. o ¶ Et veniēt ab oriente ⁊ occidente ⁊c̄. qr ab vniuerſis mūdi ꝑtibꝰ gentiles cōuerſi ſunt ad fidem. qui tūc recipiēt gloriam in aīa ⁊ corꝑe. p ¶ Et ecce ſunt nouiſſimi q̄ erāt pmi. ſ. iudei q̄ erāt pmi ad recipiēdū bn̄ficia dī erūt poſteriores gētilibus ꝓpter ſuā incredulitatem ⁊ hoc eſt qd̄ dicit apl'us ad Roma. xj. Cecitas ex ꝑte contingit in iſrael donec plenitudo gentium intraret ⁊c̄. q ¶ In ipa die. Hec eſt pars incidentalis. aliq̄ enim phariſeorū non potentes doctrine chriſti contradicere: per cautelam voluerunt terrere eum: ⁊ ſic eius doctrinam impedire dicentes. r ¶ Exi et vade hinc. qr herodes vult te occidere. De quo videtur ꝙ tunc erat in terra herodi ſubiecta: verūtamen videtur ꝙ iſti dixerunt falſum. ex hoc quod habetur infra. xxiij. Herodes autēꝫ viſo ieſu gauiſus eſt valde: erat autem ex multo tēpore cupiens videre eum ⁊c̄. Chriſtus tamen in ſua reſponſione oſtendit ſe talibus non terreri: nec a bonis operibus impediri dicens.

s ¶ Dicite vulpi illi. i. herodi. Vulpis em̄ eſt animal doloſum rapax tortuoſe incedens ⁊ fetidū: ſic princeps malus qualis erat iſte herodes eſt doloſus per machinationes mali: rapax eris alieni: tortuoſe incedens ꝑ ꝑuerſitatem iudicij: fetidus ꝑ infamiam nominis ſui.

t ¶ Ecce demonia eijcio. et non poſſunt mihi reſiſtere: cū tamen ſint maioris poteſtatis q̄ herodes. quaſi diceret. non habeo timere eum.

v ¶ Et ſanitates perficio hodie et cras. quia chriſtus duobus annis predicauit iſta beneficia conferendo: et in tercio anno ſue predicationis paſſus eſt. vel: Hodie et cras id eſt paucis diebus vſq̄ ad tempus paſſionis mee in ieruſalem.

x Quia nō capit ꝓphetā ꝑire ex irl̄m. q2 conueniēs fuit xp̄m pati in loco passionis ꝓphaꝝ q̄ est irl̄m. vtꝫ ex decursu veteris testi: vn̄ ꝛ de manasse rege iuda dr̄. iiij. Reg. xxj. Qz impleuit irl̄m sanguine ꝓphaꝝ vsqꝫ ad os: ꝛ iō conueniens fuit xp̄m ibidē pati. tū q2 ē caput oīm ꝓphaꝝ: tum q2 oēs ꝓphe de eo scripserūt ƺm q̄ dr̄ Act. iij. c. Huic oēs ꝓphete testimoniū ꝑhibēt: ꝛ ꝓpt dictā occasionē exprobrat ꝯtra ciuitati irl̄m dicens y Hierl̄m irl̄m ꝛc̄. ptꝫ snia ex dict̄. mathei. xxiij.

Capitulū. xiiij.

Et factū ē. Posita infor matione penitētiū. Hic ꝯn̄r ponit ꝯfutatio īpenitētiū. Dicunt aūt impenitentes ꝓpt̄ q̄ ad verbū xp̄i nō ꝯuertebant: ƺ potius indurabātur in malis suis: ꝛ insuper xp̄o insidiabant q̄les erāt pharisei et legisꝑiti. Primo ergo ponit istoꝝ cōfutatio: scd̄o simpliciū informatio: ibi. Ibāt aūt turbe. prima diuidit in q̄ttuor. q2 p̄ ꝯfutat eos d̄ ignorātia: scd̄o d̄ supbia. ibi. dicebat aūt ꝛ ad inuitatos. tercio d̄ cupiditate. ibi dicebat aūt ꝛ ei. q̄rto d̄ ingr̄titudine. ibi Ait ip̄e dixit. Circa p̄mū sciēdū q̄ inuidia excecat intellcm̄ ꝛ iō pharisei ꝛ legisꝑiti ex inuidia ꝯ ip̄m excecati dicebāt eū legis transgressorē: eo q̄ curabat in sabbato: qd̄ tn̄ ē falsum vt dictū ē ca. p̄cedēti. ꝛ hoc iterū ōndit ad maiorē cōfirmationē in curatione hydropici. cū dr̄. a Et factū est cū intrasset in domū cuiusdā principis phariseoꝝ ꝛc̄. Iste inuitauit xp̄m: vtꝫ ex sequētib⁹: ꝛ videt̄ q̄ h̄ fecit maliciose ꝛ nō ex deuotione vn̄ subdit. b Et ip̄i obseruabāt eū. attēdētes si inter eos epulas aliq̄d diceret aut faceret vn̄ possent eū accusare. c Et ecce hō quidā hydropicus. ꝛ dr̄ ab hydoꝛ qd̄ ē aqua: q2 hydropic⁹ hꝫ aquā int̄ carnē et cutem. d Erat añ illū. Dicit Cyrillus q̄ iste nō petebat a xp̄o sanari timore phariseoꝝ: ƺ solū se ōndebat vt xp̄s eū vidēs ei⁹ misereret̄. e Et rn̄dens ih̄s. nō ad v̄ba. q2 questio sibi nō ꝓponebat̄ ƺ ad cogitatiōes phariseoꝝ ꝛ legisꝑitoꝝ. q̄m cogitabāt curationē in sabbato esse illicitā. f At illi tacuerūt. q2 si dixissent nō: timebāt ab eo rōne ꝯfutari. si aūt dixissent sic: nō h̄rent frontē ip̄m de hoc accusandi. g Ip̄e v̄o app̄hēsum sanauit eū ac dimisit. q2 p impositionē man⁹ ip̄m curauit: ꝛ postea manū retraxit. h Et rn̄dēs cogitatiōib⁹ eoꝝ qb⁹ cogitabāt illud factū illicitū. i Dixit. Ōndendo illud esse licitū ꝛ bonū p exēplū aialis bruti: cui⁹ ꝑiculo licitū erat succurrere in sabbato. etiā ƺm ip̄os: ꝛ multoforti⁹ succurrendū est homini: ꝓpt̄ quē facta sunt aialia bruta. ꝛ qui fact⁹ est ad imaginē dei. k Et nō poterāt ad hec rn̄dere. tāq̄ꝫ ꝯfusi euidenti rōne.

cia die consūmoꝛ. Verūtn̄ opꝫ me hodie ꝛ cras ꝛ se-
x q̄nti die āmbulare q2 n̄ capit
y ꝓphaꝫ ꝑire extra irl̄ꝫ. Hie rusalē irl̄m q̄ occidis ꝓphetas ꝛ lapidas eos q̄ mittūtur ad te. Quotiens volui cōgregare filios tuos quē admodū auis nidū suū sub pēnis: ꝛ noluisti. Ecce reliq̄tur vob̄ dom⁹ vr̄a deserta: Dico āt vobis: q2 n̄ videbitis me donec veniat cū dicet̄. bn̄dict⁹ q̄ venit i nomine dn̄i. Ca. xiiij.

a Et factū ē cū introisset ih̄s i domū cuiusdam p̄ricipis phariseoꝝ sabbato mādúcare panem
b c ꝛ ip̄i obseruabāt eū. Et ec-
d ce hō q̄dā hydropic⁹ erat
e añ illū. Et rn̄dēs ih̄s dixit ad legisꝑitos ꝛ phariseos dicēs. Si lꝫ sabbato cura-
f g re. at illi tacuer̄t. ip̄e v̄o app̄hēsum sanauit eū ac dimi-
h sit. Et rn̄dēs ad illos dixit
i Cui⁹ vr̄m asin⁹ aut bos in puteū cadet ꝛ n̄ cōtinuo ex-
k trahet illū die sabbati. Et nō poterant ad hec rn̄dere
l illi. Dicebat aūt ꝛ ad inuita-
m tos pabolā intēdens quō primos accubit⁹ eligerent
n dicens ad illos. Cū inuitatus fueris ad nuptias non discūbas i p̄rio loco ne forte honoratioꝛ te sit inuitat⁹ ab illo: ꝛ veniēs is q̄ te ꝛ illū vocauit: dicat tibi. Da huic locū: ꝛ tūc nuptias cū ruboꝛe nouissimū locum tenere. Sꝫ cū vocat⁹ fueris vade recūbe i nouissimo loco vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. Amice ascēde sup̄i⁹. tunc erit tibi gl̄ia
o corā sil̄ discūbētib⁹ q2 ois
p q s q̄ se exaltat hūiliabit̄ ꝛ qui
r se humiliat exaltabit̄. Dicebat aūt ꝛ ei q̄ se inuitauerat.
t rat. Cū facis prādiū aut cenā: noli vocare amicos tu-
v x os neqꝫ frēs tuos: neqꝫ cognatos: neqꝫ vicinos: ne-
a qꝫ diuites ne forte ꝛ ip̄i te reinuitēt: ꝛ fiat tibi retribu-
b c tio. Sꝫ cū facis cōuiuium
d e voca paup̄es debiles clau-
f g dos ꝛ cecos ꝛ beatus erit

l Dicebat aūt. Hic ꝯn̄r cōfutat eos de supbia ꝛ ambitione indebita honoꝝ. qd̄ notat̄ cū dr̄. m Intēdēs quō p̄. ac. i. p̄mas sedes in ꝯuiuijs solennib⁹. n Cū inuitatus fueris ad nuptias nō recūbas in p̄ loco. Per p̄mū locū nō solū h̄ intelligit̄ honoꝛabilioꝛ sessio in cōuiuijs solēnibus. ƺ etiā q̄libꝫ electio vel postulatio seu ꝓmotio ad aliq̄ꝫ dignitatē: ꝛ h̄ ptꝫ ex h̄ qd̄ p̄mittit̄. Dicebat aūt ꝛ ad inuitatos pabolaꝫ. Parabola ē alterius rei significatiua ad dignitates aūt se null⁹ dꝫ ingerere: ƺ alios meliores se p̄ponere q̄ꝫ tū est in se: alioq̄n inuitatoꝛ p̄ncipal̄. s. deus a q̄ ē ois ptās: deiiciet eū a sua dignitate: saltē sp̄ualit̄ sententia dānatiōis. Aliq̄n etiā deiicit t̄les pena tpalis depositionis si aūt hūiliter refugiēs sic faciebāt p̄res antiq. vt Greg. ꝛ Amb. ꝛ ꝯsil̄es: tā dē ex obia suscepit ꝛ ex caritate fraterna ea bn̄ vsus fuerit: tā dē celestē gl̄am obtinebit. iō subdit̄. Et erit tibi gl̄a ꝛc̄. Cui⁹ rō subdit̄ cū dicitur o Quia ois q̄ se exaltat. p̄sumptuose se dignitatib⁹ igerēdo p Humiliabitur. modo predicto. q Et q̄ se hūiliat. n̄ fallacit̄ ꝛ ficte: ƺm q̄ dr̄ Ecci. xix. Est qui neq̄ter se hūiliat: ꝛ interiora ei⁹ plena sūt dolo: ƺ q̄ veraciter ꝛ ex corde. r Exaltabit̄. ƺm q̄ scribitur Prouerb. xxix. Humilē sp̄ū suscipiet gl̄a. s Dicebat. Hic ꝯn̄r arguit phariseos de cupiditate. q2 faciebant cōuiuia nō moti pietate. ƺ magis cupiditate intendētes p h̄ ꝯsequi aliquā vtilitatē seu honorē p adiutoriū illoꝝ q̄s vocabāt ad cōuiuia: ꝛ h̄ ē qd̄ dr̄. s Dicebat aūt ꝛ ei. q̄ se inuitauerat vt p refectōne coꝛpali repēderet ei sp̄ualē scꝫ documētū pietatis. Sciendū tn̄ q̄ licet dirigeret v̄buꝫ ad ip̄m tn̄ p h̄ alios assistētes q̄ erāt in h̄ culpabiles arguebat. t Cū facis prā. aut ce. noli vo. ami. i. ꝓpt̄ amiciciam secularē. v Neqꝫ frēs tuos. i. ꝓpt̄ cōsanguinitatē. x Neqꝫ cognatos. i. ꝓpt̄ affinitatē. y Neqꝫ vicinos. i. ꝓpter familiaritatē. z Neqꝫ diuites. i. ꝓpt̄ aliquā vtilitatē ꝯsequēdā. iō subdit̄. a Ne forte ꝛ ip̄i reinuitēt te. Ista reinuitatio intelligit̄ cuiuscūqꝫ boni tpalis recōpensatio. Notandū tn̄ q̄ si vocent̄ p̄dicti ad ꝯuiuia ꝓpter caritatē mutuā nutriendā: meritoꝛiū est: si aūt ad lasciuiā aut gulā exercendā pctm̄ est: si aūt ꝓpter liberalitatē quandā seu vrbanitatē indifferēs est: ꝛ pōt bn̄ fieri ꝛ male: ꝓut ad finem vlterioꝛē oꝛdiat̄ q̄ pōt esse bonus vel malus. b Sed cum facis cōuiuiū. motus pietate. c Voca paupes. carentes censu. d Debiles. carētes conatu. e Clandos. carentes gressu. f Cecos. priuatos visu. g Et beatus eris. q2 deus retribuet tibi. Pietas eīm ad omnia vtilis est p̄missiōem habens vite q̄ nūc est ꝛ futur

re.pma Thymo.iiij. Jō ſubdit. Retribuet em̄ tibi ī reſurrectione iuſtoꝝ.ſeqtur. h Hoc aūt cū audiſſet quidā xp̄m loquentē de reſurrectōne mortꝰ ꝟbo xp̄i ꝓrupit in h̄ verba. i Beatus q̄ mā.pa.in regno dei. Dicūt aliq̄ ꝙ ꝑ panē iſte intelligebat beatitudinē verā q̄ ↄſiſtit in viſione ⁊ fruitione deitatis xp̄i ꝑncipaliter ⁊ humanitatis ſecundario q̄ vocat ſe panē vite. Joh.vj. Alij āt dicūt ꝙ iſte erat rudis ⁊ carnal: credēs ꝙ reſurrectio futura eſſet ad vitā cibꝰ corꝑalibus indigentē ſicut credūt ſaraceni ⁊ iudei moderni. Et iſtud videt veriꝰ: qa ſtatim xp̄s rñdēs ꝓpoſuit ꝑabolā d̄ his qui ꝓpter ſuā ineptitudinē excludēdi ſt a cōuiuio celeſti.
k At ipē dixit ei: hō quidā ⁊c. h̄ ↄñr xp̄s arguit eos de ingratitudine. q̄ iudei p̄ ceteris gaudētibꝰ fuert inuitati ad btitudinē celeſtē. pmo ꝑ ꝓphas. ſcd̄o ꝑ ipz xp̄m eis p̄dicantē i ꝑſona ꝓpria. tercio ꝑ aplos. ⁊ tñ renuerūt venire ꝑ fidē: et ſō vocati ſunt gentiles: ſm ꝙ d̄r Actuū xiij. Uobis oporteat pmū loqui ꝟbū dei: ſ₃ qm̄ repuliſtis illud ⁊ idignos vos iudicaſtis eterne vite. Ecce cōuertimur ad gētes: ſic em̄ nob p̄cepit deus: ⁊ hoc eſt qd̄ d̄r ꝑabolice. l Hō qdam ⁊c. id eſt xp̄s verus hō ⁊ verꝰ deus. m Fecit cenā magnā id ē ſtatuit celeſtē beatitudinē q̄ vocatur cena: eo ꝙ eſt refectio vltima. n Et vocauit multos. q̄ vult oēs homines ſaluos fieri. j. Thimo. ij. o Et miſit ſeruū ſuū. id ē ſeruos. accipiēdo ſingulare ꝓ plurali. ſicut Exo. viij. Uenit muſca grauiſſima. i. multitudo muſcaꝝ. p Et ceperūt ſil̄ oēs excuſare. i. ꝑ mala opa ſe retrahere: ⁊ accipit h̄ omnes ꝓ maiori ꝑte: q̄ pauci ſaluētur reſpectiue. vt dictum ē capitulo p̄cedēti. q Uillam emi. Hic notant ſuꝑbi ꝑ dominiū ville emptū. q̄ ſuꝑbi volūt alijs dominari. r Juga boum emi qnq₃. ꝑ hoc aūt intelligūtur cupidi: terrenis nimis intenti finē ſuū ibi cōſtituētes. s Uxorem duxi. ꝑ h̄ intelliguntur carnales ⁊ laſciui. Ad iſta vo tria vicia reducūtur oīa excludētia a beatitudine celeſti: ſm ꝙ dicit Jo. pma canonica. ij. ca. Omne qd̄ eſt in mūdo aut ē ↄcupia carnis aut ↄcupia oculoꝝ. aut ſuꝑbia vite.
t Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauꝑ. ⁊c. q̄ pncipes iudeoꝝ ⁊ ſacerdotes ⁊ legiſꝑiti ⁊ maiores illiꝰ populi ꝓpter ſua peccata ſunt dimiſſa a deo. Pauꝑes autem ⁊ ſimplices ⁊ publicani illiꝰ ppl̄i ſunt vocati. vt₃ in apl̄is ⁊ in pluribꝰ alijs ex decurſu euāgelij. a Et adhuc locus eſt. q̄ nō ſolū de iudeis: ſ₃ etiā de gētilibꝰ ꝑ diuerſas ꝑtes orbis multi ſunt vocati ad fidē ⁊ ad gl̄am: vt p̄dictū ē. ⁊ h̄ notat cū dicit. b Exi in vias ⁊ ſepes. i. ex iudeā diſcurrendo ad ppl̄m gentilē. ſicut fecerūt apl̄i: vt p̄dictum eſt. c Dico autē vobis ꝙ nemo ⁊c. Nō eſt intelligendū ꝑ h̄

q̄ nō habent retribuere ti-
bi. Retribuet. n. tibi in re
h ſurrectione iuſtoꝝ. Hec cū
audiſſet qdā de ſil̄ diſcūbē
i tibꝰ dixit illi. Beatꝰ q̄ mā
ducabit panē ī regno dei.
k At ipē dixit ei. Hō quidā
l m n fecit cenā magnam ⁊ voca
o uit mltos. ⁊ miſit ſeruū ſu-
um hora cene dicē iuitatis
vt venirēt: q̄ iā ꝑata ſt oīa
p Et ceperūt ſil̄ oēs excuſare
q Primꝰ dixit ei. villā emi:
⁊ neceſſe habeo exire ⁊ vi-
dere illam. Rogo te habe
me excuſatū. ⁊ alter dixit.
r Juga boū emi qnq₃ ⁊ eo ꝓ
bare illa. rogo te habe me
s excuſatū. Et aliꝰ dixit. vx
orē duxi ⁊ iō nō poſſu₃ ve
nire. ⁊ reuerſus ſeruꝰ nūcia
uit hec dño ſuo. Tūc iratꝰ
pr̄familias dixit ſeruo ſuo
t Exi cito i plateas ⁊ vicos
ciuitatis: ⁊ pauꝑes ac de-
biles ⁊ cecos ⁊ claudos i-
troduc huc. Et ait ſeruus:
a Dñe: factū ē vt impaſti e:

adhuc locus ē. et ait domi
b nus ſuo. Exi in vias ⁊ ſe-
pes ⁊ ↄpelle itrare: vt iple
c atur domꝰ mea. Dico aūt
vobis: ꝙ nemo viroꝝ illo
rū q̄ vocati ſūt guſtabit ce-
d nā meā. Ibāt aūt turbe ml̄
te cū eo: ⁊ ↄuerſus dixit ad
e f illos. Siqs venit ad me ⁊
nō odit p̄rem ſuū ⁊ mr̄ē ⁊
vxorē filios ⁊ frēs ⁊ ſoro-
g res: adhuc aūt ⁊ aīa₃ ſua₃
h nō pōt meꝰ eſſe diſcipulꝰ
i Et q̄ nō baiulat crucē ſua₃
⁊ venit pꝰ me: nō pōt meꝰ
k eē diſcipulꝰ. Quis eni₃ ex
vobis volēs turri edificare
l m nōne prius ſedēs cōputat
ſūptꝰ q̄ neceſſarij ſt ſi habe
n at ad ꝑficiēdū: ne poſtea q̄₃
o poſuerit fundamētū ⁊ non
potuerit ꝑficere: oēs q̄ vi-
dēt icipiāt illudere ei dicē
tes q̄ h̄ hō cepit edificare
p ⁊ ñ potuit cōſūmare. Aut
q̄s rex iturꝰ cōmittē bellū
aduerſꝰ aliū regē: ñ ſedēs
q pus cogitat ſi poſſit cū de-

ꝙ nullus de iudeis ſit ſaluatus: ſed q̄ pauci cōparatiue: ſicut cōi mō loquēdi d̄r. Nemo eſt in eccleſia vel in foro qñ ſunt ibi pauci. d Ibant aūt turbe. Poſita ↄfutatione impenitētiū: h̄ ↄñr ponit inſtructio ſeqūtiū xp̄m. Et pmo ſimplici ꝟbo. ſcd̄o ꝑabolico ibi. Quis em̄ ex vobis ⁊c. Circa pmū dicit e Siqs vēit ad me id ē vult venire ꝑ fidē credēdo: ſicut ſūt ſeculares: vel ſtatu₃ ꝑfectiōis aſſumēdo cuiuſmodi ſunt religioſi. f Et nō odit p̄rem ſuū. h̄ accipitur odiū large in q̄ntū ꝓpter ꝑturbatōnē ꝑentū ⁊ amicoꝝ: nō dimittit vēire ad fidē catholicā: ſicut pt₃ de ſancto Chryſanto: ⁊ multis alijs vel de ſeculo ad religionē. g Adhuc aūt ⁊ aīa₃ ſuā. i. vitā corꝑalē eā ↄtēnēdo ꝓpter deū: ꝑatus vitam ſuā exponere ꝓ fide: caſu neceſſitatis occurrēte. h Nō pōt eſſe meꝰ diſcipulus: diſcipulatꝰ aūt xp̄i dupliciter pōt intelligi. Uno mō generaliter ſm ſtatum cōem fideliū: ⁊ ad h̄ ſufficit fides cū obſeruatiōe mādatorum Alio mō cū h̄ ꝑ obſeruantiā conſilioꝝ: in vtroq₃ tñ ſtatu reqritur repſſio ↄcupiaꝝ carnaliū: magis tñ i ſcd̄o mō diſcipulatꝰ q̄₃ pꝰ. ideo ſequitur.
i Et q̄ nō baiulat crucē ſuā. ꝑ carnis macerationē: ⁊ cōcupiſcētiaꝝ repreſſionē. k Quis em̄. Adducit h̄ ↄñr duas ꝑabolas ad ſuū ꝓpoſitū de aggreſſu ſtatꝰ ꝑfectiōis: q̄ cōſiſtit ī obſeruātia ↄſilioꝝ. Et pꝰ oñdit qd̄ reqrit in tali aggreſſu. ſcd̄o qd̄ in debito vſu: ibi. Bonū ē ſal. Circa primū dicit. k Quis. n. ex vo. vol. tur. edificare. i. aggredi ꝑfectionē euāgelicā. l Nōne pus ſedēs. i. qetatus a tumultu paſſionū deliberās. m Cōputat ſumptꝰ. i. cōſiderat ſi habeat illud qd̄ ad h̄ requirit qd̄ eſt ꝓmptitudo ad relinquendū oīa ꝓpter deū: vt patebit poſtea. n Ne poſtea q̄₃ poſuerit fundamētū. qd̄ ↄſiſtit i obſeruātia mādatoꝝ. o Et nō potuerit ꝑficere. q̄ nō h₃ ꝓmptitudinē animi ad relinquēdū oīa: qd̄ ē pmū in ſtatu ꝑfectiōis acqrende: talis fuit ille iuuenis: de q̄ d̄r Math. xix. Qui obſeruauerat mādata: cui dixit xp̄s. Si vis ꝑfectus eē vade ⁊ vēde oīa q̄ habes ⁊ da pauꝑibus Et ſequit ibidē. ꝙ abijt triſtis eo ꝙ multas habebat poſſeſſiones: q̄rū amore fuit impeditꝰ a ſtatu ꝑfectiōis. ⁊ nō habuit ſumptꝰ ad ꝑficiendū turrim cuiꝰ poſuerat fundamentū: p Aut qs rex. Hic ponit ſcd̄a ꝑabola ad idē cū d̄r. Quis rex iturꝰ ↄmittere bellū. hic accipit rex qcūq₃ vult aggredi ꝑfectionis ſtatū. q̄ debet bñ regere opatiōes ⁊ cogitatiōes ſuas: habet ↄmittē bellū: ad rapiendū ſibi celeſte regnū: ſm ꝙ dicit. Math. xj. Regnū celoꝝ vim patit ⁊ violēti rapiūt illud. q Si poſſet cū decem milibus ⁊c. i. cū obſeruātia decem mandatoꝝ: ſ₃ q̄ non ſufficit ad ꝑfectionis ſtatū acquirendū: vt p̄dictum eſt: quia rex celeſtis.

r ¶ Venit cū.xx.milibus ad ſe.q2 duplam obſeruantiam exigit ab eo.ſ.mādatoꝝ ⁊ cōſilioꝝ:iō ſubdit. s ¶ Rogat ea q̄ pacis ſunt.aſſentiēdo regi celeſti in obſeruātia cōſilioꝝ q̄ icipit ab euāgelica pauptate.iō cōcludit. t ¶ Sic ois ex vob q̄ nō ⁊c̄.Ex hac pclone ptȝ ꝙ iſta pabola ⁊ precedēs vadūt ad iſtā intētionē. v ¶ Bonū eſt ſal. Oñſo q̄d reqrit in pfectionis aggreſſu:h9ñr oñdi tur q̄d reqrit i ei9 debito vſu.ſ.diſcretio: q̄ reqrit in oib9 opibus bonis:ſm ꝙ dicit apl's ad Ro.xij. Rōnabile obſequium vr̄m:⁊ hoc ē qđ dicit. v ¶ Bonū ē ſal.i.diſcretio q̄ ē cōdimētū bonoꝝ operū:ſic ſal ē pdimentū ciboꝝ. x ¶ Si āt ſal euanuerit.i.diſcretio defuerit. y ¶ In q̄ cōdiet.q2 opus bonū de genere:inſipidū ē ⁊ inutile ſi careat diſcretione. z ¶ Sȝ foras mittet.h̄ eſt a pfectione cadet. Vñ ⁊ in collationib9 patrūȝ collatōne ſcđa moyſi abbatis: declarat p rōnes ⁊ exēpla ꝙ illi q̄ ceciderūt a ſtatu pfectōis hoc fuit cōiter ꝓpter defectū diſcretiōis.

¶ In ca.xliij.vbi đr in poſtil.Sicut credūt ſaraceni ⁊ iudei moderni. ¶ Additō

Ex traditiōib9 iudeoꝝ talmudicis ⁊ alijs apđ eos autēticis nullo mō hr̄ ꝙ in futuro ſeculo hoies cibis corꝑalibus indigeāt: ⁊ iō ſi forte ſint aliq̄ moderni q̄ h̄ credāt hoc cōtingit ex fatuitate eorū.vñ apđ p̄cipuos doctores eoꝝ ⁊ ſm talmudicas traditiōes ꝓut hr̄ canhedrin ca.vlt.in futuro ſeculo nō ē cib9 neq3 pot9 nec vſus venereoꝝ:ȝ iuſti ibidē i capitibus eorū coronati delectant i viſiōe diuie hitatiōis:qđ ſi recte itelligeret bñ adaptaret fruitōne diuie in q̄ ſancti cū aureolis fruūtur viſiōe xp̄i:in q̄ eſt vera habitatio diuia vnde magis redarguēdi ſunt:ꝙ nō receperūt doctrinā xp̄i que traditiōib9 eoꝝ bñ intellectis maxime pſonat. ¶ In eo.ca.vbi đr in poſtil. Iuga boū emi q̄nq3. ¶ Additio.

Proprius videt h̄ pabola p Auguſti.exponi i libro de vbis dñi vbi đr. Villam emi. applicat ad ſupbiam:ꝓut poſtillator dicit:vbi aūt đr. Quinq3 iuga boum.ad quinq3 ſenſus carnis q̄ geminati ſunt: ꝓut ipe declarat vbi notabiliter exponit illa vba excuſatiōis.ſcȝ Et eo ꝓbare illa.Nō.n.dixit:eo paſcere illa:q2 ad neceſſitatē naturalē bonū ē vti ſenſib9 ñ aūt ad curioſitatē ⁊ ſupfluitatē:qđ aūt ſequit. Vxorē duxi.exponit de carnalitate:in q̄ atiā poſtillator cōcordat. ¶ Cap.xv.

Erant aūt approꝑinq̄ntes. Supius deſcripta ē peccantiū monitio ad penitentiā:hic pñr deſcribit eoꝝ cōuerſio ad iuſticiā:⁊ p̄ in generali.ſcđo in ſpeciali.c.xix. Prima in tres:q2 p̄ oñdit ꝙ peccatores redeuntes ſunt benigne recipiēdi.ſcđo caute nutriēdi.c.xvij.tercio deuote inſtruendi.ca.xviij. Prima in duas. q2 p̄mo deſcribit peccatoꝝ receptio benigna.ſcđo docet eoꝝ ſatiſfactio pdigna.ca.ſe.Circa p̄mū oſtēdit cōuerſio peccatorū:cū đr. a ¶ Erāt aūt appro.ei publi.⁊ pec.ex ꝓpoſito emēdatiōis vite. b ¶ Vt audirēt illū.pati ei obedire.ſecūdo ſubdit iniuſta murmuratio malignātium cum đr. c ¶ Et murmu. phari.⁊ ſcri.di. q2 h̄ peccatores recipit ⁊c̄. Notātes xp̄ȝ đ mala vita:eo ꝙ talibus aicabileȝ ſe p̄bebat ⁊ſequit xp̄i rñſio cū dicit. d ¶ Ait ad illos ⁊c̄. In rñſiōe oñditur ꝙ peccatores redeūtes ſunt dulciter recipiēdi:⁊ ad h̄ inducunt tres parabole.ſcđa icipit :ibi. aut q̄ mlr.tercia :ibi hō quidā habuit duos filios. e ¶ Quis ex vobis.h̄ ponitur p̄ma pabola de oue pdita. ⁊ humeris paſtoris cū gaudio reportata:⁊ ptȝ ſententia ex dictis Matt.xviij.ca. f ¶ Aut q̄ mulier. Hic ponit ſcđa pabola de dragma pdita ⁊ reinuēta vbi đr. Que mlr hñs dragmas deceȝ Mulier iſta eſt ſapientia diuina habēs nouē ordines angeloꝝ q̄ſi dragmas nouē:⁊ decima dragē humana natura ad imaginē dei facta.⁊ iō capax ipi9 per cognitiōem ⁊ amorē:iſta dragma decima fuit pdita p pctā p̄moꝝ pentū. g ¶ Nōne accēdit lucernā.lucerna eſt lumen in teſta.q2 diuina ſapia lumē deitatis accēdit i teſta nr̄e mortalitatis ad q̄rendū naturā humanā pditā: ⁊ reducendā eam ad beatitudinē. g ¶ Nōne euertit domū. Iſta domus ē ſynagoga:q̄ fuit euerſa vt inueniret natura humana. h ¶ Et cū inuenerit puocat amicas.i.angeloꝝ ſocietates : q̄ pgaudēt de peccatorib9 ad deū puerſis ſm ꝙ dictū eſt in pabola p̄cedēti.Et ex hoc iterū pcludit. Ita dico vob.gau.erit ⁊c̄. i ¶ Hō q̄dā. Hic ponit tercia pabola de filio ꝓdigo:p quē deſignat ppl's gētilis q̄ erat ſbdit9 pctis:vel etiā q̄cūq3 pctōr ſingularis.dicit ergo. i ¶ Hō q̄dā.i.ipe de9 ꝓ nob hūanatus. k ¶ Habuit duos filios.i.duos ppl'os.ſ.iudaicū ⁊ gentilē:vel duos filios.i.iuſtos ⁊ pctōres.q2 pctōres ſt filij dei inq̄ꝫtū ſt ad ei9 imaginē:lȝ nō ſint filij dei p grām. l ¶ Et dixit adoleſcētior.i.gētilis ppl's.vñ ⁊ ppl's iudaic9 vocat fili9 dei p̄mogenit9.Exo.iiij. Fili9 me9 p̄mogenit9 iſrl':vel pctōr q̄ đr iuuenis morib9.⁊ iō đr adoleſcētior fili9. m ¶ Et diuiſit illis ſbam q2 dona dei oib9 largiunt:lȝ diuerſimode. n ¶ Adoleſcētior fili9 pegre ꝓfect9 ē p̄ multiplicatiōȝ peccatoꝝ elōgādo ſe a deo pr̄e ⁊ a celeſti ciuitate. o ¶ Et ibi diſſipa.ſub.ſuā.q2 p pctā mortalia tollunt bona grē.⁊ peiorant bona nature. p ¶ Viuēdo luxurioſe.luxuria ſpirituali q̄ ē in ydolatria q̄ꝫtū ad gētilē pplm:⁊ luxuria corꝑali nō ſolū q̄ꝫtū ad gētilē.ȝ etiā q̄ꝫtū ad pctōreȝ informē

cem milib9 occurrere ei q̄
r cū viginti milib9 venit ad
ſe. Alioq̄n adhuc illo longe
agēte:legatiōeȝ mittēs
s rogat ea q̄ pacl ſt. ſic ergo
t ois ex vob q̄ ñ renūciat oibus
q̄ poſſidet:ñ p̄t me9 eē
v diſcipul9. Bonū ē ſal. Si
x āt ſal euanuerit i q̄ cōdiet.
y Neq3 i terrā neq3 i ſterq̄linū
z vtile ē.ȝ foras mittet.
Qui habet aures audiēdi
audiat. ¶ Cap.xv.

a Erāt āt approꝑinq̄ntes ei pblicani ⁊ pec
b catores:vt audirēt il
c lū. Et murmurabāt pharisei ⁊ ſcribe dicētes : q2 hic
pctōres recipit ⁊ māducat
d cū ill'. Et ait ad illos pabola
iſtā dicēſ.q̄s ex vob hō q̄
hȝ cētū oues:⁊ ſi pdiderit
vnā ex ill':nōne dimittit nonagintanouē
in deſerto et
vadit ad illā q̄ pierat dōec
inueniat eā. Et cū iuenerit
eā:iponit in hūeros ſuos
gaudēs ⁊ veniēs domum
cōuocat amicos ⁊ vicinos
dicēs illis. Cōgratulamini
mihi:q2 inueni ouē meā
e que pierat. Dico vobis ꝙ
ita gaudiū erit in celo ſup
vno pctōre pniaȝ agēte:q̄ꝫ
ſupranonagintanouē iuſtl'
f q̄ ñ indigēt pnia. Aut que
mlr hñs dragmas decem
g ſi pdiderit dragmā vnā nōne
accēdit lucernā ⁊ euertit
domū ⁊ q̄rit diligenter
h donec iueniet eā. Et cu inuenerit:
cōuocat amicas ⁊
vicinas dicēs. Cōgratulamini
mihi:quia iueni dragmā
quā pdiderā. Ita dico
vobis gaudiū erit corā
angl'is dei ſup vno peccatore
pniaȝ agēte. Ait autē
i k Hō q̄dā habuit duos fili
l os ⁊ dixit adoleſcētior ex
ill' p̄ri. Pr̄:da mihi portionē
ſubſtātie q̄ me cōtingit.
m Et diuiſit illis ſubſtātiaȝ
Et nō poſt mltos dies: cō
n gregatis oib9 adoleſcētior
filius pegre ꝓfectus ē i re
o gionē longinquā:⁊ ibi diſ
p ſipauit ſubſtantiā ſuā viuē

fidem habentē. q ¶ Facta ē fames valida.ꝑ defectū vbi diuini ⁊ sacre scripture.qꝛ gētilibꝰ nō data ē lex vetꝰ neqꝫ oracula ꝓphaꝝ ſm illud ps.cxlvij. Nō fecit talit oī natōi ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis.pctōribꝰ etiā iudeis ī ta li statu lex ⁊ ꝓphe nō valebāt ad salutē.iō ubdit. r ¶ Et ipe cepit egere.ſpūa libꝰ bonis. s ¶ Et adhesit vni ciuiū re gionis illiꝰ scꝫ dya bolo q̄ ē ciuis ī regi one vmbꝛe moꝛtis. t ¶ Et misit illū ī vil laꝫ suā.i. occupauit eū circa cupiditateꝫ mūdanā : cuiꝰ ville dyabolꝰ dicit domi nus. Job.xiiij. Ve nit pnceps mōi hu ius ⁊ in me ñ habet q̄cq̄. v ¶ Vt pasce ret poꝛcos.i.vicia q̄ fetida sunt ⁊ imūda vñ.j.Thim.vj.c. Ra dix oīm maloꝝ ē cu piditas:qꝛ sicut ra dix mistrat nutrimē tū oībꝰ ramis arbo ris:sic abūdātia tpa liū circa quā versat mūdana cupiditas admistrat materiaꝫ ⁊ fomētū oībꝰ vicijs t ¶ Et cupiebat iple re ventrē suū ⁊c.qꝛ i tentus ꝯgregationi tpaliū q̄rit ī talibus sufficiētiā:intēdens eā habere ꝑ talia : ſꝫ nō assequit intentū qꝛ talia nō minuūt cupiditatē:ſꝫ magis eā augēt.q̄to.n. ali q̄s plꝰ hꝫ de bonis tpalibꝰ:tātoplus ad habēda maioꝛa an helat:ſm ꝙ dicit be atꝰ Greg. Et h̄ de cōi cursu accidē videmꝰ.⁊ iō bñ subdit. y ¶ Et nemo illa dabat.qꝛ nō assequit qd̄ intēdebat. ⁊ q̄a ꝯsideratio huiꝰ defectꝰ īducit aliqñ ad pniaꝫ:iō subditur. ʒ ¶ In se aūt reuersus dixit. Hō.n.peccādo ex se egredit. qꝛ limites recte rōis trāsgredit.⁊ iō pēitēdo ad se reuertit a ¶ Quāti mercēnarij.i.seruiētes ꝓ mercede etna. b ¶ In domo pr̄is mei.i.in eccīa seu ꝯgregatōe iustoꝝ. c ¶ Abū dāt panibꝰ.ſ.pane sacre scripture ꝑ eruditionē ⁊ pane eu charistie ꝑ sacrī receptiōem. d ¶ Ego aūt h̄ fame pereo. qꝛ si ad pplm gentilē referat h̄ dictū.ptꝫ ꝙ ei talia nō ad mistrant. Si aūt ad catholicū pctōꝛē.ptꝫ ꝙ talia nō ꝓ fi ciūt homi q̄zdiu manet in moꝛtali pctō. e ¶ Surgā.ꝑ in fidelitatis vel pcti derelictiōem. f ¶ Et ibo ad pr̄eꝫ meū ⁊c.ꝑ vite meliorationē. g ¶ Et dicā ei pr̄ ⁊c.ꝑ veraꝫ fidei ꝯfessionē.q̄tū ad pplm gentilē:ſm illud Rom.x. ¶ Coꝛde credit ad iusticiā.oꝛe aūt ꝯfessio fit ad salutē:q̄tum ad ca tholicū pctōꝛē ꝑ integrā pctōꝝ ꝯtritionē ⁊ purā ꝯfessiōꝫ h ¶ Cū aūt adhuc lōge eēt.i.motꝰ ad penitendū nō tñ ꝑ fecte ꝯtritꝰ:ad quā reqrit grā diuina ꝓueniēs.iō subdit. i ¶ Vidit illū pr̄ ipius.oculo clemētie.sequit. k ¶ Dixit aūt pr̄ ad seruos suos.i.ad aplos ⁊ eccīe mistros: qbꝰ ꝓ cepit p̄dicare ñ solū iudeis:ſꝫ ēt gētilibꝰ:⁊ ēt nō solū iust ſꝫ ēt pctōꝛibꝰ. l ¶ Cito ꝓferte stolā pmā.i.ꝓferēdā inocē tiā ⁊ restituēdā nūciate vere cōuersis ⁊ penitētibus. m ¶ Et date anulū ī manu eiꝰ.i.p̄dicate dādū anulū fidei

do luxuriose. et postq̄ oīa
q cōsūmasset facta est fames
r valida ī regione illa: ⁊ ipe
s cepit egē. Et abiit ⁊ adhe-
sit vni ciuiū regiōis illius
t v ⁊ misit illū in villaꝫ suā: vt
x pasceret poꝛcos. Et cupie
bat iplere ventrē suū de si-
liq̄s q̄s poꝛci mādūcabāt:
y ʒ Et nemo illi dabat. In se
a aūt reuersus dixit. Quāti
b mercēnarij in domo patr̄
c d mei abūdāt panibꝰ ego āt
e f h̄ fame pereo. Surgā ⁊ ibo
g ad pr̄eꝫ meū ⁊ dicā ei. Pr̄
peccaui in celū ⁊ coꝛā te:iā
nō sum dignꝰ vocari filiꝰ
tuꝰ:fac me sicut vnū d̄ mer
cēnarijs tuis. Et surgens
h venit ad patrē suū. Cū aūt
i adhuc lōge eēt vidit illum
pat̄ ipiꝰ:⁊ mīsicoꝛdia mo-
tus ē:⁊ accurrēs cecidit su
per collū eiꝰ:⁊ osculatꝰ est
eū: Dixitq̄ ei filiꝰ. Pater
peccaui in celū ⁊ coꝛā te iā
ñ sum dignꝰ vocari filiꝰ tu
k us. Dixit āt pat̄ ad seruos
l suos. Cito ꝓferte stolā pꝛi
m mā: ⁊ induite illū : ⁊ date a
n nulū in manu eius. ⁊ calci
o mēta in pedes eiꝰ. Et ad-
ducite vitulū sagiatū ⁊ oc-
p cidite: ⁊ mādūcemꝰ ⁊ epu-
lemur: qꝛ h̄ filiꝰ meꝰ moꝛ-
tuus erat ⁊ reuixit : ꝑierat
⁊ iuētꝰ ē. Et ceperūt epula
s ri. Erat āt filiꝰ eiꝰ senioꝛ in
t agro. Et cū vēiret ⁊ appꝛo
v piq̄ret domui audiuit sym
x phoniā ⁊ choꝝ. ⁊ vocauit
vnū de seruis ⁊ interroga
uit q̄d hec eēnt: Isq̄ dixit
illi: Fr̄ tuꝰ venit : ⁊ occidit
pr̄ tuus vitulū saginatū qꝛ
y saluū illū recepit Indigna
tus ē aūt ⁊ nolebat introi-
ʒ re. Pr̄ ergo illiꝰ egressus
cepit rogare illū. At ille re
a spōdēs dixit pr̄i suo. Ecce
b tot ānis seruio tibi: ⁊ nūq̄
mādatū tuū p̄teriui: ⁊ nun
q̄ dedisti mihi hedū vt cū
amicis meis epularer Sꝫ
postq̄ filiꝰ tuꝰ h̄ q̄ deuoꝛa
uit substantiā suā cū mere-
tricibꝰ venit : occidisti illi
vitulū saginatū. At ipe di
d xit illi. Fili tu semꝑ mecuꝫ
e es. ⁊ oīa mea tua sūt. Epu

ꝑ caritatē oꝑantis. n ¶ Et calciamēta in pedes.i. sctōꝝ ꝓcedentiū exēpla:qꝛ calciamēta fiūt d̄ pellibꝰ aīaliū moꝛ tuoꝝ. o ¶ Et adducite vitulū saginatū.i.sacrm euchari stie fidelibꝰ admistrate:in q̄ imolat xp̄s q̄ ē vitulꝰ sagina tus ꝓpt grē pinguedinē. p ¶ Et mādūcemꝰ.qꝛ ī p̄mitiua ecclīa nō solū mistri ecclesie sumebant h̄ sacrm:ſꝫ etiā totꝰ po pulus q̄ttidie. vt hr̄ Act.ij. Et adhuc sel in anno q̄libet xp̄ia nus tenet refici h̄ sa cramēto reficit etiā q̄ttidie : qꝛ sacerdo tes nō solū sumūt h̄ sacrm ꝓ se ſꝫ ēt ꝓ po pulo. q ¶ Quia fi liꝰ meꝰ h̄ moꝛtuus erat.moꝛte culpe. r ¶ Et reuixit. vita g̃ cie. s ¶ Erat aūt fi liꝰ eiꝰ senioꝛ in agꝛo qꝛ iudaicꝰ ppl's ī cul tu vniꝰ dei erat oc cupatꝰ. t ¶ Et cum ve.⁊ appꝛo.do.ſ.ec clesie. v ¶ Audiuit symphoniā ⁊ choꝝ. qꝛ cū sp̄ūsanctꝰ de scēdisset sup aplos aliosq̄ discipl'os in die pēthecostes ce perūt laudare deuꝫ varijs linguis.vt hr̄ Act.ij. Et tūc iudei q̄ erāt in irl'm audien tes voces eoꝝ admi rati sīt ⁊ inceperūt q̄ rerent vñ eēt tāta grā ⁊ exultatio.iō subdi tur. x ¶ Et vocauit vnū de ser.⁊ int.q̄ h̄ essent:qꝛ petrus pꝛo alijs rñdit:oñdēs ꝙ erat ex dono sp̄ūsci qd̄ iustificat venien tes ad fidē catholicā siue sint iudei siue sint gētiles. vñ et silis grā sp̄ūscti data fuit gētilibꝰ crēdētibꝰ sic̄ ⁊ discipu lis xp̄i in die pēthecostes data fuerat:vt hr̄ Act.x. de Coꝛ nelio ⁊ alijs gētilibꝰ q̄ erāt cū eo. y ¶ Et indignatꝰ nole bat introire.qꝛ iudei etiā ad fidē ꝯuersi fuerūt admirati ꝙ gētiles q̄s p̄us despexerāt eq̄rent eis in grā dei. vt habet Act.x. Vñ cū petrꝰ redijsset irl'm illi q̄ erāt cōuersi ad fidē catholicā de iudaismo:disceptabāt aduersus illū eo ꝙ cō municauerat cū illis:vt hr̄ Act.xj. ʒ ¶ Pr̄ g̃ illiꝰ egres. ce.ro.⁊c.qꝛ deꝰ ꝑ aplos ⁊ sp̄alit ꝑ paulū oñdit rōnabiliter ⁊ ꝑ scripturas ꝙ erāt gētiles nō cōtēnēdi:ſꝫ gaudēter ad cōionē fideliū recipiēdi. a ¶ Ecce tot annis ser.ti.sb lege moysi. b ¶ Et nūq̄ mādatū tuū p̄teriui.ſ.mādatū d̄ cul tu vniꝰ dei. Licet.n.multi de iudeis fuerāt ydolatre.tñ ali qui sꝑ remāserūt in fide ⁊ cultu vniꝰ dei ⁊ illi pñt dici po pulꝰ iudaicꝰ:sic̄ freq̄nter ꝑs noīat noīe totiꝰ. c ¶ Et nun q̄ dedisti mihi hedū.qꝛ toto tꝑe legis mosaice nūq̄ tm̄ be neficiū datū fuit ppl'o iudaico:q̄tū datū ē tꝑe euāgelij gē tili ppl'o ad fidē ꝯuerso:iō oīa bñficia illiꝰ tpis modica sīt ⁊ q̄si nulliꝰ reputatiōis respectu bñficioꝝ noue legis. d ¶ Fili tu sꝑ mecū es.qꝛ sꝑ aliq̄ de iudeis adheserūt deo ꝑ fidē:⁊ mlti ex eis receperūt fidē catholicā q̄ sunt ꝑticipes bñficioꝝ noue legis.iō subdit. e ¶ Et om.mea tua sunt. Epu.⁊c.cetera patēt ex p̄dictis. Si āt referat ista ꝑabola ad iustū ⁊ pctōꝛē reuertentē:sic filiꝰ senioꝛ exñs in agro ē bō

a iuuentute in opibus ṽtuoſis exercitatus. Junior autẽ filiꝰ ẽ pctor penitẽs: q̃ diu male vixit. ⁊ aliqñ ſibi dat a deo maior grã. ⁊ p ꝯñs maior glã: q̃ illi q̃ bñ vixit a iuuẽtute: ſic pꝫ de ſctõ Bonifacio martyre nõ põtifice: q̃ iuuentus in ſtupro penituit: ⁊ paſſus ẽ ſub dyocleciano: cuiꝰ feſtũ colit eccleſia romana ſcdo ydus maij. d q̃ iuſti aliqñ admirant. q̃ quidẽ admiratio põt dici q̃dã indignatio: inq̃ꝫtũ talis nõ videt dignus tãto bono: ſꝫ deꝰ pat pacificat hãc indignatiõnẽ qñ õndit p eruditionẽ vel inſpirationẽ q̃ h̃ nõ puenit ex pte peccatoris penitẽtis: ſꝫ ex infinita bonitate dei ꝯferentis ſm ſua vera iudicia facultatẽ hũanã oĩno traſcẽdẽtia: et ad hãc intẽtionẽ poteſt de facili litera applicari. ¶ Cap. xvj. D Icebat autẽ. Poſtq̃ dſcripta ẽ penitentiũ receptio benig. h̃ ꝯñr deſcribit eoꝝ ſatiſfactio ꝯdig: q̃ potiſſime ẽ p elemoſynarũ largitionẽ: ſm illud Dañ. iiij. Peccata tua elẏmis redime ⁊ iniq̃tates tuas i n miſericordijs paupeꝝ. Et ad h̃ ſaluator inducit p̃ pabolã: ſcdo rẽ geſtã. ſcda ponit: ibi. Hõ q̃dã erat diues. Circa pmũ p̃ ponit xpi eruditõ. ſcdo pharifeoꝝ deriſio. ibi. Audiebãt aũt. pma in duas. q̃ p̃ ponit pabole narratio: ſcdo ipſius ad ꝓpoſitũ applicatio: ibi. Et ego vobis dico. Circa pmũ ſciendũ q̃ ad hoc inducit pabola vt p h̃ intelligat q̃ ſicut diſpẽſator faciẽs curialitatẽ de bonis dñi ſui: receptꝰ dꝛ in domibꝰ illoꝝ q̃bus fecit. ſic diuites hꝰ mũdi ſi de bonis a deo ſibi traditis ad diſpenſationẽ dent paupibꝰ: recipient in domo ipoꝝ q̃ ẽ celũ: ſꝫ illud Math. v. Bti paupes ſpũ qm̃ ipoꝝ ẽ regnũ celoꝝ. dicit g̃. b ¶ Hõ q̃dã. i. ipe ds p nob hũanatꝰ. c ¶ Erat diues. ſm q̃ dꝛ. xxj. ꝓpoſitiõe libri de cãis: pmũ ẽ diues p ſeipm ⁊ nõ ẽ diues maius. ⁊ pſ. cxj. Glã ⁊ diui. in do. etꝰ. d ¶ Hu habebat villi. i. diſpẽſatorẽ cui tradidit bona tpalia ad diſpenſandũ. e ¶ Et h̃ dif. ẽ apud illũ: q̃ nihil latꝫ eũ. f ¶ Quaſi diſſi. bo. illiꝰ. q̃ freq̃nter ꝯtingit q̃ diuites huiꝰ mõi ⁊ maxime eccl'ie miſtri q̃bus tradita ſunt bona tpalia ad exponẽdũ in pijs opibus: frequẽter ꝯſumũt ea i illicitis ⁊ ſupfluis ꝯtra volũtatẽ dñi tradẽtis talia eoꝝ diſpenſationi. g ¶ Redde rõeꝫ. q̃ de oĩbus ſibi tradit deꝰ exiget rõem vſq̃ ad minimũ q̃drantẽ. h ¶ Jã. n. nõ poteris villicare. q̃ oĩa a te auferent in morte. i ¶ Ait autẽ villi. intra ſe: q̃d fa. q̃ aliqñ ꝯtingit q̃ diuites huiꝰ mundi male ꝯſumẽtes bona ſibi tradita timore mortis ducũtur ad pniaꝫ ⁊ ad cogitandũ de vita futura. k ¶ Fodere nõ valeo. i. ꝓprio labore ⁊ pnia nõ poſſum ſatiſfacere de peccatis: ⁊ venire ad vitã btãm. l ¶ Mẽdicare erubeſco. q̃a verẽcũdũ dꝫ eſſe huiꝰ mũdi diuitibꝰ petere a paupibꝰ et ligioſis ſuffragia ſpũalia. ⁊ nõ repẽdere eis in tpalibꝰ bonis. m ¶ Scio q̃d faciã. q̃ bona tpalia eis diſtribuam. n ¶ Vt cũ amo. fue. a villi. ſ. in morte. o ¶ Recipiãt me in domos ſuas. i. p eoꝝ ſuffragia ⁊ merita recipiar in vita beata. p ¶ Cõuocatis itaq̃ ſingu. debi. dñi ſui. q̃ religioſi ⁊ paupes q̃ꝫtũcũq̃ iuſti ſut debitores dei. In hoc tamen

lari aũt ⁊ gaudere oportebat: q̃ fratꝰ tuꝰ h̃ mortuus fuerat ⁊ reuixit: pierat ⁊ iuentus eſt. ¶ Cap. xvj.

a D
b Icebat aũt ⁊ ad diſcipulos ſuos. Hõ q̃dã
c erat diues qui hẽbat
d (see above)
e villicũ ⁊ h̃ diffamatꝰ ẽ apd
f illũ q̃ſi diſſipaſſet bona illius. Et vocauit illũ ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te.
g Redde rõem villicatiõis
h tue. Jã eñ nõ poteris vil
i licare. Ait aũt villicꝰ itra ſe. Quid faciã: q̃ dñs meus aufert a me villicatiõeꝫ
k l Fodere nõ valeo: mẽdica
m re erubeſco. Scio q̃d faci
n am vt cũ amotꝰ fuero a vil
o licatõne recipiãt me in do
p mos ſuas. Cõuocatis itaq̃ ſingulis debitoribꝰ domini ſui: dicebat pmo. Q̃ꝫtũ debes dño meo. At ille dixit. Centum cados olei Dixitq̃ illi Accipe cautõnem tuam: ⁊ ſede cito ſcribe quinquaginta: Deinde alio dixit. Tu vero quantum debes. Qui ait centũ choros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas ⁊ ſcribe
q octoginta. Et laudauit dominus villicũ iniquitatis
r q̃ prudenter feciſſet: q̃ fi
s lius hꝰ ſeculi prudẽtiores
t filijs luc'i generatõe ſua ſt
v x Et ego vobis dico Facite vob aicos d mãmona iniq̃
y z tat' vt cũ defecerit' recipi
a ant vos i etña tabnacl'a q̃ fidel' ẽ i mĩmo: ⁊ i maiori fi
b del' ẽ: ⁊ q̃ i modico iniquꝰ
c eſt et in maiori iniquus eſt

teneri iſta pabola: q̃ ſicut iſte qui curialis fuit creditoribꝰ de bonis dñi ſui recepit ab illis curialitatẽ q̃bus fecerat ſicut ſi diuites huiꝰ mũdi ſi bona eis tradita paupibus diſpẽſent: p h̃ de offenſis ſatiſfaciẽt. pabola eñ ſilitudo eſt. Silitudo aũt nõ ſp currit q̃ttuor pedibꝰ imo ſi teneret in oĩbus iã nõ eſſet ſilitudo ſꝫ magis idẽtitas. q ¶ Et lauda. do. vil. iniq. ñ d fraude ſꝫ de prudẽtia: ſic diuites huiꝰ mundi nõ ſunt laudabiles de ꝯſumptõe bonorũ in illicitis actibꝰ. ſꝫ de hoc q̃ prudent ſe cõuertũt ad diſtribuendũ bona i pijs opibus. vt p h̃ puideãt ſibi i vita futura. q̃ ſola elẏna ẽ comes defunctoꝝ: ſm q̃ dicit btũs Augꝰ. r ¶ Quia filij huius ſeculi. i. hoĩes tpalibus itẽti. s ¶ Prudẽtiores. i. magis aſtuti ſũt ⁊ feruidi in tpalibus negocijs agendis. t ¶ Filũs lucis. i. q̃ hoĩes ſpiritualibus deputati ſint in negocijs ſpiritualibus: ⁊ h̃ videmus ad ſenſum frequẽter accidẽ. Cuiꝰ vna rõ eſt corruptio nãe ꝑpt quã hõ pnior ẽ ad malũ q̃ ad bonũ. Alia rõ eſt q̃ bona trena ſt ſenſibilia. ⁊ iõ fortiꝰ mouẽt aĩm: q̃ bonſt ñ mouet niſi vt cognitũ: ſm q̃ dic aug. Inuiſa diligẽ poſſumꝰ: incognita ãt neq̃q̃: ſenſibilia ãt bona ſt magis cognita q̃ ſpũalia: q̃ ſenſibilia ſt cognita p expiẽtiã ſẽſꝰ: illa ãt ſolũ p fidẽ. v ¶ Et ego vob dico. h̃ ponit pdicte pabole applicatio cũ dꝛ. x ¶ Fa. vo. ami. de mã. iniq. Mãmõ ẽ nomẽ demonis tẽtãtis de diuitijs male acq̃rẽdis. ⁊ iõ nomẽ eiꝰ ad diuitias ſignificãdas deriuat. ⁊ põt eſſe pme vel tcie declinatiõis. dicẽdo mãmona mãmone vel mãmon mãmonis. Facẽ igr amicos d mãmona iniq̃tatis ẽ dare diuitias paupibꝰ. q̃ dicũt mãmona iniq̃tat' q̃ freq̃nt ad iniq̃tatẽ iducũt ⁊ iplicãt: nõ tñ p ſe: ſꝫ ex abuſu hoĩm. vñ dic b. Amb. Sic diuitie ipedimẽta ſt reprobis. ita pbis ſt adiuuamẽta ṽtut' Alit ẽt põt exponi de diuitijs iniq̃ affectu vel malo actu acq̃ſit': de q̃bꝰ pt tñ elẏna fieri: vt de acq̃ſitis p mẽtriciũ ⁊ hmõi. dare igr talia paupibus ẽ facẽ ſibi aicos de mãmona iniq̃tat'. i. de diuitijs in q̃ actu vel affectu acq̃ſitis. Si ãt iniuſto titulo acq̃ rãtur vel poſſideant diuitie de eis ñ dꝫ dari elẏna: ſꝫ ẽ reſtitutõ faciẽda. y ¶ Vt cũ defeceritis. a pñti vita. z ¶ Recipi. vos in eter. taber. i. p ſua merita ⁊ ſuffragia ipetrẽt apud deũ vos final'r recipi i btã vita. a ¶ Qui fidelis ẽ i minimo: ⁊ i maiori fidel' ẽ. bona mĩma ſt tpalia: ſil'r ſt aliena a nob. q̃ ſt ex nos: bona ãt ſpũalia ſt bona maiora: ſunt ẽt nr̃a q̃ ñ pñt auferri a nob: nob nolẽtibꝰ. dic igit ſaluator. a ¶ Qui fide. ẽ i mi. ⁊ i maiori fidel' ẽ. q. d. Qui bona tpalia q̃ ſt mĩma fidel'r diſpẽſauit p elẏnaꝝ largitionẽ dignꝰ ẽ vt ſibi ꝯmittat diſpẽſatio ſpũaliũ q̃ ſt maiora: q̃ fidelitas diſpẽſatiõis pme ẽ augmentũ fidelitatis ſcde. b ¶ Et q̃ in modico iniquus ẽ: bona tpalia q̃ modica ſt i illicit' cõſumẽdo: aut male retinendo. c ¶ Et in maiori iniquus eſt. i. in diſpenſatione bonoꝝ ſpiritualium que maiora ſt quia infidelitas prima eſt argumentum infidelitatis ſecunde. ideo ſequitur.

a ¶ Si ergo iniquo mammona fideles nō fuiſtis.tēpalia male diſpēſando q̄ ſunt magis bona ſm apparētiā ꝙ̄ ſm veritatē. b ¶ Quod vrm ē.i.bona ſpūalia q̄ ſūt vera bona. c ¶ Quis credet vob ⁊c̄.i.tradet vobis ad miſtrādū.q.di. nullus ſapiēs:⁊ iō tales ſi ꝓmoueant in eccl̄ia:nō ē ex di ordinatiōe ſ3 magis ꝑmiſſione. d ¶ Et ſi in alieno fideles nō fuiſtis.i.in tꝑalibus q̄ ſunt aliena a vob: vt ꝑdictum eſt. d ¶ Quod vrm ē.i.bona ſpūalia q̄ ſūt hn̄tibus intrinſeca: vt ꝑdictū ē. e ¶ Quis dabit vob.ſ.ad diſpēſandū.q.di.null⁹ ſapiēs h̄ faceret. f ¶ Nemo pōt duobus dn̄is ſeruire.ſc3 ꝯrijs.ideo ſequitur. g ¶ Nō poteſtis deo ſer.⁊ mā.i.obedire deo ⁊ dyabolo tētāti ꝯ diuitijs male acq̄rēdis⁊ male diſpēſandis. h ¶ Audiebāt aūt. Hic ꝯn̄r ponit phariſeoꝝ deriſio irrōnabilis.ſcd̄o eoꝝ ꝯfutatio rōnabilis ibi. Et ait illis. ꝑmū ponit cū dr̄. h ¶ Audiebāt autē hec oia phari.q̄ erāt auari ⁊ deri. q̄ſi irrōnabiliter loq̄ret:tum q2 abraā fuit diues valde:vt h̄r Genes.xiij.⁊ multi alij q̄ deo fuierūt ⁊ placuerūt:tū q2 lex vetus ⁊ ꝓphe inducebāt ad ſeruitutē dei ꝓmittēdo abūdātiam tꝑaliū:vt3 in multis locis vet.teſt.phariſei tn̄ iſta inducebāt ad defenſionē ſue auaricie male ēt inducebāt q2 illi q̄ bn̄ vtunt diuitijs nō ſeruiūt eis:nec demoni tētanti ſ3 magis ecōuerſo diuitie eis ſeruiūt:q2 ſunt eis iuuamenta virtutis:vt ꝑdictū eſt:tales āt fuerūt abraā ⁊ alij diuites q̄ deo fuierūt ⁊ placuerūt. Silr lex ⁊ ꝓphe ſeruiētib⁹ deo nō ꝓmittebāt abūdantiā tꝑaliū tanq̄ ꝑncipale ꝑmiū: cū ſint minora bona ꝙ̄ act⁹ meritorij.ꝑmiū aūt ꝑncipale eſt mai⁹ bonū cū ſit finis act⁹ meritorij ⁊ finis ſemꝑ potior ē hīs q̄ ſt ad finē ordiata:⁊ iō vbicūq̄ i ſacra ſcriptura ꝓ actib⁹ virtutū ꝓmittūtur bona tꝑalia ſb̄ illis intelligunt bona ſpūalia ⁊ etn̄a:tanq̄ ꝑncipalr ꝓmiſſa neq̄ tꝑalia ſic ꝓmittunt ad malū vſum ſ3 ad bonū. i ¶ Et ait illis. Hic ꝯn̄r ponit phariſeoꝝ ꝯfutatio:⁊ ꝑ dicta ꝯfutatio ponit: ſecūdo dubiū remouet ibi. Facilius.ꝑ igit ponit phariſeorū ꝯfutatio:cū dr̄. k ¶ Vos eſtis q̄ iuſti.vos corā hominib⁹ auariciā vr̄am ꝑdicto mō colorādo falſe. l ¶ Deus aūt nouit corda vr̄a.i.iniq̄tatē ibi latētē. m ¶ Quia qd̄ hoibus altū ē.i.apparēs iuſticia ⁊ nō exn̄s. n ¶ Abominatio ē apd̄ deū.q2 ſm ꝙ dicit b. Hiero. Simulata ſanctitas duplex ē iniq̄tas. o ¶ Lex ⁊ ꝓphe vſq̄ ad iohēm nō ꝙ lex l' ꝓphia defecerit:ſ3 q2 extūc ꝑfectio euāgelica ꝑdicari incepit:q̄ inducit ad ꝯtēptū tꝑaliū: ꝓpter amorē ſpūalium ⁊ celeſtiū tanq̄ ꝑꝑ mai⁹ bonū expediti⁹ conſequēdū vn̄ dr̄ libro de eccle.dogma. Bonū ē facultates cū diſpenſatiōe erogare:meli⁹ ē cū intētiōe ſeq̄ndi xp̄m:totū ſil' donare ⁊ abſolutū a ſollicitudine cū xp̄o egere. S3 q2 ad h̄ req̄rit magn⁹ conat⁹ liberi arbitrij:iō ſequit. p ¶ Et ois in illud vim facit.q2 hō nutrit⁹ ⁊ aſſuetus in amore bonorū tꝑaliū nō pōt talia ꝯtemnere ꝓpter deū:niſi ſibi quandam violentiā faciat:q2 ꝯſuetudo q̄dam natura ē:iſta autem q̄ cōtra naturā ſunt:ſunt aliquo modo violenta.

a Si ḡ in inq̄ mām̄ona fide-
b les nō fuiſtis:qd̄ vr̄m ē q̄s
c crederet vob Et ſi i alieno
d fideles nō fuiſtis qd̄ vr̄m ē
e f q̄s dabit vob. Nemo ſer-
uus pōt duob⁹ dn̄is ſerui
re. Aut.n.vnū odiet:⁊ al-
terū diliget:aut vni adhe-
g rebit:⁊ alterū cōtēnet Nō
poteſtis deo ſeruire ⁊ mā-
h mone.audiebāt āt oia hec
phariſei q̄ erāt auari: et de
i k ridebāt illū. Et ait ill'. vos
eſt' q̄ iuſtificatis vos corā
l hoibus de⁹ aūt nouit cor
m da vr̄a:q2 qd̄ hoibus altū
n eſt:abominatio ē an̄ deū.
o Lex ⁊ ꝓphe vſq̄ ad iohā-
nē:ex eo regnū dei euāgeli
p zatur ⁊ ois in illud vim fa
q cit. Facilius ē aūt celum ⁊
terram ꝑterire : q̄3 de lege
r vnū apicē cadere. Omis
q̄ dimittit vxorez ſuā:⁊ al-
s terā ducit mechat.⁊ q̄ di-
miſſā a viro ducit mechat
t v Hō q̄dā erat diues q̄ indu
x ebat purpura ⁊ byſſo : ⁊ e
pulabat quottidie ſplēdi-
y de. Et erat quidā mendic⁹
z nomine lazarus :qui iace-
bat ad ianuam eius vlceri
a bus plenus cupiens ſatu-
b rari de micis que cadebāt
c de menſa diuitis : ⁊ nemo
d illi dabat. Sed ⁊ canes ve
niebant:⁊ lingebāt vlcera
e ei⁹. Factū ē āt vt moreret
f mēdic⁹: ⁊ portaret ab āge
g lis i ſinū abrae. Mortuus
h ē āt et diue:s et ſepult⁹ ē i
a inferno. Eleuans aūt ocu-
los ſuos cum eſſet in tor-
b mentis vidit abraam alō-

q ¶ Facilius eſt. Hic remouet dubiū: q2 dixerat ſaluator lex ⁊ ꝓphe vſq̄ ad iohem:poſſent aliqui credere:ꝙ iſta eſſent ꝑ xp̄m annihilāda qd̄ nō eſt verū.imo ꝑ xp̄m fuerūt impleta ⁊ imꝑfectio eoꝝ amota:vt plenius declaratū fuit. Math.v.ca.⁊ hoc eſt qd̄ dicit ſaluator. q ¶ Facilius ē aūt celū ⁊c̄. Et ad hoc inducit vnū exemplum dicens. r ¶ Omnis q̄ dimittit vxorē ⁊c̄. Lex eni ꝑmittebat repudiū vxoris nō tn̄ ſicut licitū ſ3 ꝓpter maius malū euitādū:vt declaratū fuit Deutero.xxiiij.⁊ Math.xix. Et iō xp̄s imꝑfectionē leg' amouit qn̄ idiſſolubilitatē matrimonij oſ̄ndit di. r ¶ Omis q̄ dimitt. vxorē ⁊c̄.⁊ pat3 ſuis ex dictis Matt.xix. s ¶ Hō quida3 erat diues. Hic inducit exemplū ad ꝓuocādū hoies ad oꝑa miſericordie ex diuite damnato ꝓpter defectū pietatis ⁊ miſericordie ⁊ nō dicit hic ꝙ ſit ꝑabola: q̄a ſm doctores eſt narratō rei geſte:dicit ḡ s ¶ Hō quida3. ſm ꝙ dicit Greg.nō exꝑrimitur nomē ei⁹:q2 non erat a deo cognit⁹ ꝑ approbationē:ſm ꝙ dicit ſaluator reprobatis. Math.vij. Nunq̄ noui vos:diſcedite a me ⁊c̄. t ¶ Erat diues.ecce ſuꝑfluitas in cenſu. v ¶ Qui induebat purpura.ecce exceſſus in veſtitu. x ¶ Et epula'.quo.ſplē.excedens in victu. y ¶ Et erat quidā mendi.no.laza.exꝑmitur aūt ei⁹ nomē q2 erat deo cognit⁹ ꝑ approbationē.ſic̄ ⁊ moyſi dixit Exodi.xxxiij. Noui te ex noie. Et ex h̄ dicit Ambr. hic ꝙ eſt magis narratio ꝙ̄ ꝑabola. z ¶ Qui ia.ad ia.eius.vt ex vicinitate magis appareret duricia diuitis ⁊ ꝓbaret pacietia paupis. a ¶ Cupiens ſa.de mi.nō dicit de ꝑcioſis b ¶ Que ca.de men.diui.in quo apparet maxia duricia: eo ꝙ ꝑtre ꝑmittebat vn̄ paup poterat ſubleuari. c ¶ Et nemo illi da.q2 tali dn̄o talis familia etiā ꝯformabatur i mētis duricia. d ¶ Sed ⁊ ca.ve.⁊ lin.vlce.ei⁹. Ecce bruitalis pietas in lingendo vlcera paupis arguit duriciā diuitis:q2 curabiliores erant canes paupi ꝙ̄ eoꝝ dominus e ¶ Factū eſt aūt vt moreret mendicus.in pacientia que opus ꝑfectū h3:ꝓbatus. f ¶ Et portaret ab angelis in ſinū abrae.i.ad lymbū ſanctoꝝ patrū:vbi deſcendebant iuſti morientes anteq̄ impedimentū generale glorie ꝑ paſſionē chriſti eſſet amotum.
g ¶ Mortuus eſt autem ⁊ diues.quia diuitie nō poſſunt a morte ſaluare. h ¶ Et ſe.eſt in infer.ſ.damnatoꝝ.quia erat dyaboli parrochianus ei ꝑmitias reddeos:bona tꝑalia in illicitis ꝯſumendo ⁊ horas eius audiendo:cantilenis diſſolutis:⁊ malis verbis intendendo.
a ¶ Eleuans autem oculos ſuos cum eſſet in tormētis:q2 eius oculi aperti erant ꝑ penam qui ante fuerant clauſi ꝑ culpam. b ¶ Vidit abraam alonge.quia multum etiā ante apertionem ianue celeſtis diſtabat ſtatus electorum a ſtatu reproborum intantum ꝙ impoſſibilis erat tranſitus ab vno in alium: vt dicitur infra. Ex hoc autem loco dicit Gregorius ſuper Lucam: et ponitur in quarto ſenteotiarum in fine ꝙ infideles in ymo.id eſt.in inferno po

ſtri ante diē iudicij fideles ſup ſe ī requie attendūt:
quoꝝ gaudia poſt cōtēplari nō pñt. qualiṫ aūt intelligē
dū ſit dictū bti Greg. Maioꝝ diſcretiōi ⁊ iudicio dimit-
to: ſ3 ꝙ dānati vſq3 in diē iudicij videant gloriā beatoꝝ: vt
videṫ vba eiꝰ ſonare: nō hr̄ ex h loco ſufficiēs argumen
tū: q2 ſaluator narra
uit hic rem geſtā vt
ꝑdictū3 eſt ⁊ ꝑ ꝯñs
factā añ xp̄i paſſio-
nem. Ex q̄ ſequiṫ ꝙ
abraā ⁊ lazarus nō-
dū erāt i glīa celeſti
ſ3 in lymbo ſanctoꝝ
patrū. c ¶ Pater
abraā. Nūc falſo ⁊
ꝓ nihilo vocat pa-
trē quē in opibꝰ mi-
ſicordie voluit imi-
tari. Vñ ⁊ ſaluator
Joh. viij. dic̄ iudeis
Vos ex patre dia-
bolo eſtis ⁊c̄.

d ¶ Mitte lazaru3.
irrōnabiliṫ petijt il-
lū ad ſe iuuādū mit
ti: cui micas panis
noluit mittere eſuri
enti. e ¶ Vt refri-
geret liguā meā. ibi
plꝰ cruciabaṫ: q2 per
eā plus peccauerat
ſ3 duo officia natu-
re i quibꝰ lingua de
ſeruit. ſ. guſtui ⁊ lo-
q̄le. vt hr̄. ij. de aīa. ꝙ
aūt ꝑ linguā in offi-
cio guſtus peccaſſet

ge ⁊ lazarū i ſinu eiꝰ: ⁊ ipē
c clamās dixit. Paṫ abraā
d miſerere mei: ⁊ mitte laza-
rū vt intingat extremū di-
e giti ſui in aquā: vt refrige-
ret linguā meā: q2 crucior
in hac flāma. Et dixit illi
f abraā. Fili recordare q2 re
cepiſti bona in vita tua: ⁊
g lazarus ſil'r mala. Nūc āt
h hic cōſolaṫ: tu vo crucia-
i ris. Et i his oībꝰ inṫ nos
⁊ vos chaoſ magnū firma
k tū eſt: vt hi qui volūt hinc
trāſire ad vos nō poſſint:
neq3 inde huc tranſmeare.
l Et ait. Rogo g̊ te pater vt
mittas eū in domū patris
mei. Habeo em̄ q̄nq3 frēs
vt teſteṫ illis ne ⁊ ipi veni
ant in hūc locū tormētorū.
m Et ait illi abraā. Hñt moy
n o ſen ⁊ ꝓphas audiāt illos.

p3 ꝑ illud qđ ſupra dictū eſt. Epulabaṫ q̄tti die ſplēdide.
Sil'r in officio loquele: q2 inṫ epulas ſplendidas magis
relaxaṫ lingua ad loquēdū inepta. Notandū tñ hic ꝙ lin
gua ⁊ digitꝰ methaphorice dicunṫ in aīabꝰ ſeꝑatis: q̄les
erāt aīe lazari ⁊ diuitis: ſicut in deo qui ſp̄us eſt manꝰ dr̄
virtꝰ eiꝰ opatiua: ⁊ ſil'r in lazaro hic ꝑ digitū intelligiṫ vir-
tus eius auxiliatiua. ꝑ linguā diuitis virtꝰ cōceptus mē
tis expſſiua. f ¶ Fili. recor. q2 rece. bo. in vita tua. Hoc
ſibi diciṫ ad augmentū ſue pene: q2 maximū infortuniū
genꝰ eſt fuiſſe felicē: vt dicit Boetiꝰ p̄ de cōſolatione.
g ¶ Nūc aūt hic cōſolaṫ. ꝓpter meritū patiētie. h ¶ Tu
vo cruciaris. ꝓpter defectu3 miſericordie. i ¶ Et in his
omni. inter nos ⁊ vos chaos mag. fir. eſt. i. diſtantia ma-
gna meritoꝝ ⁊ ſtatuū firmata eſt rigore iuſticie diuine vt
impoſſibilis ſit trāſitus ab vno ſtatu in aliū: iō ſubdiṫ.
k ¶ Vt hi qui volunt hinc trāſire ⁊c̄. q2 aīe ſeꝑate ſunt ex̄
ſtatū meriti ⁊ demeriti. ꝙ aūt dānati vellēt venire ad lo-
cū electoꝝ ſi eēt poſſibile nō eſt dubiū: ſ3 de electis ꝙ vel-
lent ire ad locū dānatoꝝ videṫ falſum. Ad qđ dicendum
ꝙ nō vellent ire illuc ad manēdū: vellēt tñ ire illuc ſi eſſet
poſſibile ad ꝓpinquos ſuos liberādū. Iſtud tñ velle in-
telligiṫ ſm volūtatē nālem nō aūt ſm volūtatē delibera
tiuā. in qua cōformaṫ ſimpliciṫ diuine iuſticie. l ¶ Ro-
go g̊ te pater vt mit. eū in do. pa. mei. dixit hoc nō charita
te ductꝰ cū illā nō haberet: ſed timore ſeruili: ne in ipſorū
cōſortio eiꝰ pena augereṫ: q2 fuerat eis occaſio peccandi
tum rōne diuitiarū quas eis dimiſerat ad abuſum: tum
exemplo male vite qđ eis dederat ad ſequēdū. m ¶ Et
ait illi. hñt moyſen. qui docuit moralia agenda. n ¶ Et
ꝓphas. qui docuerūt myſtica ⁊ credēda: ⁊ iſta ſufficiūt ad
ſalutē: ideo ſequiṫ. o ¶ Audiant illos. Ex hoc p3 ꝙ iſte
diues ⁊ amici eiꝰ erant de gēte iudeoꝝ: quia gentiles nō
habebāt doctrinā moyſi ⁊ ꝓphaꝝ. p ¶ Nō pater abraā
ſed ſi q̄s ex mortuis ⁊c̄. moti ex nuncio ſic mirabiliṫ eis
apparēte. q ¶ Si moyſen ⁊ ꝓphas nō audi. ⁊c̄. Hoc pa

tuit ꝑ effectū: quia lazaro reſurgēti ⁊ xp̄o teſtimoniū ꝑhi
bēti ñ crediderūt: ſ3 magꝭ interficē eū voluerūt: vt hr̄ Joh.
xij. Sil'r nec xp̄o reſurgēti. ſ3 magis ſuaſerūt falſo ipſum
nō reſurrexiſſe: ⁊ corpꝰ eiꝰ a diſcipulis ſuis furatū fuiſſe.
vt hr̄ Math. vlti. ¶ In ca. xvj. vbi dr̄ i poſtilla. Lex. n. per
mittebat repudium
vxoris ⁊c̄.

p At ille dixit. Nō paṫ abra
am: ſed ſi quis ex mortuis
ierit ad eos: pniam agent.
q Ait aūt illi. Si moyſen ⁊
ꝓphetas non audiūt: neq3
ſi q̄s ex mortuis reſurrexe
rit credēt. ¶ Caplm. xvij.
a ET ait ad diſcipulos
ſuos. Impoſſibile ē
vt nō veniāt ſcādala
Ve aūt illi ꝑ quē veniunt.
Vtiliꝰ eſt illi ſi lapis mola
ris iponaṫ circa collū eiꝰ:
⁊ ꝓijciaṫ i mare: q̄3 vt ſcan
dalizet vnū de puſill' iſtis.
b Attēdite vobis. Si pecca
uerit in te fraṫ tuꝰ: increpa
illū: ⁊ ſi pniā3 egerit dimit
c te illi: ⁊ ſi ſepties i die pec
cauerit in te: ⁊ ſepties in
die ꝯuerſus fuerit ad te di
cēs: penitet me dimitte illi
d e Et dixerunt apl'i: dñe: ad-

¶ Additio.
DE hac ꝑmiſſi
one agiṫ ſatꝭ
large in addi-
tione ſupra Deute.
xxiiij. ⁊ Math. xix.
caplo: vide ibi.
¶ In eodē ca. vbi dr̄
in poſtilla. Qualiṫ
aūt intelligendū ſit
dictū Greg. Maio
rū diſcretioni dimiſ
to. ¶ Additio.
VErba bti gre-
go. vbi dic̄ añ
diē iudicij: in
telligēda ſunt ac ſi
dicat: añ diē paſſio-
nis xp̄i. In paſſiōe
eni3 fuit q̄dāmodo
iudiciū mūdi. iux̄ il
lud Joh. xvj. caplo
Nūc iudiciū ē mū-
di. ¶ Replica.
IN caplo deci
moſexto tan-
git poſtillator
de mr̄imonij idiſſo
lubilitate ſ3 Burgē.
ſe opponit ꝑ ea que
poſuit Deuṫ. xxiiij. ⁊ Math. xix. ſ3 vide cor. Math. xix.
¶ Caplm. xvij.

a ET ait ad diſcipulos ſuos. Poſtq̄3 ſaluator oſtēdiṫ
ꝙ peccatores penitētes ſūt benigne recipiēdi. hic
ꝯñr oñdit ꝙ ſūt caute nutriēdi. Circa qđ p̄ ponit in
formatio xp̄i benigna. ſecūdo ſubdiṫ phariſeoꝝ interroga-
tio maligna. ibi. Interrogatꝰ aūt a phariſeis. Circa ꝑmum
poniṫ xp̄i inſtructio. ſcđo inſtructiōis cōfirmatio: ibi. Et
factū eſt du3 iret. ꝑma i duas: q2 p̄ poniṫ dicta iformatio
ſcđo aploꝝ poſtulatio: ibi. Et dixerūt apl'i. Circa primu3
ſciendū ꝙ peccatores ꝯuerſi ad pniam. p̄ caute nutriunṫ
qñ a ꝓbēdo eis occaſionē reuertēdi ad vomitu3 diligenṫ
caueṫ: ⁊ talis occaſio vocaṫ ſcandalū: ⁊ dr̄ a ſcādalon gre
ce qđ eſt impactio pedis q̄ facit hoīem ruere: ꝓut dictu3
fuit math. xviij. vbi iſte paſſus exponiṫ. Scđo nutrit cau
te qñ defectꝰ eoꝝ patienṫ portāṫ ⁊ iniurie remittunṫ: q2 d̄
nouo ꝯuerſi ad pniam ꝓpṫ cōſuetudinē ꝑſtinā hñt quā-
dā ꝓnitatē recidiuādi. iō dicit ſaluator. b ¶ Si pec. in
te fra. tuꝰ increpa illū dulciṫ ⁊ caritatiue. e ¶ Si ſepties
i die ⁊c̄. i. totiēs q̄tiēs ſm ꝙ expoſitū fuit math. xviij. vni
uerſitas em̄ nūero ſeptenario deſignaṫ. d ¶ Et dixerūt.
h ꝯñr poniṫ aploꝝ poſtulatio: cauere em̄ a ſcādalis ⁊ re-
mittē iniurias totiēs q̄tiēs ꝓcedit ex magnitudine fideṫ
q̄ aliq̄s credit ⁊ ſperat ꝓ talibꝰ i vita futura remunerari:
⁊ iō apl'i q̄ erant adhuc ipfecti ⁊ ignari audita ꝑdicta xp̄i
doctrina petieṙt augmētū fidei dicētes. e ¶ Dñe adau.
no. fidē. Augeṫ aūt fides dupliciṫ. vno mō extēſiue: ſc3 qñ
plura credibilia cog̃ſcūṫ ⁊ credunṫ explicite: ſicut fidēles
lr̄ati cognoſcūt ⁊ credūt explicite: q̄ ſimplices iplicite cre
dūt credēdo de talibꝰ in q̄dā gnāli illud qđ tenet eccl'ia.
Alio mō augeṫ intenſiue: videl3 qñ credibilia clariꝰ co-
gnoſcunṫ ⁊ firmius feruētiuſq3 tenenṫ: ⁊ vtrūq3 augmen
tū fidei requiriṫ i eccl'ie p̄latis: ꝓpter qđ apl'i q̄ poſt xp̄m
fuerūt ꝑmi p̄lati i eccl'ia dei: petierūt vtrūq3 augmētū fi-
dei qđ xp̄s dedit eis maxie poſt reſurrectionē ſuā dando

eis grãm ſpũſancti: ⁊ ideo p̄dicit eis virtutẽ fidei dicẽs.
f ¶ Si habu.fi.ſicut gra.ſinapis.qđ lʒ ſit modicũ quãti-
tate: ⁊ tñ maximũ virtute: ꝓpter qđ fides ei compat.
g ¶ Diceretis huic arbori moro.i.dicere poteritẽ. h ¶ Era
dicare ⁊ trãſplãtare i mare.duo mira cõiungit.ſ.eradica-
tionẽ ſubitã arboriſ
de terra ſolida: ⁊ trã
ſplantationem eius
in aqua fluida: vt p
hoc magis appeat
virt⁹ fidei: ꝫ q̃ de ta
lib⁹ opib⁹ q̄ nõ fiũt
p̄ncipalit̃ v̄tute cre
dẽtis: ꝫ virtute dei
opant̃ null⁹ dʒ ele-
uari: ſed magis ſub
deo humiliari: ideo
ſubdit̃. i ¶ Quis
aũt ve.ha.ſer.arantẽ
i.laborantẽ in agro
k ¶ Qui regreſſo.ſ.
de labore. l ¶ Di-
cat illi ſta. trãſi ⁊ re-
cũbe.i.quieſce p⁹ la-
borem ⁊ refocillare
q.d.nõ ita dĩ ei a do
mino ſuo: ꝫ magis
dĩ ei. m ¶ Para q̃
cenẽ.ita q̃ p⁹ laborẽ
in agro reqrit̃ ab eo
labor in domo: ⁊ ſi i
oib⁹ ſeru⁹ obediat: ñ
tñ ꝓpter hoc tenet̃ ſi
bi regr̃iari dñs: nec
ſeru⁹ in ſupbia debʒ
eleuari: q̃ ad h̄ tene
bat̃ ex ꝯditiõe ſerui-
tutis: ⁊ ex h̄ ꝯcludit
xp̄s q̃ apl̄i de boniſ
opib⁹ nõ debẽt ele-
uari: ꝫ magis humi
liari: ideo ſubdit̃.
n ¶ Dicite ſerui iuti
les ſum⁹: q̃ ſm̃ ve-

auge nobis fidẽ. Dixit ãt
f dñs. Si habueritis fidem
g ſicut granũ ſinapis diceti
h huic arbori moro eradica-
re ⁊ trãſplãtare in mare: ⁊
i obediet vobis. Quis aũt
hñs ſeruũ arantẽ aut paſcẽ
k tem boues: qui egreſſo de
l agro dicat illi ſtatim tranſi
m ⁊ recũbe: ⁊ nõ dicat ei: pa-
ra q̃ cenẽ ⁊ p̄cinge te ⁊ mi
niſtra mihi donec mãducẽ
⁊ bibã: ⁊ poſt hec tu mãdu
cabis ⁊ bibes. Nunquid
grãm hʒ ſeruo illi: q̃ fecit
q̄ ei imp auerat. Nõ puto.
Sic ⁊ vos cũ feceritis oĩa
n q̄ p̄cepta ſunt vobis dicite
ſui iutiles ſum⁹ qđ debui-
o mus facere fecim⁹. Et fcm̃
eſt dũ iret in irl̃m: trãſibat
p mediã ſamariã ⁊ galileã
Et cũ ingrederet̃ qđdã ca
p ſtellũ occurrerũt ei decem
q viri leproſi. Qui ſteterũt a
r lõge: ⁊ leuauerũt vocẽ di-
s cẽtes. Jhũ p̄ceptor miſerẽ
nr̄i. Quos vt vidit dixit.
t Jte oſtẽdite vos ſacerdoti
v Et factũ eſt duʒ irent mun

ritatẽ nulla vtilitas ꝑuenit deo de hũanis opib⁹: ꝫ ſolũ
ipſis operantibus. o ¶ Et factum eſt. Hic conſequenr
ponit̃ doctrie xp̄i p̄dicte cõfirmatio p opa miraculoſa in
ſanatiõe decẽ leproſoꝝ: cũ ſubdit̃. p ¶ Occurrerũt ei de
cẽ viri leproſi. q̃ audierãt famã de mirabilibus xp̄i.
q ¶ Qui ſteterũt a lõge. tñ ꝓpt̃ xp̄i reuerentiã: tuʒ q̃ non
debebãt appropinq̃re ſanis hoib⁹ ne eos inficerẽt.
r ¶ Et leua.vo.ſuã.ex magno deſiderio ſanitat̃. s ¶ Di-
cẽtes ihũ p̄ce.miſe.nr̄i.i.ſolo verbo potes curare nos.
t ¶ Jte oñdite vos ſacerdotib⁹. Lex em̃ p̄cepit Leui.xiiij.
vt emũdati a lepra ſacerdotib⁹ ſe offerrent: ⁊ h̄ duplici de
cã. vna erat q̃ ſacerdotes debebãt iudicare vtrũ talis eẽt
vere curat⁹. ſecũda erat q̃ ꝓ ſua emũdatiõe tenebat̃ offer
re ſacrificiũ determinatũ i lege. Legalia aũt tũc curſum
ſuũ habuerũt: vñ ⁊ xp̄s ea ſeruauit vt pʒ in ei⁹ circũciſiõe
⁊ oblatiõe i tẽplo ⁊ imolatiõe agni paſcalis: ⁊ iõ illos q̄s
a lepra ſanauit ad ſacerdotes miſit. v ¶ Et factũ eſt dũ
irẽt mũdati ſunt. ex fide ⁊ obediẽtia ad xp̄m meritorie đ
ꝯgruo: ꝫ diuina v̄tute effectiue. x ¶ Vn⁹ aũt ex illis ⁊c̄
ſuã ſanationẽ virtuti xp̄i iputãs. y ¶ Regreſſus eſt tãq̃
grat⁹ grãs deo agẽs. ʒ ¶ Et hic erat ſamaritan⁹.i.de gẽ-
tib⁹ illis q̄ miſſe fuerũt a rege aſſyrioꝝ i ſamariã ⁊ alias ci
uitates terre illi⁹ captiuitat̃ inde iudeis ⁊ trãſlat̃ i aſſy-
rios: ⁊ hĩ.iiij. Reg.xvij. ⁊ iſti ſamaritani ptim colebãt ido
la ⁊ ptim deũ: ⁊ iudei nõ cõicabãt cũ eis ſicut nec cũ alijs
gẽtilib⁹: vt hĩ Joh.iiij.. Et p h̄ qđ dĩ. Et hic erat ſamarita
nus. innuit̃ q̃ alij nouẽ erãt iudei nec reuerſi ſũt ad grãs
agendũ. q̃ decepti a ſacerdotib⁹ quib⁹ ſe repñtauerãt qui

doctrine xp̄i ⁊ miraculis detrehebãt ſm̃ eoꝝ informatio
nẽ. attribuerũt ſuã ſenationẽ obſeruãtie legis ⁊ nõ virtu-
ti xp̄i lʒ a principio fideliter ⁊ deuote petiuiſſent ab eo ſa
nari: iõ ſubdit̃. a ¶ Nõ eſt inuen.qui redi. ⁊ da.glo.deo
niſi h̄ alie. ⁊ i h̄ figuratũ fuit q̃ gentiles vẽturi erãt deuote
ad fideʒ xp̄i. iudeis
remanẽtib⁹ i ſuo er-
rore. b ¶ Interro-
gat⁹ aũt. Deſcripta i
ſtructione xp̄i beni-
gna. Hic ꝯñr ponit̃
phariſeoꝝ introga-
tio maligna. xp̄s.n:
in ſuis ſermonibus
frequẽt̃ fecerat mẽ
tionẽ de aduẽtu re-
gni dei: vt pʒ ex p̄di
ctis in h̄ euãgelio ⁊
i alijs: ⁊ iõ phariſei
qui doctrinã xp̄i de
ridebãt. vt dictũ eſt
capl̄o p̄cedẽti: irriſo
rie ab eo querebãt.
c ¶ Qñ venit regnũ
dei.q.d. anteq̃ veni
at regnũ de quo lo-
queris occupabit te
mors crucis ꝫ dñs
tãq̃ vere patiẽs nõ
dedignat⁹ eſt eis rñ-
dere rõnabilit̃ ⁊ mã
ſuete.d. a ¶ Non
ve.reg.dei cũ obſer.
p ad uẽtũ aũt regni
dei intelligit̃ aduen
tus xp̄i ad iudiciũ
q̃ veniet tãq̃ rex ad
iudicãdũ. Venit ãt
ad iudiciũ dupliciť.
Vno mõ pticularit̃
ſ. i morte cuiſlibet:
quia qualis vnuſ-
quiſq̃ i morte repe-
ritur: talis in iudi-

x dati ſunt. Vn⁹ aũt ex his
y vt vidit q̃ mũdatus eſt re
greſſus eſt cũ magna voce
magnificãſ deũ. Et cecidit
in faciẽ añ pedes ei⁹ grãs
ʒ agẽs ⁊ h̄ erat ſamaritanus
Rñdẽs ãt ih̄s dixit. Nõ-
ne decẽ mũdati ſunt: ⁊ no
a uẽ vbi ſũt. Nõ eſt inuẽtus
q̄ rediret ⁊ daret gl̄iaʒ deo
niſi hic alienigena. Et ait
illi: Surge vade: q̃ fides
b tua te ſaluũ fecit. Interro-
c gat⁹ aũt a phariſeis qñ ve
nit regnũ dei. Rñdẽs eis
a dixit. Non veniet regnuʒ
b dei cũ obſeruatione: neq̃
dicent ecce hic aut ecce il-
lic. Ecce.n. regnũ dei itra
c vos eſt. Et ait ad diſcipu-
d ſuoſ. Veniẽt dies qñ deſi
deretis videre vnũ diẽ fi-
e lij hominis ⁊ nõ videbitis.
f Et dicẽt vobis. Ecce h̄ ⁊
g ecce illic nolite ire: neq̃ ſe-
h ctemini. Nam ſicut fulgur
coruſcãs de ſub celo in ea
que ſub celo ſunt fulget ita
erit filius hominis in die
i ſua. Primum aũt oportet

cio extremo pñtabit̃.ſ.in parte electorum vel damnatoꝝ
Alio mõ vl̄r ⁊ ſic veniet ad iudiciũ i fine mũdi: ⁊ neut̃ ad
uent⁹ ẽ cũ obſeruatiõe tp̄is: q̃ nihil incerti⁹ ẽ hora mort̃
de tp̄e etiã futuri iudicij dixit apl̄s Act.j. Nõ eſt vr̄m noſ
ſe tp̄a vel momẽta: ⁊ multo forti⁹ illud tp̄s eſt icertũ alijs
ſm̃ q̃ dic̃ aug⁹. Jllud v̄bũ oim̃ calculãtiũ digitos q̄eſcẽ
iubet. b ¶ Neq̃ dicẽt ⁊c̄.i.nõ pñt dicẽ certitudinalit̃ ⁊ đ
terminate tp̄s aduẽt⁹ xp̄i ad iudiciũ: vñ ⁊ illi q̄ voluerũt h̄
determinate dicẽ vt abbas Joachim ⁊ q̄dã alij inuẽti ſũt
falſuʒ dixiſſe. q̃ tp̄a ab eis detmiata trãſierũt. c ¶ Et ait
ad diſcipl̄os. Hic ꝯñr ponit̃ diſcipuloꝝ iformatio de ad-
uẽtu xp̄i ad iudiciũ. vt ꝓpter imẽſiatẽ pſecutionũ nõ cre
dant xp̄m venturum ad iudiciũ nec propter pacem cre-
dãt de lõge venturũ. ꝫ ſp ſint pati ad eũ expectãdũ: ⁊ h̄ eſt
qđ dĩ. d ¶ Veniẽt dies qñ deſi.vidẽ: vnũ di.fi.ho.i. diẽ
extremi iudicij. q̄ erit vn⁹ ⁊ a iuſtis deſiderãd⁹: q̃ tunc a
malis pñt̃ vite liberabunt̃: ⁊ ad requiẽ gl̄ie trãſferẽt̃. ſm̃
qđ dĩ.j.xxj. His aũt fieri incipiẽtib⁹ reſpicite ⁊ leuate ca
pita vr̄a qm̃ appropinq̄t redẽptio vr̄a. qđ exponẽs greg⁹
dic̃. Leuate capita capita vr̄a.i. exhilarate corda. e ¶ Et
nõ videbit̃. niſi p⁹ multas tribulatiões. f ¶ Et dicẽt vo
bis. Ecce h̄ ⁊ ecce illic: q̃ añ aduẽtũ xp̄i ad iudiciũ ſurgẽt
multi pſeudo ꝓphe ⁊ multi pſeudo xp̄i. g ¶ Nolite ire.
aſſentiẽdo tali doctrine. h ¶ Nã ſicut fulgur coruſcans
⁊c̄.q.d. Aduent⁹ xp̄i ad iudiciũ nõ erit ambigu⁹ quando
erit de facto: ꝫ erit ita clarus ⁊ manifeſtus q̃ nullus pote
rit dubitare: ideo ſubdit̃. Jta erit filius hois in die ſua.
i ¶ Primũ oportet illũ multa pati. Jn primo eni aduẽtu

venit in humilitate ⁊ paucis cognitꝰ ⁊ a multꝭ deſpectꝰ ⁊ reprobatus: ſed in ſecũdo aduẽtu veniet manifeſtus: ⁊ glorioſus in ptãte orbem iudicaturus: ſed qꝛ tempꝰ illiꝰ aduẽtus eſt incertũ vt p̃dictũ eſt: ideo inducit ad hoc duplex exemplũ. Primũ eſt de tp̃e diluuij: vt hꝛ̃ Gen̄. vij. qd̓ notaṫ cum dꝛ̃.

tis inducit ad cõtẽptũ vite p̃ſentis: p̃ma in duas: in ptez p̃ncipalẽ ⁊ incidẽtalẽ. ſecũda ibi: Et interrogauit. Circa primũ sciẽdũ ꝙ ad efficatiã oꝛonis duo maxie faciũt: videlꝫ inſtãtia ⁊ hũilitas. p̃ᵒ ḡ docet orare inſtanṫ: ſecũdo hũiliṫ: ibi. Dixit aũt ⁊ ad quoſdã. Primũ oñdit p ſilr̄itudinẽ vidue q̄ p importunitẽ p̃cu obtinuit effectũ: dic̄ ḡ.

k Et ſicut factũ eſt in diebꝰ noe: qꝛ homines illꝰ tp̃is erãt in ſecuritate nihil timẽtes quouſqꝫ diluuiũ ſubito ſubmerſit oẽs excepto noe ⁊ his qui cũ eo erãt in archa. Secundũ exemplũ eſt de tp̃e ſubuerſionis ſodomoꝝ: vt hꝛ̃ Gen̄. xix. qd̓ notaṫ cũ dꝛ̃.
l Similiṫ ſi. fa. eſt in die. loth ⁊c̄. quia erãt i ſecuritate vſqꝫ ad illã horã qua dominꝰ p ignem ⁊ ſulphur deſtruxit terrã illã. m Scd̓m h̄ erit qua die fi. ho. reuel. i. hoies erũt i ſecuritate nihil timentes d̓ futuro iudicio vſqꝫ ad illud tempꝰ quo xp̄s in humanitate glorioſa mãifeſte videbiṫ veniens ad iudiciũ. n In illa die qui fuerit in tecto ⁊c̄. i. tũc nõ vacabit alicui intendere negocijs tp̃alibus qꝛ oportebit ſubito eũ cõſpectibus iudicis comparere.
o Memores eſtote vxoris loth. q̄ nec habuit ſpaciũ reſpiciendi: ſꝫ ſtatim conuerſa fuit i ſtatuã ſalis. vt hꝛ̃ Gen̄. xix. ſic nec tũc hoies habebũt ſpaciũ reſpiciendi retro. i. ſpaciũ intendendi alicui negocio: ſed oportebit eos ſtatim compere cõſpectibꝰ iudicis. p Quicũqꝫ queſierit aiam ſuã ⁊c̄. i. timore mortis deficiet a fide in tribulatione antixp̄i q̄ p̄cedet iudiciũ q Perdet illã. p eternã dãnationẽ. r Et q̃cũqꝫ pdiderit illã. p̃eligẽs mori q̄ȝ cadere a charitate fidei. s Viuificabit eã. merendo vitã eternã. t In illa nocte erũt duo in lecto ⁊c̄. hoc expoſitũ eſt Math. xxiiij. v Reſpõdẽtes dicũt illi. vbi dñe. i. quo aſſumenṫ. x Qui dixit illis. Vbicũqꝫ fuerit corpꝰ. i. xp̄s qui iudicabit in forma humana glorioſa. y Cõgregabunṫ ⁊ aq̄le. i. ſancti occurrẽtes xp̄o veniẽti ad iudicium: ſcd̓m qd̓ dꝛ̃. j. Theſſal. iiij. Simul rapiemur cũ illis in nubibꝰ obuiã xp̄o i aera.

illũ mlt̄a pati: ⁊ reprobari
k a generatiõe hac. Et ſicut
factũ ẽ i diebꝰ noe: ita erit
i diebꝰ filij hois. Edebãt
⁊ bibebãt vxores ducebãt
⁊ dabanṫ ad nuptias vſqꝫ
in diẽ qua itrauit noe in ar-
chã ⁊ venit diluuiũ ⁊ pdi-
l dit oẽs. Silr̄ ſicut factũ eſt
in diebꝰ loth. Edebãt ⁊ bi
bebãt emebãt ⁊ vẽdebant
plãtabãt ⁊ edificabãt qua
die aũt exijt Loth a ſodo-
mis pluit ignẽ ⁊ ſulphur
m d̓ celo ⁊ oẽs pdidit. Scd̓m
hec erit q̄ die filiꝰ hois re-
n uelabiṫ. In illa hora q̄ fue
rit in tecto ⁊ vaſa eiꝰ in do
mo ne deſcẽdat tollere illa
⁊ q̄ i agro ſilr̄ nõ redeat re
tro. Memores eſtote vxo
p ris loth. Quicũqꝫ q̄ſierit
q aiam ſuã ſaluã facere pdet
r s illã. Et q̃cũqꝫ pdiderit illã
viuificabit eã. Dico vobiſ
t in illa nocte erũt duo in le
cto vno: vnꝰ aſſumeṫ ⁊ alṫ
relinqueṫ. Due erũt molẽ
tes in vnũ: vna aſſumetur
⁊ altera rẽlinq̄tur. Duo in
agro: vnꝰ aſſumetur ⁊ alṫ
v relinq̄tur. Rñdẽtes dicũt
x illi: Vbi dñe. Qui dixit il
lis. Vbicũqꝫ fuerit corpuſ
illuc cõgregabuntur aq̄le.

Capl̄m. xviij.

a b D Icebat ãt ⁊ pabolaꝫ
ad illos: qm̄ oꝫ ſemp
orare ⁊ nõ deficere dicenſ
c Iudex q̃dã erat i q̃dã ciui
d e tate q̄ deũ ñ timebat ⁊ ho-
minẽ ñ reuerebaṫ. Vidua
ãt q̃dã erat i ciuitate illa ⁊
f veniebat ad eũ dicẽs. Vi
dica me d̓ aduerſario meo
g h Et nolebat p multum tp̄s
i Poſt hec aũt dixit itra ſe.
k Et ſi deum nõ timebo nec
l hoiem reuereor tñ qꝛ mole
ſta ẽ mihi hec vidua vidica
m bo illã ne i nouiſſio veniẽs
ſuggillet me. Ait ãt dñs.
Audite q̃d iudex iniq̃tatiſ
n dicit. Deꝰ aũt nõ faciet vi
o dictã electoꝝ ſuoꝝ clamã-
tiũ ad ſe die ac nocte: ⁊ pa
p tiẽtiã hẽbit i illis. Dico ãt
vobis: qꝛ cito faciẽt vindi
q ctã illoꝝ. Verũtñ filiꝰ hois
r veniẽs: putas inueniet fi-

a Dicebat aũt ⁊ pabolaꝫ. i. ſilr̄itudinẽ vidue que poſtea ſequiṫ.
b Qm̄ oꝫ ſp orare li ſp nõ iportat cõtinuitatem tp̄is: qꝛ oꝫ oꝛonẽ interrũpi tp̄e dormitionis ⁊ aliq̃rũ aliaꝝ neceſſitatũ ſꝫ importat inſtãtiã oꝛonis tp̄ibꝰ ⁊ horis ad h̄ cõgruis: vñ dic̄ gloſa Bede ſup iſtũ locũ. Dicẽdũ eſt eũ ſp orare ⁊ nũq̄ȝ deficere: q̄ canonicꝭ horis rogare ñ deſiſtiṫ. Cõſequenṫ inducit ſimilitudinẽ. d.
c Iudex q̃dã. non exprimiṫ eiꝰ nomen qꝛ ñ erat deo cognitus p approbatiõeꝫ vñ ſubdiṫ d Qui deũ nõ timebat. ſ. offendẽ. e Et hoies nõ reuerebaṫ. ſ. eos publice ſcãdalizare. Et ſubdiṫ dep̄catio vidue. f Vindica me d̓ aduerſario meo. faciẽdo iuſticiam meã. g Et nolebat ex ſua malicia qꝛ bñ poṫat ⁊ ex officio facere tenebaṫ. h Per multũ tp̄s qꝛ illa vidua frequẽter ſuã petitionẽ repetebat. Ex q̄ pꝫ iniuſticie diuturnitas i iudice. i Poſt h̄ aũt dixit itra ſe. victꝰ p̃cũ iportunitate k Et ſi deũ nõ timeo ⁊c̄. i. ſi nõ ꝑpṫ deũ neqꝫ ꝑpṫ hoies mouear ad faciẽdũ iuſticiã illi vidue. l Tñ qꝛ mo. eſt m h̄ vi. vin. illã. faciẽdo ei iuſticiã. m Ne i no. ve. ſuggil. me. i. ſuggẽrẽdo offendat ſua iportunitate ex q̄ appet motꝰ ad faciẽdũ iuſticiã nõ ꝑpṫ amorẽ iuſticie ſꝫ ad vitationẽ ſue moleſtie. n Deꝰ aũt nõ fa. vin. ⁊c̄. i. ſi iudex iniq̃tatis ꝑpṫ p̃cũ inſtantiã fecit vindictã. Deꝰ q̄ neceſſario ẽ iuſtiſſimꝰ. Nõ faciet vindictã electoꝝ ſuoꝝ exiſtẽtiũ i p̃ſſura ⁊ tribulatione. o Clamantiũ die ac nocte. i. orãtiũ inſtanṫ p ſua liberatione ⁊ declaratione diuine iuſticie. q. d. multo plus exaudiet taliũ p̃cũ inſtantiã. Sed illud qd̓ dꝛ̃ hic de oꝛone electoꝝ videṫ eſſe ꝯ illud qd̓ dꝛ̃ Math. v. Orate p pſequẽtibꝰ ⁊ calũniãtibꝰ vos. Ad qd̓ dicẽduꝫ ꝙ ad bonos ptinent bona ſp̄ũalia ⁊ eterna q̄ ſunt ſimpliciṫ bona optare ſuis pſecutoribꝰ: ⁊ hoc modo p eis orare: ſꝫ qꝛ pene tp̄ales ſunt quedã medicine. qꝛ valẽt ad emendationẽ vite ⁊ declarationẽ diuine iuſticie: iõ ad ſctõs bñ ptinet petere a deo h̄ mõ vindictã de ſuis pſecutoribꝰ: non ex motu ire ſꝫ ex celo iuſticie. p Dico aũt vob ⁊c̄. lꝫ n. aliq̃ñ tardare videaṫ ſcd̓m humanũ iudiciũ: tñ ſcd̓m veritatẽ nõ tardat: qꝛ oia opaṫ ſcd̓m diſpoſitionẽ ſue ſapientie infinite. q Verũtñ filiꝰ hois veniẽs. ſ. ad faciendũ vindictã. r Putas inueniet fidẽ in terra. q. d. parũ inueniet reſpectiue: loquendo de fide formata charitate.

Capl̄m. xviij.

D Icebat aũt. Poſtq̄ȝ ſaluator oſtendit ꝙ peccatores penitẽtes ſunt benigne recipiẽdi ⁊ caute nutriendi hic ꝯñr oſtendit ꝙ ſunt deuote inſtruẽdi. Et diuidiṫ in duo qꝛ primo deſcribiṫ xp̄i inſtructio: ſecundo inſtructionis cõfirmatio: ibi. Factũ eſt aũt. Circa primũ ſciẽdũ ꝙ deuotio potiſſime cõſiſtit in oꝛone que eſt aſcenſus mẽtis in deũ. ſcd̓m Damaſ. de qua ſaluator hic inſtruit p̃ntes diſcipulos qui iã erãt ad deũ cõuerſi: ⁊ p cõſeq̄ñs futuros ad eũ p pñiam conuertendi. p̃mo ḡ ſaluator oſtendit oꝛonis efficatiã: ſecundo inducit diſcipulos ad martyriũ tollerantiã: ibi. Aſſumpſit aũt. ⁊ pꝫ ordo qꝛ eleuatio men-

s Dixit aūt hic. ār oñdit φ eſt humilit orandū oſten-
dens φ humilitas eſt deo grata: ⁊ ꝑ oñdit hoc verbo. ſe-
cūdo facto: ibi. Afferebāt aūt. Primū facit ꝑ parabolā
publicani ⁊ pharisei dicēs. t Duo hoies aſcendebāt i
templū: q̄ȝ ad illam erat in alto ſitū. ſ. in monte moria: vt
hꝫ .ij. Paral. iij.

v Unꝰ phariſeus
apparēs iuſtus.
x Alt publicanꝰ.
i. publicis negocijs
intentꝰ: q̄ de cōi cur
ſu iplicant ad pctm̄
y Phariſcꝰ ſtans.
ecce iactātia: q̄ȝ ſta-
bat vt ab alijs vide-
ret orare: ⁊ irreuerē
tia: cū in orādo de-
beret ſe ꝓſternere.
z Deus grās ago
tibi: q̄ȝ nō ſuȝ ſic̄ ce.
⁊c̄. Iſte nō proprie
orauit ſꝫ magꝭ ſe ia-
ctauit d̄ iuſticia ali-
os cōdēnādo: ⁊ orā
tē iuxta ſe publica-
nū deſpiciendo.
z Ieiuno bis i ſab
bato. ſ. i ebdomada
q̄ ſic denoiat a die
digniori. a De-
cimas do omniū q̄
poſſideo. phariſei
eniȝ decimas mini-
moꝝ vt rute ⁊ mēte
⁊ cimini ad quas n̄
tenebant vt dicunt
aliq̄ dabant vt cete-
ris iuſtiores appare
rēt: vt dictū eſt. ſ.
b Et publicanꝰ a
lōge ſtans. Ecce dei
timor. q̄ſi nō eēt di-
gnus appropinq̄re
c Nolebat nec ocu
los ad celū leuare:
ecce pudor quaſi ꝓ
peccatis ꝑteritꝭ nō
audēs celū reſpicē.
d Sed ꝑcutiebat
pectꝰ ſuū ecce dolor
de peccatꝭ cōmiſſis
e Deꝰ ꝓpi. eſto mi.
peccatori. ecce vera
⁊ pura ꝯfeſſio: ⁊ iſta
faciūt ad peccatorū
remiſſionē: iō ſeq̄t.
f Amen. i. fidelit
dico voƀ. g De-
ſcēdit hic de domo
dei q̄ erat in monte
vt ſupradictū eſt.

s dē in terra. Dixit aūt ⁊ ad
quoſdā qui in ſe cōfidebāt
tāq̄ȝ iuſti ⁊ aſꝑnabant cete
ros ꝑabolā iſtam dicens.
t Duo hoies aſcēdebāt in
v templū vt orarēt vnꝰ pha-
x riſeus ⁊ alter publicanus.
y Phariſeꝰ ſtās hec apud ſe
z orabat. Deꝰ grās ago tibi
q̄ȝ nō ſuȝ ſicut ceteri hoim
raptores: iniuſti: adulteri:
velut etiā hic publicanus
z a ieiuno bis i ſabbato. deci-
mas do oim que poſſideo
b Et publicanꝰ a longe ſtās
c nolebat nec oculos ad ce-
d lū leuare ſed ꝑcutiebat pe
e ctus ſuū dicēs. Deꝰ ꝓpici
f us eſto mihi pctōri. Amē
g h dico voƀ: deſcēdit h̄ iuſtifi
i catꝰ in domū ſuā ab illo q̄ȝ
k ois q̄ ſe exaltat hūiliabit.
l m ⁊ qui ſe humiliat exaltabit
n Afferebāt aūt ad eū infan
tes vt eos tāgeret: qđ cuȝ
viderēt diſcipli icrepabāt
illos. Ihs āt ꝯuocās illoſ
dixit. Sinite pueros vēire
ad me: ⁊ nolite vetare eos
Taliū ē. n. regnū dei Amē
dico voƀ: q̄cūq̄ȝ nō accepe
rit regnū dei ſicut puer: nō
o intrabit i illud. Et interroga
uit eū q̄dā ꝑnceps dicens
Magiſter bone q̄d faciēs
vitā eťnā poſſidebo Dixit
aūt ei ihs. Quid me dicis
bonū. Nēo bonꝰ niſi ſolꝰ
deꝰ. Mādata noſti. nō oc
cides: nō mechaberis: nō
furtū facies: nō falſuȝ teſti
moniū dices: honora p̄reȝ

h Iuſtificatꝰ ab illo. i. ꝑ illo remanēte in fecibꝰ ſuis cuiꝰ
cā ſubdit cū dr̄. i Quia ois qui ſe exaltat. ꝑ ſuꝑbiam.
k Humiliabit. ꝑ penā. l Et qui ſe humiliat. ꝑ veraȝ
peccatoꝝ ꝯfeſſionē. m Exaltabit. in glīa ꝑ remunera
tionē. Sicut em̄ in ſtatera māli vna ꝑte depſſa altera ele
uat ⁊ ecōuerſo: ſic i ſtatera diuine iuſticie decretū eſt: vt
qui eleuant ꝑ ſuꝑbiā in pn̄ti vita: depmant ꝑ penā cōfuſi
bilē in futuro ⁊ ecōuerſo: q̄ ſe humiliat in pn̄ti ꝓpt deuȝ
in futuro ad glīam eleuabunt. n Afferebāt aūt ad eū
infantes. Hic ꝯnter facto oñdit φ humilitas eſt deo grā

⁊ accepta ꝑ hoc φ pueros xp̄s amicabiliter recepit: ⁊ pȝ
ſnīa ex dictꝭ Math. xix. s Et interrogauit. Hec eſt ꝑs
incidentalis in qua ponunt duo incidentia. ſecundū po
nit ibi. Ait aūt petrus. Circa primū ſciendū φ quia ihs
imediate dixerat de pueris: taliū eſt regnū celoꝝ ⁊ in hoc

tuū ⁊ matrē. Qui ait. Hec
oia cuſtodiui a iuuentute
mea. Quo audito ihs ait
illi. Adhuc vnū tibi deeſt.
Oia q̄cūq̄ȝ hēs vēde ⁊ da
pauꝑibꝰ ⁊ hēbis theſaurū
i celo ⁊ veni ſeq̄re me. His
ille auditis ꝯtriſtatꝰ eſt q̄ȝ
diues erat valde. Vidēs
āt ihs illū triſtē factū dixit
Quā difficile q̄ pecunias
hn̄t i regnū dei itrabūt. Fa
ciliꝰ ē em̄ camelū ꝑ foramē
acus trāſire q̄ȝ diuitē intra
re in regnū dei. Et dixerūt
q̄ audiebāt. Et q̄s pōt ſal-
p uus fieri. Ait illis. Que i-
poſſibilia ſūt apud hoies
q poſſibilia ſūt apđ deū. Ait
aūt petrꝰ. Ecce nos dimi-
ſimꝰ oia: ⁊ ſecuti ſumꝰ te.
Qui dixit eis. Amen dico
voƀ nemo eſt q̄ reliq̄t do-
mū aut parētes aut fratreſ
aut vxorē aut filios ꝓpt re
gnū dei: ⁊ nō recipiat mul
toplura in h̄ tꝑe ⁊ i ſeculo
futuro vitā eťnā. Aſſūpſit
r aūt ihs duodeci: ⁊ ait illiſ
Ecce aſcendimꝰ hieroſoly
mā ⁊ ꝯſūmabunt oia q̄ ſcri
s pta ſunt ꝑ ꝓphas de filio
hois. Tradet em̄ gentibꝰ
⁊ illudet ⁊ flagellabit ⁊ cō
ſpuet ⁊ poſtq̄ȝ flagellauerīt
occidēt eū: ⁊ die tercia re-
t ſurget: ⁊ ipſi nihil hoꝝ in-
tellexerūt. Et erat verbuȝ
iſtud abſcōditū ab eis ⁊ n̄
intelligebāt que dicebant
v Factū eſt aūt cū appropin
quaret hiericho: cecꝰ q̄daȝ

ꝑabolice loquebat
ꝑ puericiā itelligēs
humilitatē ⁊ inno-
centiā. ideo quidaȝ
egiſperitus qui vo-
cat hic princeps: eo
φ erat diues vt pȝ
ex ſequētibꝰ: petijt
ab eo quid faciēdo
haberet regnū celo
rū. q. d. dicas mihi
plane ⁊ aperte abſq̄ȝ
ꝑabola: q̄d debeo fa
cere ad cōſequendū
regnū celeſte: ⁊ hoc
modo xp̄s ei rn̄dit:
⁊ patȝ ſnīa ex dictis
Math. xix. vſq̄ȝ ibi.
p Que ipoſſi. ſūt
apud hoies poſſib.
ſunt apud deum: q̄ȝ
ad regnū celoꝝ non
pn̄t hoies ꝑtingere
ꝓpria virtute: ſꝫ per
auxiliuȝ diuine grē
q Ait aūt petrus.
Hic ponit ſecundū
incidēs q̄ȝ petrus a
xp̄o imediate audie
rat q̄ȝ difficile q̄ pe-
cunias habēt regnū
dei intrabūt: iō que-
ſiuit a xp̄o q̄ eēt ſui
⁊ alioꝝ remunera
tio: q̄ȝ oia terrena re
liq̄rāt ꝓpter xp̄m ⁊
pȝ xp̄i rn̄ſio ex dictꝭ
Math. xix. r Aſ
ſūpſit ihs. Poſtq̄ȝ
ſaluator oñ dit orō-
nis efficaciā: hic ꝯnr
inducit diſciplos ſu
os ad martyrij tole-
rantiā exēplo ſui: ⁊
pȝ ſnīa ex dictꝭ Ma
thei. xx. exceptꝭ q̄ ſe
quunt. s Cōſū-
mabūt oia que ſcri-
pta ſunt ⁊c̄. q̄ȝ ꝓphe
ſcripſerunt de paſſi-
one xp̄i futura. vt
pȝ. Eſa. liij. ⁊ Dan.
ix. ⁊ in multis alijs
locis. t Et ipſi ni
hil hoꝝ intellexerūt
tuȝ quia adhuc erāt

rudes ⁊ imperfecti: tum quia chriſtus frequenter eis pa-
rabolice loquebat: ⁊ ideo neſcierunt ſi tunc ꝑabolice loq̄
ret. v Factū eſt. Poſtq̄ȝ poſita eſt xp̄i inſtructio de ef
ficatia orationis: ⁊ de tollerātia paſſionis: hic cōſequent
deſcribit dicte doctrine cōfirmatio per opus miraculoſū
ſm̄ φ ſcribit Mar. vlti. Sermonē confirmāte ſequētibꝰ
ſignis: ⁊ pȝ ſnīa ex dictis Math. xx. ⁊ Marci. x. hoc exce
pto. Factū eſt aūt cū appropinquaret ihs hiericho. i. ꝓpe
hiericho. adhuc exiſteret: q̄ȝ ſm̄ veritatē nō accedebat ad
hiericho: ſꝫ inde recedebat: vt pȝ Math. xx. ⁊ Marci. x.

¶ Capitulum .xix.

Et ingreſſus ihs. Poſtq̄ deſcripta eſt ꝯuerſio peccatoꝝ in generali: h̄ ꝯñter deſcribit̃ i particulari .ſ. in cōuerſione zachei. Et diuidit̃ in duo: q2 pmo deſcribit̃ cōuerſio zachei: ſecūdo remotio dubij: ibi. hoc illis audiētib9. Circa primū dĩ. a ¶ Et ingreſſus ihs pambulabat hiericho: ſm ea q̄ dicta ſunt i fine pcedētis capl'i: iſta hiſtoria zachei non ſequit̃ imediate p9 illuminationē ceci q̄ facta fuit in egreſſu ihu a hiericho: ſ3 p9 egreſſuz ei9 ab hiericho ⁊ ꝓgreſſu ꝑ alia loca regreſſus fuit ibidē ſicut eſt i multis alijs locis i euāgelio dĩ pluries veniſſe ad eundē locū ⁊ in iſto regreſſu accidit hiſtoria iſtius zachei: cū dicitur. b ¶ Ecce vir noīe zacheus. Exprimit̃ h̄ nomē ei9 q2 dignus erat noīari ꝓpter cōuerſionis facilitatē ⁊ ꝓpter cōuerſi ꝑfectionē. c ¶ Princeps erat publicanoꝝ .i. prim9 inter illos q̄ vacabāt publicis actib9 .ſ. exactionib9 ⁊ vectigalib9 leuandis ⁊ deferēdis q̄ cōiter ad peccatū implicāt: ex q̄ i eius vocatione apparet maior dei miſcđia. d ¶ Et ipē diues. q2 auarus fuerat in acqrēdo: ſ3 p9 cōuerſionē nō fuit auarus in retinēdo: q2 parat9 fuit reddē quadruplū defraudatis ab eo. e ¶ Et q̄re. vi. ihm. ex deuotione. f ¶ Et nō poterat p̄ turba. ex q̄ p3 deuotio popularīū ad xp̄m ſequit̃. g ¶ Suſpiciēs ihs .i. approbans deuotionē illi9. h ¶ Quia hodie i domo tua opꝫ me ma. i. in domo materiali ꝓpter refectionē xp̄i ⁊ ſuoꝝ diſcipuloꝝ ⁊ ad oſtēdēdū benignitatē peccatori reuertenti ⁊ in domo ſp̄uali ꝯſcie ꝑ gr̄e infuſionē. i ¶ Et cū viderent oēs .i. phariſei ⁊ alij malignantes. k ¶ Murmurabāt. ⁊ hoc irrōnabilit̃: q2 nullus rōnabiliter pōt murmurare ſi medic9 viſitet egrotū ad ipm ſanandū. l ¶ Stās aūt zache9. ad obediendū dño ꝓmptus. vnde ſubdit̃. m ¶ Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupibus. nō dicit dabo in futuro: q2 erat paratus ſtatim dare: ex h̄ etiā patet q̄ nō oīa bona ſua erāt male acquiſita: q2 de illis ñ poſſet elemoſynā facere. n ¶ Et ſi quid aliquē ⁊c. Lex eñi in aliq̄b9 pcepit reſtituere duplū: ⁊ in aliq̄b9 q̄druplū ⁊ in aliq̄b9 q̄ntuplū vt p3 Exo. xxij. ⁊ iō ꝑ hoc q̄ h̄ exprimit̃ reſtitutio media: itelligunt̃ alie due extreme ſequit̃. o ¶ Eo q̄ ⁊ ipſe fili9 ſit abrae. dicit hic gloſa Bede. Fili9 aūt abrae zache9 dĩ: nō q2 de ei9 ſtirpe genit9: ſ3 q2 ei9 fidē imitat9: vt ſic ille terrā domūq3 paternā deſeruit ita iſte bona ſua partiēda paupib9 reliq̄rat: ⁊ ſic vĩ dicere q̄ nō fuit iude9 natione ſ3 gētilis: q2 oēs iudei natiōe de ſtirpe abrae deſcēderāt. Idē vĩ dicē ambro. dicēs zache9 exigu9 merit̃ ſicut ppl's nationū ⁊c. Aliq̄b9 aūt alijs vĩ ꝯtriū: q2 ē. dĩ q̄ murmurabāt de xp̄o itrāte domū zachei eo q̄ ad hoiem peccatorē diuertiſſet. apō iudeos eñi lōge abominabili9 fuit igredi ad gētiles q̄3 ad iudeos peccatores: ꝓpter qō petr9 etiā p9 aſcēſionē xp̄i ꝑ reuelatiōnē fuit premonit9 vt abſq3 tali abominatiōe igrederet̃ domū cornelij vt hĩ Act. x. Et iō ſi zache9 fuiſſet gētilis magl' habuiſſent occaſionē murmurandi eo q̄ ad hoiez gētilē diuertiſſet: ⁊ vĩ ꝓbabile q̄ hāc cām ſue murmuratiōis expſſiſſent ad colorādū murmuratiōnē ſuā tāq3 rōnabilē. Itē ex h̄ q̄ zacheus dixit. Si q̄d aliquē d̄fraudaui reddo q̄druplū. Illa eñi lex fuit data iudeis ⁊ ñ gētilib9: ⁊ nec ad eā tenebāt̃ gētiles i aliq̄ ſ3 ſolū ad ſimplū3 niſi forte i aliq̄ caſu ex circūſtātia facti: ⁊ iō illā legē ignorabāt: ꝓpt̃ qō zache9 q̄ illā ſciuit: ⁊ ſm eā3 facē voluit īv fuiſſe iude9 añ vocationez ſuā. Nec valet ſi ꝯ̄ h̄ arguat̃ q̄ h̄ dĩ princepſ publicanoꝝ q2 ⁊ mathe9 publican9 fuit q̄ tñ iude9 fuit natiōe: vñ ⁊ euāgelium ſuū ſcripſit hebraice: ſm q̄ dic̄ beatus hiero. i ꝓlogo ſup mathē. p ¶ Hec ill' audiētib9. Poſt q̄3 deſcripta eſt vocatio zachei. h̄ ꝯñr ponit̃ remotio dubij qō p̄ remouet̃ v̄bo ſcđo facto ibi. Et his dict̃ p̄cedebat. Circa pmū ſciendū q̄ iudei ⁊ ēt apl'i de regno xp̄i carnalit̃ ſentiebāt añ eius aſcēſionē credētes eū i regno dauid tp̄alit̃ regnaturū vñ Act. j. petierūt a xp̄o. Dñe ſi i tp̄e h̄ reſtitues regnū iſrl'. vñ ⁊ filij zebedei credētes eū ſic regnatuꝝ petierūt q̄ vn9 ad dextrā ſuā ⁊ ali9 ad ſiniſtrā ſederet: ⁊ iō q2 appropinq̄bat xp̄s verſus irl'm: credebāt eū ſublimādū cito i regez i regia ciuitate: ⁊ h̄ ē qō dĩ. q ¶ Eo q̄ eēt ꝓpe irl'm ⁊ q2 exiſtimarēt. falſo tñ. r ¶ Q2 ꝯfeſtim regnū dei manifeſtaret̃. ⁊ vocat̃ h̄ regnū dei regnū ipſi9 dauid. vñ ⁊ p̄ Paral'. xxix. Sedit ſalomon ſup ſoliū dñi i regē ꝓ dauid pr̄e ſuo ⁊c. ⁊ iō ad hāc falſam eſtimationē remouēdā ꝓponit parabolā ad oſtendēdū q̄ i p̄ aduētu nō venerat ad regnādū tp̄alit̃: ſ3 magl' ad patiēdū ⁊ i ſecūdo aduētu reuertet̃ ad iudicādū ſic̄ rex excellētiſſim9 tūc regnū ſuū oib9 manifeſtatur9: iō ſubdit̃. s ¶ Hō q̄dā nobilis .i. xp̄s hō natus ſm carnē de ſemine dauid regl'. t ¶ Abijt in regionē lōginquā .i. ad celū empyreū ꝑ ſuā aſcēſionē. v ¶ Accipe ſibi regnū. ſup ordies angeloꝝ. x ¶ Et reuerti .ſ. in fine mūdi ad iudiciū: tūc eñi māifeſtabit̃ oib9 regnū ſuū. y ¶ Vocat̃ aūt decē ſuis ſuis .i. fidelib9 vniuerſis quoꝝ vniuerſitas nūero denario deſignat̃ q2 eſt pm9 limes numeroꝝ: vñ ⁊ nūeri ſeq̄ntes ſūt replicatōes ipſi9 ⁊ ptiū ei9 vigiti eñi ſūt bis decē: ⁊ trigita ter decē: ⁊ ſic ꝯñr. z ¶ Dedit eis decē mnas .i. vniuerſitatē bonoꝝ ſuoꝝ diuerſimode tñ: q2 dedit vnicuiq3 pl9 vel min9 ſm ꝓpriā virtutē.

ſedebat ſec9 viā mendicās. Et cū audiret turbā ptereuntē infrogabat q̄d h̄ eēt. Dixerūt aūt ei q̄ ihs nazaren9 tranſiret. Et clamauit dicēs. Ihu fili dauid miſerere mei. Et q̄ pibāt increpabāt eū vt taceret. Ipſe vo mltomagis clamabat: fili dauid miſerere mei. Stās aūt ihs iuſſit illū ad duci ad ſe. Et cū appropinquaſſet infrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciam. At ille dixit. Dñe vt videam. Et ihs dixit ei. Reſpice: fides tua te ſaluū fecit. Et cōfeſtim vidit ⁊ ſeq̄bat̃ illū magnificās deum. Et oīs plebs vt vidit dedit laudē deo. ¶ Capl'm. xix.

a Et igreſſus pambula
b bat hiericho. Et ecce
c vir noīe zache9 ⁊ h̄ pncepſ
d erat publicanoꝝ ⁊ ipē di
e ues. Et q̄rebat videre ih3
f q̄s eēt ⁊ non poterat p̄ tur
ba q2 ſtatura puſillus erat
Et pcurrēs aſcēdit i arborē ſycomoꝝ vt videret eu3
q2 inde erat trāſiturus. Et
g cū veniſſet ad locū ſuſpiciens ihs vidit illu3: ⁊ dixit ad eū. zachee feſtinās de
h ſcēde q2 hodie i domo tua oportet me manere. Et feſtinās deſcēdit ⁊ excepit il
i lū gaudēs. Et cū viderent
k oēs murmurabāt dicētes q̄ ad hoiem peccatorē di
l uertiſſet. Stās aūt zache9
m dixit ad ihm. Ecce dimidiu3 bonoꝝ meoꝝ dñe do
n paupib9: ⁊ ſi quid aliquez defraudaui reddo quadruplū. Ait ihs ad eū. Quia hodie ſalus domui huic fa
o cta eſt eo q̄ ⁊ ipſe filius ſit abrae. Venit. n. fili9 hois q̄rere ⁊ ſaluū facere qō pie
p rat. Hec illis audiētibus
q adijciēſ dixit pabolā eo q̄ eēt ꝓpe irl'm ⁊ q2 exiſtima
r rēt q̄ confeſtim regnū dei manifeſtaret̃. Dixit ergo.
s t Homo q̄dā nobilis abijt i
v regionē longinquam acci
x pere ſibi regnum ⁊ reuerti
y Vocatis autez decem ſer
z uis ſuis dedit eis decem

a mnas :⁊ ait ad illos. Ne-
b gociamini dū venio Ciueſ
c aūt eiꝰ oderāt eum:⁊ miſe
rūt legationē pꝰ illū dicen
tes. Nolumꝰ hūc regnare
d ſup nos. Et factū eſt vt re-
e diret accepto regno:⁊ iuſ-
ſit vocari ſeruos q̇bꝰ dedit
pecuniā vt ſciret q̄tū q̇ſqȝ
f negociatꝰ eēt. Venit autē
primꝰ dicēſ. Dñe:mna tua
decē mnas acq̇ſiuit. Et ait
g illi. Euge bōe ſue q꞉ i mo-
h dico fuiſti fidelis: eris ptā
tē hñs ſupra decē ciuitateſ
Et alter venit dicēs. Dñe
mna tua fecit quinqȝ mnas
Et huic ait: Et tu eſto ſup
i quinqȝ ciuitates. Et terciꝰ
k vēit dicēs. Dñe ecce mna
tua quā habui repoſitaȝ in
l m ſudario. Timui eniȝ te q꞉
n hō auſterꝰ es:tollis qđ nō
poſuiſti:⁊ metis qđ n̄ ſemi
naſti. Dixit ei: De ore tuo
te iudico ſue nequā. Scie
bas ꝙ ego hō auſterꝰ ſum
tollens qđ nō poſui:⁊ me-
tēs qđ non ſeminaui. Et q̄
re nō dediſti pecuniā meā
ad mēſaȝ:⁊ ego veniēs cū
vſuris vtiqȝ exegiſſeȝ illud
Et aſtātibꝰ dixit: Auferte
ab illo mnam: ⁊ date illi q̇
decē mnas hȝ. Et dixerūt
ei: Dñe:habet decē mnas
Dico aūt vobis q꞉ hoī ha
benti dabiṫ ⁊ abūdabit ab
eo aūt qui nō hȝ ⁊ id qđ hȝ
o auferet ab eo. Verūtamē
īimicos meoſ illos q̇ nolu
p erunt me regnare ſup ſe ad
ducite huc: ⁊ inṫficite ante
q me. Et his dictis precede
bat aſcēdēs hieroſolymā.
Et factū eſt cū appropinq̄ſ
ſet ad betphage ⁊ bethani
am ad mōtē q̇ vocaṫ oliue-
ti miſit duoſ diſcipulos ſu
os dicēs: Ite i caſtellū qđ
cōtra vos eſt. In qđ intro
euntes inuenietis pullum
aſine alligatū. cui nēo vnqȝ
hoim ſedit. Soluite illum
⁊ adducite. Et ſi q̇s vos i
terrogauerit q̄re ſoluitis:
ſic diceṫ ei. Quia dñſ ope
ram eius deſiderat. Abie-
rūt aūt q̇ miſſi erāt:⁊ inue-
nerūt ſicut dixit illis ſtātē
pullū. Soluētibꝰ aūt illis
pullū: dixerūt dñi eius ad
illos. Quid ſoluitis pullū
At illi dixerūt. Quia dñs
eū neceſſariū habet. Et du
xerūt illū ad ihm: ⁊ iactan
teſ veſtimēta ſua ſupra pul
r lū impoſuerūt ihm. Eunte
aūt illo ſubſternebant ve-
ſtimenta ſua in via. Et cuȝ
appropinquaret iaȝ ad de
ſcenſum montis oliueti:ce
perūt oēs turbe deſcendē-
tiū gaudētes laudare deū
s voce magna ſup omnibus
quas viderant virtutibus
dicētes. Benedictus qui
venit rex i nomine domini
pax in celo:⁊ glīa i excelſiſ
t Et quidā phariſeorum de
turbis dixerunt ad illum.
v Magiſter increpa diſcipu
x los tuos. Quibꝰ ipſe ait:
y Dico vobˀ q꞉ ſi hi tacuerit

a ¶ Negociamini duȝ venio. q꞉ tēpꝰ meriti currit vſqȝ ad diē iudicij: in quo tpe deꝰ dat dona ſua ad hoc ꝙ multipliceṫ p fructꝰ bonoꝝ operū. b ¶ Ciues aūt eiꝰ oderāt illū. Ciues iſti ſunt iudei qui p maiori pte in odiū xp̄i ſunt firmati. c ¶ Et miſerūt legationē poſt illū dicentes. Nolumus hunc regnare ſup noſ: q꞉ poſt aſcēſioneȝ xp̄i ad celos iudei conati ſunt deſtruere fidē catholicā in qua incipit regnū xp̄i: qđ cōplebitur ⁊ manifeſtabiṫ i fine mūdi. d ¶ Et factū eſt vt rediret. ſ. ad generale iudiciū. e ¶ Juſſit vocari ſeruos quibꝰ dedit pecuniā. q꞉ oportebit oēs cōparere añ iudicē ad reddēdū de oibꝰ receptis ab eo rōnem. f ¶ Venit aūt primꝰ. q꞉ tūc electi de ſuis meritis ſecuri parati erūt aſtare iudici. g ¶ In modico fuiſti fidelis q꞉ bona etiā ſpūalia q̇ habenṫ in vita preſenti modica ſunt reſpectu bonoꝝ celeſtiū que expectanṫ i vita futura.

h ¶ Eris ptātem habēs ſupra decē ciuitates. i. gaudebis de felicitate oium q̇ p doctrinaȝ vel exemplū vite tue cōuerſi ſunt ad bonum.

i ¶ Et tercius venit. q꞉ licȝ mali reformidēt venire ad cōſpectū iudicis: tñ oportebit eos ibidē repñtari. k ¶ Ecce mna tua quā habui repoſitā in ſudario. Sudariū aūt eſt pānus in quo inuoluūtur corpa mortuoꝝ ⁊ iō mna tua in ſudario repoſita ſignat donū dei a bonis operibus ocioſum tāqȝ mortuum. l ¶ Timui eniȝ. iſte timor non eſt niſi puſillanimitas bene agēdi. m ¶ Quia hō auſterus es. licet enim modo tempus ſit miſericordie in iudicio tamen erit tempus rigoris iuſticie. n ¶ Tollis quod nō poſuiſti. ⁊ metis quod non ſeminaſti: quia a prelatis eccleſie non ſolum requirunṫ bona in perſona propria: ſȝ in ſubditis eorum quos tenenṫ inducere ad bonū: ⁊ ſententia huius patet plenius ex dictis Math. xxv. vſqȝ ibi. o ¶ Verūtamen inimicos meos. i. iudeos qui poſt aſcenſionē xp̄i conati ſunt fidem catholicam deſtruere: vt. ſ̄. dictū eſt. q ¶ Adducite huc ⁊ interficite. q꞉. xlij. anno poſt paſſionē xp̄i ciuitas hieruſalē fuit deſtructa ⁊ populꝰ iudeoꝝ occiſus per Tytū ⁊ Veſpaſianū. In fine etiā mundi omnes reprobi generaliter qui ſunt inimici xp̄i ſententia morṫ eterne unt ſinterficiēdi. q ¶ Et his dictis. Hic conſequēter oſtendit facto quod declarauerat verbo. In parabola aūt imediate p̄cedenti duo declarauerat: vnum ptinēs ad ſuā paſſionē: aliud ad ciuitaṫ hieroſolymitane deſtructionē igiṫ pmo facto oſtēdit pmuȝ: ſecūdo ſecundū ibi. Et cū appropinquauit videns ciuitateȝ fleuit. Prima diuidiṫ in tres: quia primo deſcribiṫ xp̄i humiliatio: ſecūdo populi deuotio: ibi. Eūte autem illo. tercio phariſeoꝝ malignatio: ibi. Et quidam phariſeoꝝ. Circa pmū ſic di. q ¶ Et his dictis p̄cedebat aſcendēs hieroſolymā vbi erat paſſurꝰ ſcḋm ꝙ p̄dixerat facto oſtendēs ꝙ erat paratiſſimꝰ ſe humiliare ⁊ obedire vſqȝ ad mortē contēptibiliſſimā ⁊ acerbiſſimaȝ ⁊ ideo humiliter voluit illuc venire ſedēs ſup pullū aſine ſicut fuerat p̄dictuȝ zacharie. ix. Cetera patēt ex dictˀ Mat. xxj. r ¶ Eunte aūt illo. Hic poniṫ populi deuotio ⁊ patet ſnia ex dictˀ Math. xxj. Excepto quod ſubdiṫ. s ¶ Sup oibꝰ quas viderant virtutibus. ex ſuſcitatione enim lazari quā plures viderāt fuerūt moti ad iſtaȝ deuotionē: ut habeṫ Joh. xij. ⁊ etiam ex alijs xp̄i miraculis. t ¶ Et quidā phariſeorum. Hic conſequenter deſcribitur phariſeorum malignatio: ex inuidia enim quam contra xp̄m conceperāt deuotionē populi ad chriſtum videre nō poterant: ideo dixerunt. v ¶ Magiſter increpa diſcipulos tuos. q. dicant. talem falſum applauſum non debes ſuſtinere. x ¶ Quibus ipſe ait rationabiliter ſe excuſando ⁊ prophetando de futuro. y ¶ Dico vobis. quia ſi hi tacuerint: lapides clamabunt: ⁊ hoc fuit impletum in ſua paſſione: quando diſcipulis pre timore iudeoꝝ tacentibus laudem xp̄i lapides ſciſſi ſūnt: vt habetur Math. xxvij. q̄ſi p̄hibētes teſtioniū ſcitatˀ ipſiꝰ xp̄i morṫētis xp̄i qđ cēturio ⁊ alij gētiles q̇ erāt cū eo viſis tot ſignis ſcita tē xp̄i ꝯfeſſi ſūt dicētes. Vere filiꝰ dei erat iſte: vt hꝫ ibidē.

a ¶ Et vt appropinquauit. Hic cōſeqñter oſtēdit facto fu
turā ciuitatis hieroſolymitane deſtructionē in h̄ q̄ð fleuit
ex cōpaſſione: ꝓpter mala ſup ciuitatē ꝛ populi futura: ꝛ
q2 ſemꝑ in deo cū miſericordia currit iuſticia: iō in xp̄o p̄
oſtendit dulcor cōpaſſionis: ſecūdo rigor vltionis: tercio
in p̄ncipibꝰ iudeoꝝ
malū obſtinationis
ſecūda ibi. Et ingreſ
ſus. tercia ibi. Prin
cipes aūt. Circa pri-
mū dī. b ¶ Vidēſ
ciuitatē. ſcȝ hieruſa-
lē in qua diu vigue-
rat cultus diuinus.
c ¶ Fleuit ſup illaȝ.
tum ꝓpter mala cul
pe que ibi multipli-
cata fuerant: tum ꝓ
pter mala pene que
futura iminebāt di-
cens. d ¶ Quia ſi
cognouiſſes. ſup. mala
dicta. e ¶ Et tu. ſup
ple fleres. f ¶ Et q̄
dē in hac die tua .i.
modico tp̄e i quo fa
cies volūtatē tuam.
g ¶ Que ad pacē ti-
bi .i. modico tp̄e du-
raturā: ꝛ iō nūc gau
des: q2 mala iminē-
tia nō vides: iō ſub-
dit. Nūc aūt abſcō-
dita ſūt ꝛc̄. h ¶ Et
circūdabūt te inimi
ci tui ſcilȝ romani.
¶ Vallo .i. cū exer-
citu valde forti.
k ¶ Et coāguſtabūt
te vndiqȝ. intm̄ ꝙ p̄
anguſtia famis inuē-
te ſūt mlīeres filios
ꝓprios comediſſe:
ſm̄ ꝙ refert ioſephꝰ
libro de iudaico bel
lo: ꝛ cā tante deſtru-
ctionis ſubdit.
l ¶ Eo ꝙ nō cogno-
ueris tp̄s viſitatiōis
tue. p̄dicationē xp̄i
recipiēdo: ſȝ magis
vſqȝ ad mortē ipſiuȝ
ꝑſequēdo. m ¶ Et
ingreſſus. h̄ ꝯñr in
xp̄o oñdit rigor vlti
onis in h̄ ꝙ venden
tes ꝛ emētes in tem
plo inde eiecit per h̄
deſignās ꝓ eēnt eij-
ciendi in gehēnaȝ ꝛ
patet ſnīa ex dictis
Math. xxj.
n ¶ Principes aūt.
Hic ꝯñr deſcribitur
obſtinatio p̄ncipuȝ
iudeoꝝ ꝛ p̄ q̄ntuȝ ad interiorē machinationē: ſecūdo q̄ntū
ad exteriorē miſerationē ca. ſeq̄nti. Circa primuȝ dicitur.
n ¶ Principes aūt ſacerdotū. q̄ p̄erant in ſpiritualibus
o ¶ Et ſcribe. q̄ intēdebāt doctrine legis ꝛ ꝓpharum.
p ¶ Et p̄ncipes pleb. q̄ p̄ſidebāt in tp̄alibꝰ diſponendis.
q ¶ Querebāt illū ꝑdere. excogitātes diuerſas vias ꝛ mo
dos quō poſſent illū occidere moti ex rancore ꝛ inuidia ꝯ
ip̄m: iō ſubdit. r ¶ Et nō iueniebāt. cū eēt ſctiſſimꝰ: nec
etiā audebāt timore pp̄li: iō ſubdit. s ¶ Ois em̄ populꝰ
ſuſpēſus erat audiēs illū .i. valde attentꝰ ad audiēdā ſan-
ctā eiꝰ doctrinā.

a lapides clamabunt. Et vt
b appropinquauit: vidēs ci
c uitatē fleuit ſup illā dicēs:
d e Quia ſi cognouiſſes ꝛ tu.
f g Et quidā i hac die tua que
ad pacem tibi: nunc autem
abſcondita ſunt ab oculis
tuis. Quia veniēt dies i te
h ꝛ circundabunt te inimici
i tui vallo: ꝛ circūdabunt te
k ꝛ coanguſtabūt te vndiqȝ
ꝛ ad terrā ꝓſternēt te: ꝛ fi-
lios tuos q̄ i te ſunt. Et nō
relinquēt i te lapidē ſup la
l pidē: eo ꝙ nō cognoueris
m tp̄s viſitationis tue. Et in
greſſus in tēplū cepit eijce
re vēdētes ꝛ emētes dicēſ
illis. Scriptū eſt: q2 domꝰ
mea domꝰ orōnis ē. Vos
aūt feciſtis illā ſpeluncā la
tronū. Et erat docēs q̄tti-
n die in tēplo. Pricipes aūt
o p ſacerdotū ꝛ ſcribe ꝛ princi
q pes plebis querebāt illuȝ
r ꝑdere ꝛ nō inueniebāt q̄d
s facerēt illi. Ois em̄ popu-
lus ſuſpenſus erat audiēs
illum. ¶ Capl̄m. xx.
t E T factū eſt i vna dieꝝ
e docēte illo populū in
tēplo ꝛ euāgelizante
ꝯuenerūt p̄ncipes ſacerdo
tū ꝛ ſcribe cuȝ ſenioribꝰ: ꝛ
aiūt dicentes ad illū. Dic
nob̄ i q̄ ptāte hec facꝭ. Aut
q̄s eſt q̄ dedit tibi hāc ptā-
tē. Rñdēs āt ihs̄ dixit ad
illos. Interrogabo vos ꝛ
ego vnū v̄bū. Rñdete mi-
hi. Baptiſmū iohānis de
celo erat: an ex hominibꝰ.
At illi cogitabant intra ſe
dicētes. Quia ſi dixerimꝰ
de celo dicet. Quare ergo
nō crediſtis illi. Si aūt
dixerimꝰ ex hoibꝰ: plebs
vniuerſa lapidabit noſ cer
ti ſūt em̄ iohem ꝓph̄aȝ eē
Et rñderūt ſe neſcire vnde
eēt. Et ihs̄ ait illis. Neqȝ
ego dico vobis in qua po
teſtate hec facio. Cepit aūt
dicē ad plebē ꝑabolā hāc
Hō q̄dā plātauit vineā: ꝛ
locauit eā coloniſ: ꝛ ip̄e ꝑe
gre fuit multis tp̄ibꝰ. Et i
tp̄e illo miſit ad cultores
ſeruū vt de fructu vinee da
rent illi. Qui ceſū dimiſert
eū inanē. Et addidit alteꝝ
ſuū mittere. Illi aūt hunc
q̄ȝ cedēteſ ꝛ afficiētes ꝯtu
melia dimiſerūt inanē. Et
addidit t̄ciū mittē: q̄ ꝛ illū
vulnerantes eiecerūt. Di
xit āt dñs vinee. Quid fa-
ciā. Mittā filiū meū dile-
ctū: forſitan cū hūc viderit
verebūtur. Quē cū vidiſ-
ent coloni cogitauerūt in
tra ſe dicētes. Hic ē heres
occidamꝰ illum: vt nr̄a fiat
hēditas. Et eiectū illū ex-
tra vineā occiderūt. Quid
ḡ faciet illiſ dñs vinee. Ve
niet ꝛ ꝑdet colonos iſtoſ ꝛ
dabit vineā alijs. Quo au
dito dixerūt illi. Abſit. Ille
aūt aſpiciēs eoſ ait. Quid
eſt ḡ hoc q̄ð ſcriptū eſt lapi
dē quē reprobauerūt edifi
cātes hic factꝰ eſt in caput
anguli. Ois qui ceciderit
ſupra illū lapidē cōq̄ſſabi-
tur ſupra quē aūt ceciderit
cōminuet illū. Et q̄rebant
p̄ncipeſ ſacerdotū ꝛ ſcribe
mittere i illū manꝰ illa ho-
ra ꝛ timuerūt pp̄lm. Cogno
uerūt .n. ꝙ ad ip̄os dixerit
v ſimilitudinē hanc. Et ob-

In ca. xix. vbi dī in
poſtilla. Et ſic vī di
cere ꝙ nō fuit iudeꝰ
natione ſȝ gentilis.
¶ Additio.
Q Uod aūt za-
cheꝰ ſit natio-
ne hebreꝰ ſatꝭ
oñdit ꝑ rōneſ poſtil
latoris: nec Beda ꝯ
riū vī dicē ſi bñ itel-
ligant v̄ba euāgelij
q̄bꝰ ſnīam ſuā ada-
ptat: nā xp̄s dixit ꝙ
ſalus facta eēt huic
domui .ſ. zacheo ha
bitatori eo ꝙ eēt fili
us abrahe. Conſtat
aūt ꝙ nō fuit ſalꝰ fa-
cta zacheo eo ꝙ de
ſtirpe abrahe genitꝰ
eſſet: ſȝ q2 eiꝰ fidē eſt
imitatꝰ: ꝛ ſic referen
da ſūt v̄ba Bede ad
cām ſalutꝭ .ſ. zachei.
nō aūt ad eiꝰ ſtirpeȝ
tm̄: ſilr̄ ex dictꝭ Am
broſij dicētꝭ: zacheꝰ
exiguꝰ meritis ſicut
pp̄ls nationū ꝛc̄. nō
vī dicē ꝙ ſit d̄ pp̄lo
nationū: ſȝ ꝙ ſit de fi
gura pp̄li nationuȝ
nō eſt aūt icōueniēs
vt aliq̄s de natione
iſraelitica figuret na
tionē gētiliū: ſic Lu
ce. xv. ca. de filio ꝓ-
digo. ¶ Cap̄. xx.
E T factum eſt.
e Hic ꝯñter de
ſcribit iudeoꝝ obſtī
tio q̄ntū ad iſidiatio-
nē exteriorē ꝯ xp̄m
ꝛ p̄ circa h̄ deſcribit
eoꝝ malicia iſidiās
ſc̄do eoꝝ ſupbia ad
h̄ incitās ibi. Audiē
te oi pp̄lo. p̄ma i du
as ptes. q2 p̄ eorum
malicia deſcribit. ſe
cūdo ꝯfutatio ꝯclu-
dit ibi. Rñdētes aūt
Pria adhuc i duas
q2 p̄ deſcribit mali-
cia p̄ncipū inſidian
do xp̄o ꝑ ſeip̄os. ſe-
cūdo ꝑ miſtros i bi.
Et obſeruātes miſe
rūt inſidiatores. Cir
ca p̄mū p̄mittit ma
ligna interrogatio. ſc̄do ſbdit interrogātiū ꝯfutatio: ibi. Rñ-
dēs aūt. Et iſta ſc̄da ps diuidit i duo: q2 xp̄s p̄ ꝯfutat eos
reſpōſione cauta: ꝛ ſc̄do ꝑabolica ad h̄ apta: ſc̄da ibi. Ce
pit aūt dicere. Snīa aūt iſtarum partium patet ex dictis
Math. xxj. v ¶ Et obſeruātes. Hic deſcribit inſidiatio
principū iudeorum contra xp̄m ꝑ miniſtros: cum dicit.

c ¶ Miſerūt inſidia
tores q̄ ſe iuſtos ſi-
mularēt: vt ſub ſpe-
cie iuſticie facilius
xp̄m deciperēt: ſꝫ di-
cit̃ Prouerb. j. Fru
ſtra iacit̃ rethe ante
oculos pēnatoꝝ: et
iō fruſtra īſidias tē-
debāt xp̄o. cū nulla
ſimulatio poſſit euꝫ
decipe: qꝛ oīa nuda
⁊ apta ſunt ocul' ei⁹.
ſm̄ ꝙ dꝛ Heb. iiij. c.
cetera patēt ex dict̃
Math. xxij. capitu.
c ¶ Acceſſerūt autē.
Hic ꝯn̄r ponit̃ cōfu
tatio ſaduceoꝝ: ⁊ pꝫ
ſnīa ex dictis Mat.
xxij. vſqꝫ ibi.
d ¶ Oēs eni viuūt
ei. qꝛ iuſti lꝫ ſint de-
functi corꝑe. viuūt
tn̄ i aīa reſurrecturi
ad plenā ꝑticipatio
nē glīe ⁊ iniuſti ſil'r ad
declaratione diuine
iuſticie. e ¶ Rn̄dē
tes aūt. Hic ex p̄di-
ctis cōcludit̃ confu
tatio inſidiantiū cri
ſto: ⁊ p̊ ex eoꝝ ꝓpria
cōfeſſione cū dicit̃.
Dixerūt: mgr̄ bene
dixiſti ⁊c̄. Scd̄o ex
ſilētij ipoſitōne cuꝫ
dicit̃. Et ampli⁹ nō
audebāt eū q̄cq̄ꝫ int̃
rogare. tercio ex ig-
rātie eoꝝ declaratio
ne cū dꝛ Quō dicūt
xp̄m filiū dauid ⁊c̄.
⁊ patꝫ ſnīa ex dictis
Math. xxij. f ¶ Au
diēte aūt. Poſtq̄ꝫ d-
ſcripta ē ꝑncipiū iu-
deoꝝ malicia. h ſe-
cūdo deſcribit̃ eorū
ſuꝑbia q̄ fuit ꝑmuꝫ
motiuū i eis. Ex ſu-
perbia eni ⁊ p̄ſūptō
ne nō poterāt corre
ctionē xp̄i ſuſtinere
nec deuotionē ppl'i
ad xp̄m videre: ⁊ pꝫ
ſnīa ex dictis Mat.
xxiij. excepto qd̊ ſe-
quit̃. g ¶ Volunt
ambulare in ſtobis
id ē i cultorib⁹ veſti
ment̃ in publicū ꝓ
cedere vt ꝑ h hono-
rabiliores viderent̃
h ¶ Qui deuorāt do
mos viduarū. bona
eoꝝ ad ſe trahentes
⁊ ꝯſumentes ſb fal-
ſa ſpecie ſanctitatis.
i ¶ Hi accipiēt dam
natione maiorez. qꝛ

c ſeruātes miſerūt inſidiato
res q̄ ſe iuſtos ſimularēt vt
caperēt eū i ſermōe ⁊ trade
rēt illū principatui ⁊ pote-
ſtati p̄ſidis. Et iterrogaue
rūt eū dicētes. Magr̄ ſci-
mus qꝛ recte dicis ⁊ doceſ
⁊ nō accipis ꝑſonā ſed viā
dei i veritate doces. Licet
nobis tributū dare ceſari.
an nō. Cōſiderās aūt dolū
illoꝝ dixit ad eos. Quid
me tētatis. Oſtēdite mihi
denariū: cui⁹ hꝫ imaginē ꝫ
⁊ inſcriptionē. Rn̄dentes
dixerūt. Ceſaris: ⁊ ait illis.
Reddite ergo q̄ ſūt ceſaris
ceſari. ⁊ q̄ ſt̃ dei deo Et nō
potuerūt verbū ei⁹ reph̄ē-
dere corā plebe: ⁊ mirati i
c rn̄ſo ei⁹ tacuerūt. Acceſſe-
rūt aūt quidā ſaduceoꝝ: q̊
negāt eſſe reſurrectionē ⁊ i
terrogauerūt eū dicentes.
Magr̄ moyſes ſcripſit no-
bis: ſi frater alicui⁹ mortu-
us fuerit hn̄s vxorē: ⁊ hic
ſine liberis fuerit: vt acci-
piat eā frater ei⁹ vxorēꝫ et
ſuſcitet ſemē fratri ſuo. Se
ptē ergo frēs erāt ⁊ prim⁹
accepit vxorē et mortu⁹ eſt
ſine filijs. et ſequēs acce-
pit illā: et ipe mortu⁹ ē ſine
filio. Et tercius accepit il-
lā. ſimiliter et oēs ſeptē et
nō reliq̄rūt ſemē: et mortui
ſunt. Nouiſſime oīm mor-
tua ē ⁊ mlr̄. In reſurrectōe
ergo cui⁹ eoꝝ erit vxor. Si
quidē ſeptē habuerūt eam
vxorē. Et ait illis ih̄s. Fi-
lij hui⁹ ſeculi nubūt ⁊ tra-
dūtur ad nuptias illi v̄o q̊
digni habebūtur ſeculo il-
lo: ⁊ reſurrectione ex mor-
tuis: neq̄ꝫ nubēt neq̄ꝫ du-
cēt vxores neq̄ꝫ vltra mori
poterūt Equales eni ange
lis ſūt ⁊ filij ſunt dei cū ſint
filij reſurrectiōis. Qꝛ v̄o
reſurgāt mortui ⁊ moyſes
oñdit ſec⁹ rubū ſicut dicit
dn̄m deū abraā ⁊ deū yſa-
ac ⁊ deū iacob. De⁹ āt nō
d eſt mortuoꝝ ſꝫ viuoꝝ Oēs
e eni viuūt ei Rn̄dētes autē

quidā ſcribaꝝ dixerunt ei.
Magiſtet bene dixiſti. Et
amplius non audebāt euꝫ
quicq̄ꝫ interrogare. Dixit
autē ad illos: Quomō di-
cunt chriſtum filiū eſſe da-
uid ⁊ ipe dauid dicit in li-
bro pſalmoꝝ. Dixit domi-
nus dn̄o meo ſede a dextr̃
meis. Donec ponam ini-
micos tuos ſcabellū pedū
tuoꝝ Dauid ergo dominū
illum vocat: ⁊ quomodo fi
f lius eius eſt. Audiente au
tem omni populo dixit di-
ſcipulis ſuis. Attendite a
g ſcribis qui volunt ambula
re in ſtolis: ⁊ amant ſaluta
tiones in foro ⁊ primas ca
thedras i ſynagogis: ⁊ pri
mos diſcubitus in conui-
uijs Qui deuorāt domos
h viduarū: ſimulātes longā
orōnē: Hi accipiēt damna
i tionē maiorē. ¶ Capi. xxi.
REſpiciēs autem vidit
a eos qui mittebāt mu-
nera ſua in gazophila
cium diuites. Vidit autez
⁊ quandam viduam pau-
perculam mittente era mi-
nuta duo. Et dixit: Vere
dico vobis: qꝛ vidua hec
pauper plus q̄ꝫ omnes mi
ſit. Nam omnes hi ex abū
danti ſibi miſerunt in mūe-
ra dei: hec autem ex eo qd̊
deeſt illi omnem victū ſuū
b quem habuit miſit. Et qui
buſdam dicentibus de tē-
plo ꝙ bonis lapidibus et
donis ornatū eſſet: Dixit:
Hec que videtis: venient
dies in quibus nō relinq̄-
tur lapis ſupra lapidem q̊
c non deſtruatur Interroga
uerūt autem illum dicētes
Preceptor qn̄ hec erunt ⁊
d qd̊ ſignū cū fieri incipient.
Qui dixit Videte ne ſedu
camini. multi eni veniēt in
noie meo dicentes: qꝛ ego
ſum. ⁊ tp̄s appropinqua-
uit. nolite ire p⁹ eos. Cum
aūt audierit̃ p̄lia ⁊ ſeditio
nes. nolite terreri. Opor-
tet hec fieri. ſꝫ nōdū ſtatim

ſm̄ ꝙ dicit Hyero.
Simulata ſanctitaſ
duplex ē iniq̄tas. et
iō plectēda ē maio-
ri pena. ¶ Cap̄. xxi.
a REſpiciēs āt
r deſcripta do
ctrina xp̄i ꝑ
modū amo
ris bn̄ficia ꝓferendo
hic ꝯn̄r deſcribit̃ ei⁹
doctrina ꝑ modum
terroris futuri iudi
cij horrorē incutien
do. ⁊ qꝛ h fit ꝑ rn̄ſio-
nē ſaluatoris ad ꝓ-
poſitā q̄ſtionē. iō p̄-
mo ponit̃ q̄ōnis oc
caſio. ſcd̄o eiuſdē ꝓ
poſitio: ibi. Interro
gauerūt aūt. tercio
ſolutio: ibi. Qui di-
xit. Circa ꝑmū pōit̃
duplex occaſio. ſecū
da ibi. Et quibuſdā
dicētibus. Pria oc-
caſio fuit ex h ꝙ xp̄ſ
viduā mittentē duo
minuta i gazophila
tiū tēpli: ei⁹ oblatio
nē p̄ ceteris cōmen-
dauit. ⁊ patet ſenten
tia ex dict̃. mar. xij.
b ¶ Et q̄buſdā. h po
nit̃ ſcd̄a occaſio. mu
nera. n. illa ponebāt̃
in gazophilatio pro
ſuſtētatione edifici-
orū tēpli ⁊ alijs que
erant neceſſaria ad
miniſteriū ⁊ iō diſci
puli xp̄i ceperūt loq̄
de ſtructura templi
⁊ alijs q̄ ꝑtinebāt ad
ei⁹ ornatū. quib⁹ ſal
uator dixit totū fore
deſtruēdū. ⁊ pꝫ lr̄a:
c ¶ Interrogauerūt
Hic cōſequēter po
nitur queſtionis ꝓ
poſitio. ex quo eniꝫ
ꝙ xp̄us dixerat tem
plum fore deſtruen
dum queſierūt a cri
ſto diſcipuli de tem
pore hui⁹ deſtructō
nis ⁊ de p̄cedētibus
ſignis: ⁊ qꝛ diſcipu
li poſt deſtructionē
ciuitatis ⁊ tēpli cre
debāt cito futuram
eſſe cōſummationē
ſeculi: ideo de h mo
uerūt ſecundā q̄ſtio
nem cum p̄cedente
vtꝫ Math. xxiiij.
d ¶ Qui dixit. Hic
cōſequēter ponitur
vtriuſq̄ꝫ queſtionis
ſolutio: ⁊ p̊ p̄me. ſe
cūdo ſcd̄e. ibi Et eni

ſigna. Prima in duas: q꞉ circa deſtructionē ciuitat̄ p̄mo p̄mittunt̄ p̄noſtica ſigna: ſcd̄o deſtructio ip̄a: ibi. Cū autē videritis. Adhuc circa primū p̄nunciant̄ mala futura populo iudeoꝝ in generali: ſcd̄o xp̄i diſcipulis in ſp̄ali: ibi. Sꝫ añ hec oīa. ⁊ pꝫ ſnīa iſtaꝝ ptiū ex dictis Math. xxiiij exceptis q̄ ſequunt̄.

e Terroreſq꞉ de celo. dicit ei ioſephus libro de iudaico bello: q̄ añ deſtructiōꝫ ciuitatis ſtella comata in ſilitudineꝫ gladij ſup ciuitatem apparuit: ⁊ p annū durauit. deſignās futurā populi occiſionē. f Sꝫ añ hec omia inijciēt vobis man⁹ Quia btūs ſtephanus iacobus frat̄ iohānis: petrus ⁊ paulus: ⁊ fere omēs alij apl̄i ⁊ q̄ſi innūerabiles xp̄iani fuerūt ꝓ fide chriſti occiſi.
g Tradētes i ſynagogas. vbi iudei habebāt ptātē iudicādi h Trahētes ad reges ⁊ p̄ſides. vbi gētiles habebāt auctoritatē cōdēnandi ad mortē. i Contingēt aūt vobis i teſti. ſcꝫ v̄itat̄ euāgelice ibidē cōteſtant̄ ꝓfitēde. k Ponite ergo i cordib⁹ vr̄is ⁊c̄. p ħ nō excludit̄ meditatio rn̄dendi ſi tēpus aſſit: ⁊ facultas ſciētie. ſꝫ ꝓmittit̄ ſecuritas ſi iſta deficiant qd̄ frequēter cōtingebat i p̄mitia eccleſia: q꞉ tūc frequēter fideles ſbito trahebant̄ ad iudices. ⁊ cū ħ erāt illiterati ⁊ ſimplices: q̄ deus pōt tales defect⁹ ſupplere: iō ſequitur.

finis. Tūc dicebat ill̄: ſurget gēs ꝯ gentē ⁊ regnū aduerſus regnū. ⁊ terremot⁹ magni erūt p loca ⁊ peſtilē
e tie ⁊ fames: terroreſq꞉ d̄ ce
f lo ⁊ ſigna magna erūt. Sꝫ añ hec oīa inijcient vobis
g man⁹ ſuas ⁊ pſeq̄ntur: tradētes i ſynagogas ⁊ cuſto
h dias: trahētes ad reges ⁊ p̄ſides ꝓpter nomen meū
i Contiget āt vob̄ i teſtimo
k niū. Ponite ergo in cordib⁹ vr̄is ñ p̄meditari queād
l modū rn̄deatis ego ei dabo
m n vob̄ os: ⁊ ſapiam: cui ñ poterit reſiſtē ⁊ ꝯdicē oēs ad-
o uerſarij vr̄i. Trademi āt a pentib⁹ ⁊ frīb⁹ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficient ex vob̄. ⁊ eritis odio oīb⁹ hōi
p b⁹ ꝓpt nomē meū. ⁊ capill⁹ de capite veſtro nō ꝑibit In patia vr̄a poſſidebitis
q aīas vr̄as. Cū āt videritis
r circūdari ab exercitu irl̄m: tūc ſcitote q꞉ appropiq̄uit deſolatio ei⁹. Tūc q̄ in iudea ſūt fugiāt ad mōtes: et q̄ i medio ei⁹ diſcedāt: ⁊ q̄ in regiōib⁹ ñ itrēt i eaꝫ: q̄a dies vltōis hi ſūt. vt ipleant̄ oīa q̄ ſcripta ſt̄ Ve aūt p̄gnātib⁹ ⁊ nutriētib⁹ i illis dieb⁹. Erit. n. p̄ſſura mag̃

i Ego em̄ dabo vobis os. i. loquendi conſtantiam.
m Et ſapiam. i. ſcripturaꝝ intelligentiā: ſicut factū eſt in multis ſimplicib⁹: ⁊ ſi nō dabat̄ ſp talis intelligētia dabatur tñ loquēdi cōſtātia: q꞉ in tali caſu ſufficit ad ſalutē cōfiteri cōſtanter fidē i generali: qd̄ pōt facere ſimplex xp̄ianus. n Cui nō poterūt reſiſtere ⁊c̄. ſicut ptꝫ de btō ſtephano: de q̄ ſcribit̄ Act. vj. Nō poterāt reſiſtere ſapie ⁊ ſpiritui q̄ loquebat̄. o Trademi āt a parētib⁹ ⁊c̄. ſicut legit̄ de btō chriſanto ⁊ multis alijs. p Et capill⁹ de capite vr̄o nō ꝑibit. ħ āt addit ſaluator ad declarandū veritatē future reſurrectiōis p quā reſurgēt in electis: nō ſolū illa q̄ ſūt de neceſſitate nature hūane: ſꝫ etiā ea q̄ faciūt ad decorē cuiuſmōi ſūt capilli: q꞉ meditatō hui⁹ reſurrectiōis multū facit ad tolerantiā martyrij: de q̄ ſaluator loq̄bat̄. q Cū aūt videritis. Hic cōſequēter deſcribit̄ deſtructio ciuitatis hieruſalē ⁊ pꝫ ſnīa ex dictis Math. xxiiij. exceptis q̄ ſequūt̄. r Circūdari ab exercitu irl̄em. ſ. ab exercitu tyti ⁊ veſpaſiani p quē deſtructa ē. s Et cadent in ore gladij. Refert āt ioſeph⁹ q̄ a p̄ncipio obſidiōis vſq꞉ ad finē ceſa ſūt decies cētena milia. t Et captiui ducēt̄. q꞉ ſm ip̄m ducti ſūt captiui iudeoꝝ vſq꞉ ad nonagitaſeptēmilia.
v In oēs gētes. q꞉ deſtructō ciuitatis ⁊ ppl̄i facta ē i vltio
n mortis xp̄i: vt dictū ē ſ̄. ca. xix. ⁊ p ħ q̄ aliq̄ de illo ppl̄o ducti ſūt captiui in oēs gētes: facta ē quedam teſtificatio innocentie xp̄i ⁊ ꝑfidie iudeorum.

s ſup terrā ⁊ ira ppl̄o huic. ⁊
t cadēt i ore gladij: ⁊ capti-
v x ui ducēt i omēs gētes. Et
y irl̄m calcabit̄ a gentib⁹ do
z nec ipleāt̄ tp̄a nationū. Et erūt ſig̃ i ſole ⁊ lūa ⁊ ſtell̄: ⁊ i t̄ris p̄ſſura gētiū p̄ ꝯfuſione ſonit⁹ maris ⁊ fluctuū. areſcētib⁹ hōib⁹ p̄ timore ⁊ expectatōne q̄ ſupuenient vniuerſo orbi. Nā v̄tutes celoꝝ mouebunt̄: ⁊ tūc videbūt filiū hois venienteꝫ in nube cū ptāte mag̃ ⁊ maieſtate. His āt fieri icipiē
a tib⁹ reſpicite: ⁊ leuate capita vr̄a: qm̄ appropiq̄t redēptio vr̄a: Et dixit illis ſimilitudinē. Videte ficulneam ⁊ omēs arbores: cuꝫ ꝓducunt iam ex ſe fructuꝫ ſcitis quoniam prope eſt eſtas. Ita ⁊ vos cum videritis hec fieri: ſcitote quoniam ꝓpe eſt regnum dei. Amen dico vobis: q꞉ nō p̄teribit generatio hec donec omnia fiant. Celum et terra tranſibunt verba aūt
a mea non tranſibunt. Attē
b dite autem vobis: ne forte
c grauentur corda veſtra: in
d crapula ⁊ ebrietate: ⁊ curis
e huius vite ⁊ ſupueniat in
f vos repētina dies illa. tā-

x Et irl̄m calcabit̄ a genti. i. calcāda dabit̄. y Donec impleant̄ tp̄a nati. tūc ei cū plenitudo gentiū itrauerit oīs iſrl̄ ſalu⁹ fiet vt hꝫ ad ro. xj. z Et erunt ſig̃ Hic ponit̄ ſolutō ſcūde q̄ſtionis de aduētu xp̄i ad iudiciū vbi p̄mo deſcribuntur ſigna p̄noſtica: cū d̄r. Et erūt ſigna. q꞉ lꝫ talia pluries p̄ceſſerint: tñ imminēte aduētu iudicis maiora ⁊ crebriora fiēt. In ſcholaſtica hyſt. ponūt̄ quindeciꝫ ſigna p̄cedētia. xv. dibus aduētu iudicis ſed vtrū illi dies q̄ndeci futuri ſint cōtinue ſe habētes vl̄ interpolate: ibidē ſub dubio relinquitur. Primo die erigetur mare quadraginta cubitis ſup altitudines montiū ſtās in loco ſuo q̄ſi murus tecūdo tm̄ deſcēdet vt vix videri poſſit. tercio marine belue apparētes ſup mare dabūt rugit⁹ vſq꞉ ad celū. quarto ardebit mare ⁊ omēs aque. quito herbe ⁊ arbores dabūt roreꝫ ſanguineum. ſexta ruēt edificia. ſeptio petre adinuicē collident̄. octauo fit generalis terremot⁹. nono equabit̄ terra. decimo exibūt homines d cauernis ⁊ ibūt velut amētes nec mutuo poterūt loq̄. vndecimo ſurgēt oſſa mortuoꝝ ⁊ ſtabūt ſup ſepulcra ſua. duodecimo cadēt ſtelle. terciodecimo morient̄ viuentes vt cū mortuis reſurgant. decimoquarto ardebit celum et terra. quitodecimo fiet nouum celū ⁊ noua terra ⁊ reſurgent oēs. dicit̄ etiā ibidē q̄ hieronim⁹ iuenit iſta in annalibus hebreoꝝ: in q̄bus licet ſint multa vera tñ ſunt ibi mlta falſa admixta: ⁊ iō de v̄itate ſeu falſitate iſtoꝝ ſignoruꝫ iudiciū maioribus derelinquo. a Leuate capita vr̄a. quia dies iudicij licet reprobis ſit terribilis: tamen electis debet eſſe conſolabilis. quia tūc tranſferent̄ ad gloriam.
a Attendite autem. i. diligenter cauete. b Ne forte grauent̄ corda veſtra. i. deprimātur ad vicia. c Crapula ⁊ ebrietate id ē ex ſupfluitate cibi ⁊ potus.
d Et curis huius vite. i. ſupflua ſollicitudine terrenoꝝ.
e Et ſuperueniet ⁊c̄. i. dies iudicij. f Tanq꞉ laqueus qui euadi nullo modo poterit. ⁊ ex hoc loco videt̄ q̄ hōibus exiſtentibus in conuiuijs ⁊ feſtiuitatibus tanq꞉ ſe-

cur̃is ꝛ nihil timẽtib⁹ de die iudicij veniet repẽte. ꝛ idẽ hẽt
Math. xxiiij. vbi dicit̃. Sicut em̃ erãt in diebus añ diluuij
um comedẽtes ꝛ bibẽtes. nubẽtes ꝛ nuptui tradẽtes. vſ-
ꝗ ad eũ diẽ q̇ itrauit in archã noe. ꝛ nõ ꝯgnouerũt donec
venit diluuiũ ꝛ tulit oẽs. ita erit ꝛ aduẽtus filij hõis. ꝛ hec
veritas euãgelij vi-
detur saltẽ in aliqui-
b⁹ diſſonare ab iſtiſ
quindeci ſignis ſu-
praposit̃is ꝛ accept̃
de apocriphis iude-
oꝝ. g ¶ Vigilate
itaꝗ oĩ tp̃e orãtes. ꝑ
h̃ nõ ẽ intelligendũ
ꝙ orõ ſit ſꝑ cõtinua
q2 opꝫ eã iterrũpi
ſomno ꝛ alijs neceſ-
ſitatib⁹ corpis. ſ3 ei⁹
ꝯtinuitas itelligitur
ꝙ nõ iteruen iat pec
catũ mortale ipedi-
ens effectũ ip̃i⁹. ĩdo
ſb̃dit̃. h ¶ Vt di-
gni habi. fugẽ ꝛc̃. q̃a
illi q̇ tũc inueniẽtur
ſine peccato morta-
li erunt ſalui.
i ¶ Et ſtare añ filiũ
hoĩs. i. ſtare ſecure i
iudicio corã xp̃o q̇
iudicabit i forã hũa
na. k ¶ Noctibus
vero exiẽs moraba-
tur in monte q̇ voca
tur oliueti. vt ibi va-
caret orõni. l ¶ Et
oĩs pp̃ls mãicabat
ad eũ. i. mane acce-
lerabat venire ad p̄-
dicatõis ſue locum
attractus efficatia ꝛ
dulcedine doctrine
ſue. ¶ Capi. xxij.
Appropi
quabat.
Poſtꝗ
euãgeliſta dicripſit
xp̃i p̄dicatõꝫ. h̃ ꝯũr deſcribit ip̃i⁹ paſſionẽ ꝑ quã ſolutũ ẽ
p̄ciũ noſtre redemptõnis. vbi p̃rio deſcribit̃ maligna xp̃i
ꝯp̄henſio ꝑ exploratõnẽ iudeoꝝ. ſcd̃o ei⁹ condẽnatio iiu-
ſta ꝑ executõꝫ gentiliũ ca. ſeq̃n. P̃ria diuidit̃ in q̃tuor par
tes. q2 p̃rio deſcribit̃ xp̃i venditio facta nõ ex ei⁹ ignoran-
tia. ſ3 magis ex p̄ſcia ꝛ volũtate. ſcd̃o ip̃i⁹ venditi traditio
nõ ex ei⁹ diſplicẽtia ſ3 ex charitate. tercio traditi cõp̄hẽſio
nõ ex xp̃i impotẽtia. ſ3 ex ſua mititate. q̃rto cõp̄henſi illu
ſio nõ ex ſua iniuſticia. ſ3 humilitate. ſcd̃a ibi. Venit aũt
dies azimoꝝ. tercia ibi. Cõp̄hẽdẽtes aũt eum. q̃rta ibi. Et
viri q̇ tenebant eũ illudebãt ei. Circa p̃rimũ d̾r.
a ¶ Appropinq̃bat aũt dies feſtus. i. ſolẽnitas paſchalis
q̃ celebrat̃ p̄ma mẽſe q̇ntadecia die mẽſiſ. vt h̃r Leui. xxij
incipiebat tñ a veſpe p̄cedẽtis diei. b ¶ Azimoꝝ. q2 fer-
mentũ ꝛ fermẽtatũ ñ debebãt apparere in domib⁹ iudeo
rũ ſeptẽ dieb⁹ huius ſolẽnitatis. vt h̃r exod. xij.
c ¶ Qui dicit̃ paſcha. i. trãſit⁹: q2 tũc trãſiuit angel⁹ dñi ꝑ
egyptũ interficiẽs p̄mogenita egyptioꝝ hebreos ſaluãs.
d ¶ Et q̃rebãt p̄ncipes ſacerdotũ ꝛc̃. moti inuidia ꝯ xp̃m.
e ¶ Quõ eũ interficerẽt. l3 em̃ hoc ſumme deſiderarẽt tñ
erat eis difficile ꝓpt̃ fauorẽ pp̃li ad xp̃m. ĩõ ſb̃ditur.
f ¶ Timebãt vero plebẽ ne ꝯ eos iſurgeret ſi in xp̃m ma-
nus mitterẽt. g ¶ Intrauit aũt ſathanas iudã. i. aniam
iude nõ ꝑ illapſu. n. q2 hoc eſt deo ꝓpriũ. ſ3 ꝑ effectũ vẽdi-

ꝗ laqueus. n. ſuperueniet
in omnes qui ſedent ſuper
g faciez oĩs terre. Vigilate
h itaꝗ oĩ tp̃e orãtes: vt di-
gni habeami fugẽ iſta oĩa
i q̇ futura ſũt. ꝛ ſtare añ filiũ
hoĩſ. Erat aũt dieb⁹ docẽſ
k i tẽplo: noctib⁹ vero exiẽs
morabatur in mõte q̇ voca
l tur oliueti. Et oĩs popul⁹
mãicabat ad eũ i tẽplo au-
dire euꝫ. ¶ Ca. xxij.
a Appropiq̃bat aũt di-
es feſtus azimoꝝ qui
d̾r paſcha. Et q̃rebãt
p̄ncipes ſacerdotum ꝛ ſcri
e be q̃uo ihm interficerent.
f/g tiebãt v̾o plebẽ. Intrauit
ãt ſathanas i iudã q̇ ꝯgno
minabatur ſcharioth vnũ
h de duodeci: ꝛ abijt ꝛ locu-
tus ẽ cũ principibus ſacer
dotũ ꝛ magiſtratib⁹ quem
admodũ illũ traderet eis.
i Et gauiſi ſũt ꝛ pacti ſũt pe
cuniã illi dare: ꝛ ſpopon-
dit: Et q̃rebat optunitateꝫ
vt traderet illũ ſine turbis
k Venit aũt dies azimoruꝫ
l in q̃ neceſſe erat occidi pa-
ſcha. Et miſit petꝝ ꝛ iohã
nẽ dicẽs. Eũtes pate nob̃
paſcha: vt mãducem⁹. at
illi dixerũt. Vbi vis ꝑem⁹
m Et dixit ad eos: Ecce itro
eũtib⁹ vobis in ciuitatem
n occurret vobis hõ quidaꝫ
amphorã aq̃ portãs: ſeq̇-
minẽ eũ in domũ in quam
o intrat: ꝛ dicetis patrifami
lias dom⁹. Dicit tibi ma-
giſter. vbi ẽ diuerſoriũ vbi
paſcha cũ diſcipl̃is meis
mãducẽ. Et ip̃e oñdet vob̃
cenaculũ magnũ ſtratũ: et
ibi pate. Eũtes ãt iuenerñt
ſicut dixit illis: ꝛ parauer̃t
paſcha. Et cũ facta eẽt ho-
ra diſcubuit ꝛ duodecim
p apl̃i cũ eo: ꝛ ait ill̃: Deſide
q rio deſideraui hoc paſcha
mãducare vobiſcũ añꝗ pa
r tiar. Dico em̃ vob̃: q2 ex h̃
nõ mãducabo illud donec
impleatur i regno dei. Et
accepto calice gratiaſ egit
ꝛ dixit. Accipite ꝛ diuidi-
te iter vos. Dico ei vobis
s ꝙ nõ bibã d̾ generatõe vi-
tiſ donec regnũ d̾i vẽiat. et
v accepto pane gr̃as egit et
fregit ꝛ dedit eiſ dicẽſ: hoc

tionẽ xp̃i ei ſuggerẽdo. h ¶ Et abijt ꝛ lo. ẽ cũ p̄n. ſac. ꝛc̃.
Motiuũ aũt iude hic tacetur. ſ3 exp̄mit̃ Mathei. xxvj. e
Iohã. xij. ſ. vt recuparet valorẽ vnguẽti p̄cioſi effuſi ſuꝑ
xp̃m a maria ſorore lazari. i ¶ Et gauiſi ſunt. q2 ille mo-
dus capiẽdi xp̃m ꝑ ſuũ diſcipulũ videbat̃ magis poſſibil̃
ꝛ ſecretus.
k ¶ Venit aũt dies
azimoꝝ. Hic ꝯũr d̾
ſcribit̃ ip̃i⁹ xp̃i ven-
diti traditio. Et p̃rio
iſta traditio p̄nũcia
tur. Scd̃o executõi
datur ibi: Et egreſ-
ſus ibat. Prenũcia
tio dicte traditõnis
facta ẽ a xp̃o cuꝫ ce-
naret cũ diſcipl̃is. et
ĩõ p̃rimo deſcribit̃
paſcale conuiuium
ſcd̃o inſtituit̃ eucha
riſtie ſacr̃m. ibi. Ac-
cepto pane. t̃cio põi
tur dicte traditõis p̄
nũciatio. ibi. Verũ
tñ. q̃rto diſcipulorũ
iforatio. ibi facta eſt
ꝯtẽtio. Circa p̄muꝫ
dicit̃. Venit aũt di-
es azimoꝝ iſta erat
q̃rtadecia dies mẽ
ſis p̄mi in cuiuſve-
ſꝑe debebant comẽ
dere agnũ paſchalẽ
cũ azimis panibus
ideo ſequitur.
l ¶ In q̃ neceſſe erat
occidi paſcha. ꝛ ac-
cipitur hic paſcha ñ
ꝓ die ſolẽni ſicut ſu
pra. ſ3 pro agno pa-
ſchali q̇ illo veſꝑe d̾
bebat occidi ſequit̃.
m ¶ Ecce introeun-
tibus vobis in ciui
tatẽ. ſ. hierl̃m.
n ¶ Occurret vobis
hõ ꝛc̃. in hoc dedit
eis ſignũ directiuũ in p̄paratõe cõuiuij paſchalis.
o ¶ Et dicetis patrifamilias dom⁹ ꝛc̃. hic aũt credit̃ fuiſſe
xp̃i diſcipul⁹. ꝛ ĩõ ꝓuidit de loco ꝛ de agno ꝛ alijs neceſ
ſarijs in celebratõe cõuiuij paſchalis. vt dcm̃ fuit pleni-
us Marci. xiiij. p ¶ Deſiderio deſideraui. i. valde deſi-
deraui. q ¶ Hoc paſcha mãducare. q2 tũc finiuit vetus
teſtamentũ ꝛ ichoauit nouũ qd̾ erat ſibi in deſiderium.
r ¶ Dico em̃ vobis q2 ex hoc nõ mã. il. do. imple. in re. dei
ꝛc̃. q2 poſt illã cenã nõ cõedit nec bibit donec poſt reſurre
ctione ſuã. in q̃ impletũ eſt regnũ dei. q2 tũc apta ẽ ianua
ꝛ xp̃s reſurrexit ad vitam immortalem. ꝛ tunc xp̃s cum
multis comedit ꝛ bibit ad probandum ſue reſurrectiõis
veritatem vt habetur. infra. xxiiij. ca.
s ¶ Nõ bibã de generatõe huius vitis. generationẽ vitis
vocat vinum. q2 exprimitur de fructu vitis.
t ¶ Et accepto pane. Hic conſequenter inſtituitur eucha
riſtie ſacramentum poſt legale conuiuium. cum dicitur.
Et accepto pane gratias egit. Per hoc oſtendit ꝙ in con
ſectõe h⁹ ſacri p̄exigit̃ d̾uotõ ꝛ orõ. v ¶ Et fregit ꝛ dedit
eis di. h̃ ẽ corp⁹ meũ ꝛc̃. Nõ ẽ ſic itelligẽdũ ꝙ p⁹ frãgẽt et
daret diſcipl̃is. ꝛ poſtea diceret verba ꝯſecratõis ſ3 magis
ecõuerſo. q2 xp̃s dedit apl̃is ſuis corp⁹ ſuũ ꝯſecratũ. ꝛ ĩdo
p⁹ dixit verba ꝯſecratõis q̇ ſũt: h̃ ẽ corp⁹ meũ. q2 verba con
ſecratõis efficiũt qd̾ figurãt. poſtea fregit ꝛ dedit.

x Hoc facite in meã cōmemoratõꝫ: q̄ euchariſtie conſecratio eſt quedã dñice paſſionis rememoratio ꝛ ꝑꝑt hoc ꝯſecrat corp⁹ ſepatim a ſanguine. q̄ in paſſione ſanguis fuit ſepat⁹ a corpe. iō ſbdit. Similr̃ ꝛ calicē ꝛc̄. Cetera aūt q̄ ad iſtud ſacramentū ptinēt: tractanda ſunt in q̄rto ſniaꝝ

y Veruntñ. Hic ꝯñr xp̄s p̄nūciat traditionē ſui dicens. z Ecce manus tradentis me mecum eſt in menſa. Ex ptꝫ maxia ingr̃titudo et ꝑditio iude: q̄ ingerebat ſe cōmeſtioni cū xp̄o quē nō latebat ſua ꝑditio
a Et fili⁹ quidē hominis. q̄ lꝫ ſit deus ꝛ hō. nō tñ tradebatur ꝛ patiebat ẜm diuinitatē in q̄ ipaſſibilis eſt. ẜ tãtuꝫ ẜm humanitatē. ẜm q̄ diffinitū eſt in ꝓuidentia dei ꝑ ſalute mundi.
b Veruntñ ve illi hoī ꝑ quē tradet ꝛc̄. q̄ lꝫ iudas poſt factū penituerit. ẜ tñ fuit inutiliter. quia ꝑ deſꝑatõꝫ ſe ſuſpēdit vt hr̃ math. xxvij
c Et ipi ceperunt q̄rere inter ſe. ſ. apl̃i
d Quis eēt ex eis q̄ hoc factur⁹ eſſet. tñ neſciuerūt: q̄ hoc xp̄s non reuelauit manifeſte. ẜ tm̄ iohi ſecrete. vt habetur Johannis. xiij.
d Facta ē ꝯtentio Hic ꝯñr ponit iformatio diſciploꝝ. et primo oñditur qualis ſit apt⁹ ad officiū p̄latõis. ſcd̄o q̄d foret eis licitū tpe ꝑſecutõis: ibi. Et dixit eis. Adhuc prio ponitur informatio diſcipuloꝝ in generali. ſcd̄o ipi⁹ petri i ſpēali: ibi. Ait ãt dñs ſymōi. Adhuc p̄ informat diſcipulos de p̄latõis aptitudie. ſcd̄o de p̄mij magnitudine. ibi. Vos aūt. Circa p̄mū ſciendū q̄ cū apl̃i audierūt xp̄m p̄dicentē traditõꝫ ſui ad mortē crediderūt firmit hoc eē futuꝝ. ꝛ iō ceperūt q̄rere inter ſe q̄s inter apl̃os eſſet cōueniētior ad tenendū xp̄i locū. ꝛ hoc eſt qđ d̄r. d Facta ē ãt inter eos contentio. i. diſquiſitio. e Quis eoꝝ videret eſſe ma. i. aptior ad p̄ſidendū alijs loco xp̄i: ꝛ iō xp̄s de h eos docuit. vidꝫ q̄ ille eſſet ad hoc aptior q̄ eſſet v̄e humilior ꝑ ꝯriū ad terrenã dñatõꝫ. Et ad hoc inducit exemplū ſui dicens. f Quis maior eſt q̄ recūbit an q̄ miniſtrat. Nonne q̄ recūbit. q. d. ſic: ẜm iudiciū hūanum ꝛ infert.
g Ego aūt in medio vr̃m ſum ſicut qui miniſtrat. Hoc iã oñderat i lotõe pedū ſuoꝝ diſciploꝝ. Et ex hoc intendit concludere q̄ ille ē apt⁹ ad ſuccedendū ſibi in regimie eccleſie q̄ ē fundat⁹ in v̄a hūilitate. h Vos aūt. Poſtq̄ oñdit aptitudinē p̄lati: hic ꝯñr oñdit magnitudinē p̄mij dicēs: Vos aūt eſtis q̄ ꝑmanſiſtis mecū. iã em̄ iudas exierat de ſocietate eoꝝ accepto pane intincto. vt hr̃ Joh. xiij.
i In tētatõnib⁹ meis. q̄ īminebat agonia ſue paſſionis.
k Ego diſpono vobis regnū. qđ intelligit duplr̃. Vno mō de regno militãtis eccleſie. cui⁹ regimē xp̄s tradidit apl̃is. Alio mō de regno triūphantis eccleſie ad qđ erant apl̃i aſſumendi poſt laborē vite p̄ntis. l Vt edatis ꝛ bibatis. Hoc ſilr̃ duplr̃ intelligit. Vno mō de ſacro euchariſtie. cui⁹ ꝯſecratõꝫ acceptõnē ꝛ diſpenſatõꝫ xp̄s tradidit apl̃is. Alio mō d̄ fruitõe glorie ad quã apl̃i erãt p̄deſtiati
m Et ſedeatis ſup thronos: q̄ in iudicio extremo erunt aſſeſſores xp̄i iudicantis. n Ait ãt. poſita informatõne diſcipuloꝝ in generali. hic ponit informatio petri in ſpēali de fragilitate hūana ꝯſideranda ꝛ de conſtantia d̄ dei ad intorio hñda cū d̄r.
o Symon ecce ſathanas expeti. vos. i. ſtudioſe q̄ſiuit ꝑ tentatões ſbuertere q̄ multū nitit ad ſbuerſionē ſctõꝝ. illos em̄ pulſare negligit quos quaſi iure q̄eto poſſidē ſe ſentit. vt dicit Greg.
p Vt cribraret. i. tētationū impulſu ꝯcuteret. ꝛ ſicut i tali ꝯcuſſiōe remanet palea ꝛ trãſit farina ſic iudas remãſit diabolo ad penã eternã. alij vero apl̃i trãſierūt ad gloriam.
q Ego aūt rogaui ꝑ te vt non deficiat fi. tua. ſ. finalit. Nō em̄ rogauit q̄ petr⁹ nō caderet: ẜ vt i caſu nō remaneret. iō ſequitur.
r Et tu aliqñ ꝯuerſus. ſ. d̄ pctō ad gratiã. s Confirma fra. tuos. Hoc dicit ei. q̄ eccleſia erat ſibi ꝯmittēda. vt hr̃ Joh. vlt. vbi ter dicitur ei a xp̄o paſce agnos meos. Ex hoc etiã ptꝫ fidē nō deficere vſq̄ ad finē mundi: potiſſime in eccleſia romana q̄ a petro poſt xp̄m fūdata eſt. t Dñe tecū pa. ſū ꝛ in car. ꝛ in mor. ire. hoc dixit ex feruore ꝛ confidēs de ſua cōſtantia ꝛ v̄tute. iō ꝯñr p̄dicitur ſibi ſua fragilitas.
v Non cantabit hodie gallus donec ter abne. noſſe me. Poſt binam aūt negationem petri gallus cantauit. ſed petrus aduertit. Sed poſt terciã cum iterum gallus cantauit: prout fuit expoſitum plenius Marci. xiiij.
x Et dixit eis. Hic ꝯñr oñdit q̄d foret apl̃is licitū tpe perſecutõis. Quia cū primo xp̄s miſit eos ad p̄dicandū dedit eis formã incedēdi. vt ſine pecunia v̄l ꝓuiſione alia neceſſarioꝝ incederēt. vt dictū ē fuit. ſ. x. ca. ꝛ iō forte crederent q̄ tpe ꝑſecutionis q̄ iminerēt nō liceret eis talia portare qđ remouet dicens.
y Sed nunc qui habet ſacculū. ad portandū pecuniam ꝑ ꝓuiſione neceſſarioꝝ. z Tollat. i. portet. a Silr̃ ꝛ perã. i. repoſitoriū victualiū. Et q̄ nō erat eis licitū t̃lia portare. ſed etiam ſeipos a perſecutoribus moderate defendere ſaltem protunc. ideo ſubditur. b Et qui nō hꝫ ſcꝫ gladiū. c Vendat tunicã ſuã ꝛ emat. per hoc innuens q̄ licita eſſet eis defenſio moderata tpe perſecutõnis. iō ſbditur. d Dico em̄ vobis quoniam adhuc hoc qđ ſcriptū eſt oportet impleri in me. ſ. mortem acerbiſſimam ꝛ contēptibiliſſimã per iudeorum perſecutionem.

eſt corp⁹ meū qđ ꝑ vobis
x datur. Hoc facite in meã
ꝯmemoratõꝫ. Silr̃ ꝛ cali-
cē poſtq̄ cenauit dicēs. h
eſt calix nouū teſtamentū
in ſanguine meo: q̄ ꝑ vob
y z fundet. Veruntñ ecce ma
n⁹ tradētis me mecū eſt in
a mēſa. Et fili⁹ quidē hoīs
ẜm q̄ diffinitum eſt vadit.
b Veruntñ ve hōi illi ꝑ quē
c tradet. Et ipi ceperūt q̄re-
d re inter ſe: q̄s eſſet ex eis q̄
d hoc factur⁹ eſſet. Facta eſt
e aūt ꝛ ꝯtentio inter eos: q̄s
eoꝝ videret eſſe maior. di
xit aūt eis. Reges gentiū
dñant eoꝝ: ꝛ q̄ ptãtem ha
bēt ſup eos benefici vocã
tur. Vos aūt nō ſic: ẜ qui
maior eſt in vobis fiat ſic
minor. ꝛ q̄ p̄ceſſor eſt: ſicut
f miniſtrator. Nã q̄s maior
eſt q̄ recūbit an q̄ miniſtrat
g Nōne q̄ recūbit: Ego aūt
in medio vr̃m ſum ſicut q̄
h miniſtrat. Vos aūt eſtis
i q̄ ꝑ manſiſtis mecū in ten-
k tatõib⁹ meis. Et ego di-
ſpono vobis ſic diſpoſuit
mihi pater meus regnum:
l vt edatis ꝛ bibatis ſuper
mēſam meam i regno meo
m ꝛ ſedeatis ſup thronos iu
dicantes duodeci trib⁹ iſ-
n rael. Ait aūt dominus ſy-
o moni: Simon ecce ſatha-
p nas expetiuit vos: vt cri-
q braret ſicut triticū: ego ãt
rogaui pro te vt nō defici-
r at fides tua. Et tu aliqñ cō
s uerſus ꝯfirma fratres tu-
t os. Qui dixit ei: Dñe: te
cum pat⁹ ſum ꝛ in carcerē
et in mortem ire. Et ille di
v xit: Dico tibi petre nō can
tabit hodie gallus donec
x ter abneges noſſe me: ꝛ di
xit eis: Quando miſi vos
ſine ſaculo ꝛ pera ꝛ calcia-
mētl: nūq̄d aliq̄d d̄fuit vo
bis. At illi dixerūt. Nihil
y Dixit ergo eis: Sed nunc
z a q̄ hꝫ ſacculū tollat ſilr̃ ꝛ pe
b c rã. Et q̄ nō hꝫ: vendat tu-
nicã ſuam ꝛ emat gladium
d Dico em̄ vob: qm̄ adhuc
hoc quod ſcriptū eſt oꝑtet

e impleri in me. Et cū iniqs
f deputatus eſt. Etenim ea
g q̄ ſunt de me: finem habēt
h At illi dixerunt: Dn̄e: ec-
ce duo gladij h̄: At ille di
i k xit eis: Sat̄ eſt. Et egreſ-
l ſus ibat ſm̄ conſuetudinē
m in montē oliuaruȝ. Secuti
ſunt aūt illū ⁊ diſcipuli. Et
cū peruéniſſet ad locū: dixit
n illis: orate ne intretis in tē
o tationē. Et ip̄e auulſus eſt
ab eis quātū iactus ē lapi-
p dis: ⁊ poſitis genib⁹ ora-
q bat dicens. Pater: ſi vis
tranſfer calicē iſtum a me.
Veruntn̄ non mea volun-
r tas: ſed tua fiat. Apparuit
autem illi angelus de celo
s t confortans eum. Et fact⁹
v in agonia prolixi⁹ orabat.
x Et factus ſudor eius ſicut
gutte ſanguinis decurren-
tis in terrā. Et cū ſurrexiſ-
ſet ab orōne ⁊ veniſſet ad
y diſcipl̄os ſuos: īuenit eos
dormiētes pre triſtitia. Et
ait illis. Quid dormit̄?
Surgite orate ne ītretis in
a tentatōneȝ. Adhuc eo lo-
quēte: ecce turba ⁊ q̄ voca
b batur iudas vnus de duo
c decim antecedebat eos: ⁊
appropiq̄uit ieſu: vt oſcu-
laret eum. Jeſus aūt dixit
d illi. Juda oſculo filiū hois
d tradis. Vidētes aūt hy q̄
e circa ip̄m erant: qđ futurū
f erat: dixerūt ei: Dn̄e ſi per
cutimus in gladio. Et per
cuſſit vn⁹ ex illis ſeruū p̄n
cipis ſacerdotū: ⁊ amputa
uit auriculā ei⁹ dexteram.
g Rn̄dēs aūt ih̄s ait. Sini-
h te vſq̄ huc Et cū tetigiſſet
auriculā ei⁹: ſanauit eum:
i Dixit aūt ih̄s ad eos q̄ ve
nerant ad ſe p̄ricipes ſacer
dotū ⁊ mḡrat⁹ tēpli ⁊ ſeni
k ores. Quaſi ad latronē exi
ſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus.
Cū quotidie vobiſcū fueri
in tēplo nō extendiſtis ma
l nus in me: ſ; hec eſt hora
m veſtra ⁊ ptās tenebrarum
n Cōprehendentes aūt eum
duxerunt ad domum p̄nci
pis ſacerdotū: Petrus ve
ro ſequebatur eum alōge.
Accenſo aūt igne ī medio

e Et cū iniqtis deptitat⁹ eſt. hoc ſcribit Eſaie. liij. capit. f Etenim ea q̄ ſunt de me ſcripta. ſupple p̄ ꝓphetas. g Finē habēt. id eſt ſunt prope complementum. h Dn̄e ecce duo gladij hic. nō curauerūt apl̄i loq̄ d̄ ſaccculis vel peris. ſ; tm̄ de gladijs. q: erāt aiati ad defenſionē ſui mḡri; licȝ poſtea fugerūt timore hūano pcuſſi. Dicit aūt Chryſoſt. ꝙ illi duo gladij erāt duo magni cultelli ad ſcidēdum carnes agni. i Satis eſt. q: vn⁹ euaginandus ſufficienter oñdit licētiā ſe defendendi. ⁊ audaciā petri ad defēdendū ſuū mgr̄m. ⁊ voluntariā paſſionē xp̄i q̄ cū hēret qui ꝓ eo pugnaret. ipſe tn̄ hoc ꝓhibuit. ali⁹ nō euaginat⁹ oñdit apl̄os nō fuiſſe permiſſos facere quantū poterāt ad defenſionē ſui ⁊ mgr̄i vt ꝑ hoc oñderet ꝙ perfectior ē patiā ꝙ̄ defenſio. etiā licita. k Et egreſſus ibat Hic ponit traditionis xp̄i executio ⁊ p̄ ex p̄te xp̄i ſe voluntarie offerētis. ſcđo ex p̄te iude eū ꝓditorie tradentis. ibi. Adhuc eo loquēte. Circa p̄mū dicitur. k Et egreſſus. de loco cene predicte. l Ibat ſm̄ ꝯſuetudinē. q: aſſuet⁹ erat illuc exire de nocte cā orōnis. m In montē oliuaꝝ. vbi ſciebat traditorē venturū. n Orate ne intretis in tētatōnē. Orō em̄ ſm̄ Damaſ. ē eleuatō mētis in deuȝ. Quāto aūt mens eleuat̄ i deū. tanto facili⁹ tentatio ab eo ſeꝑatur. o Et ip̄e auulſus ē ab eis. q: orō dȝ eſſe ſolitaria. p Et poſitis genib⁹ ora. q: dȝ eſſe reuerēs ⁊ du̇ota q Pater ſi vis tranſfer ⁊c̄. q: dȝ eſſe diſcreta ſubmittendo ꝓpriā volūtatē volūtati diuini. r Apparuit aūt illi angel⁹. viſiōe corꝑali i ſpecie hūana. s Confortās euȝ ꝑ modū ſeruientis qđ factū fuit ad confirmandū fidem diſcipuloꝝ ꝙ xp̄s ſit maior angelis rōe deitatis. ꝑ h̄ etiaȝ oñdebat̄ ꝙ in eo vera hūanitas erat q̄ ꝯfortabat̄ ꝯ̄ triſtitiā inſurgētē in p̄te ſenſitiua ex apprehēſione mortis iminēt̄. t Et factus in agonia. Erat aūt iſta agonia reluctatō ſenſualitatis mortē horrētis ⁊ rōnis ip̄am acceptātis q: virtute diuina q̄libet ps ꝑmittebat̄ agere ⁊ pati. qđ erat ſibi ꝓpriū. v Prolixi⁹ orabat. oñdēs ꝙ in maiori neceſſitate magis dȝ hō orōni inſiſtere. x Et fact⁹ ē ſudor ei⁹. ſic̄ gutte ſanguis. Ex vehemēti em̄ anxietate ſenſualitatis q̄ ꝑmittebat̄ agere ⁊ pati qđ erat ſibi ꝓpriū vt dictū eſt. fiebat vt nō ſolū humores exirēt ꝑ ſudorē. ſ; cū hoc aliq̄d de ſanguie ſudorē tingente. ſm̄ vero alios ſupnāl̄r factū ē vt ſanguis ꝑ ſudore exiret. vt ſic xp̄s iā ſuū ſanguinē ꝑ ſalute nr̄a effundere inciperet. y Inuenit eos dormiētes pre triſtitia. Triſtitia em̄ ē paſſio cauſata ex malo p̄nti qđ nō p̄t repelli. ⁊ ſic cauſat aggrauatōȝ animi q̄ſi depreſſi pondere mali p̄ntis qđ ñ p̄t amoueri. ⁊ ſic ꝑ ꝯñs ipedit vlterius motū ſpūum a corde ad organa ſenſuū exterioꝝ. Sȝ q: hm̄ōi ſpūs cauſant oꝑa vigilie. inde eſt ꝙ triſtitia ipediens talē motū ſpūum cauſat aggrauatōȝ ſenſuū ⁊ ceſſationē ab actib⁹ ꝓprijs ſicͨ fit in ſomno ꝓprie dicto qui cauſat̄ ex vaporatōne humoꝝ ex cibis et potib⁹ aſcendētē verſus cerebꝝ. q̄ humores ibidē ingroſſati ex frigiditate cerebri deſcēdūt verſus organa ſenſuū opilantes meatus. per quas ſpūs ꝓgredientes a corde debēt ad organa ſenſuū tranſire ⁊ ſic ceſſat ſēſus ab actibus vigilie. a Adhuc eo loq̄nte. Hic ꝯñr pōit̄ executō traditōiſ ex p̄te iude tradētis cū d̄r. b Judas vnus de duodecim añcedebat eos tāq̄ ductor illoꝝ qui volebant cōprehendere ieſuȝ c Et appropinquauit ieſu vt oſcularet̄ eū. dederat em̄ Judas cōp̄hēſoribus iſtud ſignū ne ꝑ ieſu caperēt Jacobuȝ fratrem dn̄i q̄ fuit ei valde ſil̄is vt dictuȝ fuit Math. xxvj. d Juda oſculo filiū hoīs tradis. ſ. in ſigno charitatis. ꝓditioneȝ homicidij facis ex quo factuȝ iude aggrauabatur valde. d Vidētes auteȝ q̄ circa ip̄m erāt. id eſt xp̄i diſcipuli. e Quod futuꝝ erat. ſ. captionē mgr̄i ſui. vt duceret̄ ad mortē. f Dixerūt ei: dn̄e ſi ꝑcutimus in gladio ⁊ ꝑcuſſit vn⁹ ⁊c̄. alijs diſcipulis licentiā petentibus percutiendi ad magiſtri ſui defenſioneȝ. petrus qui erat audacior ceteris ⁊ feruentior non petiuit licentiā nec expectauit rn̄ſionē ſ; amputauit vnius auriculā intēdēs eū interficere vel grauit̄ vulnerare. g Sinite vſq̄ huc. q. d. nō moueat vos qđ eſt futuꝝ. q: ꝑmittēdi ſunt vt me cōprehendant. vt impleant̄ ea q̄ de me ſcripta ſunt. h Et cū tetigiſſet auriculam ei⁹ ſana. eū. in quo apparet maxia xp̄i charitas ſanando illū q̄ venerat ad cōp̄hendēdum ip̄m. i Dixit aūt ieſus ad eos q̄ ve. ad ſe. p̄nc. ſacer. ⁊c̄. Contrariū videt̄ Math. xxvj. vbi dici vr̄ ꝙ principes ſacerdotū nō fuerūt in captōne ieſu. ſ; ductus fuit ad eos ꝑ cōp̄henſores ad locū vbi cōuenerant. Ad qđ rn̄detur dupliciter. vno mō ꝙ lȝ venerint ad cōp̄hendū ieſum in ꝓprijs ꝑſonis. venerūt tn̄ in virtute in miniſtris ab eis miſſis. Alio mō ꝙ aliq̄ de p̄ncipibus ſacerdotū venerunt cū miniſtris ad cōprehendū ieſum. vt diligenti⁹ fieret negociū. plures tn̄ expectabant in domo. vt dicit Math. k Quaſi ad la. exiſtis cū gla. ⁊ fuſti. cū quo. vo. fu. in tē. q. d. Tūc nō cepiſtis me. q: nolebāt. nec mō caperis niſi ꝑmitterē. iō ſeq̄t. l Sȝ hec eſt hora. vob̄ conceſſa ad me ꝯp̄henhendū. m Et ptās tenebraꝝ. q: dyabolus tenebraꝝ p̄nceps eos ad hoc incitabat n Cōp̄hēdētes aūt

Hic ꝯñr poniṫ xp̄i traditi ꝯp̄hēſio: ⁊ ſb̄diṫ petri negatio:
cū dr̄. o ¶ Petr⁹ v̄o. de negatōe ei petri varie loquūtur
euāgeliſte: q̄ varietas expoſita fuit ⁊ cōcordata: Mathei.
xxvj. p ¶ Et viri. h̄ ꝯñr deſcribiṫ xp̄i ꝯp̄hēſi illuſio: cū dr̄
q ¶ Prophiza nob̄ xp̄e ⁊c̄. ꝑ h̄ ei deſignabāt ꝙ eēt falſus
ꝓpheta: ⁊ ꝙ ignora-
ret q̇s eū ꝑcuteret: et
ñ ſolū illudebant ꝫ
ēt calūnioſe interro
gabāt. r ¶ Si tu es
xp̄s dic nob̄. q̄ꝛ ſi re-
ſpōdiſſet ſic: ſtatī im
poſuiſſēt ꝙ voluiſſet
ſibi vſurpaſſe digni
tatē regiā ꝯ ceſar̄ or
dinationē: q̄ dignita
tē regiā a iudeis ab-
ſtulerat: ſicut dictuꝫ
fuit ſ̄. iiij. ca. Si aūt
dixiſſet ñ obieciſſēt
ꝯ eū de redargutiōe
q̄ꝛ pluries v̄bis ⁊ fa
ctis dixerat ſe eē cri-
ſtū vñ Joh̄. x. dicen
tib⁹ ei iudeis. Si tu
es xp̄s dic nob̄ palā
Rñdit ei ihus loq̊r
vob̄ ⁊ ñ credit̄: opa
q̄ ego facio i nomie
patris mei: hec teſti
moniū ꝑhibēt d̄ me
ideo ſequitur
s ¶ Si dixero vobis
nō credetis mihi. ſi
cut ⁊ al̄s nō credidi-
ſtis: nec v̄bis meis
nec factis. t ¶ Si
vos āt iterrogauero
nō reſpōdebit̄ ſicut
cuꝫ al̄s petiuerat ab
eis de xp̄o quō ſit fi
li⁹ dauid nō rñderūt
⁊ i p̄rib⁹ alijs ei⁹ q̄ſti
onib⁹ ſiṫe inueniṫ.
v ¶ Neq̄ꝫ dimittetis
q̄ꝛ obſtinationē ſcie
bat eoꝝ. x ¶ Ex h̄
āt. i. p⁹ paſſionē me-
am ⁊ reſurrectionē. y ¶ Erit fi. ho. ſe. a dex. v̄. dei. qđ im
pletū ē in aſcēſiōe xp̄i: ſm̄ ꝙ dr̄ Mar. vl. Et dñs q̇dē ihs:
poſtq̄ꝫ locut⁹ ē eis aſſūpt⁹ ē i celū: ⁊ ſedet a dextris dei.
z ¶ Dixerūt ergo oēs ⁊c̄. Math. xxvj. dr̄ ꝙ ſūmus ſacer-
dos hoc dixit. dicendū ꝙ ille dixit pͥmo ⁊ pͥncipaliṫ: ⁊ iđo
mathe⁹ ip̄m ſolū exp̄mit. alij āt cōſequēter idē dixerūt vo
lētes ex h̄ cōcludere cōdēnationē xp̄i fore iuſtā. z ¶ Tu
ergo es fili⁹ dei. hoc nō ſequebaṫ ex dicto p̄cedēti: q̄ꝛ dixe
rat erit fili⁹ hois: verūtñ q̄ꝛ hoc erat veꝝ noluit negare nec
ēt affirmare: ne apiret locū calūnie: ꝫ rñdit. a ¶ Vos di
citis q̄ꝛ ego ſū. qđ v̄bū erat veꝝ ⁊ taliṫ ꝓlatū ꝙ calūniā ñ
haberet ſm̄ v̄itatē: ꝫ tm̄ ſm̄ iudeoꝝ maliciā: ex q̄ cōcluſe-
rūt. b ¶ Quid adhuc deſideram⁹ teſtimoniū. q. d. cōui-
ctus ē ꝓprio v̄bo: vñ ſb̄diṫ. Ipi ei audiuim⁹ de ore ei⁹.
¶ In ca. xxij. vbi dr̄ i poſtil. q̄ꝛ ille mod⁹ capiēdi xp̄m per
ſuū diſcipulū vī magis poſſibil̄. ¶ Additio.
Modus capiēdi xp̄m ꝑ ſuū diſcipulū ñ ſolū videbaṫ
m phariſeis magis poſſibilis ⁊ ſecretus: ꝫ cum h̄ erat
magis cōueniēs ad ſubuertēdum ppl̄m quē pha-
riſei maxime timebāt in captiōe xp̄i: vt Marci. xiiij. cap.
Nō in die feſto ne forte tumult⁹ fieret in populo: vñ ex h̄
ꝙ diſcipul⁹ xp̄i aſſociabat capiētes erat populo magi̅ ꝑ
ſuaſibile ꝙ xp̄s eēt ſeductor ſeu malefactor. ⁊ h̄mōi.

atrij ⁊ circūſedentib⁹ illis
erat petrus i medio eoruꝫ
Quē cū vidiſſet ancilla q̄-
dā ſedentē ad lumē: ⁊ eum
fuiſſet intuita: dixit: Et hic
cū illo erat. At ille negauit
eū dicēs. Mulier nō noui
illū. Et p⁹ puſillū alius vi
dēs eū dixit. Et tu de illis
es. Petr⁹ v̄o ait O hō nō
o ſum. Et interuallo facto q̄
ſi hore vni⁹: ali⁹ q̇daꝫ affir
mabat dicēs: Vere ⁊ h̄ cū
illo erat nā ⁊ galyle⁹ ē. Et
ait petr⁹. Hō neſcio q̇d di
cis. Et cōtinuo adhuc illo
loquēte cātauit gallus Et
cōuerſus dñs reſpexit pe-
trū. Et recordat⁹ ē petrus
v̄bi dñi ſicut dixerat: q̄ꝛ p̄-
uſq̄ꝫ gallus cātet terme ne
gab̄. Et egreſſus foras pe
p tr⁹ fleuit amare. Et viri q̄
tenebāt illū: illudebant ei
cedētes. Et velauerūt euꝫ
⁊ ꝑcutiebāt faciē ei⁹: ⁊ iter
rogauerunt eum dicentes
q Prophetiza: q̇s ē q̄ te per
cuſſit. et alia mlt̄a blaſphe-
māte dicebāt in eū. Et vt
fact⁹ ē dies: ꝯuenerūt ſeni
ores plebis ⁊ pͥcipes ſa-

cerdotū ⁊ ſcribe. ⁊ duxerūt
r illū i ꝯciliū ſuū dicētes. Si
tu es xp̄s dic nobis. ⁊ ait
s illī. Si vobis dixero ñ cre-
t det̄ mihi: ſi āt ⁊ interrogaue
ro ñ rñdebit̄ mihi: neq̄ꝫ di
v mittet̄. Ex hoc āt erit fili⁹
x y hois ſedēs a dextr̄ v̄tut̄
z dei. Dixerūt āt omēs. Tu
ergo es fili⁹ dei: Qui ait.
a Vos dicit̄ q̄ꝛ ego ſū: at il-
b li dixerūt. Quid adhuc de
ſideram⁹ teſtimoniū. Ipſi
ei audiuim⁹ de ore eius.

¶ Capitulum. xxiij.

a Et ſurgens omnis mł
titudo eorum duxerūt
illū ad pylatū. Cepe-
rūt āt illū accuſare dicētes
hūc iuenim⁹ ſb̄uertentem
gentē nr̄am ⁊ ꝓhibētē tri-
buta dare ceſari: ⁊ dicentē
ſe xp̄m regē eē: Pylat⁹ āt i
terrogauit eū dicēſ. Tu es
rex iudeoꝝ At ille rñdens
ait: Tu dic̄. Ait āt pylat⁹
ad pͥcipeſ ſacerdotū ⁊ tur
c bas. Nihil iuenio cāe. i. h̄
d hoīe. At illi iualeſcebāt di
e cētes. Cōmouit ppl̄m do-
cens per vniuerſam iudeā

¶ In eodē ca. vbi dr̄ in poſtil. Et fact⁹ ē ſudor ei⁹ ſiṫ gut-
te ſanguinis. ¶ Additio.
Non ut doctores dicūt ꝯ naturā ē ſudare ſanguineꝫ
p nec in libris medicoꝝ q̄ de iſt̄ corꝑalibus paſſioni
bus tractāt: vt credo hoc iueniṫ. vñ tenendū ē ꝙ fuit ſuꝑ-
naturale ⁊ figurati-
uū. Nā ſicut Aug⁹.
dicit ſignificabat de
de corꝑe ſuo mana-
tura martyria.
¶ Ca. xxiij.
Et ſurgēs ois
multitudo.
Poſtq̄ꝫ deſcri
pta ē xp̄i cōp̄henſio
ꝑ maliciā iudeoꝝ: h̄
ꝯñr deſcribiṫ ei⁹ oc-
ciſio ꝑ executionem
gētiliū vbi p̄ deſcri-
biṫ ſolſcita examia-
tio: ſcđo iniq̄ condē
natio: ibi. Pylatus
āt: tercio impia occi
ſio. ibi. Et cuꝫ duce
rent eū. Quarto de
uota tumulatio: ibi
Et ecce vir nomine
ioſeph. Circa pri-
mū pͥmo deſcribituꝛ
examinatio corā py
lato preſide ſecūdo
corā herode: ibi. py-
lat⁹ āt. Circa pͥmum
dicitur. a ¶ Et ſur-
gēs ois mlt̄i. eo. du-
illū ad pylat. q̄ erat
ibi p̄ſes loco roma-
noꝝ. b ¶ Ceperūt
āt accuſare illū. et h̄
de trib⁹. Primo d̄ a
uerſione ppl̄i a lege
moyſi ſeruāda: cuꝫ
dr̄ Hūc iuenim⁹ ſub
uertentē gentē nr̄aꝫ
ſcđo ꝙ ꝑ doctrinam
ſuaꝫ ipediret redde-
ret ceſari tributū ⁊ h̄
notaṫ cū dr̄. Et ꝓhi-
bentē. Tercio ꝙ volebat ſibi vſurpare regnū iudeoꝝ: ideo
ſequiṫ. Et dicentē ſe xp̄m regē eē. primum autē erat ma
nifeſte falſum: q̄ꝛ non venit ſoluere legem ſed adimplere
vt habetur Mathei. v. ⁊ legem moyſi vſq̄ꝫ ad morteꝫ ſer-
uauit. vt declaratum fuit ibipem. Similiter ſecundum.
quia iudeis querentibus. Licet nobis cenſum dare ceſa
ri an nō. reſpondit: Reddite que ſunt ceſaris ceſari: vt ha
betur Mathei. xxij. Similiter tercium: quia cum iheſus
ſciret turbas venturas vt eum raperent ⁊ facerent ſuꝑ ſe
regem: fugit: vt habetur Johis. vj. Pylatus aūt de pͥmo
nō curauit q̄ꝛ gētilis erat. ⁊ iđ de lege moyſi nō curabat:
ſecundū reputabat falſū: q̄ꝛ rñſionē xp̄i audierat ꝑ reuela
tionē de tributo ceſari reddēdo vt p̄dictum eſt. ꝫ de tercō
inquiſiuit q̄ꝛ videbaṫ eē cōtra dñm ſuū. vñ ⁊ iudei coram
eo dixerūt: Nō habem⁹ regē niſi ceſarē Joh̄. xix. ⁊ ibideꝫ
dr̄. Ois ei q̄ ſe regē facit ꝯdicit ceſari xp̄s āt ſe regē eē non
negauit neq̄ꝫ affirmauit: ꝫ medio mō reſpōdit dicēs. Tu
dicis. Verūtñ exp̄ſſit ꝙ ſi eēt rex regnū eius nō erat de h̄
mūdo: vt hr̄ Joh̄. xviij. ⁊ quia pylatus ⁊ imꝑator dñs ſu-
us nō curabāt niſi de regno terreno. iđ pylatus habuit ie
ſum excuſatū dicēs. c ¶ Nihil inuenio cauſe. ſ. criminis
vel mortis. d ¶ In hoc homie. At illi inualeſcebant. vt
clamorib⁹ obtinerēt: qđ ratione nō poterant. e ¶ Com-
o iij

monuit populum.q.d.turbauit pacem cōmunem.
f Incipiēs a galylea.volebāt em̄ eū notare q̄ eſſet ſilis
iude galyleo q̄ tp̄e natiuitatis xp̄i inducebat pplm ad re-
bellandū ipatori romano dicēs eſſe illicitum iudeis ꝓfite
ri aliquē dn̄m terrenū.ſ; ſolū deū.vt h̄r actuū.v. In hos
dieſ exiſtit iudas ga
lyle⁹ q̄ auertit pplm
in die ꝓfeſſionis. ſ;
pylat⁹ h̄ falſum re-
putauit eo q̄ audie
rat xp̄z dixiſſe. Red
dite q̄ ſunt ceſaris
ceſari. ꝛ q̄ ſunt dei
deo.ꝑ h̄ oñdens q̄
poterant eſſe ſbiecti
nō ſolū deo ſ; etiam
tp̄ali dominio.
g Pylat⁹ aūt. hic
ꝯn̄r pōitur examia-
tio xp̄i corā herode
Pylat⁹ aūt audiēs
q̄ ih̄s eſſet de galy-
lea remiſit eū ad he
rodē.tū vt herodi d̄
ferret. tn̄ quia crede
bat q̄ libēter libera
ret hominē q̄ eēt de
terra ſua:ꝛ maxime
innocentē. Scien-
dū etiā q̄ l; xp̄s fue
rit in bethleē natus
vt dictū eſt ſupra ſe
cūdo,cap. tn̄ dicitur
hic de galylea.quia
fuit ibi nutrit⁹ ꝛ cō-
uerſat⁹. h Qui
ꝛ ipē hyeroſolymis
erat his dieb⁹.ſ. pa-
ſchalibus ꝑꝛ ſolē-
nitatē.q꞉ iude⁹erat.
pater em̄ ſu⁹ fecit ſe
circūcidi trāſiēs ad
ritū iudaiſmi. ſ; q̄
dicit ioſephus.
i Herodes aūt vi-
ſo ieſu gauiſus ē.nō
ꝑꝛ deuotōz ſ; ꝑꝑter
curioſitatē. iō ſbdiꝛ
k Eo q̄ audierat
multa de eo.ſ. dñi-
raculis ei⁹ꝛ doctrīa
l Et ſꝑabat ſignu;
aliqd̄.i.mirabile fa-
ctū. m Videre ab eo fieri.ſꝑabat etia; ab eo audire q̄-
dā curioſa ꝛ inſolita,iō ſubdiꝛ. n Interrogabat aūt eū
multis ſermonib⁹.ih̄s aūt in cōſpectu ei⁹ noluit aliquod
ſignū facere.tū q꞉ herodes erat indignus cu; moueretur
ex curioſitate.vt dictū ē.tū q꞉ ih̄s voluit oñdere q̄ predica
tor verbi diuini nō debet corā ꝑ̄ncipib⁹ oſtentatōꝫ ſuam
querere.ꝛ eiſdē rōib⁹ nō rn̄dit ei⁹ interrogationibus.
o Spreuit aūt illū herodes.reputās eū idiotā ꝛ fatuu;
p Et illuſit indutū veſte alba.ſic em̄ illudebaꝛ tūc fatu⁹
q Et remiſit ad pylatū.vt eū honoraret.ſicut ꝛ pylatus
ei detulerat. a Et facti ſunt amici.ꝑꝛ mutuā reueren-
tiā factā vt dc̄m̄ ē. b Nam añ inimici erāt adinuicē ꝓ-
pter galyleos q̄s pylat⁹ occiderat miſcēs ſangninē eoꝝ
cū ſacrificijs.vt dc̄m̄ ē ſ.xiij.c. c Pylat⁹ āt.h̄ ꝯn̄r dſcri
biꝛ xp̄i condemnatō iniuſta.vbi p̄rio declaratur xp̄i inno
centia ex triplici confeſſione iudicis cām examinantis. ꝛ
etiā ex allegatōe herodis.q̄ ip̄m nō condēnauerat. Iudei
aūt ecōtrario contra verba iudicis terre clamauerūt.vt ob
tinerent ꝑ imp̄tunitatē clamoris qd̄ nō poterāt via rōnis.

f Incipiēs a galylea vſq̄ huc
g Pylatus aūt audiēs galy
leā interrogauit ſi hō galy
leus eſſet. Et vt cognouit
q̄ de herodis ꝑ̄tāte eēt re
h miſit eū ad herodē: q̄ ꝛ ipē
hyeroſolymis erat illis di
i ebus. Herodes autē viſo
ieſu:gauiſus ē valde. erat
em̄ cupiēs ex multo tp̄e vi
k dere eū:eo q̄ audiret mul
l ta de eo:ꝛ ſperabat ſignu;
m aliquod videre ab eo fieri
n Interrogabat aūt eū mul-
tis ſmonib⁹. At ipē nihil
illi rn̄debat. Stabāt aute;
ꝑ̄ncipeſ ſacerdotū ꝛ ſcribe
ꝯſtanter accuſantes eum.
o Spreuit aūt illū herodes
p cū exercitu ſuo ꝛ illuſit idu
q tū veſte alba:ꝛ remiſit ad
a pylatū. Et facti ſunt amici
herodes ꝛ pylat⁹ i ip̄a die
b nam antea inimici erāt ad
c inuicē. Pylatus aūt cōuo
catis principib⁹ ſacerdotū
ꝛ magiſtratibus ꝛ plebe:
dixit ad illos: Obtuliſtis
mihi hunc homine;.quaſi
auertētē pplm: ꝛ ecce ego
coram vobis interrogans
nullā cām inuenio in hoie
iſto:ex his in quibus eum
accuſatis. Sed neq̄ hero
d des. Nam remiſi vos ad
illum:ꝛ ecce nihil dignum

f morte actum eſt ei. Emen
g datum ergo illum dimittā
h Neceſſe aūt hēbat dimit-
tere eis ꝑ diem feſtu; vnu;
Exclamauit aūt ſimul vni
uerſa turba dicens. Tolle
hūc:ꝛ dimitte nobis bar-
raban. Qui erat ꝑꝑter ſe-
ditōꝫ quandā factā i ciuita
te ꝛ homicidiu; miſſus in
carcerē. Iteꝝ aūt pylatus
locut⁹ē ad eoſ voleſ dimit
tere ih̄m. At illi ſuccla ma-
bāt dicētes. Crucifige cru
cifige eū. Ille āt tercio di-
xit ad illos. Quid ei mali
fecit iſte. nullā cām mortiſ
i inuēio i eo.corripiā ergo il-
lū ꝛ dimittā. At illi iſtabāt
vocib⁹magnis poſtulāteſ
vt crucifigereꝛ: ꝛ inualeſce-
bāt voces eoꝝ. Et pylat⁹
adiudicauit fieri petitōnē
eoꝝ. Dimiſit aūt illis eū q̄
ꝑꝑter homicidiū ꝛ ſeditōꝫ
miſſus fuerat i carcerē quē
petebant. Ih̄m vero tradi
dit volūtati eoꝝ. Et cū du
cerēt eū:apꝑh̄ēderūt ſymo-
nē quedā cyrenēſem venīē
tē de villa: ꝛ impoſuerūt illi
crucē portare poſt ihesum
k Seq̄batur āt illū m̄lta tu r-
ba ppl̄i ꝛ mulieꝝ q̄ plāge-
bāt ꝛ lamētabātur eū. Cō-
uerſus āt ad illaſ ih̄s dixit

ꝑꝑter quod pylat⁹ finaliꝛ declinauit a iuſtitia cōdēnans
ad mortē innocente; ih̄m inclinat⁹ ad hoc ex ppl̄i fauore
quē querebat.ꝛ ceſaris tiore:cui⁹indignatōꝫ formidabat:
eo q̄ dixerant iudei in conſpectu ſuo. Si hūc dimittis nō
es amicus ceſaris.vt h̄r Iohis.xix.ꝛ ex dictis ꝑ; l̄ra pau
cis exceptis q̄ſ expo
nenꝛ. Nā remiſit il-
lū ad nos.i.ad nr̄m
iudiciū libri antiq̄ ꝛ
correcti ſic h̄nt.
d Nam remiſi vos
ad illū.ſ.ad herode;
vt; ex dictis ꝛ l̄ra ſe
quēs cōſonat cū dr̄.
e Et ecce nihil di-
gnū morte actu; eſt
ei.ſ. corā herode.
f Emendatū ſ; .i.
verberatum.
g Illū dimittam.
libeꝝ a morte. ſ; cō-
tra h̄ vr̄.q꞉ pylatus
ſciebat ip̄m eē inno
centē.quō igiꝛ vole
bat ip̄m iniuſte ver-
berare. Dc̄m̄ q̄ vo-
lebat facere vt iudei
vidētes hāc flagella
tionē ſatiarenꝛ hac
pena ꝛ ceſſarent a
morte ieſu querēn-
da. h Neceſſe āt
hēbat dimittere eis
ꝛc.q꞉ i nocte paſche
angel⁹ dn̄i ſaluauit
hebreos ꝛ ꝑcuſſit ꝑ
mogenita egyptio-
rū.ꝛ iō, in memoriā
huius bn̄ficij in ſo-
lēnitate paſchali ſal
uabāt vnū ꝑꝑinquū
morti.ꝛ aliq̄s cōdē-
natos ad mortē iter
ficiebāt ad repreſen
tandū ſaluatōꝫ he-
breoꝝ ꝛ interfectio-
nē egyptioꝝ. ꝛ iſta;
conſuetudinem eis
obſeruari impetra-
uerant ab imꝑatore
romanoꝝ.ſicut fue-
rat obſeruata ante-
q̄ iudea eſſet roma
nis ſbiecta.ꝛ hoc eſt qd̄ dr̄. h Neceſſe āt hēbat ꝛc.quia
tenebaꝛ obſeruare illud quod erat conceſſum ab imꝑato
re. Pylatus ſciēs ih̄m innocentē volebat eū liberare per
hanc viā ꝑꝑonēs q̄ nō expediret eis dimittere niſi ieſum
aut barraban.cui⁹liberatōꝫ credebat iudeos nullo modo
ꝑeligere ꝑꝑter nimiā ip̄ius maliciā.ſ; ipi nimio odio mo-
ti ꝯ xp̄m.ꝑelegerūt barraban liberare.petētes ih̄m cruci-
figi.eo q̄ erat mod⁹ mortis aſpior ꝛ durior.cetera patent.
i Et cū ducerēt eū.h̄ ꝯn̄r deſcribiꝛ xp̄i ip̄ia occiſio.cū dr̄.
Et cū dicerēt eū ad crucifigēdū apprehēderūt ſymonē ꝛc.
q꞉ coegerūt eū ad portandū crucē.vt citi⁹ venirēt ad locū
crucifixionis.q꞉ ih̄s videbaꝛ nimis debilitat⁹ ex afflictōe
ꝑcedēti.ꝛ iō q̄uis ih̄s ꝑ portaſſet crucē ſuā:tn̄ illi q̄ eū du-
cebāt acceperūt eā ꝛ poſuerūt ſupra ſymonē rōe ꝑdcā ille
aūt inuite portabat.tū q꞉ h̄ erat turpe.tū q꞉ forſitā erat di-
ſcipul⁹ ih̄u occult⁹ tn̄. k Seq̄.āt illū ꝛc. q꞉ aliq̄ ſeq̄bāꝛ
eū ad ip̄m crucifigendū aliq̄ ad deridendū eū.ꝛ aliq̄ ad vi
dendū ſpectaculū.ꝛ aliq̄ ad plangēdū ſpēaliter mulieres
deuote quibus dixit.

l ¶ Filie hierlm ⁊c̄. q2 nõ ſolũ aliq̄ d̄ galylea ſecute fuerãt
xp̄m ꝫ et̄ aliq̄ de ierl̄em ſibi adheſerãt ꝑ deuotionē.
m ¶ Nolite flere ⁊c̄. nõ ꝓhibet cõpaſſionē: ꝫ ꝑdicit aliam
luctus cãm in obſidione hierl̄m futura ꝑ tytuꝫ ⁊ veſpaſia-
nũ: iõ ſubdit. n ¶ Qm̄ ecce di. ve. ſ. q̄dragesimoſecundo
anno poſt paſſionē
xp̄i i q̄ fuit dicta ob-
ſidio. o ¶ Btē ſteri
les. q2 agiliores erãt
ad fugiendũ q̄ꝫ gra-
uide. p ¶ Et vẽtres
q̄ nõ genuerũt. quia
mulieres habentes
pueros ĩ obſidione
fuerũt anxiate non
ſolũ ꝓ ſe: ꝫ et̄ ꝓ pu-
eris ſuis: ⁊ aliq̄ ꝑ fa-
mis anxietate ꝓpri-
os pueros comede-
rũt: ſm̄ ꝙ dicit Jo-
ſeph⁹ lib. de iudaico
bello. q ¶ Tũc in-
ci. di. mõ. ⁊c̄. q2 aliq̄
ꝑ horrore miſerie q̄
tunc fuit in ppl̄o iu-
deoꝝ: dicebãt vtinã
mõtes caderent ſuꝑ
nos. r ¶ Quia ſi i
viri. ⁊c̄. xp̄us h̄ dicit
lignũ viride faciens
fructũ: ⁊ ꝑ cõſequẽs
indignũ abſciſione
ꝑ mortē: ppl̄us autē
iudaicus h̄ d̄r lignũ
aridũ infructiferũ: ⁊
ꝑ ꝯñs dignũ abſciſi
one ꝑ mortē cõbuſti
onē gehēne. q̄ ē pe-
na extrema ⁊ maxi-
ma. s ¶ Pater di-
mitte illis: q2 neſciunt
q̄d faciũt: Erãt eniꝫ
ibi aliq̄ ſimplices ⁊
illiterati a ſacerdoti-
bus iudeoꝝ decepti
q̄ ꝑſequebant̄ xp̄m
zelo legis: ⁊ ꝓ iſtis
orauit xp̄s. Alij aũt
erãt literati: q̄ ip̄ꝫ eē
xp̄m ꝓbabilit̄ noue
rant ſeu agnoſcē de
buerat ꝫ ex odio ⁊ in
uidia fuerũt exceca
ti: ⁊ ip̄m ꝑſecuti ſũt
vſq̄ꝫ ad mortẽ: ⁊ ꝓ
illis nõ orauit.
a ¶ Erat ſuꝑſcriptio
ſcripta ſuꝑ eũ litterꝭ
grecis latinis et he-
braycis. q2 iſte erãt tres lingue ꝑncipales: vt oẽs poſſent
legē. b ¶ Neq̄ꝫ tu times deũ q̄ in eadē dãnatiõe es. q. d.
lꝫ hoies nõ timuerl's: tñ deberes deũ timere maxie in arti
culo mortꝭ in q̄ tu es: iõ ſubdit. c ¶ Qui in eadē dãnati-
one es. ſ. mortꝭ. d ¶ Memẽto mei dñe. magna fides hu
ius latronis: q̄ nec xp̄i acerbitatē pene quam ſuſtinebat:
nec xp̄i infirmitatē carnis quã i xp̄o videbat cõfeſſionem
vere fidei omiſit. e ¶ Cũ veneris in regnũ tuũ manifeſte
p3 ꝙ nõ loquebat̄ de regno tꝑali ſed eterno: iõ ſubditur.
f ¶ Hodie mecũ eris i ꝑadiſo nõ accipit̄ h̄ ꝑadiſus ꝓ hor-
to voluptatꝭ: nec ꝓ celo empyreo: ꝫ ꝓ fruitiõe beata quã
habuerũt ſancti patres in morte xp̄i q̄ erãt in limbo deten

l
m Filie hierlm: nolite flere ſu
per me: ꝫ ſuꝑ voſip̄as flete
n ⁊ ſuꝑ filios veſtros. Qm̄
ecce venient dies i q̄b⁹ dicẽt
o
p Beate ſteriles: ⁊ ventres
q̄ nõ genuerũt: ⁊ vbera q̄
q nõ lactauerũt. Tũc incipi-
ent dicere mõtibus: cadi-
te ſuꝑ nos: ⁊ collib⁹ operite
r nos. Quia ſi i viridi ligno
hec faciũt: in arido q̄d fiet
Ducebantur ãt ⁊ alij duo
nequã cũ eo: vt interficerē
tur. Et poſtq̄ꝫ venerũt i lo-
cũ q̄ vocat̄ caluarie: ibi cru
cifixerũt eũ: ⁊ latrones vnũ
a dextris alteꝝ a ſiniſtris.
s Jeſus aũt dicebat. Pater
dimitte illis. Nõ. n. ſciũt
q̄d faciũt. Diuidẽtes vero
veſtimẽta ei⁹ miſerunt ſor-
tes. Et ſtabat ppl̄us expe-
ctãs: ⁊ deridebant eũ pri-
cipes cũ eis dicẽtes. Ali-
os ſaluos fecit: ſe saluũ fa-
ciat: ſi hic eſt xp̄us dei ele-
ctus. Illudebãt autem ei
⁊ milites accedẽtes ⁊ ace-
tum offerentes ei dicẽtes.
Si tu es rex iudeoꝝ: ſaluũ
a te fac. Erat aũt ⁊ ſuꝑſcꝑtio
ſcripta ſuꝑ eũ l̄ris grecis ⁊
latinis ⁊ hebraicis: hic eſt
rex iudeoꝝ. Vn⁹ ãt d̄ his
q̄ pendebãt latronib⁹ blaſ
phemabat eũ dicẽs. Si tu
es xp̄s: ſaluuꝫ fac teip̄m et
nos. Rñdẽs ãt alter icre-
b pabat eũ dicẽs. Neq̄ꝫ tu ti
c mes deũ. q̄ in eadem dam
natione es. Et nos quideꝫ
iuſte: nam digna factis re-
cipim⁹: hic vo nihil mali
geſſit. Et dicebat ad ieſuꝫ.
d
e Domine: memẽto mei: cũ
veneris in regnũ tuuꝫ. Et
dixit illi hieſus: Amen di
f co tibi: hodie mecũ eris in
paradiſo. Erat aũt fere ho
ra ſexta: ⁊ tenebre facte ſũt
in vniuerſam terrã vſq̄ꝫ in
horã nonã Et obſcuratus
eſt ſol: ⁊ velũ templi ſciſſũ
eſt medium. Et clamãs vo
ce magna ieſus ait. Pater
g in manus tuas cõmendo
ſpiritũ meũ. Et hec dicẽs
h expirauit. Videns ãt cẽtu-
i
k rio q̄d fcm̄ fuerat glificauit
l deũ dicẽs Vere hic hõ iu
ſtus erat. Et oĩs turba eo
rũ q̄ ſil̄ aderãt ad ſpectacu-
lũ iſtud: ⁊ videbãt q̄ fiebãt
m ꝑcutientes pectora ſua re-
n uertebãt̄. Stabãt ãt oĩs
noti ei⁹ alõge ⁊ mľieres q̄
ſecute eũ erant a galylea h̄
o videntes. Et ecce vir noie
p ioſeph q̄ erat: decurio vir
q bon⁹ ⁊ iuſt⁹ h̄ nõ ꝯſenſerat
r ꝯſilio ⁊ actib⁹ eoꝝ: ab ari-
s mathia ciuitate iudee q̄ ex
pectabat ⁊ ip̄e regnũ dei.
t Hic acceſſit ad pylatum ⁊
v petijt corpus ieſu. ⁊ depo-
ſitum inuoluit in ſyndone.
x ⁊ poſuit eum in monumen
y to exciſo: in quo nondum
z quiſq̄ꝫ poſitus fuerat. Et
dies erat Paraſceues.

ti ſtatim cũ ei⁹ aĩa deſcẽdit ad eos: ⁊ eadē die illuc deſcen
dit aĩa illius latronis facta ꝑticeps btē fruitionis.
g ¶ In manus tuas cõmendo ſpm̄ meũ. oſtendẽs ꝙ ĩ arti
culo mortis maxime debem⁹ recurrere ad deũ. h ¶ Vi
dẽs aũt centurio, q̄ erat conſtitutus ad cuſtodiendũ xp̄m
in cruce quouſq̄ꝫ ex-
piraſſet. i ¶ Qđ fa
ctũ fuerat. ſ. miracu
la in xp̄i paſſione fa
cta: vtpote terremo-
tus: petraruꝫ ſciſſio.
obſcuritas ſolis ſuꝑ
naturalr̄: ⁊ ꝙ cuꝫ cla
more magno expi-
raſſet: q̄d nõ poterat
fieri v̄tute nature.
k ¶ Glorificauit de-
um. fidei cõfeſſione
dicẽs. l ¶ Vere h̄
hõ iuſtus erat: mat.
xxvij. d̄r. Vere fili⁹
dei erat iſte. dicẽduꝫ
ꝙ vtrũq̄ꝫ dixit centu
rio: ꝫ mathe⁹ exp̄ſſit
vnũ: lucas aliud de
altero tacendo.
m ¶ Percutientes
pectora ſua. peniten
tes ⁊ dolẽtes de xp̄i
ꝑſecutiõe: ⁊ iſti fue-
rũt q̄ a ꝑitis decepti
fuerãt vt ꝑdictũ eſt.
n ¶ Stabãt aũt oẽs
noti ei⁹ alõge Con-
trariũ vr̄ Jo. xix. vbi
d̄r. Stabant iux̄ cru
cē ieſu mater eius et
ſoror matris ei⁹ ⁊c̄.
Rñdet aug. ꝙ ñ erãt
ĩmediate iuxta illuꝫ
ꝑꝑ turbã cõprimen
tē: nec ita lõge quin
poſſẽt eũ videre: iđo
pñt dici fuiſſe longe
⁊ ꝓpe diuerſis reſpe
ctibus. o ¶ Et ecce
vir. Hic deſcribitur
deuota xp̄i tumula-
tio. q̄ fuit ſolẽnis et
ꝑcioſa: lꝫ mors fue-
rit ignominioſa: ꝓ-
ut de vtroq̄ꝫ fuerat ꝓ
phetizatũ ꝑ Eſa. ſic̄
plenı⁹ fuit declaratũ
math. xxvij.
p ¶ Decurio. i. exñs
de curia. ſ. ꝑſidis vel
imꝑatoris. q ¶ Hic
nõ cõſueuerat conſi
lio ⁊ actib⁹ eoꝝ. ſ. iudeoꝝ alioꝝ xp̄m ꝑſequẽtiũ. r ¶ Ab
arimathia. iſta ē ciuitas q̄ vocata ē ramatha de q̄ fuit hel-
chana pr̄ Samuel: vt hr̄. j. Reg. j. s ¶ Qui expectabat ⁊
ip̄e regnũ dei. nõ tꝑale ⁊ terrenũ: ꝫ celeſte ⁊ eternũ.
t ¶ Hic acceſſit ad pylatũ, erat ei de curia ⁊ ꝑꝑ h̄ hẽbat ma
iorē acceſſũ. v ¶ Et depoſitũ inuoluit i ſyndõe. i. i pãno li
neo ⁊ ex h̄ ordiatũ ē ꝙ corp⁹ xp̄i ñ ꝯſecrat̄ niſi ſuꝑ pãnũ li
neũ. x ¶ Et poſu. eũ ⁊c̄. i. in vno lapide cõcauato ſm̄ q̄nti-
tatē hoĩs: ne ſi ex pl̄ib⁹ lapidib⁹ eēt fcm̄ poſſet dici a iude
is ꝙ ſuffoſſũ fuiſſet ſepulchꝝ: ⁊ corp⁹ inde ſblatũ. y ¶ In
q̄ nõdũ q̄ſq̄ꝫ poſit⁹ fuerat. ne poſſet dici ꝙ ille q̄ ꝑ⁹ ibi fuiſ-
ſet ſepult⁹ reſurrexiſſet ⁊ ñ xp̄s. z ¶ Et dies erat paſce. i.

a
b ⁊ ſabbatū il luceſcebat.ſb
ſecute āt mulieres q̄ cū eo
venerāt de galylea viderīt
monumentū. ⁊ queādmo-
dū poſitū erat corpus eiꝰ
c
d ⁊ reuertētes parauerīt aro
mata ⁊ vnguēta: ⁊ ſabba-
to quidem ſiluerūt ſm mā
datum.

Capi. xxiiij.

a
b Una aūt ſabbati val
de diluculo venerīt
ad monumētū por-
tantes q̄ parauerāt aroma
c ta: ⁊ inuenerūt lapidem re
d uolutū a monumēto: ⁊ in-
greſſe nō inuenerūt corpꝰ
e dñi ieſu: Et factū eſt dum
mente cōſternate eſſent de
f
g iſto. Ecce duo viri ſteterūt
ſecus illas in veſte fulgen
h
i ti. Cū timerēt aūt ⁊ decli-
k narent vultū in terrā dixe-
runt ad illas. Quid queri-
tis: viuentem cū mortuis
Non eſt hic ſ; ſurrexit. Re
cordamini q̄liter locutꝰ ē vo
bis: cū adhuc in galylea eſ
ſet dicēs. Quia oportet filiū
hōis tradi in manꝰ hoim
pctōꝝ: ⁊ crucifigi ⁊ die ter
cia reſurgere. Et recorda-
te ſūt vboꝝ eꝰ: ⁊ regreſſe a
l monumento nunciauerūt
hec oīa illis vndecim. ⁊ ce
teris omnibus. Erat autē
maria magdalene ⁊ iohā-
na: ⁊ maria iacobi. ⁊ cete-
re q̄ cū eis erant q̄ dicebāt
m ad apoſtolos hec. Et viſa
ſunt ante illos ſicut delyra
mentum verba iſta. ⁊ non
n crediderunt illis. Petrus
autem ſurgens cucurrit ad
o monumentum: ⁊ ꝓcūbēs
vidit lithiamia ſola poſita
p ⁊ abijt ſecū mirās qđ fcm̄
q fuerat: Et ecce duo ex illis
r
s ibāt ipā die i caſtellū quod
erat i ſpacio ſtadioꝝ ſexa-
gita ab hierl'm noie emauſ
⁊ ipi loq̄bantur adiuicē de
t his oībꝰ q̄ acciderant. Et
factū eſt dum fabularētur
⁊ ſecū q̄rerēt: ⁊ ipe ihs ap-
propiquans ibat cū illis.
v Oculi aūt illoꝝ tenebanꝑ
ne eū agnoſcerēt. Et ait ad
x illos. Qui ſūt hi ſmōes
q̄s cōfertis adiuicē ābulā-
tes ⁊ eſtis triſtes. ⁊ reſpō
dēs vnus cui nomē Cleo-
y phas dixit ei. Tu solꝰ pe-
regrinꝰ es in hierl'm: ⁊ nō
cōgnouiſti q̄ fcā ſūt i illa biſ

feria ſexta q̄ dr̄ paſceues.i.ꝑpatio.q: tūc ꝑparabanꝑ ⁊ co-
q̄bantur illa q̄ debebāt comedi i ſabbato. ſm ꝙ ꝑcipitur
Exo.xvj. a Et ſabbatū illuceſcebat.q: ſolēnitas ſabba
ti incipit a veſpe ꝑcedētis diei. b Subſecute āt mulie
res.q̄ erāt xp̄o deuote vt viderēt monumentū. ⁊ qualiꝑ re
dire poſſent ad vn-
gendū corpꝰ xp̄i ibi
poſitum. c Et re
uertētes.ſ.a monu-
mento. d Para
uerūt aromata.hoc
fecerūt feria ſexta.
anteq̄ȝ intraret ſo-
lennitas ſabbati q̄ȝ-
diu erat eis licitum
aliq̄d emere ⁊ pare.
e Et ſab.q̄dē ſilu.
.ſ.ab opibꝰ q̄euerūt
f Scdm̄ mādatū
.ſ.legis.qđ hr̄ Exo.
xx.c. Ca.xxiiij
v Una āt ſabba
ti. Poſtq̄ȝ e-
uāgeliſta de
ſcripſit igreſſuȝ xp̄i
in mundū ꝑ ſuā in-
carnatōȝ.⁊ eius pro
greſſum ꝑ ſuā ꝑdi-
catōȝ ⁊ egreſſum de
mundo ꝑ ſuā paſſi-
onē.h vltimo deſcri
bit eiꝰ regreſſum ad
patrē ꝑ ſuā reſurre-
ctōȝ ⁊ aſcēſionē.⁊ ꝑ
mo deſcribiꝑ eius re
ſurrectio. ſcđo eius
aſcenſio .ibi. Uos
aūt ſedete in ciuita-
te.Circa xp̄i reſurre
ctioneȝ ꝑmo deſcri-
bitur xp̄i reſuſcitati
apparitio . ſcđo re-
ſurrectōis probatio
ibi.Cōturbati vero
ꝑma i tres. q: prio
deſcribiꝑ xp̄i appari
tio fcā mulieribus.
ſcđo diſcipl'is itine-
rantibꝰ. tercio oibꝰ
ſil' exñtibꝰ ꝑter thomā.ſcđa ibi.Et ecce duo:t'cia ibi.Duȝ
aūt hec loq̄reꝑ.Circa ꝑmū notaꝑ tp̄s appitōis. cū dr̄.
a Una ſabbati.i.ꝑma die pꝰſabbatū eo mō loq̄ndi q̄ dr̄
Gen.j. Factū ē veſpe ⁊ māe dies vnꝰ.i.ꝑmus.vñ ibi cōñr
ſubdiꝑ dies ſecundꝰ⁊ t'ciꝰ.⁊ ſic de alijs. b Ualde dilu-
culo.cōriū vr̄ Marci.xvj.vbi dr̄: orto iā ſole.Dōm ꝙ ē du
plex ortꝰſolis.vnꝰq̄ñ apparet prio lux eiꝰ.ſ. aurora.Aliuſ
q̄ñ apparet ſol ſup terrā. Marcꝰ aūt loq̄ꝑ de prio ortu nō
de ſcđo vel ꝑt dici ꝙ q̄ñ mulieres receſſerīt de domo erat
valde diluculo.vt dicit hic lucas.ſ; q̄ñ venerūt ad ſepulcꝝ
incipiebat appere ſol ſup t'rā.ſic dicit marcꝰ.q: locꝰſepul-
cri erat ex̄ ciuitatē hierl'm.vt hr̄ Johis.xix. c Et inue-
nerīt lapidē reuolutū q: angelꝰremouerat lapidē đ oſtio
monumēti.vt hr̄ math.xxviij. d Et igreſſe.ſ. locū mo
numēti q: cuſtodes fugerāt tiore āgeli appentis.vl' iacebāt
ſic mortui. e Et fcm̄ ē dū mēte cōſternate eſſent.eo ꝙ ñ i
ueniſſent corpꝰ dñi i ſepulcro. f Ecce duo viri.i. ange-
li appentes i ſpē viroꝝ. g Steterūt ſecus illas. Johis
xx.dr̄ ꝙ erāt ſedētes.vnꝰ ad caput aliꝰad pedes vbi poſi-
tū fuerat corpꝰihu. Dōm ꝙ q̄ñ maria vidit ſola.erāt ſedē
tes vt ibi dr̄.ſ; q̄ñ appuerūt iſtis mulieribꝰ ꝑlibꝰſtabāt. vt
h dr̄. Facile ē ei angelis ſic apparētibꝰmutari de ſeſſione
in ſtatōȝ ⁊ ecōuerſo. h Cū tiererēt āt.ex viſione inſolita.
i Et decliarent vultū i t'rā.ex verecūdia. k Dixerunꝑ
ad illas. cōſolādo eas ⁊ inſtruēdo de xp̄i reſurrectōne.ſm
ꝙ xp̄s eis pñtibꝰ ꝑdixerat.iđ ſbdiꝑ.Et recordate ſunt ver-
boꝝ eius. l Nūciauerūt hec oīa illis vndeci.q: duode
cimus.ſ.iudas ſe ſu
ſpēderat.ſ; adhuc vi
detur ꝙ nō eſſent vn
deci apl'i.ſ; tm̄ decē
q: thomas erat ab-
ſens. vt hr̄ Joh.xx.
Dōm ꝙ erat cum
alijs.q̄ñ iſte mulie-
res nūciauerūt vt h
dr̄.⁊ ſilr q̄ñ duo di-
ſcipuli regreſſi de
emaus narrabāt q̄
viderāt.vt hr̄.j. eo-
dē ca.ſ; tñ thomas
diſcredens diſceſſit
ab alijs ꝑ aliqđ ſpa-
ciū.⁊ tūc venit ihs ⁊
ſtetit in medio diſci
puloꝝ dicēs.pax vo
bis.abſente thoma
vt dr̄ Johis.xx.
m Et viſa ſunt añ
illos quaſi deliram̄
tū verba iſta.i. fan-
taſtica ⁊ nō vera.
n Petrus aūt ſur
gēs ucurrit ad mo
num entū.⁊ iohan-
nes cucurrit cuȝ eo.
vt hr̄ Johis.xx.vbi
iſte curſus plenius
deſcribitur.
o Et ꝓcūbēs. Jo-
hannis.xx.dr̄ ꝙ ipe
intrauit monumen
tū ⁊ vidit lintheami
na ⁊c̄.Dōm ꝙ veni
ens ad oſtiū monu
menti.primo iclina
uit ſe ad videndum
vt hic dr̄ poſtea itra
uit ad certius cōgno
ſcenduȝ veritatem.
p Et abijt mirans
.ſ.cogitās de xp̄i reſurrectōe. q Et ecce duo. Hic cōñr
deſcribiꝑ apparitio facta duobꝰ diſcipl'is itinerātibꝰ.⁊ pri
mo deſcribiꝑ iſta appitio.ſcđo appntis cōgnitio.ibi.Et fa-
ctū eſt.tercio cognitōis relatō.ibi.Et reſurgētes.Circa ꝑ-
mū dr̄. q Et ecce duo ex illis.ſ.ex ſeptuaginta diſcipu
lis quoꝝ vnꝰvocabaꝑ cleophas.vt.j.hr̄.aliꝰdr̄ fuiſſe Lu-
cas euangeliſta ꝓpter qđ ⁊ nomē ſuū tacuit. r Ibant
ipā die.ſ.die reſurrectōis. s In caſtellū qđ erat in ſpa
cio ſtadioꝝ ſexaginta ab hierl'm ſedeci ſtadia faciūt vnam
leucā.ex q̄ pȝ ꝙ nō diſtabat a hierl'm ꝑ q̄ttuor leucas inte-
gre ſ; deficiūt q̄ttuor ſtadia. t Et factū ē dū fabularētur
nō dr̄ hic fabulari a fabula ſ; a for faris. q: nō loq̄bantur
đ vanis.ſ; đ opibꝰ ihu ⁊ morte eiꝰ. v Ocl'i āt eoꝝ tene-
bāꝑ.q: icredulitas eoꝝ ⁊ dubietas đmebaꝑ ꝙ xp̄s cōgnitōȝ
ſui corpis ab eis retardaret. x Qui ſīt hi ſmōes. nō q̄-
rit ex igrātia.ſ; vt ex eoꝝ rñſiōe icredulitas eoꝝ cōuīcēti ar
guaꝑ. y Tu solꝰ ꝑegrinꝰ es i ierl'm ⁊ ñ cōgnuiſti q̄ fcā ſīt i
illa his diebꝰ.ly solꝰ ñ fac̄ excluſiōȝ alioꝝ ꝑegrinoꝝ. cum
m'lti valde ꝑegrini ⁊ đ diuerſ ꝑtibꝰ veniſſēt i ierl'm ad diē
feſtū paſche.vt hr̄ ioh.xij.ſ; nōt excluſiōȝ cōgnitōis ab iſto
ſic appente.ſ.noticia mort' ihu.vt ſit ſenſꝰ.cū m'lti ꝑegri-
ni his diebꝰ venerīt i ierl'm,mirꝝ ē ꝙ tu solꝰ inꝑ alios ꝑegri

z diebus. Quibus ille dixit
a Que. et dixerunt. De hie
ſu nazareno qui fuit vir p-
b pheta potens in opere. et
ſermone coꝛam deo ⁊ om-
c ni populo: Et quomodo
eum tradiderunt ſummi ſa
cerdotes: et principes no
ſtri in damnationem moꝛ-
tis: et crucifixerunt eum.
d Nos aũt ſperabam⁹ qꝛ ipſe
a eẽt redẽptur⁹ iſrl̃. Et nunc
ſup hec oĩa tercia dies eſt
b hodie: q̃ hec facta ſũt. Sz
⁊ mlĩeres q̃daz ex nr̃is ter-
ruerũt nos: q̃ añ lucẽ fuerẽt
ad monumẽtũ: ⁊ nõ inuen
c to coꝛpe ei⁹ venerẽt: dicen-
tes ſe ẽt viſionẽ angeloꝝ
vidiſſe: q̃ dicunt eũ viuere
d Et abierũt q̃dã ex nr̃is ad
e monumẽtũ: ⁊ ita iuenerẽt ſi
cut mlĩeres dixerẽt ipm̃ vo
f nõ iuenerũt: ⁊ ipſe dixit ad
g h eos. O ſtulti: ⁊ tardi coꝛd
i ad credẽdũ ĩ oĩb⁹ q̃ locuti
k ſũt ꝓphete. nõne hec optuit
pati xp̃m ⁊ ita itrare in glo
l riã ſuã. Et icipiẽs a moyſe
⁊ oĩb⁹ ꝓphis iterp̃tabatᷓ il
lis ĩ oĩb⁹ ſcripturis q̃ de ipſo
erãt. Et appꝛopiq̃uerẽt ca-
m ſtello q̃ ibãt. ⁊ ipſe ſe finxit
lõgius ire. Et coegerũt il-
lũ dicẽtes Mane nobiſcũ
n q̃m adueſperaſcit: ⁊ inclĩa
o ta ẽ iã dies. Et itrauit cuz
p illis. Et factũ ẽ dũ recum
q beret cũ eis: accepit panẽ
⁊ bñdixit ac fregit: ⁊ poꝛri
r gebat ill̃. Et apti ſũt oculi
eoꝛum: ⁊ cognouerunt eũ
s ⁊ ipſe euanuit ex oculis eo
rum. Et dixerunt adinui-
cem. Nonne coꝛ noſtrum
ardens erat in nobis duz
loqueretur in via: ⁊ aperi-
t ret nob̃ ſcripturas. Et ſur
gentes eadem hoꝛa regreſ
v ſi ſunt in hieruſalẽ: ⁊ inue-
nerũt cõgregatos vndeciz
⁊ eos qui cum illis erant
x dicẽtes: q̃ ſurrexit domi-
nus vere ⁊ apparuit ſymo
y ni. Et ipſi narrabãt que ge-
ſta erant in via ⁊ quomodo
cognouerũt eũ in fractõne
z panis. Dum autem hec lo
a quuntur. Stetit hieſus in
medio eoꝛum et dixit: pax
b vobis ego ſuz: nolite time
c re. Conturbati vero ⁊ con
d territi: exiſtimabant ſe ſpi-
ritum videre: Et dixit eis:
Quid turbati eſtis: et co-
gitationes aſcendunt ĩ coꝛ
e da veſtra. Uidete manus
meas et pedes: quia ego-
f ipſe ſuz. Palpate ⁊ videte
quia ſpiritus carnem ⁊ oſ-
ſa non habet: ſicut me vi-
detis habere. Et cum hec
dixiſſet oſtendit eis man⁹
⁊ pedes. Adhuc aũt illis

nos ĩgꝛes ea q̃ ſũt nota alijs oĩb⁹. z ❡ Quib⁹ ille dixit. q̃. nõ q̃rit ex ĩgꝛantia ſicut pꝛius dictum eſt.
a ❡ De hieſu nazareno qui fuit vir pꝛopheta potẽs in opere. ſcilicet miraculoꝛum. b ❡ Et ſermone. pꝛedicationis et doctrine c ❡ Et quomodo tradiderunt eum ⁊c̃. quia ꝓcurauerũt eius captionem ⁊ perſuaſerunt populis vt coraz pylato peterent eius crucifixionem ⁊ barrabe dimiſſionẽ: vt hr̃ ĩ Mat. xxvij d ❡ Nos aũt ſperabamus ⁊c̃. q. dicãt: iaz euaneſcit ſpes nr̃a: cuius cauſa ſbditur a ❡ Nũc ſup hec oĩa tercia dies ẽ hodie. q̃ p̃dixit ſe reſurgere ⁊ tñ adhuc nõ apparuit diſcipl̃is. lz t̃cia dies ſit ꝓpe finez: ſic̃ dꝛ infra: Adueſpaſcit ⁊ inclinata ẽ iam dies. b ❡ Sz ⁊ mulie. q̃. ex nõ. ⁊c̃. ñ de reſurrectiõe xp̃i quã nũciabãt ſʒ de ablatione coꝛpis ei⁹ quaz diſcipuli timebant. c ❡ Dicẽtes ſe etiam ⁊c̃. ſʒ diſcipuli ñ credebãt plene timẽtes ne tãq̃ʒ mulieres de facili fuiſſent deluſe Et abierũt quidã ⁊c̃ ſcʒ petrus ⁊ Johẽs: vt ſ. dictũ ẽ. e ❡ Et ita iuenerẽt ſicut mlĩ. ⁊c̃. nõ q̃ʒtũ ad viſionẽ angeloꝝ ſeu auditionem vboꝝ ab ipſis ſʒ qꝛ iuenerũt ſepulcꝝ vacuũ coꝛpe ⁊ ſola lintheamia remãſiſſe: iõ ſubditur Ipm̃ vo nõ iuenerẽt f ❡ Et ipſe dixit ad eos ex rñſiõe eoꝝ arguẽs eoſ. g ❡ O ſtulti. ꝓpt̃ cecitatẽ intellect⁹. h ❡ Et tardi coꝛde. ꝓpt̃ tarditatẽ affect⁹. i ❡ Ad credendũ in oĩb⁹ ⁊c̃. de xp̃i moꝛte ⁊ reſurrectiõe: q̃s ſcp̃tũras debebãt itelligẽ maxime: qꝛ fuerãt cũ xp̃o q̃ diſcipul̃ ⁊ talibus loquebatur.
k ❡ Nõne optuit pati xp̃m ⁊c̃. tũ ꝓpt̃ pꝛis deoꝛdinationez tũ ẽt ꝓpt̃ xp̃i exaltationẽ: tũ ꝓpt̃ hũanã redẽptionẽ: tũ ꝓpter ſcripturaꝝ impletionẽ: iõ ſbdit̃. l ❡ Et inci. a moy. ⁊ oĩ. ꝓphe. inter. il. in oĩ. ſcrip. nõ q̃ oẽs ſcripturas q̃ d̃ xp̃o ſũt explicaret. qꝛ ĩ tã bꝛeui tp̃e ñ fieret ſʒ explicauit q̃ʒtũ ſufficiebat ad ꝓpoſitũ oñdẽdũ: ⁊ iõ ly oĩb⁹ ñ facit diſtributõez ꝓ ſingl̃is geneꝝ: ſʒ ꝓ generib⁹ ſingl̃oꝝ. ſic̃ dꝛ oẽ aĩal̃ fuit ĩ archa noe: qꝛ d̃ q̃libet ſpẽ aĩaliũ fuerẽt aliq̃ ĩdiuidua: ⁊ ſic xp̃s ĩ ꝓpoſito de lege ⁊ ꝓphet̃ ⁊ agiographis ĩduxit aliq̃ teſtimonia. m ❡ Et ipſe finxit ſe lõgius ire. nõ fuit ibi aliq̃ falſitas: qꝛ fuit talis fictio ad deſignandũ veritatez. ſ. diſtantiã ei⁹ a coꝛdib⁹ eoꝝ ꝓpt̃ fidei defectũ. tales ei apparitiões vt cõiter fiũt ẽm diſpoſitionẽ interioꝛẽ illoꝝ q̃bus fiunt. n ❡ Et coegerũt illũ. i. obnixe rogauerũt deſiderãtes adhũc audire illũ. o ❡ Et intrauit cũ illis. qꝛ ꝑ dictũ deſideriũ diſponebant̃ ad fidei cõplementuz. p ❡ Et factũ ẽ. Hic cõſeq̃ñter deſcribitur xp̃i apparẽtis cognitio cũ dicit̃. q ❡ Accepit panẽ bñdixit ⁊ fregit ⁊ poꝛrigebat illis. ſicut cõſueuerat facere ante paſſionez: ſic eñ frangebat panem ac ſi ſcinderet̃ cum cultello. r ❡ Et aperti ſũt oculi eoꝝ. qꝛ volũtarie ſe eis oſtendit in effigie q̃ erat cognoſcibilis ab eis ⁊ cũ hoc cognouerũt eum ꝑ modũ fractiõis panis. s ❡ Et ipſe euanuit ex oculis eoꝛuz oñdẽs diſcipulis q̃ hẽbat coꝛp⁹ gl̃oſum q̃d ſubito põt diſparere ꝑ dotẽ agilitat̃ t ❡ Et ſurgẽtes eadẽ hoꝛa regreſſi ſunt in hirl̃em. Quis eniz iã eſſet tarde: vt patz ex p̃dictis. tñ ex fidei feruoꝛe ⁊ remoto iudeoꝝ timoꝛe ſtatĩ regreſſi ſũt in hirl̃em ad illos diſcipulos q̃ erãt incluſi ꝓpter metũ iudeoꝝ: vt habet̃ Joh. xx. ad nunciandũ eis xp̃i reſurrectionẽ iõ ſubditur v ❡ Et iuenerũt congregatos. xj. q̃a adhuc thomas erat cũ alijs. x ❡ Dicẽtes qꝛ ſurrexit dñs vere ⁊ apparuit ſymoni. qñ autẽ iſta apparitio fuerit: nõ legitur expͣſſe: ſʒ tunc credit̃ fuiſſe facta qñ petr⁹ cucurrerat ad monumentuz ⁊ viderat lintheamina poſita abijt mirãs ſecũ q̃d factũ fuerat: vt dcm̃ ẽ ſ. y ❡ Et ipſi narrabãt. apparitionez eis factam ꝓut deſcripta ẽ per oꝛdinez tñ nec iſtis nec alijs thomas credidit ſʒ ꝑ aliq̃d ſpaciũ ab alijs diſceſſit: ⁊ tũc ipſo abſẽte facta ẽ iſta apparitio q̃ ſequit̃. z ❡ Dũ aũt hec loq̃rent̃. Hic deſcribit̃ tercia apparitio facta ĩ oĩbus pꝛeter thomam cum dicit̃.
a ❡ Stetit hieſus in medio eoꝝ: ſubito enim inter diſcipulos apparuit quia ad eos ianuis clauſis intrauit: vt habetur Johannis. xx.
b ❡ Ego ſum non res fantaſtica ſeu illuſio dyabolica.
c ❡ Conturbati vo ⁊ cõterriti. Hic p̃ñr deſcribit̃ reſurrectionis ꝓbatio: ꝑ hoc q̃ oſtendit ſe verũ hoĩẽ ⁊ veruz deum: ⁊ ẽm humanitatẽ vere ſuſcitatũ: vt patebit ꝓſeq̃ndo d ❡ Eſtimabant ſe ſpiritũ videre. diuina eñ ꝓuidentia ꝑmiſſi ſũt dubitare ad maioꝛẽ certificationez fidei de dñica reſurrectiõe. e ❡ Uidete manus meas ⁊ pedes meos: ꝑ cicatrices clauoꝝ ibi remanẽtes oñdit q̃ erat idem coꝛp⁹ numero: f ❡ Palpate ⁊ videte. per hoc enim oſtendebatur habere coꝛpus verum non fantaſticum.

a Habetis hic aliq̄d qđ manducetur. ꝑ comeſtionē eñ oñdit ſe hr̃e corpus viuū aīa vegetatiua aīatum.
b Hec ſunt verba. ꝑ hoc ꝙ loq̄bat̄ ſenſibl'r ⁊ eſt rōnabl'r reducens ad memoriā q̄ eis dixerat añ mortē ſuā oñdit ſe habere corp⁹ aīatū aīa ſenſitiua ⁊ intellectiua. ⁊ eadē q̄ꝑ⁹
c Tunc apuit illis ſenſum ⁊c̄. ſicut ꝑ p̄cedentia ꝓbauit vitatē ſue reſurrectōiſ q̄tū ad hūanitatem ſic ꝑ hoc illā ꝓbauit q̄tū ad deitatē q̄ illuminare mentes ig̃rantiū intellectū ſacre ſcripture ⁊ ſubito eſt ipius deitatis ꝓpriū. ⁊ ideo ſb̄dit.
d Sic oportebat xp̄m pati ⁊ reſurgere q̄ ſicut añ paſſionē declarauit ſe eſſe verū deum ⁊ hoīem ita etiā poſt reſurrectionē ſuā. Reſurrectio eñ vera eſt eiuſdē in nūero iterata ſurrectio.
e Et p̄dicare in nomīe ei⁹ pnīam ⁊ remiſſionē pec. in oēs gentes incipiēdo. ab hyeroſolyma. Hyeruſalē eī eſt in medio t̄re habitabilis. q̄ ē in q̄rto climate. ⁊ iō ab illo loco cōuenienter incepit p̄dicatio euāgelij. vt ꝑ apl'os xp̄i alioſq̄ diſcipl'os circūq̄q̄ ꝑ orbē diſꝑſos. In omnem terrā exiret ſonus p̄dicatōnis eorū: ſm ꝙ fuerat p̄dcm̄ p̄s xviij.
f Vos aūt teſtes eſtis hoꝝ. ſ. ſupius deſcriptorū q̄tū ad xp̄i incarnatōꝫ: p̄dicatōꝫ: paſſionē: ⁊ reſurrectōneꝫ
g Et ego mittā. i. mittā de ꝓpinq̄ ꝓmiſſum patris mei.
h In vos. ſ. ſpm̄ſcm̄ in ſigno viſibili ad p̄dicandū. cōſtāter vbiq̄ veritatē euāgelij.
i Vos aūt ſedete in ciuitate Poſtq̄ euāgeliſta deſcripſit xp̄i reſurrectōꝫ: h̄ vltimo deſcribit eius aſcēſionē. Circa qđ ſciendū ꝙ in die aſcēſiōis xp̄s bis apparuit diſcipl'is ſuis. Prio in ciuitate hierl'em diſcipulis comedentib⁹ quā deſcribit lucas pleni⁹ Act. p̄o. ca. ⁊ tunc dixit eis ꝙ nō diſcederēt ab hyeroſolymis ſꝫ expectarēt ꝓmiſſum patris. ⁊ h̄ repetit̄ breuit̄ cū dicitur
i Vos aūt ſedete in ciuitate q̊aduſq̄ induamini virtute ex alto. q. d. Nō eſtis ſufficiētes ad p̄dicandū ꝯſtant̄ veritatē euāgelij: donec confirmati fueritis ꝑ donū ſpūſſancti. ⁊ tūc p̄cepit diſcipulis ſuis vt exirēt de ciuitate ī montē oliueti vt ibi viderēt eū aſcēdentē in celū. ⁊ h̄ ē qđ dicit̄.
k Eduxit eos foras in bethaniā. i. verſus bethaniā. quia mons oliueti ad quē exierunt eſt ex̄ hierl'm in via eūdi v̄ſus bethaniā. ⁊ bethania ē ꝓpe montē oliueti ſita. ⁊ ibi ſecundo apparuit diſcipulis in die aſcēſionis. q̄ poſtq̄ apparuerat illis in ciuitate ⁊ dixerat ꝙ irent in montē oliueti diſpuit ab illis. ⁊ cū veniſſent ad montē oliueti iteꝝ eis apparuit. Octo eñ vicib⁹ alijs apparuerat poſt reſurrectionē ſuā. vt declaratū fuit Math. xxviij.
l Et eleuatis oculis in celū. vbi volebat aſcendere.
m Bñdixit eis. i. diſcipl'is ſuis.
n Receſſit ab eis. pre ſentia corꝑali.
o Et ferebat̄ in celū ꝓprio motu ꝑ dotē agilitatis. Nubes tñ ⁊ angeli apparuerūt ad ei⁹ obſequium vt hr̃ actu. j.
p Et ipi adorātes. xp̄m aſcendentem q̄diu potuerūt videre eū.
q Regreſſi ſunt in hyeruſalē. poſtq̄ ꝑdiderūt ei⁹ aſpectū. Cū gaudio magno. q̄ oīa myſteria erāt ipleta in xp̄o.
s Et erāt ſꝑ in tēplo laudātes ⁊c̄. Theophyl⁹ expoſitor refert h̄ ad tp̄s qđ fuit inter aſcenſionē dñi penthecoſten dicēs. Q̄ lꝫ apl'i ⁊ alij chriſti diſcipuli añ aſcēſionē xp̄i ſtarēt incluſi ꝓpt̄ metū iudeoꝝ. ex aſcēſione tñ ei⁹ ꝯfortati exibant ad templū cā orōiſ lꝫ nōdū accepiſſent ſpm̄ſcm̄ in ſigno viſibili. Alij aūt expoſitores referūt hoc ad tp̄s poſt penthecoſten. in q̊ apoſtoli ſpūſctō conſortati abiecerāt a ſe metū iudeoꝝ. Dicūt eī ꝙ apl'i ſtabāt in hyeruſalē q̄ſi recluſi in orōe poſiti quouſq̄ reciꝑent gr̃am ſpūſ ſcti eis a xp̄o ꝓmiſſam ⁊ hoc vr̄ magis concordare ei quod dr̄ Actu. j. Tunc reuerſi ſunt in hierl'm a monte. q̄ vocat̄ oliueti ⁊c̄. ⁊ ſeq̄tur. Et cū introiſſent in cenaculū aſcēdebant in ſupiora. vbi mãebant petrus ⁊ iohes ⁊c̄. ⁊ ſubditur poſt. Hy oēs erant perſeuerātes vnanimiter in orōe cū mulieribus ⁊ maria mr̃e ieſu ⁊ fratrib⁹ ei⁹. i eodē loco receperunt ſpm̄ſcm̄ in die penthecoſtes vt hr̃ Actu. ij. ⁊ extūc relicto timore iudeoꝝ confitebant̄ ⁊ p̄dicabāt publice xp̄m ⁊ ibāt cā deuotōis ad tēplū: ſm ꝙ dr̄ hic.
s Et erāt ſꝑ. i. cōit̄ vel freq̄nter.
t In tēplo laudantes ⁊ bñdicētes deū. cui eſt honor ⁊ gloria in ſcl'a ſcl'oꝝ. Amē

non credentibus ⁊ mirantibus
a pre gaudio dixit: habetis hic aliquid quod mā ducetur. At illi obtulerūt ei partem piſcis aſſi ⁊ fauū mellis. Et cum manducaſſet coram eis: ſumens reliquias dedit eis. Et dixit
b ad eos. Hec ſunt verba q̄ locutus ſum ad vos cū adhuc eſſem vobiſcum. q̄m ncc̄e eſt impleri omnia q̄ ſcripta ſunt in lege moyſi ⁊ prophetis ⁊ pſalmis d̄ me.
c Tunc aperuit illis ſenſum vt intelligerent ſcripruras ⁊ dixit eis. Quoniam ſic
d ſcriptum eſt: ⁊ ſic oportebat xp̄m pati: ⁊ reſurgere a
e mortuis tercia die: ⁊ p̄dicare in nomīe eius pnīam ⁊ remiſſionem pctōrum in omnes gentes incipienti
f bus a hyeroſolyma. Vos autem teſtes eſtis horum
g Et ego mittam promiſſuꝫ
h i patris mei in vos. Vos autem ſedete in ciuitate q̊aduſq̄ induamini virtute
k ex alto: Eduxit aūt eos fo
l ras in bethaniam: ⁊ eleua
m tis manibus ſuis bñdixit eis. Et factum eſt dum be
n nediceret illis: receſſit ab
o eis ⁊ ferebatur in celum:
p q ⁊ ipi adorātes: regreſſi ſūt
r in hyeruſalem: cuꝫ gaudio
s t magno et erant ſemper in templo laudantes ⁊ benedicentes deum. Amen.

Explicit euāgeliū ſm lucā

Explicit poſtilla fratris Nicolai de lyra ſup Lucam.

Incipit ꝓhemiū Nicolai de lyra ſup Iohem.

Facies aq̄le deſup ipoꝝ q̄tuor Ezech. j. Ezechiel ꝓpheta cui apti ſunt celi ⁊ vidit viſiōes dei. vidit q̄tuor facies in vno aīali. Quatuor iēt facies vni. vicꝫ facies hoīs. facies leonis facies bouis. ⁊ facies aq̄le. ī q̊ deſig̃t vna noticia d̄ v̄bo icarnato q̄drupl'r dſcpta. put diffuſi⁹ dcm̄ ē ſup Math. Deſcriptio ei mathei deſignat̄ in facie hoīs. q̄ p̄ncipalit̄ deſcribit fcā ipi⁹ humanitatis. Deſcriptō Iohis deſignat̄ i facie aq̄le. q̄ p̄ncipalit̄ dſcribit i xp̄o excellētiā diuie nāe. Deſcriptio āt marci deſig̃t i facie leonis. q̄ p̄ncipalit̄ deſcribit ipi⁹ xp̄i regnū. Deſcriptio aūt luce deſignat̄ i facie bouis. q̊ eſt aīal imolaticiū q̄ p̄ncipalit̄ deſcribit ipi⁹ xp̄i ſacerdotiū. vñ ⁊ a ſacerdotio inchoat ſuum euangelium dicens. Fuit in diebus Herodis regis Iude ſacerdos quidam nomine zacharias.